

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ
ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ
2003-2015

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ກະຊວງສຶກສາທິການ
ກົມສຳນັກສຶກສາ

ແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ

2003-2015

ສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານວິຊາການ ແລະການເງິນຈາກ
ອົງການ ອຸຍແນັດສະໂກ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກະຊວງສຶກສາທິການ

ກົມສຳມັນສຶກສາ

ແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ 2003-2015: ອົງການອຸຍແນັດສະໂກ, 2005

Vi + 100 ໜ້າ

1. ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ, 2. ແຜນພັດທະນາ, 3. ນະໂຍບາຍລັດຖະບານ,
4. ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ, 5. ການສຶກສາຊັ້ນມັດຖະຍົມ, 6. ການຮູ້ໜັງສືຂອງຜູ້ໃຫຍ່,
7. ການພັດທະນາທັກສະສີມື, 8. ສປປ ລາວ.

ISBN 92-9223-053-0

©UNESCO 2005

ຈັດພິມໂດຍ:

ກະຊວງສຶກສາທິການ ກົມສຳມັນສຶກສາ

ຜູ້ ປ.ນ. 67, 01 ຖະໜົນລ້ານຊ້າງ

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ສປປ ລາວ

ໂທ: (856-21) 215423, 212037

©UNESCO 2005

ອົງການອຸຍແນັດສະໂກ ບາງກອກ

920 ຖະໜົນສຸຊຸມວິທ ພະຄະໂນງ

ບາງກອກ 10110 ປະເທດໄທ

E-mail: bangkok@unesco-bkk.org

ໂທ: (66) 02-391-0577, 391-0880

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ-69/ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 24.03.05

ດຳລັດ
ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ
ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ
ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ 2003-2015.

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003.
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາ ສະບັບເລກທີ 03/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ເມສາ 2000.
- ອີງຕາມ ການສະເໜີຂອງ ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງ ສຶກສາທິການ ສະບັບເລກທີ 151/ສສ/05, ລົງວັນທີ 16/2/2005.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີອອກດຳລັດ

ມາດຕາ1: ຮັບຮອງເອົາແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ 2003-2015 ສະບັບ ເດືອນທັນວາ 2004 ຊຶ່ງກອງປະຊຸມລັດຖະບານຄັ້ງວັນທີ 30 ທັນວາ 2004 ໄດ້ຮັບຮອງ ເອົາ.

ມາດຕາ2: ມອບໃຫ້ກະຊວງສຶກສາທິການ ສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ.

ມາດຕາ3: ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງ ຈັນ, ເຂດພິເສດ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆຈົ່ງຮັບຮູ້, ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ພ້ອມ ກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນເປັນຢ່າງດີ.

ມາດຕາ4: ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ສຸກເກີດ ສົມ ກຸມມະ ພົມ ພົມ ພົມ

ບົວສອນ ບຸບຜາວັນ

ພາກສະເໜີ

ການສ້າງແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ (EFA) ໄດ້ຜ່ານຂະບວນການ ການຄົ້ນຄວ້າ ປຶກສາຫາລືຢ່າງລະອຽດ ກັບພະນັກງານວິຊາການຂອງບັນດາກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ພະນັກງານວິຊາການສຶກສາ ຂອງແຕ່ລະກົມຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ, ບັນດາທ່ານຮອງເຈົ້າແຂວງ ແລະ ຫົວໜ້າພະແນກສຶກສາແຂວງ, ໂດຍ ການປະກອບສ່ວນຂອງ ວົງຄະນະຍາດຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແລະ ຖືກຮັບຮອງໂດຍ ກອງປະຊຸມຄະນະລັດຖະບານ ໃນວັນທີ 30 ທັນວາ 2004.

ແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ປະກອບດ້ວຍກອບນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດ ສໍາລັບການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ຊຶ່ງກວມເອົາຄາດໝາຍພັດທະນາຕາມ 6 ແຜນງານຂອງການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານຄື: ການດູແລຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາເດັກກ່ອນໄວຮຽນ, ການສຶກສາຂັ້ນປະຖົມ, ການສຶກສາຂັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ, ການຮູ້ ໜັງສືຂອງຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່, ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ທັກສະສີມືໃຫ້ແກ່ກຸ່ມດ້ອຍໂອກາດ, ພ້ອມທັງບົດ ບາດຍິງຊາຍ, ການຮຽນຮ່ວມ ແລະ ໂຄງການສໍາລັບເດັກທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການພິເສດ, ເດັກທີ່ມີບັນຫາດ້ານເສດຖະ ກິດ-ສັງຄົມ, ການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ການປ້ອງກັນ HIV/AIDS. ແຜນປະຕິບັດງານດັ່ງກ່າວໄດ້ເຊື່ອມ ໂຍງເຂົ້າກັບ ເປົ້າໝາຍ ແລະ ຄາດໝາຍຂອງແຜນຍຸດທະສາດ ເພື່ອການເຕີບໂຕ ແລະ ລືບລ້າງຄວາມທຸກຍາກແຫ່ງ ຊາດ (NGPES), ເຊື່ອມໂຍງກັບເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາຢູ່ ສ.ປ.ປ.ລາວ (MDG) ແລະ ທຸກໂຄງ ການທີ່ບັນດາປະເທດທີ່ໃຫ້ທຶນ ສະໜັບສະໜູນ.

ແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ໄດ້ຄິດໄລ່ມູນຄ່າ ແລະ ປະເມີນຄວາມຕ້ອງການດ້ານ ຊັບພະຍາກອນຕາມກອບເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ສະພາບດ້ານການເງິນແຕ່ລະປີ ຊຶ່ງມັນໄດ້ເຊື່ອມໂຍງກັບ ແຜນຍຸດທະສາດເພື່ອການເຕີບໂຕ ແລະ ລືບລ້າງຄວາມທຸກຍາກແຫ່ງຊາດ (NGPES) ແລະ ເປົ້າໝາຍສະຫັດ ສະຫວັດ ດ້ານການພັດທະນາຢູ່ ສ.ປ.ປ.ລາວ (MDG) ຊຶ່ງໄດ້ກໍານົດຮູບແບບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນປະຕິບັດງານ ແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ຢູ່ຂັ້ນຮາກຖານເພື່ອປະຕິບັດແຜນພັດທະນາການສຶກສາ ແລະ ແຜນລືບລ້າງ ຄວາມທຸກຍາກແຫ່ງຊາດ NGPES.

ຂ້າພະເຈົ້າຕາງໜ້າໃຫ້ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ຂໍ ໃຫ້ຄໍາໝັ້ນສັນຍາ ຕໍ່ວົງຄະນະຍາດສາກົນ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນວ່າຈະເຮັດບັນລຸເປົ້າໝາຍ ແລະ ຄາດໝາຍທີ່ໄດ້ກໍານົດໃນ ແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ໂດຍສອດຄ່ອງຕາມກອບປະຕິບັດງານດັກກາທີ່ໄດ້ຮັບຮອງ ໂດຍກອງປະຊຸມສຶກສາໂລກ ທີ່ ດັກກາ, ປະເທດເຊເນການ ໃນເດືອນ ເມສາ ປີ 2000.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ

ພິມມະສອນ ເລືອງຄໍາມາ

ຄຳສະແດງຄວາມຂອບໃຈ

ແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ 2003-2015 ແມ່ນຜົນສຳເລັດ ສ່ວນໜຶ່ງ ໃນການຮ່ວມງານກັບພະແນກນະໂຍບາຍ ແລະ ບູລະນະການສຶກສາ ຂອງອົງການ ອຸຍເນສໂກ ປະຈຳ ພາກພື້ນອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກ, ເພື່ອເລັ່ງໃສ່ ບັນລຸ ທິກເປົ້າໝາຍ ຂອງຖະແຫຼງການກອງປະຊຸມສຶກສາ ໂລກທີ່ ດັກກາ ກ່ຽວກັບການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ.

ແຜນປະຕິບັດງານດັ່ງກ່າວນີ້ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍຄະນະຮັບຜິດຊອບ ການສ້າງແຜນປະຕິບັດ ງານແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ຕາມຂໍ້ຕົກລົງຂອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງສຶກສາທິການ ເລກທີ 2016/ສສ/01 ລົງວັນທີ 24 ທັນວາ 2001.

ຂ້າພະເຈົ້າ ໃນນາມຫົວໜ້າກອງເລຂາຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ແລະ ຜູ້ປະສານງານລະດັບຊາດ, ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງບັນດາທ່ານ ໃນຄະນະຮັບຜິດຊອບ ການສ້າງແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນເປັນຕົ້ນ, ທ່ານ ອ່ວມ ແສງຈັນດາວົງ, ທ່ານ ບຸນໂຂງ ທຸມມະວົງ, ທ່ານ ດຣ. ພອນເພັດ ບຸບຜາ, ທ່ານ ລີ ຜຸງ, ທ່ານ ມິທອງ ສຸວັນວິໄຊ, ທ່ານ ນາງ ບຸນມີ ອຸ່ນນະລາດ, ທ່ານ ສົມຂັນ ດີດາຣາວົງ, ທ່ານ ກາດຳ ວົງເດືອນ, ແລະ ທ່ານ ອຸ່ນເພັງ ຄຳມັງ ທີ່ໄດ້ເອົາ ໃຈໃສ່ສ້າງແຜນປະຕິບັດງານດັ່ງກ່າວຈົນສຳເລັດ. ພ້ອມນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງພະນັກງານອາວຸໂສຂອງບັນດາກະຊວງ, ຂະແໜງການ, ແລະ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ອ້ອມຂ້າງລັດຖະບານ ແລະ ສູນກາງ, ບັນດາແຂວງຕ່າງໆທີ່ວປະເທດທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ເຂົ້າໃນການສ້າງແຜນດັ່ງກ່າວ.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງຄວາມຊົມເຊີຍມາຍັງຜູ້ຕາງໜ້າຂອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ບັນດາ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຂຶ້ນ ກັບລັດຖະບານ, ບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ໃນການປະກອບສ່ວນຢ່າງ ຕັ້ງໜ້າເຂົ້າໃນການໃຫ້ຄຳແນະນຳອັນມີຄຸນຄ່າຕໍ່ກັບການສ້າງແຜນດັ່ງກ່າວ.

ສຸດທ້າຍນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນຕໍ່ ອົງການອຸຍເນສໂກ ປະຈຳພາກພື້ນອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກ ໂດຍສະເພາະກັບ ພະແນກ ນະໂຍບາຍ ແລະ ບູລະນະການສຶກສາ ທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນ ທຶນຮອນ ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ ໃຫ້ແກ່ວຽກງານດັ່ງກ່າວຈົນສຳເລັດ. ພິເສດແມ່ນ ທ່ານ ນາງ Dominique Altner, ທ່ານ Claude Tibi, ທ່ານ Toshi Matsumoto ແລະ ທ່ານ ອິນທະສອນ ເພັດສິຣິແສງ ໃນການກະກຽມແຜນປະຕິບັດງານນີ້ໄດ້ຢ່າງສົມບູນ.

ຫົວໜ້າ ກົມສາມັນສຶກສາ

ຫົວໜ້າ ກອງເລຂາ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ

ຄຳຮຸ່ງ ສັກລໍຄຳ

ສາລະບານ

ບົດສັງລວມ ແລະ ນະໂຍບາຍ

ພາກທີ I ສະພາບແວດລ້ອມຕໍ່ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ

ໝວດທີ 1: ສະພາບແວດລ້ອມທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ເສດຖະກິດ

- 1.1 ເປົ້າໝາຍ ແລະ ຂັ້ນຕອນການພັດທະນາຂອງຊາດ
- 1.2 ແຜນຍຸດທະສາດເພື່ອການເຕີບໂຕ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກແຫ່ງຊາດ
- 1.3 ສະພາບດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ປະຊາກອນ

ໝວດທີ 2: ໂຄງປະກອບຂອງຂະແໜງການສຶກສາ

ພາກທີ II ຜົນສຳເລັດຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນແລະສິ່ງທ້າທາຍສຳລັບປີ 2004–2015

ໝວດທີ 1: ຜົນສຳເລັດຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນໃນທົດສະວັດຊຸມປີ 1990

- 1.1 ຜົນສຳເລັດຂອງການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ

ໝວດທີ 2: ສິ່ງທ້າທາຍຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ

- 2.1 ການບັນລຸວຽກງານ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ
- 2.2 ຍຸດທະສາດ ແລະ ປະເດັນບັນຫາລວມຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ
  - 2.2.1 ການສ້າງໂຄງທ້າງການຈັດຕັ້ງກະຈາຍອຳນາດແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງທີ່ແທດເໝາະ ແລະ ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃນການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ.
  - 2.2.2 ຄວາມສະເໝີພາບຍິງຊາຍ
  - 2.2.3 ຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ
- 2.3 ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ປະເດັນບັນຫາສຳລັບກຸ່ມເປົ້າໝາຍການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ
  - 2.3.1 ກຸ່ມເປົ້າໝາຍທີ 1: ການດູແລຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາເດັກກ່ອນໄວຮຽນ
  - 2.3.2 ກຸ່ມເປົ້າໝາຍທີ 2: ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ
  - 2.3.3 ກຸ່ມເປົ້າໝາຍທີ 3: ການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ
  - 2.3.4 ກຸ່ມເປົ້າໝາຍທີ 4: ການຮູ້ໜັງສືຂອງຜູ້ໃຫຍ່
  - 2.3.5 ກຸ່ມເປົ້າໝາຍທີ 5: ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ສີມືແຮງງານ

ໝວດທີ 3: ຂັບພະຍາກອນ ແລະ ການພັດທະນາຂະແໜງການ

- 3.1 ການພັດທະນາຂະແໜງການໃຫ້ມີຄວາມສົມດູນ

ພາກທີ III ບັນດາຄາດໝາຍພັດທະນາແລະແຜນງານການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ຮອດປີ 2015

ໝວດທີ 1: ກອບຂອງແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ.

- 1.1 ຈຸດປະສົງ ແລະ ຄາດໝາຍຂອງແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ກັບ ແຜນງານ ແລະ ນະໂຍບາຍໃນປະຈຸບັນ.
- 1.2 ຈຸດປະສົງ, ແລະ ຄາດໝາຍອື່ນໆທີ່ຕິດພັນກັບການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ.

ໝວດທີ 2: ຄາດໝາຍ ແລະ ບັນດາແຜນງານ: ການຂະຫຍາຍໂອກາດ ແລະການເຂົ້າຮຽນ

- 2.1 ແຜນງານທີ 1: ການຂະຫຍາຍໂອກາດແລະການເຂົ້າຮຽນໃນຊັ້ນລ້ຽງເດັກ-ອະນຸບານ
- 2.2 ແຜນງານທີ 2: ການຂະຫຍາຍໂອກາດແລະການເຂົ້າຮຽນໃນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ
- 2.3 ແຜນງານທີ 3: ການຂະຫຍາຍໂອກາດ ແລະ ການເຂົ້າຮຽນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ
- 2.4 ແຜນງານທີ 4: ການຮູ້ໜັງສືຂອງຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່
- 2.5 ແຜນງານທີ 5: ການພັດທະນາສີມືແຮງງານສຳລັບກຸ່ມດ້ອຍໂອກາດ

- ໝວດທີ 3: **ຄາດໝາຍ ແລະ ບັນດາແຜນງານ: ການປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ**
 3.1 ແຜນງານທີ 6: ການປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ ຂອງການສຶກສາ ສາມັນ ຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມຕົ້ນ.
- ໝວດທີ 4: **ຄາດໝາຍ ແລະ ບັນດາແຜນງານ: ການປັບປຸງການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ**
 4.1 ແຜນງານທີ 7: ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ການສຶກສາ
- ພາກທີ IV **ຄວາມຕ້ອງການດ້ານຊັບພະຍາກອນ ແລະ ກອບດ້ານການເງິນ**
 ໝວດທີ 1: **ການປະເມີນບັນດາທາງເລືອກນະໂຍບາຍການສຶກສາ**
 1.1 ວິທີການສຳລັບການປະເມີນຄວາມໝາຍດ້ານຊັບພະຍາກອນ
- ພາກທີ V **ວິທີຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.**
 ໝວດທີ 1: ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃນການວາງແຜນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ.
 ໝວດທີ 2: ຄວາມຈຳເປັນໃນການປັບປຸງລະບົບຂ່າວສານຂໍ້ມູນ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນ ການຕັດສິນບັນຫາດ້ານວິຊາການ.
 ໝວດທີ 3: ກ້າວເຂົ້າສູ່ຮູບການວາງແຜນແບບປະສົມປະສານ ລະຫວ່າງ ແຜນປະຕິບັດງານ ແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດການລົບລ້າງຄວາມທຸກຈົນ ແຫ່ງຊາດ(EFA / NGPES) ຂັ້ນພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາ ປະຈຳເມືອງ.

ບົດສ້າງລວມຫຍໍ້

ແຜນປະຕິບັດງານການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ເປົ້າໝາຍເພື່ອບັນລຸຕາມ 3 ໜ້າວຽກໃຫຍ່ແຫ່ງຊາດຄື

- 1- ການຂະຫຍາຍໂອກາດ ຢ່າງສະເໝີພາບໃນການເຂົ້າຮຽນ,
- 2- ການປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ, ແລະ
- 3- ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ານການບໍລິຫານ-ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ.

ມັນມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງມີການປະສານງານກັນຢ່າງໃກ້ຊິດ ລະຫວ່າງການຈັດຕັ້ງສະໜັບສະໜູນດ້ານການພັດທະນາຢູ່ ສ.ປ.ປ.ລາວ (MDG), ແຜນຍຸດທະສາດເພື່ອການເຕີບໂຕ ແລະ ການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກແຫ່ງຊາດ (NGPES), ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ເນື່ອງຈາກວ່າ ບັນຫາຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ແມ່ນໜ້າໜ່ວງທີ່ສຸດໃນບັນດາເມືອງທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດ. ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງຕັ້ງໜ້າທີ່ສຸດເພື່ອສຸມໃສ່ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ໃນບັນດາເມືອງທີ່ທຸກທີ່ສຸດ.

ກະຊວງສຶກສາທິການ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຊັ້ນນຳທີ່ວລະບົບການສຶກສາ ທັງໃນລະບົບ ແລະ ນອກລະບົບໂຮງຮຽນ ໃນທຸກຊັ້ນ ແລະ ທຸກສາຍທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ. ຕະຫລອດໄລຍະ 12 ປີ ຜ່ານມາ, ບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດ, ອົງການຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ອົງການທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ໄດ້ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອດ້ານທຶນຮອນ ແລະ ວິຊາການ ໃຫ້ແກ່ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ເຊັ່ນ: ການພັດທະນາຫລັກສູດ, ວິທີການສອນ-ການຮຽນ, ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການສອນ-ການຮຽນ, ການເພີ່ມປຶ້ມແບບຮຽນ, ການກໍ່ສ້າງໂຮງຮຽນ, ການສ້າງຕັ້ງສູນສຶກສາຊຸມຊົນ ແລະ ອື່ນໆ ເຊິ່ງສິ່ງຜົນໃຫ້ແກ່ການປັບປຸງ ການຂະຫຍາຍໂອກາດເຂົ້າຮຽນ, ປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການບໍລິຫານ ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຄວາມຕັ້ງໜ້າທີ່ກ່າວຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ. ງົບປະມານຂອງຂະແໜງສຶກສາທຽບໃສ່ຊັດສ່ວນຂອງ GDP ແມ່ນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຕາມໄລຍະເວລາ, ແຕ່ກໍຍັງຕ່ຳຢູ່ເມື່ອທຽບໃສ່ ມາດຕະຖານສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ. ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ສ້າງແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍ.

ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມຢ່າງທົ່ວເຖິງໃຫ້ເຖິງປະຊາຊົນກຸ່ມດ້ອຍໂອກາດ ໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ຕົວເມືອງ; ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມໃຫ້ຊຸມຊົນຢູ່ຂັ້ນພື້ນຖານເຂົ້າຮ່ວມການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງຂອງການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ໂດຍຂະຫຍາຍໂອກາດການຮຽນໃຫ້ແກ່ ເດັກ, ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່.

ແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນສຸມໃສ່ 4 ຂະແໜງການບູລິມະສິດຄື:

1. ການດູແລຮັກສາ ແລະ ສຶກສາເດັກກ່ອນໄວຮຽນ.
2. ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ.
3. ການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ.
4. ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ ແລະ ພັດທະນາທັກສະສີມື.

ໃນໄລຍະຍາວ, ການສຶກສາທຸກຊັ້ນ ແລະ ທຸກສາຍຈຳຕ້ອງໄດ້ພັດທະນາເພື່ອການເຕີບໂຕເສດຖະກິດ ຢ່າງແຂງແຮງລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຄວາມຫລຸດໂຕນັ້ນດ້ານຕ່າງໆ ການມີວຽກເຮັດງານທຳເປັນບັນຫາຫຼັກອັນໜຶ່ງໃນໄລຍະຜ່ານມາ ແລະ ເປັນສິ່ງທ້າທາຍໃນອະນາຄົດ, ຊຶ່ງມີ ຊາວໜຸ່ມປະມານ 140.000 ຄົນ ແຂ່ງຂັນກັນເຂົ້າຕະຫຼາດແຮງງານແຕ່ລະປີ. ໃນການຄົ້ນຄວ້າອອກແບບແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ

ໄດ້ພິຈາລະນາເຖິງປະເດັນຫຼັກດ້ານ ນະໂຍບາຍດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ດຸ່ນດ່ຽງການພັດທະນາບັນດາຂະແໜງການຂອງລະບົບການສຶກສາ
- ເພີ່ມດຸ່ນດ່ຽງການພັດທະນາຂະແໜງການຍ່ອຍຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ເງິນເດືອນສອດຄ່ອງກັບຊັບພະຍາກອນຂອງລັດ
- ສິ່ງຈູງໃຈຕ່າງໆ ໂກຕາ ແລະ ເບັງລັງ
- ຄວາມຄືບໜ້າທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານການເງິນ
- ປະເມີນຄວາມສ່ຽງທີ່ພົວພັນເຖິງທຶນຮອນຂອງລັດທີ່ມີ

ການດູແລຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາເດັກກ່ອນໄວຮຽນ (ECCD)

ໂຄງການ ECCD ມີເປົ້າໝາຍເພື່ອ:

- ບັນລຸຄາດໝາຍການເຂົ້າຮຽນສຳລັບເດັກ 3-4 ປີ ໃຫ້ໄດ້ 11% ໃນປີ 2010 ແລະ 17% ໃນປີ 2015
- ການເຂົ້າຮຽນຂອງເດັກອາຍຸ 5 ປີ ໃຫ້ໄດ້ 30% ໃນປີ 2010 ແລະ 55% ໃນປີ 2015
- ເຮັດໃຫ້ຊັດສ່ວນຂອງໂຮງຮຽນອະນຸບານ (ຊຸມຊົນ) ເຖິງ 20% ໃນປີ 2010 ແລະ 30% ໃນປີ 2015.
- ເຮັດໃຫ້ສັດສ່ວນຂອງໂຮງຮຽນ ອະນຸບານເອກະຊົນ ໄດ້ເຖິງ 25% ໃນປີ 2010 ແລະ 30% ໃນປີ 2015.

ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວນີ້, ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຊັບພະຍາກອນເພີ່ມເຕີມຕາມຄາດໝາຍໄດ້ເພື່ອຂະຫຍາຍໂອກາດ ໃຫ້ເດັກນ້ອຍໄດ້ຮັບການດູແລຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາກ່ອນໄວຮຽນ. ແຜນປະຕິບັດງານນີ້ໄດ້ສົ່ງເສີມການຂະຫຍາຍໂອກາດໃຫ້ເດັກ ອາຍຸ 5 ປີ ເຂົ້າຮຽນອະນຸບານ, ໂດຍການສ້າງຕັ້ງຫ້ອງຮຽນສະເພາະໃນໂຮງຮຽນປະຖົມເພື່ອກຽມເດັກອາຍຸ 5 ປີ ສຳລັບເຂົ້າຮຽນຂັ້ນ ປ.1, ໂດຍສະເພາະເລັ່ງໃສ່ຊົນເຜົ່າ, ເດັກຍິງ ແລະ ເດັກທຸກຍາກທີ່ສຸດ.

ບຸລິມະສິດແມ່ນໃຫ້ພັດທະນາໂຮງຮຽນອະນຸບານຫຼາຍກ່ວາໂຮງລ້ຽງເດັກ ແລະ ການເຂົ້າຮຽນໃໝ່ໃນໂຮງຮຽນອະນຸບານ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ເດັກອາຍຸ 5 ປີ ຫຼາຍກ່ວາເດັກທີ່ອາຍຸນ້ອຍກ່ວານັ້ນ. ເພື່ອເປັນການບັນເທົາຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຈຳນວນໜຶ່ງຂອງງົບປະມານລັດ, ໄດ້ພິຈາລະນາທາງເລືອກເພື່ອສົ່ງເສີມໂຮງຮຽນ ອະນຸບານຊຸມຊົນໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອຈຳນວນໜຶ່ງຈາກກະຊວງສຶກສາທິການ ໂດຍການອົງໃສ່ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນໃນໂຮງລ້ຽງເດັກ ແລະ ໂຮງຮຽນອະນຸບານ; ແລະ ຊັດສ່ວນຂອງໂຮງຮຽນອະນຸບານຂອງລັດ ແລະ ຊຸມຊົນສົມທຽບກັບໂຮງຮຽນອະນຸບານຂອງເອກະຊົນ.

ການຂະຫຍາຍ ການເຂົ້າຮຽນ ແລະ ຮຽນຈົບຊັ້ນປະຖົມຢ່າງທົ່ວເຖິງ:

ຄາດໝາຍຫຼັກທີ່ກວມເຖິງໃນແຜນປະຕິບັດງານຄື:

- ຫ້ານໂຮງຮຽນ ມູນໃຫ້ເປັນໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນໃຫ້ໄດ້ 80% ໃນປີ 2010.
- ສະໜອງໂອກາດໂຮງຮຽນຫຼັກໜຶ່ງໃຫ້ເດັກ ໃນບ້ານ ທີ່ບໍ່ມີໂຮງຮຽນທັງໝົດ ໄດ້ເຂົ້າຮຽນໃນໂຮງຮຽນປະຖົມໃນປີ 2010 (ຄິດສະເລັຍ 2 ບ້ານ)
- ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນໃໝ່ລວມໃຫ້ໄດ້100% ທັງເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍ ໃນປີ 2010.
- ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມໃຫ້ບັນລຸ 95,8% (ສຳລັບເດັກຍິງ) 97,8% ສຳລັບເດັກຊາຍໃນປີ 2010 ເຮັດໃຫ້ອັດຕາສ່ວນເຂົ້າຮຽນລວມ ທັງສອງເພດ ບັນລຸ 96,8% ໃນປີ 2010, ແລະ 100% ໃນປີ 2015 (ຈຳນວນນັກຮຽນທັງໝົດຈະມີ 891.469 ຄົນ).
- ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນໃຫ້ໄດ້ 89,7% (ຍິງ); 91,4% (ຊາຍ), 90,6% (ລວມ) ໃນປີ 2010 ແລະ 97,8% ສຳລັບທັງຍິງ ແລະ ຊາຍ ໃນປີ 2015.
- ຫລຸດອັດຕາຄ້າງຫ້ອງ ຂອງຂັ້ນ ປ.1 ລົງໃຫ້ເຫຼືອ 10% ສຳລັບທັງສອງເພດໃນປີ 2010 ແລະ ໃຫ້ເຫຼືອ 3% ໃນປີ 2015.
- ຫລຸດອັດຕາປະລະການຮຽນ ຂອງຂັ້ນ ປ.1 ລົງໃຫ້ເຫຼືອ 5% ສຳລັບທັງສອງ ເພດ ໃນປີ 2010 ແລະ 2% ໃນປີ 2015.

- ຫຼຸດອັດຕາປະລະການຮຽນ ຂອງຂັ້ນ ປ.5 ໃຫ້ເຫຼືອ 1 % ທັງສອງເພດ ໃນປີ 2010.
- ເພີ່ມອັດຕາການຮຽນ ຈົບຊັ້ນປະຖົມເຖິງ 75,4% (ຍິງ); 79,5% (ຊາຍ); 77,4% (ລວມ) ໃນປີ 2010, ແລະ ເຖິງ 88% (ຍິງ); 88,3 % (ຊາຍ); 88,1% (ລວມ) ໃນປີ 2015.
- ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນຕໍ່ຄູໃຫ້ຮັກສາສະໝໍ່າສະເໝີ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ 31:1 .

ຄາດໝາຍທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງ EFA ແມ່ນການຂະຫຍາຍການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມທີ່ມີຄຸນນະພາບ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ໃນປີ 2015, ພ້ອມດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບດ້ານໂອກາດ ແລະ ການຮຽນຈົບຊັ້ນເປັນຈຸດປະສົງໄລຍະກາງ. ຈຳນວນນັກຮຽນອາຍຸເຂົ້າຮຽນຊັ້ນປະຖົມ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 753.500 ຄົນ ໃນປີ 2000 ເຖິງ 889.600 ຄົນ ໃນປີ 2015.

ຍັງມີຄວາມຫຼຸດໂຕນກັນຫຼາຍລະຫວ່າງເພດ, ຊົນເຜົ່າ, ເຂດທຸກ ແລະ ບໍ່ທຸກ, ຕົວເມືອງ, ຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກອັດຕາເຂົ້າຮຽນ ແລະ ອັດຕາຮຽນຈົບແມ່ນເປັນບັນຫາໃຫຍ່ ສໍາລັບເດັກນ້ອຍໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດຊົນເຜົ່າ, ໂດຍສະເພາະເດັກຈາກຄອບຄົວທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ ແລະ ເດັກຊົນເຜົ່າໃນບັນດາເມືອງທຸກ. ອາຄານສະຖານທີ່ໂຮງຮຽນໃນເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ໂດຍທົ່ວໄປແມ່ນແບບຊົ່ວຄາວຂາດເດີ່ນຫຼີ້ນ ແລະ ອຸປະກອນການຮຽນ, ຂາດນ້ຳສະອາດ ແລະ ຫ້ອງນ້ຳ ເຊິ່ງເປັນປັດໄຈພື້ນຖານດ້ານອານາໄມຂັ້ນພື້ນຖານ.

ການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ:

ຄາດໝາຍຫຼັກຂອງແຜນປະຕິບັດງານແມ່ນ:

- ບັນລຸຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ສໍາລັບໂອກາດການເຂົ້າຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ໂດຍທົ່ວໄປ ແລະ ໃນເຂດຊົນເຜົ່າ ແລະ ທຸກຍາກທີ່ສຸດ
- ບັນລຸອັດຕາເລື່ອນຊັ້ນຈາກຂັ້ນ ປ.5 ຂຶ້ນ ມ.1 ໃຫ້ໄດ້ 82,5% ໃນປີ 2010 ແລະ 85% ໃນປີ 2015.

ການຂະຫຍາຍການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມເຊື່ອມຢຶດໂດຍກົງກັບຄວາມຕ້ອງການສໍາລັບການຮຽນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມ; ປະເທດເຮົາມີປະຊາກອນທີ່ໜຸ່ມຊຶ່ງ 43,6% ຂອງປະຊາກອນແມ່ນມີອາຍຸຕໍ່າກ່ວາ 15 ປີ (45,2% ໃນເຂດຊົນນະບົດ, 37,2% ໃນເຂດຕົວເມືອງ). ແນວໂນ້ມດ້ານປະຊາກອນຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຂໍ້ຈຳກັດກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນສໍາລັບການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມເພື່ອຕອບສະໜອງກັບຄວາມຕ້ອງການ, ໂດຍສະເພາະໃນເຂດຊົນນະບົດ. ການບັນລຸເປົ້າໝາຍການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການຄວບຄຸມກະແສນັກຮຽນ, ໂດຍສະເພາະອັດຕາການເລື່ອນຊັ້ນຈາກຂັ້ນ ປ.5, ມ.3 ແລະ ມ.6 ເພື່ອຮຽນຕໍ່. ການຂະຫຍາຍການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາການຄ້າງຫ້ອງ ແລະ ອັດຕາການປະລະ, ໂດຍສະເພາະໃນຂັ້ນ ປ.1 ແລະ ປ.2, ຈະເພີ່ມການເຂົ້າຮຽນໃນຂັ້ນ ປ.5 ຢ່າງວ່ອງໄວ. ຖ້າຫາກອັດຕາການເລື່ອນຊັ້ນຂຶ້ນຊັ້ນມັດທະຍົມ ຫາກຍັງຮັກສາໄວ້ຢູ່ໃນລະດັບປັດຈຸບັນນີ້ ແລະ ບໍ່ມີການຫຼຸດລົງ, ການເຂົ້າຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ, ໂດຍສະເພາະໃນຂັ້ນ ມ.1 ຈະເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວ.

ການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ປົກຄຸມຫຼາຍທີ່ສຸດໃນເຂດຕົວເມືອງ ເມືອງໃຫຍ່ ແລະ ເຂດທີ່ມີ ເສດຖະກິດດີ, ແຕ່ປົກຄຸມໄດ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດໃນເຂດຊົນນະບົດ, ຊົນເຜົ່າຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ເມືອງທຸກເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຊ່ອງຫວ່າງດ້ານໂອກາດເຂົ້າຮຽນຫຼຸດໂຕນກັນຫຼາຍຂຶ້ນ. ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນສູງ, ຂາດເຂີນຫ້ອງຮຽນ ແລະ ຄູເປັນຜົນໃຫ້ແກ່ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນຕໍ່ຄູສູງຢູ່ໃນເຂດຕົວເມືອງ; ແຕ່ຫາກອັດຕາການເຂົ້າຮຽນຕໍ່າ ແລະ ມີຫ້ອງຮຽນເຫຼືອ, ເຮັດໃຫ້ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນຕໍ່ຄູຕໍ່າ ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ. ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໃນການເຂົ້າຮຽນແມ່ນຫຼຸດໂຕນກັນຫຼາຍໃນເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ເຂດຊົນເຜົ່າ, ແຕ່ຢູ່ເຂດ ຕົວເມືອງຊ່ອງຫວ່າງດັ່ງກ່າວແມ່ນແຄບເຂົ້າ.

ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ:

ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນມີບົດບາດຫຼັກ ເພື່ອບັນລຸການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ເນື່ອງຈາກວ່າຮູບການ ດັ່ງກ່າວ ມີກົນໄກສຳລັບການເພີ່ມອັດຕາການຮູ້ໜັງສືຂອງຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ການສົ່ງເສີມການພັດທະນາທັກ ສະສີມື, ການປະກອບການດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ປະກອບສ່ວນໃນກິດຈະກຳສ້າງລາຍໄດ້ເພີ່ມໃຫ້ຄອບຄົວ. ສິ່ງທ້າທາຍທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງແມ່ນການເພີ່ມອັດຕາການຮູ້ໜັງສືຂອງຜູ້ໃຫຍ່ ໂດຍການລາຍງານ ໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍ ກ່ວາ 98% ແລະ 61% ໂດຍການທົດສອບ ໃນປີ 2015. ປັດຈຸບັນມີພຽງແຕ່ 45,2% ຂອງປະຊາກອນຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ຖືວ່າຮູ້ໜັງສືຂັ້ນພື້ນຖານ ປັດໄຈຂອງການຮູ້ໜັງສືກວມເຖິງ ສະຖານະທາງດ້ານເສດຖະກິດ ປະຊາກອນຕົວເມືອງຊົນນະບົດ, ລະດັບການສຶກສາ, ຊົນເຜົ່າ (ພາສາທີ່ໃຊ້ໃນເຮືອນ) ແຫຼ່ງຮຽນຮູ້ໜັງສື (ໃນລະບົບໂຮງຮຽນ, ນອກລະບົບໂຮງຮຽນ ຫຼື ຮຽນຕາມອັດທະຍາໄສ) ແລະ ຈຳນວນປີທີ່ອອກໂຮງຮຽນ.

ໂຄງການ ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນເລັ່ງໄສ 3 ກຸ່ມຄື:

- ເດັກ ແລະ ໄວໜຸ່ມອາຍຸ (6 -14ປີ) ທີ່ບໍ່ເຄີຍເຂົ້າ ໂຮງຮຽນປະຖົມ ແລະ ມີຄວາມປະສົງ ຢາກຮຽນຮູ້ໜັງສື ແລະ ຮຽນບຳລຸງວັດທະນະທຳ.
- ກຸ່ມຜູ້ໃຫຍ່ອາຍຸລະຫວ່າງ (15 -40ປີ) ທີ່ກຶກໜັງສືແຕ່ມີຄວາມປະສົງຢາກຮຽນຮູ້ໜັງສື ແລະ ບຳລຸງວັດທະນະທຳ.
- ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ (15 - 24ປີ) ທີ່ຍັງບໍ່ມີວິຊາຊີບແນ່ນອນ ແລະ ມີຄວາມປະສົງຢາກເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບຂັ້ນພື້ນຖານ.

ທ່າອຽງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຂອງເດັກອອກໂຮງຮຽນແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ, ແຕ່ກົງກັນຂ້າມຄວາມສາມາດຂອງໂຄງການການສຶກສານອກລະບົບແມ່ນຈຳກັດ ແລະ ທ່າອຽງຂອງການເຂົ້າຮ່ວມຂອງກຸ່ມເປົ້າໝາຍແມ່ນຫລຸດລົງແຕ່ລະປີ. ແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ນີ້ໄດ້ສະເໜີໃຫ້ປັບປຸງ ການອອກແບບໂຄງການ ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມທັກສະຊົນນະບົດໃຫ້ບໍລິການເຖິງກຸ່ມເປົ້າໝາຍຕ່າງໆ.

ດ້ານການເງິນ:

ຊັດສ່ວນງົບປະມານຂະແໜງການສຶກສາ ທຽບໃສ່ງົບປະມານລາຍຈ່າຍຂອງລັດທັງໝົດ ຄວນເພີ່ມຈາກ 11,8% ເຖິງ 18% ສຳລັບໄລຍະ 2004-2015. ການເພີ່ມຂຶ້ນດັ່ງກ່າວແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອເພີ່ມງົບປະມານຈ່າຍປົກກະຕິ ເພື່ອຮັກສາຄວາມຍືນຍົງຂອງຄຸນນະພາບຂອງການລົງທຶນໃນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ບຳລຸງຄູ, ຄວາມສອດຄ່ອງຂອງຫຼັກສູດ ແລະ ປຶ້ມແບບຮຽນ ແລະ ແວດລ້ອມການສິດສອນ, ເພື່ອໃຫ້ມັນໄດ້ຮັບໝາກຜົນຕາມຄາດໝາຍ. ການເພີ່ມທຶນແມ່ນຈຳເປັນສຳລັບການເພີ່ມເງິນເດືອນຂອງພະນັກງານ ການປັບປຸງສະພາບ ແລະ ເງິນເດືອນຂອງຄູມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອສະໜັບສະໜູນຈຸດປະສົງຂອງການສ້າງຄູ, ການບັນຈຸ ແລະ ຊັບຊ້ອນຄູ ແລະ ການປຸກລະດົມຂົນຂວາຍຄູ. ຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມຊຳນານຂອງກຳລັງສິດສອນ ແລະ ໜ່ວຍສ້າງຫຼັກສູດມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ສ້າງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ. ເນື່ອງຈາກອັດຕາສູນເສຍຄູສູງ, ສິ່ງຈູງໃຈ ແລະ ເງິນເດືອນຕ່ຳຂອງຄູປະຖົມ, ມັນຈຶ່ງຂາດເຂີນ. ຄູທີ່ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມຢ່າງໜັກໜ່ວງ. ການເພີ່ມເງິນເດືອນຂອງຄູແມ່ນປັດໄຈສຳຄັນທີ່ສຸດຕໍ່ງົບປະມານລາຍຈ່າຍຂອງຂະແໜງການສຶກສາໃນອະນາຄົດ. ແຜນການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນນີ້ສະເໜີເພີ່ມເງິນເດືອນຂອງຄູປະຖົມໃຫ້ໃກ້ຄຽງກັບອັດຕາສ່ວນສະເລ່ຍຂອງເງິນເດືອນຄູໃນພາກພື້ນຄື 2,4 ເທື່ອ GDP ຕໍ່ຫົວຄົນຕໍ່ປີ ໃນປີ 2015.

ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ, ຊຸມຊົນ, ລັດຖະບານ, ພາກເອກະຊົນ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຂອງສາກົນຕ້ອງ ບັນລຸຄຳໝັ້ນໝາຍຂອງຕົນໃນການສະໜອງຊັບພະຍາກອນທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຢ່າງມີປະສິດທິພາບເພື່ອຄຳ ປະກັນອະນາຄົດຂອງເດັກນ້ອຍລາວ.

ວິເຄາະທິດທາງນະໂຍບາຍໃນການສ້າງ ແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ແມ່ນໄດ້ ພິຈາລະນາ ຕາມທິດທາງ ນະໂຍບາຍດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ດຸ່ນດ່ຽງການພັດທະນາຂະແໜງການຕ່າງໆ.
- ດຸ່ນດ່ຽງການພັດທະນາຂະແໜງການຍ່ອຍຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ.
- ການເພີ່ມເງິນເດືອນສອດຄ່ອງ ກັບທຶນຮອນງົບປະມານຂອງລັດ.
- ສິ່ງຈູງໃຈຕ່າງໆ (ໂຄຕາ ແລະ ເບ້ຍລ້ຽງ).
- ການຂະຫຍາຍໂຕຂອງເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານການເງິນ.
- ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ທ່າອ່ຽງດ້ານທຶນຮອນງົບປະມານຂອງລັດ.

ດຸ່ນດ່ຽງການພັດທະນາຂະແໜງການຕ່າງໆ

ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ເປັນພຽງສ່ວນໜຶ່ງຂອງທິດທາງນະໂຍບາຍຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ຈຳຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາ ຕາມເນື້ອໃນລວມຂອງການພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ທຸກຊັ້ນ ແລະ ທຸກຮູບແບບ ຈຳຕ້ອງໄດ້ຮັບການພັດທະນາໄປຕາມ ວິໄສ ທັດຍາວນານເພື່ອພັດທະນາ ໃຫ້ຂະແໜງການດັ່ງກ່າວຕ້ອງບັນລຸເປົ້າໝາຍ ເພື່ອຄວາມເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດຢ່າງສູງສຸດ, ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຄວາມຫລຸດໂຕນັກດ້ານຕ່າງໆ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຄວາມຕັດສິນໃຈໃນຂະແໜງການຍ່ອຍອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ແມ່ນການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ທຶນຮອນງົບປະມານ ສຳລັບການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ແລະ ການບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ, ເມື່ອການເລື່ອນຊັ້ນຈາກຂັ້ນ ປ.5 ຂຶ້ນ ມ.1 ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄາດໝາຍການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ, ແຕ່ທາກບໍ່ແມ່ນການເລື່ອນຊັ້ນ ຈາກຂັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ຂຶ້ນ ມັດທະຍົມຕອນປາຍແລະ ມັດທະຍົມຕອນປາຍ ຂຶ້ນ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ອັດຕາການເລື່ອນຊັ້ນຫຼັງຈາກຈົບ ປ.5, ຈົບມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ (ມ.3) ແລະ ມັດທະຍົມຕອນປາຍ (ມ.6) ແມ່ນປັດໄຈຕັດສິນທີ່ຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາ.

ກະຊວງສຶກສາທິການ ໄດ້ຕົກລົງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ ອັດຕາເລື່ອນຊັ້ນຈາກ ຂັ້ນ ປ.5 ຫາ ມ.1 ສູງ (85% ໃນປີ 2014-15 ທຽບໃສ່ 78,7% ໃນປີ 2002/03), ເພື່ອເປີດທາງໃຫ້ແກ່ການຜັນຂະຫຍາຍການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານໂດຍທົ່ວໄປ (ປະຖົມບວກກັບມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ) ລະຫວ່າງປີ 2020 ແລະ 2025. ນອກ ຈາກນັ້ນ, ໄດ້ຕົກລົງທີ່ຈະເພີ່ມປີຮຽນອີກ 1 ຂັ້ນ ໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານໃນ ສ.ປ.ປ. ລາວ ແລະ ມາດຕະຖານຢູ່ໃນພາກພື້ນ. ອີກດ້ານໜຶ່ງ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ໄດ້ຕົກລົງຮັກສາໃຫ້ຄົງທີ່ ອັດຕາການເລື່ອນຊັ້ນຈາກຂັ້ນ ມ.3 ຂຶ້ນ ມ.4 (85% ໃນປີ 2014-15 ທຽບໃສ່ 84,4% ໃນປີ 2002-03) ຍ້ອນ 2 ເຫດຜົນຫຼັກຄື: (ກ) ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນຈາກການພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ ວ່ອງໄວໂພດ ຊຶ່ງຈະເປັນມູນຄ່າສູງຫຼາຍໂພດ ເພື່ອຈະໃຫ້ມັນສອດຄ່ອງ ກັບເປົ້າໝາຍຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ; ແລະ (ຂ) ໂດຍຄຳໜຶ່ງເຖິງ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ກະແສນັກຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ເຂົ້າໂຮງຮຽນສ້າງຄູ ລະບົບ 8+3 ຊຶ່ງພົວພັນເຖິງການຜັນຂະຫຍາຍການສຶກສາ ຊັ້ນປະຖົມ ຢ່າງ ທົ່ວເຖິງ ແລະ ການສຶກສາເຕັກນິກ ວິຊາຊີບ. ທ້າຍສຸດ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ຕົກລົງຮັກສາໃຫ້ຄົງທີ່ອັດຕາການເລື່ອນຊັ້ນ ຈາກມັດທະຍົມປາຍ ຂຶ້ນ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຊຶ່ງປັດຈຸບັນນີ້ຢູ່ໃນລະດັບ 76% ຈົນກວ່າຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ.

ດຸ່ນດ່ຽງການພັດທະນາຊັ້ນຮຽນ ແລະ ຮູບແບບການຮຽນ ຂອງ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ.

ການສຶກສາ ເພື່ອທຸກຄົນກວມເຖິງ :

- ການດູແລຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາເດັກກ່ອນໄວຮຽນ,
- ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ,
- ການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ,
- ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ ແລະ ການຝຶກທັກສະວິຊາຊີບ.

ເມື່ອທາງການຜັນຂະຫຍາຍການສຶກສາ ຂັ້ນປະຖົມຢ່າງທົ່ວເຖິງ ເປັນຈຸດປະສົງຫຼັກຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ, ມັນມີການພົວພັນຢ່າງແຈ້ງ ແລະ ສຳຄັນລະຫວ່າງການສຶກສາຂັ້ນ ປະຖົມ ແລະ ຂັ້ນຕໍ່ໜ້າຂອງ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ແລະ ຮູບແບບຂອງການສຶກສາ. ເມື່ອການດູແລຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາເດັກກ່ອນໄວຮຽນ ມີຜົນກະທົບເຖິງການຂະຫຍາຍໂອກາດການຮຽນ, ປະສິດທິຜົນພາຍໃນ ແລະ ຜົນການຮຽນໃນຂັ້ນປະຖົມ, ມັນຄວນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ຕາມຈັງຫວະທີ່ສອດຄ່ອງກັບການບັນລຸຈຸດປະສົງອື່ນໆ ຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ. ເມື່ອການພັດທະນາຂັ້ນຮຽນອະນຸບານ ມີມູນຄ່າສູງຫຼາຍ ແລະ ເພື່ອເປັນການຫຼຸດຜ່ອນລາຍຈ່າຍຂອງ ກະຊວງສຶກສາທິການ, ຈຶ່ງໄດ້ພິຈາລະນາ ຕົກລົງສົ່ງເສີມໂຮງຮຽນ ອະນຸບານຊຸມຊົນ ໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງ ກະຊວງສຶກສາທິການສ່ວນໜຶ່ງ. ນອກຈາກນີ້ຍັງໄດ້ພິຈາລະນາ ປັດໄຈທິດທາງຫຼັກ 2 ຢ່າງຄື:

- ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນຢູ່ໃນໂຮງຮຽນເດັກ ແລະ ໂດຍສະເພາະຂັ້ນອະນຸບານ ແລະ
- ສັດສ່ວນຂອງສະຖາບັນຂອງລັດ ແລະ ຊຸມຊົນສົມທຽບໃສ່ເອກະຊົນ.

ບູລິມະສິດແມ່ນພັດທະນາໂຮງຮຽນອະນຸບານ ຫຼາຍກ່ວາໂຮງຮຽນເດັກ ແລະ ໃນໂຮງຮຽນ ອະນຸບານແມ່ນໃຫ້ຮັບເອົາເດັກອາຍຸ 5 ປີ ຫຼາຍກ່ວາເດັກທີ່ນ້ອຍກ່ວານັ້ນ. ໄດ້ພິຈາລະນາຄາດໝາຍ ທາງເລືອກ ສຳລັບເດັກເກນອາຍຸ 3-4 ປີ ແລະ ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນຂອງເດັກ ອາຍຸ 5 ປີ ໃນປີ 2014-15. ເມື່ອມີການພິຈາລະນາພັດທະນາການເຂົ້າຮຽນຂອງເດັກອາຍຸ 5 ປີ ຢ່າງ ວ່ອງໄວໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ການຕົກລົງຂັ້ນສຸດທ້າຍ ແມ່ນເຫັນດີ ພັດທະນາໃນລະດັບກາງ, ແຕ່ກໍ່ວ່ອງໄວສຳລັບການເພີ່ມອັດຕາການເຂົ້າຮຽນຂອງເດັກອາຍຸ 5 ປີ (50% ໃນປີ 2014-15 ທຽບໃສ່ 92% ໃນປີ 2002-03).

ບັນຫາໜຶ່ງຄື ຈັງຫວະການພັດທະນາ ສະຖາບັນຂອງລັດ ກັບ ຂອງຊຸມຊົນ, ກະຊວງສຶກສາທິການໄດ້ຕົກລົງທີ່ຈະບໍ່ຂະຫຍາຍໂຮງຮຽນອະນຸບານຊຸມຊົນໄວຫຼາຍ ສຳລັບຊຸມປີ (2005-09), ການສົມມຸດຕິຖານທີ່ວ່າ ມັນຈຳຕ້ອງໃຊ້ເວລາ ສຳລັບການປຸກລະດົມຂົນຂວາຍການປະກອບສ່ວນຂອງ ຊຸມຊົນ. ເມື່ອທາງການພັດທະນາໂຮງຮຽນອະນຸບານຂອງລັດ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ພະແນກສຶກສາແຂວງ, ການສ້າງຕັ້ງໂຮງຮຽນອະນຸບານຊຸມຊົນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການປຸກລະດົມຂົນຂວາຍ ແລະ ຄວາມປະສົງຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ໃນການປະກອບສ່ວນດ້ານວັດຖຸ ແລະ ທຶນຮອນ, ເຖິງແມ່ນວ່າລັດຈະມີທຶນສົມທຽບກັບໂຮງຮຽນດັ່ງກ່າວກໍ່ຕາມ. ການວາງຄາດໝາຍສຳລັບຈຳນວນໂຮງຮຽນອະນຸບານ ຊຸມຊົນ ແລະ ການເຂົ້າຮຽນໃນໂຮງຮຽນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຍັງເປີດໄວ້ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຜົນສຳເລັດຕ່າງໆ ທາງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ບັນດາພະແນກສຶກສາແຂວງ ຈຳຕ້ອງໄດ້ຕິດຕາມກວດກາຢ່າງໃກ້ຊິດ.

ເມື່ອທາງການໂຮງຮຽນອະນຸບານເອກະຊົນ ສ່ວນຫຼາຍຈະຕ້ອງສ້າງຂຶ້ນໃນເຂດຕົວເມືອງທີ່ຮັ່ງມີ ແລະ ເຂດ ທີ່ມີຄວາມພໍໃຈ ທີ່ຈະຈ່າຍຄ່າຮຽນ, ໂຮງຮຽນອະນຸບານຂອງລັດ ສົມທຽບກັບການສ້າງຕັ້ງໂຮງຮຽນອະນຸບານຊຸມຊົນ ຈຳຕ້ອງໄດ້ປຶກສາຫາລືກັນຢ່າງລະອຽດ ສຳລັບຍຸດທະສາດທີ່ໄດ້ຄາດໄວ້ ໃຫ້ຍືນຍົງຍາວນານ ແລະ ບໍ່ສິ້ນເບື້ອງມີມູນຄ່າຕ່ຳ.

ການສຶກສາຂັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ແມ່ນຄືໄດ້ເວົ້າຜ່ານມາແລ້ວ, ຈຸດປະສົງຍາວນານຄືການຜັນຂະຫຍາຍ ເປັນການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ຢ່າງທົ່ວເຖິງໃນທົ່ວປະເທດ.

ບັນດາປະເທດສ່ວນຫຼາຍໃນພາກພື້ນ ແລະ ໃນໂລກ, ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານປະກອບດ້ວຍ 9 ຂັ້ນຮຽນ, ແລະ ກະຊວງສຶກສາທິການເຫັນຄວາມສຳຄັນຍິ່ງທີ່ຈະດັດປັບໃຫ້ເຖິງມາດ ຕະຖານສາກົນ. ເລີ່ມຕົ້ນປີ 2010-11, ຈະເພີ່ມຂັ້ນຮຽນທີ 9 ເຂົ້າໃນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ໂຄງຮ່າງຂອງລະບົບການສຶກສາຈະກາຍເປັນ 5+4+3 ແທນທີ່ລະບົບ 5+3+3. ການຕັດສິນໃຈດັ່ງ ກ່າວ ມີຜົນກະທົບຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງໃຫ້ແກ່ ງົບປະມານປົກກະຕິ ແລະ ລົງທຶນສຳລັບການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ, ດັ່ງດຽວກັນກັບງົບປະມານໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດຂອງຂະແໜງການສຶກສາ.

ການສຶກສາສາມາດລະບົບໂຮງຮຽນມີພາລະບົດບາດສຳຄັນຫຼັກ ຊຶ່ງເປັນວິທີການທັງສອງຢ່າງເພື່ອເພີ່ມ ອັດຕາການ ຮູ້ທັງສີ່ຢ່າງວ່ອງໄວ, ພົວພັນກັບການຜັນຂະຫຍາຍການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ເປັນວິທີການໜຶ່ງສຳ ຫຼັບສົ່ງເສີມການພັດທະນາທັກສະສີມື, ການປະກອບການດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ກິດຈະກຳເສີມສ້າງລາຍໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ຈຶ່ງຕົກລົງ: (ກ) ແຕ່ລະປີຮັບເອົາຊາວໜຸ່ມທີ່ບໍ່ເຄີຍເຂົ້າໂຮງຮຽນຈັກເທື່ອ ຫຼື ອອກໂຮງຮຽນ ຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ເພື່ອເຂົ້າຮຽນຫຼັກສູດປະຖົມນອກ ລະບົບໂຮງຮຽນ; (ຂ) ແຕ່ລະປີ ຮັບເອົາຜູ້ໃຫຍ່ ທີ່ກຶກໜັງສື ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ເຂົ້າໂຄງການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື; ແລະ (ຄ) ແຕ່ລະປີຮັບເອົາຊັດສ່ວນຈຳນວນຫຼາຍຂອງຜູ້ ໃຫຍ່ ທີ່ກຶກໜັງສື ແລະ ຊາວໜຸ່ມທີ່ອອກໂຮງຮຽນ ເຂົ້າໂຄງການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບຂັ້ນພື້ນຖານແລະ ທັກສະຊີວິດ.

ການເພີ່ມເງິນເດືອນສອດຄ່ອງ ກັບທຶນຮອນງົບປະມານຂອງລັດ

ການປັບປຸງສະຖານະພາບຂອງຄູ ແລະ ເງິນເດືອນມີຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດ ເພື່ອຊຸກຍູ້ຈຸດປະສົງຂອງການສ້າງ ແລະ ຝຶກອົບຮົມຄູ, ການບັນຈຸ, ຊັບຊ້ອນ ແລະ ໂດຍສະເພາະການປຸກລະດົມຂົນຂວາຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ໄດ້ມີການພິຈາລະນາ ການເພີ່ມເງິນເດືອນຂັ້ນຕ່າງໆ ເພື່ອເປັນການປະກອບສ່ວນປຸກລະດົມຂົນຂວາຍຄູຄົນອີກ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ຈັງ ຫວະການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ງົບປະມານປະຈຳປີ. ໄດ້ພິຈາລະນາ ຄາດໝາຍທາງ ເລືອກ 2 ຢ່າງ ທີ່ເງິນເດືອນສະເລ່ຍຂອງຄູ ຈະຄ່ອຍໆ ເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 2 ເທື່ອ ຂອງ GDP ຕໍ່ຫົວຄົນ ຕໍ່ປີໃນປີ 2010 ຖ້າທຽບໃສ່ 0,64 ເທື່ອ ຂອງ GDP ຕໍ່ ຫົວຄົນ ໃນປີ 2002. ເງິນເດືອນ ຂອງຄູຂັ້ນອື່ນນອກຈາກຊັ້ນປະຖົມ ແມ່ນ ເພີ່ມຕາມອັດຕາສ່ວນຂອງເງິນເດືອນຄູຂັ້ນປະຖົມຕາມອັດຕາສ່ວນຂອງປີຖານ 2002-03. ເຖິງແມ່ນວ່າການວາງ ຄາດໝາຍຕ່ຳ ແຕ່ມີຜົນກະທົບຫຼາຍທີ່ສຸດຕໍ່ງົບປະມານປົກກະຕິ ຂອງຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ການເພີ່ມເງິນ ເດືອນຄູ ແມ່ນປັດໄຈອັນໜຶ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງ ງົບປະມານການໃຊ້ຈ່າຍຂອງຂະແໜງການສຶກສາໃນອະນາຄົດ. ທ້າຍສຸດກະຊວງສຶກສາທິການ ໄດ້ຕົກລົງເອົາທາງເລືອກດັ່ງກ່າວ ເພື່ອເພີ່ມເງິນເດືອນຂອງຄູໃຫ້ໄກ່ຄຽງກັບເງິນ ເດືອນສະເລ່ຍຂອງຄູ ໃນພາກພື້ນ ຄື 2.4 ເທື່ອ GDP ຕໍ່ຫົວຄົນ ຕໍ່ປີ.

ສິ່ງຈູງໃຈຕ່າງໆ (ໂກຕາ ແລະ ເບີ້ຍລັງ).

ໃນປີ 2002-03, ໄດ້ສະໜອງເບີ້ຍລັງໃຫ້ນັກຮຽນຄູ ໃນສະຖາບັນສ້າງຄູຕ່າງໆ, ເຕັກນິກ ແລະວິຊາຊີບ, ແລະ ການ ສຶກສາຊັ້ນສູງ ເຖິງ 7% ຂອງ ງົບປະມານປົກກະຕິຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ. ເມື່ອໄດ້ພິຈາລະນາ ກ່ຽວກັບການ ຫຼຸດຜ່ອນໂກຕາ ແລະ ເບີ້ຍລັງແລ້ວ, ທ້າຍສຸດກະຊວງສຶກສາທິການ ຕົກລົງຫຼຸດຜ່ອນຈຳນວນເບີ້ຍລັງເທື່ອລະ ກ້າວ, ໂດຍສະເພາະສຳລັບນັກຮຽນເຕັກນິກ - ວິຊາຊີບ.

ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານການເງິນ.

ການຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການດ້ານຊັບພະຍາກອນຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນແມ່ນຂຶ້ນກັບທຶນຮອນ ງົບປະມານຂອງລັດ ແລະ ຊັດສ່ວນງົບປະມານແບ່ງປັນໃຫ້ຂະແໜງການສຶກສາເປັນຫຼັກ. ບໍ່ມີແຜນປະຕິບັດງານ ແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ອັນໃດ ທີ່ຈະບໍ່ໄດ້ທົດສອບຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານການເງິນ ໂດຍເອົາເຂົ້າໃນ ການຄາດຄະເນ ເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ງົບປະມານປະຈຳປີ ທີ່ໄດ້ປະເມີນ GDP ໃນອະນາຄົດ ແລະ ການ ຂະຫຍາຍຕົວຂອງທຶນຮອນງົບປະມານຂອງລັດ.

ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງ GDP ສຳລັບຊຸມປີ 2004-15 ແມ່ນໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້ຢູ່ 7% (ສົມມຸດຕິຖານທີ່ສູງ). ລາຍ ຮັບຂອງລັດ, ບໍ່ນັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ, ຊຶ່ງສູງເຖິງ11,5% ຂອງGDP ໃນປີ 2002-03 ແມ່ນໄດ້ຄາດຄະເນວ່າ ຈະ ເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 20,5% ຂອງ GDP ໃນປີ 2014-15, ການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງແຂງແຮງແມ່ນອີງໃສ່: (ກ) ການຂະຫຍາຍຕົວ ແບບຍືນຍົງຂອງເສດຖະກິດ ໃນໄລຍະ11ປີ ຜ່ານມາ, (ຂ) ທິດທາງນະໂຍບາຍປັບປຸງ ການເກັບພາສີອາກອນຢ່າງ ຈິງຈັງ, (ຄ) ເພີ່ມການເກັບກູ້ທຶນຄືນ ຈາກການບໍລິການສາທາລະນະຊົນ ສະເພາະບາງຢ່າງ, ແລະ (ງ) ການເພີ່ມ ລາຍໄດ້ຂອງລັດ ຈາກກິດຈະກຳຕ່າງໆ.

ໂດຍອີງໃສ່ ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດ ແລະ ການປັບປຸງລະບົບການບັນຊີຂອງລັດ, ງົບປະມານປົກກະຕິຂອງລັດ ອາດເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 9,2% ເຖິງ 15% ຂອງ GDP ແລະ ງົບປະມານການລົງທຶນຂອງລັດ ຈາກ 12,7% ເຖິງ 8,5% ຂອງ GDP. ອີກດ້ານໜຶ່ງ, ງົບປະມານປົກກະຕິຂອງລັດຈຳຕ້ອງເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ: (ກ) ເພື່ອຮັກສາການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ພົວພັນເຖິງການລົງທຶນໃນຜ່ານມາ ແລະ ປະຈຸບັນ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບໝາກຜົນຊຶ່ງຄວນໄດ້, ແລະ (ຂ) ເພື່ອເພີ່ມເງິນເດືອນໃຫ້ແກ່ລັດຖະກອນ. ດ້ານໜຶ່ງອີກ, ການລົງທຶນຈະບໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນໂດຍໄວໃນອານາຄົດຍ້ອນ: (ກ) ການກູ້ຢືມເງິນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ຈາກຕ່າງປະເທດຈະຫຼຸດຜ່ອນໃນຊັດສ່ວນ ຂອງ GDP ເມື່ອປະເທດມີການພັດທະນາຂຶ້ນ ແລະ (ຂ) ຄວາມຕ້ອງການ ຂອງການລົງທຶນຂັ້ນພື້ນຖານ ຈະມີໜ້ອຍລົງ.

ທ້າຍສຸດ, ສັດສ່ວນຂອງ ງົບປະມານລາຍຈ່າຍຂອງຂະແໜງການສຶກສາໃນງົບປະມານລາຍຈ່າຍລວມ ຂອງລັດຈະຕ້ອງເພີ່ມຂຶ້ນ ຈາກ 11,8% ສຳລັບໄລຍະການຄາດຄະເນ, ໂດຍຖືເອົາວຽກງານການສຶກສາເປັນບູລິມາສິດ ຈຳເປັນ ແລະ ເປັນເສົາຄຳອັນໜຶ່ງ ໃນ 4 ເສົາຄຳ ຂອງຍຸດທະສາດລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ.

ໂດຍອີງໃສ່ ຮູບແບບທາງເລືອກປະຈຸບັນ, ລາຍຈ່າຍທັງໝົດຂອງຂະແໜງການສຶກສາ ມີທ່າອ່ຽງທີ່ຈະເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວເຖິງ 21,5% ຂອງ ລາຍຈ່າຍທັງໝົດຂອງລັດໃນປີ 2009-10 ແລະ 20,2% ໃນປີ 2014-15, ມັນຈະມີຊ່ອງຫວ່າງຂາດດູນນສູງເຖິງ 6,9% ຂອງລາຍຈ່າຍທັງໝົດຂອງລັດ ຫຼື 517 ຕື້ກີບ ໃນປີ 2009-10 ແລະ ຈະຫຼຸດລົງເຖິງ 2,1% ຂອງລາຍຈ່າຍທັງໝົດຂອງລັດ, ຫຼື 231 ຕື້ກີບ ໃນປີ 2014-15.

ຖ້າເປັນຊັດສ່ວນຂອງ GDP, ງົບປະມານລາຍຈ່າຍ ຂອງຂະແໜງການສຶກສາ ຈະກະໂດດ ຈາກ 2,3% ໃນປີ 2002-03 ເຖິງ 4,5% ໃນປີ 2009-10 ແລະ 4,6% ໃນປີ 2014-15 . ຕົວເລກນີ້ ກໍ່ບໍ່ຫຼຸດລົ້ນ ຈາກຕົວເລກສະເລ່ຍຂອງບັນດາປະເທດອື່ນໆ, ແຕ່ມັນສະແດງໃຫ້ເຫັນການເພີ່ມຂຶ້ນ ຢ່າງວ່ອງໄວ ຊຶ່ງມັນຈຳຕ້ອງໄດ້ ທົດສອບເຖິງຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຮັບເອົາ ງົບປະມານດັ່ງກ່າວ.

ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວ, ການເພີ່ມງົບປະມານລາຍຈ່າຍ ຂອງຂະແໜງການສຶກສາ ແມ່ນຍ້ອນການປ່ຽນແປງຂອງ ງົບປະມານລາຍຈ່າຍປົກກະຕິ ຊຶ່ງທະວີຄູນຂຶ້ນເຖິງ 10 ເທື່ອ ຕາມລາຄາຄົງທີ່, ແຕ່ທາງງົບປະມານລາຍຈ່າຍການລົງທຶນ ແມ່ນຫນ້າໃຫ້ 2. ມີ 3 ປັດໄຈ ທີ່ຄວບຄຸມຄ່າໃຊ້ຈ່າຍປົກກະຕິຄື:

- ການເພີ່ມເງິນເດືອນ (ເມື່ອສົມທຽບກັບຄາດໝາຍ 1,8 ເທື່ອ ຂອງ GDP ຕໍ່ຫົວຄົນ ຕໍ່ປີ ໃນປີ 2010-11, ຄາດໝາຍ 2 ເທື່ອ ຂອງ GDP ຕໍ່ຫົວຄົນ ຕໍ່ປີ ຈະຕ້ອງເພີ່ມຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂຶ້ນຕື່ມອີກ 148 ຕື້ກີບ).
- ການຜັນຂະຫຍາຍການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມໂດຍທົ່ວໄປ ແລະ ການປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ອັດຕາການເລື່ອນຊັ້ນຈາກ ປ.5 ຂຶ້ນ ມ.1 (ຖ້າທຽບໃສ່ອັດຕາເລື່ອນຊັ້ນຈາກ ປ.5 ຂຶ້ນ ມ.1 80% ໃນປີ 2014-15 ແລະ ອັດຕາເລື່ອນຊັ້ນ 85% ເພີ່ມຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂຶ້ນຕື່ມອີກ 35 ຕື້ກີບ). ຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອຊອກຫາການພັດທະນາລະບົບການສຶກສາ ທີ່ຍືນຍົງກ່ວາເກົ່າ ຄວນພິຈາລະນາເຖິງຄາດໝາຍ ທີ່ບໍ່ຄວນຄາດຄະເນໄວ້ສູງໂພດ ສຳລັບປັດໄຈ ທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ຂ້າງເທິງນີ້.

ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ທ່າວງດ້ານທຶນຮອນງົບປະມານຂອງລັດ

ເພື່ອປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ກ່ຽວພັນເຖິງການຄາດຄະເນທີ່ສູງເກີນໄປສຳລັບລາຍໄດ້ຂອງລັດ ແລະ ຊັດສ່ວນຂອງງົບປະມານລັດໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການສຶກສາ, ໄດ້ມີການດຳເນີນການວິໄຈເຖິງຄວາມອ່ອນໄຫວ ເພື່ອປະເມີນຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງ ຊ່ອງຫວ່າງຂາດດຸນ ທີ່ຕໍ່າສຸດ ໃນສອງປັດໄຈຫຼັກ. ໃນປີ 2014-15, ການຫຼຸດຜ່ອນສັດສ່ວນຂັ້ນຕໍ່າສຸດ 1% ຂອງຊັດສ່ວນຂອງລາຍຈ່າຍງົບປະມານຂອງລັດ ໃນ GDP ແລະ ຊັດສ່ວນຂອງລາຍຈ່າຍຂອງລັດ ໃຫ້ຂະແໜງການສຶກສາ ຈະມີການເພີ່ມຊ່ອງຫວ່າງການຂາດດຸນເຖິງ 205-210 ຕື້ກີບ.

ສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ: ກະຊວງສຶກສາທິການ, ກະຊວງການເງິນ ແລະ ຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຈຳຕ້ອງໄດ້ຕິດຕາມຢ່າງໃກ້ຊິດ ເຖິງທ່າວງ ຂອງເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ງົບປະມານປະຈຳປີ ກ່ອນຈະຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບການເພີ່ມເງິນ ເດືອນ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງປັດໄຈອື່ນໆ ທີ່ມີຜົນກະທົບຢ່າງແຂງແຮງ ຕໍ່ລາຍຈ່າຍຂອງ ຂະແໜງການສຶກສາ.

ພາກທີ I

ສະພາບແວດລ້ອມ
ຕໍ່ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ.

ພາກທີ I

ສະພາບແວດລ້ອມ
ຕໍ່ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ.

ໝວດທີ 1 ສະພາບແວດລ້ອມທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ເສດຖະກິດ

1.1 ເປົ້າໝາຍ ແລະ ບາດກ້າວການພັດທະນາຂອງຊາດ.

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ 6 ຂອງພັກ ທ້າຍປີ 1996 ໄດ້ວາງເປົ້າໝາຍໄລຍະຍາວແຫ່ງການພັດທະນາຂອງປະເທດຊາດ, ຄືເຮັດໃຫ້ປະເທດຊາດຫຼຸດພື້ນຜູນອອກຈາກການເປັນປະເທດດ້ອຍພັດທະນາໃນປີ 2020, ໂດຍຮັບປະກັນການເຕີບໃຫຍ່ ຂະຫຍາຍໂຕຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການພັດທະນາດ້ານສັງຄົມຢ່າງເໝາະສົມ, ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ ກໍ່ຮັບປະກັນໃນການຮັກສາໄວ້ຊຶ່ງເອກະລັກຂອງຊາດ ທາງດ້ານສັງຄົມ, ວັດທະນະທຳ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການເມືອງ, ພື້ນຖານຕ່າງໆ ແມ່ນໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອການກໍ່ສ້າງປະເທດຊາດຄື:

- ການກ້າວໄປສູ່ເສດຖະກິດຕະຫຼາດເທື່ອລະກ້າວ.
- ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳເປັນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແລະ
- ແກ້ໄຂຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນ ໂດຍຜ່ານການຄັ້ງປະກັນ ທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ,

ຂະຫຍາຍການບໍລິການດ້ານສັງຄົມ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ໄປຄຸງຄູ່ກັບການເສີມ ຂະຫຍາຍແບບແຜນການດຳລົງຊີວິດອັນມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານວັດທະນະທຳຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ.

ການພັດທະນາຂອງຊາດມີ 3 ບາດກ້າວ, ບັນດາບາດກ້າວດັ່ງກ່າວ ມີການພົວພັນ ເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ແລະ ມີຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງປະຕິບັດໄປພ້ອມໆກັນ ເພື່ອຮັບປະກັນການກ້າວຈາກເສດຖະກິດຂະໜາດນ້ອຍກະແຈກກະຈາຍ ທີ່ອີງໃສ່ຊົນນະບົດ ແບບພໍ້ ກຸ້ມຢູ່ກຸ້ມກິນ, ໄປສູ່ເສດຖະກິດການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ, ເຊິ່ງເປັນເງື່ອນໄຂເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍໃນປີ 2020.

ບາດກ້າວທີ 1: ການສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົນໄກເສດຖະກິດໃໝ່ (NEM) :

ໃນປີ 1986 ລັດຖະບານໄດ້ຮັບຮອງເອົາ “ ກົນໄກເສດຖະກິດໃໝ່ ” ເພື່ອຫັນປ່ຽນລະບົບເສດຖະກິດ ແບບລວມສູນ ໄປສູ່ ເສດຖະກິດຕະຫຼາດເທື່ອລະກ້າວ.

ບາດກ້າວທີ 2: ການຫັນປ່ຽນໂຄງສ້າງ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດ:

ລັດຖະບານ ໄດ້ດຳເນີນການຫັນປ່ຽນໂຄງສ້າງເສດຖະກິດ, ໂດຍເລັ່ງໃສ່ ພັດທະນາຕາໜ່າງໂທລະຄົມ ແລະ ຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ, ສົ່ງເສີມການເຊື່ອມຍິງຂອງຊາດແລະ ພູມິພາກກ້າວໄປເຖິງ ການເປັນຄູ່ຮ່ວມເສດຖະກິດ ຢ່າງເຕັມສ່ວນ ລະຫວ່າງ ບັນດາປະເທດໃນພູມິພາກ.

ບາດກ້າວທີ 3: ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ໂດຍສຸມໃສ່ປະຊາຊົນເປັນໃຈກາງ :

ການພັດທະນາແບບມີສ່ວນຮ່ວມໂດຍເອົາປະຊາຊົນເປັນໃຈກາງລວມເຖິງການບັນລຸຂັ້ນພື້ນຖານ ການຄັ້ງປະກັນສະບຽງອາຫານ, ການປົກປັກຮັກສາ ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ການກະຈາຍອຳນາດ ຄວາມຮັບຜິດຊອບພັດທະນາລົງສູ່ທ້ອງຖິ່ນ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມວນຊົນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມຫຼາຍຂຶ້ນ, ຈຸດປະສົງສະເພາະໜ້າແມ່ນເພື່ອ ສ້າງເງື່ອນໄຂທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນ ບັນດາເຜົ່າເຂົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຫັນວ່າເປັນພື້ນຖານ ຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຄັ້ງປະກັນສະບຽງອາຫານ, ເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ, ໄດ້ຮັບການສຶກສາ ແລະ ການບໍລິການສາທາລະນະສຸກ.

1.2 ແຜນຍຸດທະສາດເພື່ອການເຕີບໂຕ ແລະ ລືບລ້າງຄວາມທຸກຍາກແຫ່ງຊາດ (NGPES):

ແຜນຍຸດທະສາດເພື່ອການເຕີບໂຕ ແລະ ລືບລ້າງຄວາມທຸກຍາກແຫ່ງຊາດ (NGPES) ເປັນໃຈກາງ ຂອງ ແຜນງານບຸລິມະສິດພັດທະນາ ຂອງລັດຖະບານເຊິ່ງຊ່ອງແສງ ເຖິງຍຸດທະສາດ ແລະ ກອບນະໂຍບາຍສຳລັບ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຈຸດປະສົງ ແລະ ຄາດໝາຍແຫ່ງຊາດ. ວິໄສທັດຍຸດທະສາດຂອງ NGPES ແມ່ນລືບລ້າງ ຄວາມທຸກຍາກໂດຍຜ່ານການເຕີບໂຕດ້ານເສດຖະກິດຢ່າງແຂງແຮງ, ການສ້າງສາປະເທດຊາດແບບ ຕໍ່ເນື່ອງ ໃນ ທຸກດ້ານ ແລະ ການສຸມໃສ່ສະເພາະແກ້ໄຂສະພາບຄວາມທຸກຍາກຢູ່ບັນດາເມືອງທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ເພີ່ມການ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນລະບົບເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ.

NGPES ເລັ່ງໃສ່ເສີມສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການເຕີບໂຕ ແລະ ພັດທະນາແບບຍືນຍົງ. ການເສີມສ້າງ ຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ແກ່ສະພາບແວດ ລ້ອມດັ່ງກ່າວແມ່ນອີງໃສ່ 4 ເສົາຄໍ້າຄື:

- ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງແກ່ແຜນງານເສດຖະກິດມະຫາພາກ.
- ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ ສະພາບແວດລ້ອມໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການລົງທຶນ.
- ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງຂອງພາກລັດ.
- ການຂະຫຍາຍຊັບພະຍາກອນ ແລະ ລາຍຮັບພື້ນຖານແຫ່ງຊາດ

ການເຊື່ອມຍຸດທະສາດແມ່ນອີງໃສ່ 4 ຂະແໜງການຕົ້ນຕໍຄື:

- ຂະແໜງກະສິກຳປ່າໄມ້:

ສຸມໃສ່ຄຳປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ເພີ່ມຜົນຜະລິດກະສິກຳເພື່ອສ້າງລາຍຮັບ ແລະ ສ້າງຄວາມຮັ່ງມີ, ຮູບແບບກວມເຖິງການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງເຂດດິນເຈີ້ຍພູ, ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ, ການເຮັດໄຮ່ຄົງທີ່, ການຊົນລະປະທານ ແລະ ການພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນ ມະນຸດຈະຕ້ອງບັນລຸສິ່ງ ດັ່ງກ່າວໄປພ້ອມໆ ກັນກັບ ການຮັບປະກັນທ່າແຮງ ດ້ານການຜະລິດ ຂອງກະສິກຳປ່າໄມ້ເຂດທົ່ງພຽງ ໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດຕະຫຼາດໃຫ້ສົມດູນ.

- ຂະແໜງການສຶກສາ:

ຈະຕ້ອງບັນລຸເປົ້າໝາຍການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ, ໂດຍເຮັດສຳເລັດ 3 ໜ້າທີ່ໃຈກາງຄື: ການຂະຫຍາຍໂອກາດເຂົ້າຮຽນຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ການປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ຂອງການບໍລິຫານການຄຸ້ມຄອງ ການສຶກສາ.

- ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ:

ສຸມໃສ່ກໍ່ສ້າງ ແລະ ປະກັນການບໍລິການດ້ານສາທາລະນະໃນຂົງເຂດທົ່ວປະເທດ, ໂດຍເນັ້ນການ ປ້ອງກັນເປັນຕົ້ນຕໍ, ການໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບສຸຂະພາບ ແລະ ສຸຂະສຶກສາເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງ ການບໍລິການດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ການຂະຫຍາຍຕາໜ່າງສາທາລະນະສຸກໄປສູ່ເຂດ ທ່າງໄກສອກຫລີກ, ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບຂອງແມ່ ແລະ ເດັກ, ສຸຂະພາບຈະເລີນພັນສຳລັບໄວ ທຸ່ມສາວ, ການສັກຢາກັນພະຍາດ, ການສະໜອງນ້ຳສະອາດ ແລະ ອະນາໄມສະພາບ ແວດລ້ອມ ເປັນຕົ້ນ.

- ຂະແໜງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ:

ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານການຂົນສົ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນການເຊື່ອມຍິງຂອງຊາດ ແລະ ພູມິພາກ, ໂດຍຕອບສະໜອງໂຄງລ່າງການຂົນສົ່ງທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນໃນເຂດທີ່ບໍ່ມີເສັ້ນທາງ. ບຸລິມະສິດ ສູງສຸດແມ່ນໃຫ້ປະຊາຊົນມີທາງເຂົ້າສູ່ການຂົນສົ່ງ, ຂະແໜງການຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ຈະຕ້ອງສືບຕໍ່ສ້າງ ພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານທົ່ວປະເທດ, ເພື່ອການເຕີບໂຕ. ສຸມໃສ່ ບັນດາເມືອງທີ່ທຸກຍາກໂດຍການພັດທະນາຕາໜ່າງລະບົບຖະໜົນຫົນທາງໃນເຂດຊົນນະບົດ, ເພື່ອສົ່ງເສີມການເສື່ອມຍິງຕະຫຼາດ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ການຄ້າ, ຕະຫລອດເຖິງການສະໜອງ ໄຟຟ້າໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ອຸດສະຫະກຳ ເຂດຊົນນະບົດ.

1.3 ສະພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ປະຊາກອນ:

ເນື້ອທີ່ ສ.ປ.ປ. ລາວ ສ່ວນຫລວງຫລາຍ ເປັນເຂດຊົນນະບົດ ເຊິ່ງໂຄງສ້າງເສດຖະກິດແມ່ນອີງໃສ່ກະສິກຳເປັນພື້ນຖານ. ການປັບປຸງສະພາບສັງຄົມ ແລະ ການສ້າງລາຍຮັບ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ, ໂດຍສະເພາະໃນເຂດຊົນນະບົດ ແມ່ນບຸລິມະສິດສູງສຸດຂອງລັດຖະບານ. ການເສື່ອມຢຶງເຂດຊົນນະບົດເຂົ້າໃນ ເສດຖະກິດຕະຫລາດແຫ່ງຊາດ ແມ່ນເປັນຈຸດໃຈກາງ ເພື່ອລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ການພັດທະນາຊົນນະບົດ ໃນແງ່ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ແມ່ນຂໍ້ກະແຈ ເພື່ອລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຢ່າງມະຫາສານ ແລະ ການປັບປຸງຊີວິດ ການເປັນຢູ່ຂອງສັງຄົມຢ່າງຍືນຍົງ.

ນັບແຕ່ມີການຫັນປ່ຽນກົນໄກເສດຖະກິດໃໝ່ ໃນປີ 1986, ຂະແໜງອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການບໍລິການໄດ້ມີການພັດທະນາ ໃນລະດັບສູງ, ກະສິກຳຍັງຄົງແມ່ນພື້ນຖານຂອງເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ແລະ ກວມລາຍຮັບ 51,9% ຂອງເສດຖະກິດ. ໃນຊຸມປີຜ່ານມາ, ອັດຕາເພີ່ມຂຶ້ນຂອງ GDP ແມ່ນ 6,2%, ລາຍຮັບສະເລ່ຍຕໍ່ຫົວຄົນ ໃນປີ 2000 ແມ່ນ 320 ໂດລາ ສະຫະລັດ.

ອັດຕາສ່ວນຂອງຄວາມທຸກຍາກໄດ້ຫລຸດລົງຈາກ 48% ໃນປີ 1990 ເປັນ 38,6% ໃນປີ 1998 ລັດຖະບານໄດ້ກຳນົດເອົາ 47 ເມືອງ ທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດ, ເປັນບຸລິມະສິດ ຂອງ NGPES. ປະຊາກອນໃນເມືອງເລົ່ານີ້ກວມເອົາ 23,5% ຂອງພົນລະເມືອງ ທົ່ວປະເທດ. ລະດັບຄວາມທຸກຍາກໂດຍສະເລ່ຍທົ່ວປະເທດແມ່ນ 39% (ຂອງຈຳນວນເມືອງ 142 ເມືອງໃນທົ່ວປະເທດ) ແລະ 64% ໃນ 47 ເມືອງທີ່ທຸກທີ່ສຸດ, ແລະ 38% ໃນຈຳນວນ 25 ເມືອງທຸກ ແລະ 23% ໃນຈຳນວນເມືອງທີ່ບໍ່ທຸກ.

ການມີວຽກເຮັດງານທຳແມ່ນບັນຫາຕົ້ນຕໍໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ເປັນສິ່ງທ້າທາຍ ສຳລັບອະນາຄົດ, ເຊິ່ງຄາດວ່າມີຊາວໜຸ່ມ 140.000 ຄົນ ເຂົ້າສູ່ຕະຫລາດແຮງງານ ໃນແຕ່ລະປີ.

ຕາມການສຳຫລວດພົນລະເມືອງປີ 1995, ປະຊາກອນທັງໝົດມີ 4.6 ລ້ານຄົນ, ເພີ່ມຂຶ້ນ 28% ຖ້າທຽບ ໃສ່ການສຳຫລວດພົນລະເມືອງປີ 1985 ອັດຕາເພີ່ມຂຶ້ນຂອງ ປະຊາກອນລະຫວ່າງປີ 1985 ແລະ ປີ 1995 ແມ່ນ 2,5% ຕໍ່ປີ, ປະຊາກອນຂອງປີ 2000 ໄດ້ຄາດຄະເນເຖິງ 5,35 ລ້ານ ແລະ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ 2 ເທົ່າໃນໄລຍະບໍ່ເຖິງ 30 ປີຂ້າງໜ້າ. ອັດຕາເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວຂອງປະຊາກອນມີ ຄວາມໝາຍອັນໃຫຍ່ຫລວງໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການສຶກສາ. ຈຳນວນເດັກໃນເກນອາຍຸເຂົ້າຮຽນປະຖົມຈະເພີ່ມຈາກ 753.500 ໃນປີ 2000 ເປັນ 889.600 ໃນປີ 2015.

ການສຳຫລວດສຸຂະພາບໄວຈະເລີນພັນ ຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າ: ມີປະຊາກອນໜຸ່ມເຊິ່ງມີ ກຸ່ມອາຍຸຕໍ່າກ່ວາ 15 ປີ ກວມເຖິງ 43,6% (45,2% ເຂດຊົນນະບົດ, 37,2% ຢູ່ໃນເຂດ ຕົວເມືອງ) ປະຊາກອນໄວອອກແຮງ ງານມີ 52,9%. ຂະໜາດສະເລ່ຍຂອງຄົວເຮືອນປະຈຸບັນແມ່ນ 5,99 ຄົນ (5,83 ຢູ່ຕົວເມືອງ ແລະ 6,03 ຄົນຢູ່ຊົນນະບົດ) ປະມານ 80% ຂອງພົນລະເມືອງອາໄສຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ, ອັດຕາສ່ວນເພດແມ່ນ 49,7% ສຳລັບເພດຊາຍ ແລະ 50,3% ເປັນເພດຍິງ, ສະພາບດ້ານປະຊາກອນດັ່ງກ່າວ ຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າ: ພວກເຮົາຍັງ ຈະ ຕ້ອງປະເຊີນບັນຫາອັນ ໜັກໜ່ວງໃນການຕອບສະໜອງໂອກາດ ທາງດ້ານການສຶກສາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ທີ່ມີຄຸນນະພາບສຳລັບທຸກຄົນ ແລະ ການ ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ທີ່ ແທດເໝາະ ເພື່ອສືບຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍແຫ່ງຊາດ ທີ່ຄາດໝາຍໄວ້ໃນປີ 2015.

ການຍ້າຍຖິ່ນໄປຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ພາຍໃນປະເທດ ຈາກຊົນນະບົດສູ່ຕົວເມືອງຂອງປະຊາກອນແມ່ນຂະບວນການ ທີ່ພົ້ນເດັ່ນສົມຄວນໃນທົດສະຕະວັດທີ່ຜ່ານມາ. ການເປີດຊາຍແດນ, ຜົນກະທົບຈາກຂະບວນໂລກາພິວັດ, ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫລາດ, ຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານເສດຖະກິດທີ່ມີທ່າອ່ຽງ ຂະຫຍາຍກວ້າງລະຫວ່າງປະເທດ ແລະ ເຂດແຂວງພາຍໃນປະເທດ. ໄດ້ເຮັດໃຫ້ປະຊາກອນຍ້າຍຖິ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ, ມີຫລາຍປັດໄຈທີ່ເປັນສາຍເຫດ ໃຫ້ການຍ້າຍຖິ່ນແບບທັງຖືກ ແລະ ຜິດກົດໝາຍ, ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດເພີ່ມຂຶ້ນ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນໄພທຳມະຊາດ, ການເຕີບໂຕຂອງປະຊາກອນທີ່ບໍ່ສົມດູນ, ຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານການສຶກສາ ແລະ ວຽກເຮັດງານທຳ.

ຄຸນລັກສະນະ ຂອງປະຊາກອນດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຊື້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມທ້າທາຍໃນການ ສະໜອງການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ເພື່ອພົດທຸກຄົນ.

ໝວດທີ 2 ໂຄງປະກອບຂອງຂະແໜງການສຶກສາ.

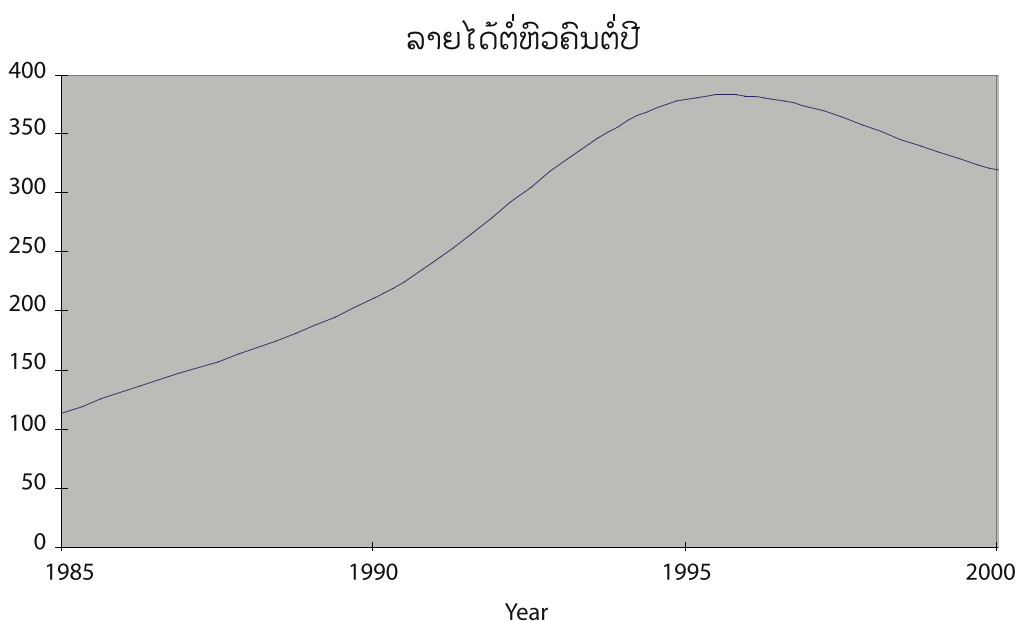
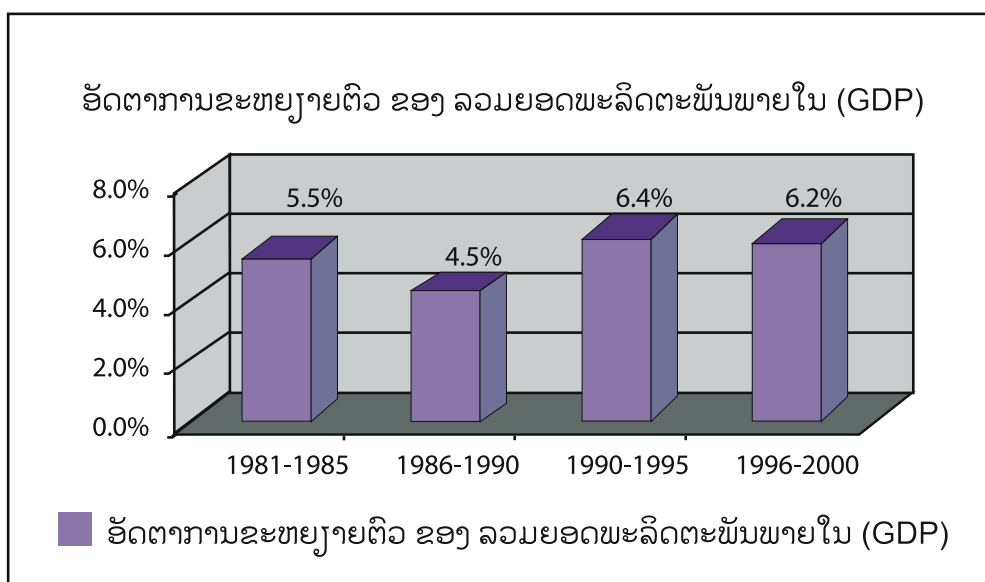
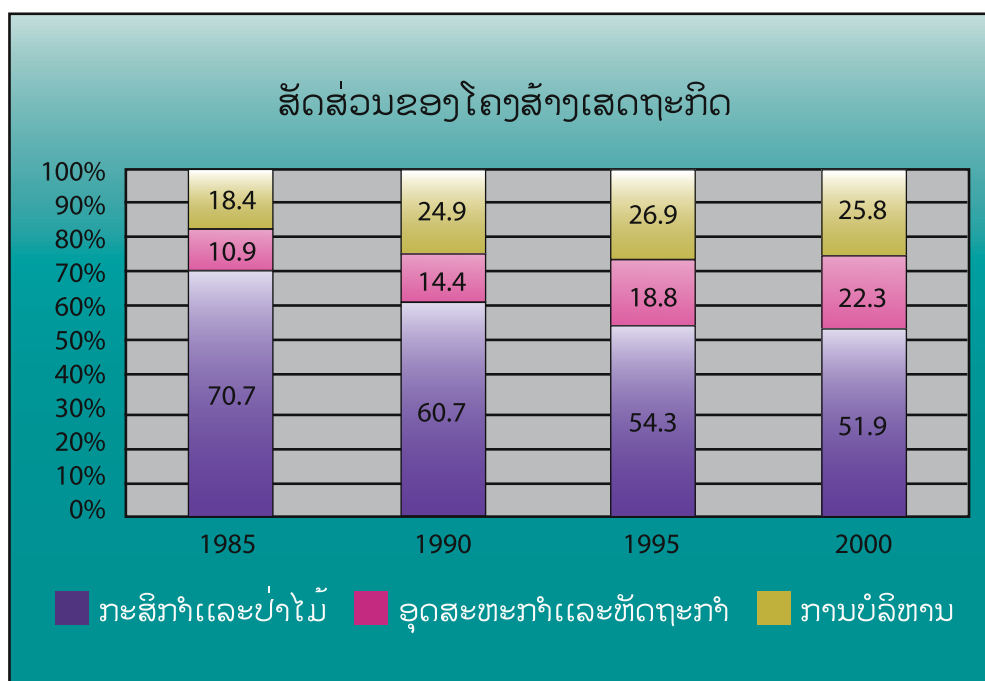
ການສຶກສາໃນລະບົບໂຮງຮຽນກວມເອົາ5ຊັ້ນຮຽນຄື:ປະຖົມສຶກສາ5ປີ,ມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ3ປີ,ມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ 3 ປີ, ການສຶກສາຊັ້ນຕົ້ນ, ຊັ້ນກາງ, ຊັ້ນສູງ 1-3 ປີ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລ 3-7 ປີ. ປະຖົມສຶກສາແມ່ນການສຶກສາພາກບັງຄັບ, ລັດສົ່ງເສີມເອກະຊົນ ສ້າງຕັ້ງໂຮງຮຽນລ້ຽງເດັກ ແລະ ໂຮງຮຽນອະນຸບານ. ການສຶກສາດ້ານວິຊາສະເພາະຫລັງຈາກຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ຫລື ຕອນປາຍ, ຊຶ່ງມີ 3 ສາຍ ວິຊາສະເພາະ ຄື: ສາຍວິຊາການ, ອາຊີວະ ແລະ ສ້າງຄູ. ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ ແລະ ການສຶກສາວິຊາຊີບ/ເຕັກນິກຂັ້ນພື້ນຖານ ແມ່ນຄົງຄູ່ ແລະ ເສີມໃຫ້ແກ່ການສະໜອງ ການສຶກສາສາມັນ, ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ (NFE) ແລະ ການ ຝຶກອົບຮົມທັກສະ ກວມເຖິງ ການຮຽນຮູ້ທັງສີ ແລະ ການຄຳນວນເລກຂັ້ນພື້ນຖານ, ພ້ອມທັງ ຫລັກສູດການຮຽນ ແລະ ຝຶກອົບຮົມຫລາຍຮູບແບບ ສຳລັບຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່. ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ ຮັບຜິດຊອບການສຶກສາຊັ້ນສູງ.

ກະຊວງສຶກສາທິການ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການສຶກສາທັງໃນ ແລະ ນອກລະບົບໂຮງຮຽນທຸກໆຊັ້ນ ແລະ ສາຍ. ຄົງຄູ່ກັບ ການສຶກສາຂອງ ພາກລັດ, ພາກເອກະຊົນ ກໍ່ໄດ້ສະໜອງການບໍລິການດ້ານການສຶກສາ ເຊັ່ນດຽວກັນ ໂດຍພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳ ແລະ ກວດກາ ຈາກກະຊວງສຶກສາທິການ.

ພາຍໃຕ້ນະໂຍບາຍແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງຂອງລັດຖະບານຊຶ່ງລິເລີ່ມໃນປີ2000,ກະຊວງສຶກສາທິການກໍ່ໄດ້ມີການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງລະຫວ່າງ ພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ. ການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ຂອງຂະແໜງການສຶກສານີ້ກວມເຖິງ:

- ການຄຸ້ມຄອງການວາງແຜນ.
- ການຂຶ້ນງົບປະມານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການເງິນ.
- ການຄຸ້ມຄອງບຸກຄະລາກອນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ.
- ການຄຸ້ມຄອງວິຊາການ.
- ການຄຸ້ມຄອງຊັບສົມບັດ, ແລະການຈັດຊື້ວັດຖຸອຸປະກອນ (ລວມທັງການກໍ່ສ້າງໂຮງຮຽນ).

ນອກຈາກ ພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຂອງກະຊວງ, ພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງແລ້ວແຕ່ລະຊຸມຊົນກໍ່ໄດ້ເປັນເຈົ້າການໃນການສະໜັບສະໜູນການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ. ບາງຄັ້ງ ການສະໜັບສະໜູນ ການປະຖົມສຶກສາຂອງຊຸມຊົນ ກວມເຖິງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາໂຮງຮຽນ, ການຈ້າງຄູສອນ ແລະ ເງິນເດືອນຂອງຄູສອນເປັນຕົ້ນ.

ພາກທີ II

ຜົນສຳເລັດ

ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນນັບແຕ່
ປີ1990 ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ
ສຳລັບປີ 2004 -2015

ພາກທີ II

ຜົນສຳເລັດ

ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນນັບແຕ່
ປີ1990 ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ
ສຳລັບປີ 2004 -2015

ໝວດທີ 1:

ຜົນສຳເລັດຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ໃນທົດສະວັດ ຊຸມປີ 1990.

1.1 ຜົນສຳເລັດຂອງການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ.

ຜົນສຳເລັດໂດຍທົ່ວໄປໃນປະເທດ ແມ່ນໃນຂັ້ນເພິ່ງພໍໃຈ ເຖິງແມ່ນວ່າຫຼາຍແຂວງຈະປະເຊີນກັບບັນຫາ ແລະ ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ນາໆ ປະການຊຶ່ງຈຳຕ້ອງໄດ້ແກ້ໄຂໂດຍດ່ວນ.

- ໂຮງຮຽນອະນຸບານ ແລະ ໂຮງຮຽນເດັກ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 611 ແຫ່ງ ໃນປີ 1991-92 ເຖິງ 820 ແຫ່ງ ໃນປີ 2002-03 (ສ່ວນຫຼາຍ ແມ່ນຢູ່ໃນຕົວເມືອງໃຫຍ່ ແລະ ຊຸມຊົນທີ່ມີເສດຖະກິດດີ).
- ມີເດັກຈຳນວນ 25.853 ຄົນ (ຍິງ13.592) ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນອະນຸບານ ແລະ ໂຮງຮຽນເດັກ ໃນປີ 1991-92 ສົມທຽບໃສ່ 38.279 ຄົນ (ຍິງ19.592) ໃນປີ 2002-03.
- ຈຳນວນໂຮງຮຽນປະຖົມ ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 7.148 ແຫ່ງ ໃນປີ 1991-92 ເຖິງ 8.487 ແຫ່ງ (3.468 ໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນ ແລະ 5.019 ໂຮງຮຽນມູນ) ໃນປີ 2002-03, ບໍລິການ 10.730 ບ້ານ ໃນຈຳນວນບ້ານທັງໝົດ 11.697 ບ້ານ).
- ການເຂົ້າຮຽນ ຂອງນັກຮຽນ ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 581.900 ຄົນ (ຍິງ 253.751) ໃນປີ 1991-92 ເຖິງ 875.300 ຄົນ, (ຍິງ 399.570) ໃນປີ 2002-03 (ໃນນັ້ນ 654.323 ຄົນ ຮຽນໃນໂຮງຮຽນປະຖົມ ສົມບູນ, ຊຶ່ງມີ ຍິງ 302.419 ຄົນ, ແລະ 220.979 ຄົນ ຮຽນໃນໂຮງຮຽນມູນ, ຊຶ່ງມີຍິງ 97.151 ຄົນ). ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນເຂົ້າໂຮງຮຽນ ເປັນຍິງ 43,6% ແລະ ຊາຍ 56,4% ໃນປີ 1991-92 ແລະ 45,6% ຍິງ ແລະ 54,4% ຊາຍ ໃນປີ 2002-03.
- ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມ ໃນປີ 2002-03 ແມ່ນ 113,4% ແລະ ອັດຕາເຂົ້າຮຽນສຸດທິ 82,5%.
- ຈຳນວນຄູປະຖົມ ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 20.904 ຄົນ (8.547ຍິງ) ໃນປີ 1991-92 ເຖິງ 28.571ຄົນ (12.689ຍິງ) ໃນປີ 2002-03 ຊຶ່ງ 77,5% ແມ່ນຄູທີ່ໄດ້ມາດຖານ.
- ອັດຕາສ່ວນ ນັກຮຽນ ຕໍ່ ຄູ ແມ່ນ 30,4:1 ໃນປີ 2002-03 ທຽບໃສ່ 27,8:1 ໃນປີ 1991-92
- ອັດຕາລອດເຫຼືອ ຂອງນັກຮຽນປະຖົມ ຮຽນແຕ່ ໒.1 ຈົນຈົບ ໒.5 ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 47,7% ໃນປີ 1991-92 ເຖິງ 66,8% ໃນປີ 2002-03.
- ປະສິດທິພາບພາຍໃນຂອງການສຶກສາເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 42,8% ໃນປີ 1991-92 ເຖິງ 67,2% ໃນປີ 2002-03.
- ໃນປີ 2002-03, ມີໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ 609 ແຫ່ງ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ 32 ແຫ່ງ ແລະ ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສຶກສາສົມບູນ 238 ແຫ່ງ.
- ນັກຮຽນມັດທະຍົມຕົ້ນ ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ88.447 ຄົນ (35.238ຍິງ) ໃນປີ 1991-92 ເຖິງ229.023 (97.504ຍິງ) ໃນປີ 2002-03.
- ໃນປີ 2002-03 ມີຄູມັດທະຍົມຕົ້ນ 6.043 ຄົນ (2.359 ຍິງ) ແລະ 875 ຄົນ (369 ຍິງ) ໃນໂຮງຮຽນມັດທະຍົມປາຍ ແລະ 6.503 ຄົນ (2.907 ຍິງ) ໃນໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນ.
- ໃນໄລຍະປີຜ່ານມາ, ການເຂົ້າຮຽນລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ແລະ ການສຶກສາຕໍ່ເນື່ອງຂອງເດັກນ້ອຍ ແລະ ຊາວໜຸ່ມ ມີລະຫວ່າງ 25.000 ເຖິງ 30.000 ຄົນ, ກວມເອົາປະມານ 1% ຂອງຈຳນວນຜູ້ໃຫຍ່ ທີ່ກຶກໜັງສືທັງໝົດ. ການເຂົ້າຮຽນຕໍ່ ຂອງຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ຜ່ານການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ແຕ່ລະປີສະເລ່ຍ 40.000 ກວ່າ ຄົນ, ກວມ1,5% ຂອງຈຳນວນຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ກຶກໜັງສືທັງໝົດ. ການເຝິກອົບຮົມວິຊາຊີບ ໃຫ້ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ ກວມເຖິງ ລະຫວ່າງ 1.000 ຫາ 3.000 ຄົນ ໃນແຕ່ລະປີ.

ອີງຕາມການສຳຫຼວດພົນລະເມືອງ ແລະ ການສຳຫຼວດການຮູ້ທັງສີ່ຫົວປະເທດ, ອັດຕາການຮູ້ທັງສີ່ ຕາມການລາຍງານ ສຳລັບປະຊາກອນອາຍຸ 15 ປີ ຂຶ້ນໄປ ລະຫວ່າງ ປີ 1995 ຫາ 2001 ເພີ່ມຂຶ້ນ 3,5% ສຳລັບຜູ້ຊາຍ (ຈາກ 73,5% ເຖິງ 77%) ແລະ 13% ສຳລັບແມ່ຍິງ (ຈາກ 47,9% ເຖິງ 60,9%).

ໃນໄລຍະ 12 ປີ ຜ່ານມາ, ໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງອົງການສາກົນ, ລັດຖະບານໄດ້ມີຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍທີ່ສຸດ ແລະ ລົງທຶນໃສ່ໂຄງການ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ, ໂດຍສະເພາະການປຸກສ້າງໂຮງຮຽນ, ການສ້າງຕັ້ງສູນການສຶກສາຊຸມຊົນ ແລະ ການຜະລິດ ແລະ ແຈກຢາຍປຶ້ມແບບຮຽນ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ມັນຈະບໍ່ພຽງພໍ, ແຕ່ມັນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງ ການປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການ ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ. ເຖິງແມ່ນວ່າປະສິດທິພາບພາຍໃນຂອງການສຶກສາເພີ່ມຂຶ້ນ, ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ເພີ່ມຂຶ້ນຕື່ມອີກ ເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບ ຂອງການສຶກສາເພື່ອບັນລຸຄາດໝາຍ ອັດຕາລອດເຫຼືອຂອງນັກຮຽນປະຖົມຮຽນຈົນຈົບທ້ອງ ໕.5 ເຖິງ 95%. ມັນເປັນທີ່ສັງເກດໄດ້ວ່າ ຄຸນນະພາບຂອງການສຶກສາ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຕາມລະດັບທີ່ຄາດຫວັງໄວ້.

ໝວດທີ 2: ບັນດາສິ່ງທ້າທາຍຫຼັກໆ ຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ.

2.1 ການບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ

ເຖິງແມ່ນວ່າ, ງົບປະມານຂອງລັດ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອ ຂອງຕ່າງປະເທດໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການສຶກສາ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນຕົ້ນຊຸມປີ 1990, ແຕ່ມັນກໍຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍເພື່ອຕອບສະໜອງຕາມຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງຂອງປະຊາກອນ. ລາຍຈ່າຍງົບປະມານສຳລັບຂະແໜງການສຶກສາ ຖ້າທຽບໃສ່ ຊັດສ່ວນ ຂອງ GDP ມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະເພີ່ມຂຶ້ນຕາມໄລຍະ, ແຕ່ມັນຍັງຕ່ຳຢູ່ ຖ້າທຽບໃສ່ມາດຕະຖານຂອງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ. ວິທີທາງແກ້ໄຂທີ່ໄດ້ສະເໜີ ໃນແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ສຳລັບ ປີ 2004-15 ແມ່ນເພີ່ມງົບປະມານລາຍຈ່າຍຂອງລັດຂຶ້ນ ຢ່າງຕ່ຳສຸດ 3% ຂອງ GDP ແລະ 15% ຂອງງົບປະມານລາຍຈ່າຍຂອງລັດ ໃນປີ 2010 ແລະ ຢ່າງຕ່ຳສຸດ 4,2% ຂອງ GDP ແລະ 18% ຂອງງົບປະມານລາຍຈ່າຍຂອງລັດ ໃນປີ 2015.

ເປົ້າໝາຍ 1: ການຂະຫຍາຍ ກິດຈະກຳດູແລຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາເດັກກ່ອນໄວຮຽນ, ລວມທັງບັນດາແຜນພັດທະນາຄອບຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນ, ໂດຍສະເພາະ ສຳລັບເດັກນ້ອຍທີ່ທຸກຍາກ, ດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ເດັກພິການ.

ໂອກາດການເຂົ້າເຖິງໂຄງການດູແລຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາເດັກກ່ອນໄວຮຽນ (ECCD) ຍັງຈຳກັດ ແລະ ຫຼຸດໂຕນກັນ: ພໍ່ແມ່ ຜູ້ປົກຄອງເດັກ ສ່ວນໜ້ອຍທີ່ສຸດຝາກລູກຂອງຕົນໃນໂຮງລ້ຽງເດັກ: ໃນປີ 2002-03, ຈຳນວນທັງໝົດຂອງເດັກນ້ອຍ ໃນໂຮງລ້ຽງເດັກມີປະມານ 2.500 ຄົນ ຫຼື ປະມານ 0,6% ຂອງກຸ່ມເດັກ ນ້ອຍດັ່ງກ່າວ. ໃນໂຮງຮຽນອະນຸບານ, ຈຳນວນນັກຮຽນເພີ່ມຂຶ້ນ ຕາມອາຍຸ: ອັດຕາເຂົ້າຮຽນປະມານ 6% ສຳລັບເດັກເກນອາຍຸ 3-4 ປີ ແລະ ເຖິງ 9-10% ສຳລັບເດັກອາຍຸ 5 ປີ. ໂດຍລວມແລ້ວ, ມີເດັກນ້ອຍທັງໝົດ 36.500 ຄົນ ໃນໂຮງຮຽນອະນຸບານໃນປີ 2002-03. ການເຂົ້າຮຽນຂອງເດັກຍິງ ຫຼາຍກ່ວາເດັກຊາຍໜ້ອຍໜຶ່ງ. ຜ່ານໄລຍະ 12 ປີ, ການເຂົ້າຮຽນໃນໂຮງລ້ຽງເດັກ ແລະ ໂຮງຮຽນອະນຸບານໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ແບບຈຳກັດທີ່ສຸດ ແລະ ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນແມ່ນຫຼຸດລົງໜ້ອຍໜຶ່ງ. ອາດພົວພັນເຖິງ ປັດໄຈທີ່ງົບປະມານລັດ ສຳລັບ ຂະແໜງການນີ້ ບໍ່ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນພໍປານໃດ ເມື່ອຄ່າຝາກຮຽນຂອງໂຮງຮຽນເອກະຊົນ ແມ່ນສູງ ແລະ ມີທ່າອ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນ. ເພາະສະນັ້ນ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ໂຄງການ ECCD ບັນລຸເຖິງ 30% ຂອງເດັກນ້ອຍອາຍຸ 5 ປີ ໃນປີ 2010-11 ແລະ 55% ໃນປີ 2015-16 ມັນຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ ວາງຄາດໝາຍ ແລະ ມາດຕະການ ທີ່ອາດຈະເປັນມູນຄ່າສູງ ເພື່ອສະໜອງໂອກາດໃຫ້ເດັກເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ຮັບການດູແລ ຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາ. ວິທີທາງແກ້ໄຂ ທີ່ໄດ້ສະເໜີ ແມ່ນການເພີ່ມ ແລະ ສະໜອງໂອກາດການເຂົ້າຮຽນ ແບບເລືອກເຟັ້ນ ໂດຍ:

- ຊຸກຍູ້ການປະສານງານລະຫວ່າງ ລັດ, ຊຸມຊົນ ແລະ ພາກເອກະຊົນ. ລັດຖະບານຈະສ້າງຕັ້ງໂຮງຮຽນຕົວແບບ ຢູ່ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງຫຼາຍກວ່າເກົ່າ ແລະ ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມໃຫ້ເອກະຊົນ ສ້າງຕັ້ງໂຮງຮຽນ ຕາມໂຮງຮຽນອະນຸບານຕົວແບບເຫຼົ່ານີ້.

- ປຸກລະດົມ ຂົນຂວາຍຊຸມຊົນ ທີ່ສະໜັບສະໜູນການສຶກສາຊັ້ນອະນຸບານ ແລະ ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການສ້າງໂຮງຮຽນອະນຸບານຊຸມຊົນ.
- ສິ່ງເສີມ ການເຂົ້າເຖິງໂຮງຮຽນຊັ້ນອະນຸບານ ຂອງ ເດັກອາຍຸ 5 ປີ, ໂດຍການຈັດຕັ້ງ ຫ້ອງກຽມພິເສດ ໃນໂຮງຮຽນປະຖົມ ເພື່ອກະກຽມເດັກ ອາຍຸ 5 ປີ ສຳລັບເຂົ້າຮຽນຫ້ອງ ໒.1, ໂດຍສະເພາະເລັ່ງໃສ່ຊົນເຜົ່າ, ເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຈາກຄອບຄົວທຸກທີ່ສຸດ.

ເປົ້າໝາຍ ທີ 2:

ຜົນຂະຫຍາຍໂອກາດ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ແລະ ການຮຽນຈົບ ຂອງການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ.

ເຖິງແມ່ນວ່າ ມີຄວາມຄືບໜ້າໃນການເຂົ້າຮຽນ, ເດັກຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ຍັງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ ຫຼື ຮຽນບໍ່ຈົບຊັ້ນປະຖົມ. ເມື່ອຫາກພວກເຮົາມີຄວາມຫວັງຢາກໃຫ້ມີຄວາມຄືບໜ້າຫຼາຍກວ່ານີ້, ພວກເຮົາກໍ່ບໍ່ຄວນວ່າ ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ຜ່ານໄລຍະ 12 ປີ ນີ້ ມີຄວາມຄືບໜ້າໜ້ອຍດຽວ. ເຖິງປະຈຸບັນນີ້, ກະຊວງສຶກສາທິການ ກຳລັງປະເຊີນໜ້າກັບ ອັດຕາສ່ວນ " 10% ສຸດທ້າຍ " ດ້ານການເຂົ້າຮຽນໃໝ່, ແລະ " 20% ສຸດທ້າຍ " ດ້ານການເຂົ້າຮຽນລວມ, ຊຶ່ງພວກເຮົາຮູ້ດີກັນວ່າ ແມ່ນຍາກທີ່ສຸດ.

ມັນມີຄວາມຫຼຸດໂຕນັ້ນ ຫຼາຍທີ່ສຸດ ລະຫວ່າງເພດ, ຊົນເຜົ່າ, ເຂດທຸກ ແລະ ບໍ່ທຸກ, ຕົວເມືອງ, ຊົນນະ ບົດ ແລະ ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ. ສາມາດຄາດຄະເນໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ ສຳລັບອານາຄົດຕໍ່ໜ້າ ແມ່ນຈະຊັກຊ້າກວ່ານີ້. ເນື່ອງຈາກວ່າ ບັນຫາທີ່ຈະເອົາເດັກທີ່ດ້ອຍໂອກາດຫຼາຍດ້ານຄື: ເປັນເດັກຍິງສ່ວນຫຼາຍ, ຈາກຊົນເຜົ່າ, ທີ່ທຸກຍາກ ແລະ ຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ປະຊາຊົນ ຢູ່ກະແຈກກະຈາຍ. ສິ່ງທ້າທາຍຫຼັກ ແມ່ນການເລັ່ງໃສ່ ເປົ້າໝາຍກຸ່ມຜູ້ທີ່ດ້ອຍໂອກາດໃນຫຼາຍດ້ານ ແລະ ແກ້ໄຂຢ່າງລະອຽດ ກ່ຽວກັບ ບັນຫາຕ່າງໆທີ່ພວກເຂົາປະເຊີນໜ້າຢູ່.

ເພາະສະນັ້ນ, ການກ້າວໄປເຖິງ ການບັນລຸການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ (UPE) ຮຽກຮ້ອງການເອົາໃຈໃສ່ພິເສດທີ່ສຸດ ຕໍ່ງົບປະມານລາຍຈ່າຍປົກກະຕິ ແລະ ການລົງທຶນ ຂອງ ລັດ ໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການສຶກສາ, ໂດຍສະເພາະໃນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ. ຈຳຕ້ອງມີຄວາມພະຍາຍາມທີ່ສຸດ ເພື່ອຂະຫຍາຍ ການບໍລິການການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ຄົບ 5 ຂັ້ນ, ຈຳຕ້ອງມີການລົງທຶນເພີ່ມ ເພື່ອສະໜອງອາຄານສະຖານທີ່ຮຳຮຽນ.

ເປົ້າໝາຍທີ 3 : ປັບປຸງຜົນການຮຽນ

ການປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການສຶກສາສ່ວນຫຼາຍ ແມ່ນຂຶ້ນກັບຄຸນນະພາບຂອງການ ຝຶກອົບຮົມ ແລະ ສ້າງຄູ, ຄວາມແທດເໝາະຂອງຫຼັກສູດ ແລະ ປຶ້ມແບບຮຽນ, ສະພາບແວດລ້ອມຂອງການສິດສອນ. ຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມຊຳນານງານຂອງກຳລັງສິດສອນ ແລະ ໜ່ວຍງານພັດທະນາຫຼັກສູດ ຈຳຕ້ອງໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບ. ເນື່ອງຈາກອັດຕາການສູນເສຍຄູສູງ, ສິ່ງຈູງໃຈຕ່າງໆ ມີໜ້ອຍ ແລະ ລະ ດັບຂັ້ນເງິນເດືອນຂອງຄູຊັ້ນປະຖົມຕ່ຳ, ຂາດເຂີນຄູທີ່ໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ, ຈຶ່ງມີການບັນຈຸຄູສັນຍາ ຈ້າງທີ່ບໍ່ໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ຊຶ່ງເປັນສາເຫດທີ່ອະທິບາຍເຖິງຄຸນນະພາບການສຶກສາຕ່ຳ.

ຈຳຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ ຕໍ່ງົບປະມານລາຍຈ່າຍປົກກະຕິຂອງຂະແໜງການສຶກສາ. ຈຳຕ້ອງມີຄວາມພະຍາຍາມ ເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ການສະໜອງອຸປະກອນການສຶກສາ, ພ້ອມດຽວກັນກັບການປັບປຸງ ຄຸນນະພາບຂອງຄູຝຶກຄູ ແລະ ຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມຄູເພື່ອສະໜອງການສຶກສາ ທີ່ມີຄຸນນະພາບໃຫ້ແກ່ຄູ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງຊົນເຜົ່າ ເປັນສິ່ງທ້າທາຍສຳລັບການຮຽນ ເມື່ອເວົ້າເຖິງພາສາທີ່ໃຊ້ສິດສອນໃນຫ້ອງຮຽນ. ການຫຼຸດ ຜ່ອນອັດຕາຄ້າງຫ້ອງໃນຊຸມປີຕົ້ນໆ ຂອງຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ (ຫ້ອງ ໒1- ໒3) ເປັນບູລິມະສິດແລະ ຈຳເປັນເພື່ອເພີ່ມອັດຕາເຂົ້າຮຽນໃໝ່ ແລະ ອັດຕາເຂົ້າຮຽນສຸດທິ. ໄລຍະ 12 ປີ ຜ່ານມາຄວາມຄືບໜ້າດ້ານນີ້ ແມ່ນມີໜ້ອຍ ແລະ ຍັງຄົງຄ້າງເປັນສິ່ງທ້າທາຍຫຼັກ.

ການເບີກຈ່າຍເງິນເດືອນຂອງຄູ ຊັກຊ້າ ກາຍມາເປັນບັນຫາໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ນອກຈາກນັ້ນທ່າອ່ຽງ ຂອງ ອັດຕາສ່ວນເງິນເດືອນຄູ ເມື່ອທຽບໃສ່ GDP ແມ່ນຫຼຸດລົງ ຊຶ່ງເປັນການບັງຄັບທາງອັດຕະໂນມັດ ໃຫ້ຄູຕ້ອງປະລະອາຊີບ ແລະ ນັກຮຽນຄູ ຈົບໃໝ່ ຕ້ອງຊອກສະແຫວງຫາອາຊີບໃໝ່ ທີ່ມີລາຍໄດ້ດີກວ່າ, ວິທີທາງແກ້ໄຂທີ່ສະເໜີໃນແຜນງານແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ແມ່ນການເພີ່ມເທື່ອລະກ້າວເງິນເດືອນສະເລ່ຍ ຂອງຄູປະຖົມ ໃຫ້ເຖິງ 2 ເທື່ອ GDP ໃນປີ 2010.

ເປົ້າໝາຍທີ 4 : ການຫຼຸດຜ່ອນ ອັດຕາຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສືຂອງຜູ້ໃຫຍ່

ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງ ອັດຕາການຮູ້ໜັງສືຕາມການລາຍງານ ແລະ ການທົດສອບແມ່ນສູງທີ່ສຸດ(23,5%). ມີພຽງແຕ່ 45,2% ຂອງປະຊາກອນຜູ້ໃຫຍ່ ແມ່ນຖືໄດ້ວ່າຮູ້ໜັງສືຂັ້ນພື້ນຖານ ແທນທີ່ຈະແມ່ນ 68,7% ຕາມການລາຍງານ. ນອກຈາກສະຖານະທາງດ້ານສັງຄົມ-ເສດຖະກິດ ແລະ ປະຊາກອນ ເຂດຕົວເມືອງ-ຊົນນະບົດ, ປັດໄຈຕັດສິນການຮູ້ໜັງສື ກວມເຖິງລະດັບການສຶກສາທີ່ໄດ້ຮັບ, ຊົນເຜົ່າ (ພາສາທີ່ໃຊ້ໃນເຮືອນ), ແຫຼ່ງການຮຽນຮູ້ໜັງສື (ໃນລະບົບໂຮງຮຽນ, ນອກລະບົບໂຮງຮຽນ ຫຼື ອັດຕະ ຍະໄສ) ແລະ ປີທີ່ໄດ້ອອກໂຮງຮຽນ.

ການສຳຫຼວດການຮູ້ໜັງສືໃນທົ່ວປະເທດ ຄົ້ນພົບວ່າການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ບໍ່ສາມາດຮັບປະກັນ ການຮູ້ໜັງສືທີ່ນຳໃຊ້ໄດ້ (Functional Literacy). ພຽງແຕ່ ໜຶ່ງ ໃນ ສອງຄົນ ທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນປະຖົມ ມີການຮູ້ໜັງສືຂັ້ນພື້ນຖານ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ພຽງແຕ່ 38% ຂອງຜູ້ຮຽນຈົບລະດັບ III ຂອງການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ ຮູ້ໜັງສືຂັ້ນພື້ນຖານ. ການຄົ້ນພົບດັ່ງກ່າວໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນ ບັນຫາໜັກໜ່ວງກ່ຽວກັບ ຜົນການຮຽນຂອງການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ.

ສິ່ງທ້າທາຍຫຼັກ ແມ່ນໃຫ້ບັນລຸກວ່າ 98% ອັດຕາການຮູ້ໜັງສືຂອງຜູ້ໃຫຍ່ ຕາມການລາຍງານ ແລະ 61% ຕາມການທົດສອບ ການຮູ້ໜັງສືຂັ້ນພື້ນຖານຂອງຜູ້ໃຫຍ່ ໃນປີ 2015-16. ຄູສ່ວນຫຼວງຫຼາຍ ແມ່ນຄູອາສາສະໝັກ ທີ່ໄດ້ຮັບສິ່ງຈູງໃຈບາງເລັກໜ້ອຍ ໃນໂຄງການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື.

ເປົ້າໝາຍ ທີ 5 :

ການຂະຫຍາຍການບໍລິການການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມທັກສະທີ່ຈຳເປັນອື່ນໆ ທີ່ເປັນຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່.

ຄອບຄົວທຸກຍາກໃນເຂດຊົນນະບົດ ແມ່ນກຳລັງມີບັນຫາຢ່າງໜັກໜ່ວງໃນການເຂົ້າເຖິງ ການບໍລິການ ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມທັກສະຊົນນະບົດ. ພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງ ອາດຈະມີບາງເລັກໜ້ອຍ, ຫຼື ບໍ່ມີການສຶກສາເລີຍ, ຊຶ່ງເປັນປັດໄຈບົ່ງບອກເຖິງ ລະດັບລາຍໄດ້ຕ່ຳ ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເປັນຜົນຕໍ່ເນື່ອງທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ລູກເຕົ້າຂອງພວກເຂົາ ມີສ່ວນໃນການຫາລາຍໄດ້ໃຫ້ຄອບຄົວ. ສ່ວນຫຼາຍພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຫັນຄວາມສຳຄັນເລີຍ ທີ່ຈະພະຍາຍາມສົ່ງລູກເຕົ້າເຂົ້າໂຮງຮຽນ ຍ້ອນ ພວກເຂົາມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໜ້ອຍໃນຄຸນນະພາບຂອງການສິດສອນ ແລະ ໂດຍສະເພາະ ທີ່ຈະນຳໃຊ້ມັນເພື່ອປະກອບເປັນອາຊີບໃນອານາຄົດ.

ອີກປັດໄຈໜຶ່ງ ໃນການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການ ການສຶກສາສຳລັບ ຊາວຊົນນະບົດທຸກຍາກ ແມ່ນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ການສຶກສາພາກບັງຄັບແມ່ນ " ບໍ່ເສຍຄ່າ" ແຕ່ໃນຕົວຈິງ ມັນມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕົວຈິງຫຼາຍຢ່າງ. ເຖິງແມ່ນວ່າເຄື່ອງແບບບັນຊາບ ບໍ່ເປັນການບັງຄັບ, ເດັກຈຳຕ້ອງນຸ່ງເຄື່ອງຮຽນ ຮ້ອຍດີໄປໂຮງຮຽນ ສ່ວນຫຼາຍພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງຕ້ອງແບກທາບ ຄ່າປຶ້ມ ແລະ ອຸປະກອນການຮຽນ (ສີ່, ປຶກ, ອື່ນໆ) ອາຫານ ແລະ ຄ່າເດີນທາງອາດຈະໃຊ້ຈ່າຍຫຼາຍ. ນອກຈາກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໂດຍກົງແລ້ວ, ການໃຫ້ ລູກເຕົ້າຂອງພວກເຂົາເຂົ້າໂຮງຮຽນ, ຄອບຄົວຕ້ອງສະຫຼະລາຍໄດ້ ທີ່ເດັກນ້ອຍສາມາດຫາປະກອບໃຫ້ໄດ້. ມັນແມ່ນຍ້ອນສາຍເຫດດັ່ງກ່າວນີ້ ໃນເຂດຊົນນະບົດ ເດັກນ້ອຍຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ຈຶ່ງບໍ່ໄປໂຮງ ຮຽນໃນລະດູການຜະລິດກະສິກຳ, ຍ້ອນພວກເຂົາຈຳຕ້ອງໄດ້ຊ່ວຍພໍ່-ແມ່ ກ່ຽວເຂົ້າແຕ່ສຶກປີຮຽນຊຳພັດຂັດກັບລະດູການຜະລິດກະສິກຳ.

ເຖິງແມ່ນວ່າ ຈະມີບັນຫາໃນການໄປເຂົ້າໂຮງຮຽນ, ແຕ່ມັນກໍ່ບໍ່ເປັນຈິງສະເໝີ ທີ່ຊາວຊົນນະບົດທຸກຍາກ ແລະ ຊົນເຜົ່າຈຳນວນໜຶ່ງ ບໍ່ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຂອງການສຶກສາ. ທາງກົງກັນຂ້າມ, ໃນບາງເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ບາງຊົນເຜົ່າ, ຍົກຕົວຢ່າງ: ສາຍເຫດໜຶ່ງ ທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ທີ່ຊາວໜຸ່ມຕ້ອງອອກໂຮງຮຽນ ເພື່ອຊອກເຮັດວຽກຫາເງິນ ແມ່ນ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອນ້ອງນຸ່ງຂອງພວກເຂົາໄດ້ສືບຕໍ່ການຮຽນ.

ໂຄງການ ສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ ມີ 3 ກຸ່ມ ເປົ້າໝາຍຄື:

1. ເດັກ ແລະ ຊາວໜຸ່ມ ກຸ່ມອາຍຸ 6-14 ປີ ທີ່ບໍ່ມີໂອກາດ ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນປະຖົມ ແລະ ມີຄວາມປະສົງຢາກຮຽນ ລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ແລະ ສຶກສາຕໍ່ເນື່ອງ.
2. ຊາວໜຸ່ມ ກຸ່ມອາຍຸ 15-40 ປີ ທີ່ຮູ້ໜັງສື ແລະ ມີຄວາມປະສົງຢາກຮຽນຕໍ່.
3. ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ ກຸ່ມອາຍຸ 15-24 ປີ ທີ່ບໍ່ມີອາຊີບແນ່ນອນ ແລະ ມີຄວາມປະສົງຢາກເຂົ້າຝຶກອົບຮົມ ວິຊາຊີບຂັ້ນພື້ນຖານ.

ທ່າອ່ຽງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງ ຂອງນັກຮຽນປະລະໂຮງຮຽນແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ, ແຕ່ກົງກັນຂ້າມຄວາມສາມາດຂອງ ໂຄງການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ ແມ່ນຈຳກັດ ແລະ ທ່າອ່ຽງຂອງການເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການ ຂອງກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ແມ່ນຫຼຸດລົງແຕ່ລະປີ. ບັນຫາການຍົກຍ້າຍຖິ່ນຖານຂອງຊາວໜຸ່ມ ເພື່ອໄປຊອກເຮັດວຽກ, ໂດຍສະເພາະ ຊາວໜຸ່ມ ທີ່ປະລະການຮຽນ, ຈາກຊົນນະບົດເຂົ້າສູ່ຕົວເມືອງ, ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມພະຍາຍາມຕື່ມຂຶ້ນອີກໃນການປັບປຸງ ການອອກແບບໂຄງການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ ສຳລັບການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ທັກສະຊົນນະບົດ ເພື່ອ ໃຫ້ບໍລິການເຖິງກຸ່ມເປົ້າໝາຍຕ່າງໆ.

ຍິ່ງກວ່ານັ້ນ, ຄູ ແລະ ຄູຝຶກ ສ່ວນຫຼວງຫຼາຍແມ່ນອາສາສະໝັກ ແລະ ຄູປະຖົມທີ່ໄດ້ຮັບສິ່ງຈູງໃຈຕອບແທນເລັກໜ້ອຍ ໃນໄລຍະການດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມ. ມັນຍັງເປັນບັນຫາຄົງຄ້າງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຫຼັກ ສຳລັບໂຄງການ ກ.ສ.ນ ເພື່ອບໍລິການໃຫ້ເຖິງເດັກຊົນເຜົ່າ ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ໃນເຂດພູດອຍທີ່ບໍ່ມີເສັ້ນທາງ ແລະ ໂຮງຮຽນ.

ເປົ້າໝາຍ ທີ 6:

ເພີ່ມການຮຽນຮູ້ຂອງບຸກຄົນແລະຄອບຄົວກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້, ທັກສະ ແລະ ຈະລິຍະທຳ ທີ່ຈຳເປັນ ສຳລັບການດຳລົງຊີວິດທີ່ດີຂຶ້ນ ແລະ ການພັດທະນາທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຍືນຍົງ.

ຄວາມຈຳກັດດ້ານການກະຈາຍ ແລະ ເຄືອຂ່າຍຕາໜ່າງສີ່ມວນຊົນ ເປັນອຸປະສັກກົດກັ້ນການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານພື້ນຖານ ແລະ ຄວາມຮູ້ຕ່າງໆ ທີ່ຈຳເປັນໃນການດຳລົງຊີວິດທີ່ດີຂຶ້ນ ແລະ ການພັດທະນາທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຍືນຍົງ ໂດຍສະເພາະສຳລັບຜູ້ທີ່ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກແລະ ເຂດພູດອຍ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ຂອງຊົນເຜົ່າ ເປັນສິ່ງທ້າທາຍໂດຍສະເພາະຕໍ່ການສະແຫວງຫາຮຽນຮູ້ ເມື່ອເວົ້າເຖິງພາສາທີ່ໃຊ້ໃນສີ່ມວນຊົນ. ເຖິງ ແມ່ນວ່າຈະມີລາຍການເປັນພາສາມົ້ງ ແລະ ຂະມຸ, ແຕ່ມັນກໍ່ຍັງມີຄວາມຈຳກັດດ້ານຄຸນນະພາບ ແລະ ເນື້ອໃນ. ການເຂົ້າເຖິງພໍ້-ແມ່ ຜູ້ປົກຄອງໂດຍຜ່ານສີ່ມວນຊົນ, ດ້ວຍຂໍ້ມູນທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ວິທີການລ້ຽງລູກທີ່ດີ, ສຸຂະພາບ ຂອງເດັກ ແລະ ໂພຊະນາການ, ແລະກິດຈະກຳຮຽນຮູ້ຂອງເດັກ ພາຍໃນຄອບຄົວ ຈຳຕ້ອງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຮູບ ແບບຍຸດທະສາດ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມໃນການຮ່ວມມືຂອງບັນດາອົງກອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ເປັນ ພິເສດໃນການລົງທຶນ ເພື່ອປັບປຸງການກະຈາຍ ແລະ ເຄືອຂ່າຍຕາໜ່າງສີ່ມວນຊົນ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີດ້ານຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານໂທລະຄົມ (I C T).

2.2 ຍຸດທະສາດ ແລະ ປະເດັນບັນຫາລວມຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ.

2.2.1 ການສ້າງໂຄງຮ່າງ ການກະຈາຍອຳນາດແບ່ງຂັ້ນຮັບຜິດຊອບທີ່ແທດເໝາະແລະ ຂີດຄວາມສາມາດໃນການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ.

ການກະຈາຍອຳນາດ ແບ່ງຂັ້ນຮັບຜິດຊອບ ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ ເປັນບູລິມະສິດສູງສຸດ, ແຕ່ມີ 6 ບັນຫາ ທີ່ເປັນຜົນສະທ້ອນຢ່າງແຮງທີ່ຈຳກັດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການກະຈາຍອຳນາດແບ່ງຂັ້ນຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການບັນລຸຄຸນນະພາບການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ. ນັ້ນກໍຄື:

- ຊັບພະຍາກອນສຳລັບການສຶກສາບໍ່ພຽງພໍ, ການແບ່ງປັນຊັບພະຍາກອນມີຄວາມຫຼຸດໂຕນັ້ນລະຫວ່າງ ແຂວງ ຕໍ່ ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ຕໍ່ ເມືອງ, ແລະ ເງິນເດືອນຂອງພະນັກງານຕ່ຳ.
- ມີຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງກັນ ກ່ຽວກັບການຕັດສິນບັນຫາ ແລະ ການປະສານງານ, ຢູ່ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ, ຊຶ່ງແມ່ນຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ສຸດອີກອັນນຶ່ງ ໃນການກະຈາຍອຳນາດແບ່ງຂັ້ນຮັບຜິດຊອບ ສຳລັບການວາງແຜນ ການສຶກສາ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ການຂຶ້ນງົບປະມານ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ, ເມື່ອການຕັດສິນບັນຫາກ່ຽວ ກັບການແບ່ງປັນງົບປະມານການສຶກສາ ໃຫ້ແກ່ພະແນກສຶກສາແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາເມືອງ ແມ່ນ ອຳນາດການປົກຄອງແຂວງ ເປັນຜູ້ຕັດສິນ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະບໍ່ສອດ ຄ່ອງກັບ ຂໍ້ແນະນຳຂອງກະຊວງ ສຶກສາທິການກໍຕາມ.
- ການຂາດຂໍ້ມູນທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ແທດເໝາະ ເປັນອຸປະສັກໃຫ້ແກ່ພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການ ສຶກສາປະຈຳເມືອງທີ່ຈະຕັດສິນໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງເໝາະສົມ ໃນການພັດທະນາການສຶກສາ, ການວາງແຜນ, ການຂຶ້ນງົບປະມານ ແລະ ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ.
- ຂາດການກຳນົດພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທີ່ສັດເຈນ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ, ພະແນກ ສຶກສາປະຈຳແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ ກອບຂອງລະບົບການຄຸ້ມຄອງບໍ່ຮັດຄຸມ ແລະ ບໍ່ ມີຂໍ້ແນະນຳຕ່າງໆ ສຳລັບການດຳເນີນວຽກງານຫຼັກແຫຼ່ງຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ການວາງແຜນ, ການຂຶ້ນງົບ ປະມານ, ການຄຸ້ມຄອງບຸກຄະລາກອນ ແລະ ວິຊາສະເພາະ ຊຶ່ງເປັນຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ສຳລັບການກະຈາຍອຳນາດແບ່ງ ຂັ້ນຮັບຜິດຊອບ ແລະ ນະໂຍບາຍການສຶກສາ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນດີຂຶ້ນ, ການວາງແຜນ, ການຂຶ້ນງົບປະມານ ແລະ ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ.
- ຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນແມ່ນຕ່ຳ, ໂດຍສະເພາະຢູ່ຂັ້ນເມືອງ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດ ປະຕິບັດໜ້າວຽກທີ່ໄດ້ຖືກມອບໝາຍຕາມການກະຈາຍອຳນາດ ຊຶ່ງສຸດທ້າຍກາຍເປັນບັນຫາໜຶ່ງອີກ ທີ່ ໜັກໜ່ວງ.
- ປະສິດທິຜົນ ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງໆ ມີຈຳກັດ. ເບື້ອງ ຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ຄວນມີການປະສານງານ ດ້ານການ ຊ່ວຍເຫຼືອ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນກວ່າເກົ່າ, ນອກຈາກສິ່ງອື່ນໆແມ່ນກວມເຖິງ: (ກ) ການອອກແບບຮ່ວມ ກ່ຽວກັບ ຍຸດທະສາດສະເພາະຂະແໜງການ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອການສຶກສາ, ແລະ (ຂ) ສ້າງໂຄງການໃໝ່ ໂດຍອີງໃສ່ ການປະເມີນຜົນ ຂອງໂຄງການຜ່ານມາ ແລະ ມີຄວາມເຫັນດີເປັນເອກະ ສັນ ກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ການ ປົກຄຸມຂອງໂຄງການ. ເບື້ອງ ກະຊວງສຶກສາທິການ, ເພື່ອຊຸກຍູ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ມີປະສິດທິຜົນດີຂຶ້ນ ໂດຍ: (ກ) ອອກແບບຍຸດທະສາດ ເພື່ອພັດທະນາຂະແໜງການ, ດວ້ຍການຍືນຍັນບູລິມະສິດ, ຈຸດປະສົງ ແລະ ແຜນວຽກ; (ຂ) ໃຫ້ມີການກຳເນີນການ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ເວລາປະເມີນໂຄງການ, ໂດຍອີງ ໃສ່ຍຸດທະສາດຂະແໜງການ, ບົດຮຽນທີ່ຖອນໄດ້ຈາກໂຄງການຜ່ານມາ, ໂຄງການຍ່ອຍ ແລະ ກິດຈະກຳ, ແລະການປົກຄຸມຂອງຈຸດປະສົງຂອງໂຄງການຕ່າງໆ ໃນປັດຈຸບັນ; (ຄ) ການປະສານງານ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ກວ່າເກົ່າ ຂອງກົມຕ່າງໆ ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ປະເມີນຜົນໂຄງການ.

2.2.2 ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.

ປະຊາກອນຊົນເຜົ່າປະເຊີນໜ້າກັບສິ່ງທ້າທາຍພິເສດ. ດ້ານຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງພູມມີປະເທດ, ແລະ ວັດທະນະທຳສ່ວນຫຼາຍຈຳກັດພວກເຂົາໃນການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການສຶກສາ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ທີ່ຖືກຈຳກັດໃນການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານສັງຄົມ. ໃນຫຼາຍຄົວເຮືອນທີ່ມີຊັບພະຍາກອນຈຳກັດ, ເດັກຍິງສ່ວນຫຼາຍຈະເປັນຜູ້ທີ່ຕ້ອງໄດ້ຢູ່ເຮືອນຊ່ວຍວຽກເຮືອນການຊານ ເມື່ອທາກອ້າຍ ຫຼື ນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຂົາເຂົ້າໂຮງຮຽນ.

ເຮົາໄດ້ເນັ້ນເຖິງ ຄວາມສຳຄັນໃນການບັນລຸຄວາມສະເໝີພາບ ຍິງ-ຊາຍ ເປັນເງື່ອນໄຂອັນໜຶ່ງສຳລັບບັນລຸການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ. ຕ້ອງກຳນົດບູລິມະສິດໃຫ້ເດັກຍິງໄດ້ມີໂອກາດເຂົ້າຮຽນ ແລະ ຮຽນໃຫ້ຈົບ, ຄືກັນກັບເດັກຊາຍ. ເພື່ອເອົາບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນເສົາຄຳ ” ການຂະຫຍາຍໂອກາດ ແລະ ຄວາມສະເໝີພາບ”, ຍຸດທະສາດ ຂອງກະຊວງສຶກສາໄດ້ວາງອອກຄື :

- ສ້າງນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບ ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການສຶກສາ.
- ໃຊ້ຂໍ້ມູນ ແບ່ງຕາມເພດ ເປັນລະບົບຕໍ່ເນື່ອງ.
- ວາງຄາດໝາຍສະເພາະ ເພື່ອເດັກຍິງ ແລະ ແມ່ຍິງ ເພີ່ມຈາກຄາດໝາຍລວມ.
- ກະຕຸກຊຸກຍູ້ ແລະ ຝຶກອົມຮົມພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງເດັກ ເພື່ອສົ່ງເສີມການສຶກສາ ຂອງເດັກຍິງ.
- ສົ່ງເສີມ ຄວາມຕ້ອງການຂອງເດັກຍິງ ໂດຍອີງໃສ່ ສິ່ງຈູງໃຈຮູບແບບຕ່າງໆ.
- ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອພິເສດແກ່ຜູ້ທີ່ດ້ອຍໂອກາດຫຼາຍດ້ານ (ເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍ ຊົນເຜົ່າທີ່ພິການ).

ເພື່ອເອົາວຽກງານ ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນເສົາຄຳ “ຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ” ຍຸດທະສາດ ຂອງກະຊວງສຶກສາວາງອອກຄື :

- ວິເຄາະ ແລະ ກວດແກ້ ທຸກໆເນື້ອໃນທີ່ເປັນຂອດຈຳກັດ ດ້ານບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍໃນທຸກໆ ວິຊາຂອງຫຼັກສູດ.
- ພິຈາລະນາ ຂະບວນການສົດສອນ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີຂອງຄູ.
- ສ້າງອາຄານສະຖານທີ່ຮຳຮຽນທີ່ປອດໄພ ແລະ ຄຳນຶງເຖິງ ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ.
- ເອົາໃຈໃສ່ພິເສດເຖິງຄວາມປອດໄພ ແລະ ປ້ອງກັນເດັກຍິງຈາກການເປັນເຫຍື່ອຂອງຂະບວນການຄ້າມະນຸດ.

2.2.3 ຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ

ສ.ປ.ປ. ລາວ ເປັນປະເທດທີ່ມີເຂດຊົນນະບົດ ເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ທີ່ເສດຖະກິດອີງໃສ່ການກະສິກຳເປັນຕົ້ນ ຕໍ່ ບູລິມະສິດສຸດຍອດຂອງລັດຖະບານ ແມ່ນປັບປຸງສະພາບສັງຄົມ ແລະ ການສ້າງລາຍຮັບໃນເຂດຊົນ ນະບົດ, ແລະ ເຊື່ອມຍິງ ເຂດຊົນນະບົດ ເຂົ້າສູ່ເສດຖະກິດການຕະຫຼາດ. ໄດ້ຖືເອົາການພັດທະນາຊົນນະ ບົດ ເປັນກຸນແຈເພື່ອ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກທີ່ວມວນຊົນ ແລະ ການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ແບບຍືນຍົງ. ແຜນຍຸດທະສາດ ເພື່ອການເຕີບໂຕ ແລະ ລຶບ ລ້າງຄວາມທຸກຍາກແຫ່ງຊາດ (NGPES) ເປັນໃຈກາງຂອງວຽກງານ ພັດທະນາປະເທດຊາດ ແລະ ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງກອບນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດ ຂອງລັດຖະບານທີ່ຈະດຳເນີນຕາມຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍແຫ່ງຊາດ.

ໂດຍອີງໃສ່ມາດຖານຄວາມທຸກຍາກແຫ່ງຊາດ, ໃນຈຳນວນ 142 ເມືອງ ມີ 72 ເມືອງ ຈັດເປັນເມືອງທີ່ທຸກ (ເບິ່ງຕາມແຜນທີ່). ສ່ວນຫຼາຍເມືອງເລົ່ານີ້ ຕັ້ງຢູ່ເຂດພູດອຍ, ການເຂົ້າເຖິງຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ມີປະຊາກອນຊົນເຜົ່າເປັນສ່ວນໃຫຍ່. ກົງກັນຂ້າມ, ເກືອບທັງໝົດຂອງບັນດາເມືອງທີ່ຕັ້ງຢູ່ ລຽບຕາມແຄມແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ກິ່ງສາຂາແມ່ນ້ຳຂອງ. ຊຶ່ງມີເສັ້ນທາງເຂົ້າເຖິງ ເສັ້ນທາງຫຼວງ ແລະ ແມ່ນ້ຳຫຼັກ ເປັນເມືອງທີ່ບໍ່ທຸກ. ການເຂົ້າເຖິງ ການໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນປັດໄຈຫຼັກ ທີ່ກົດກັນການປົກຄຸມ ການບໍລິການດ້ານສັງຄົມຕ່າງໆ ເຊັ່ນ, ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການ ດ້ານສາທາລະນະສຸກ ແລະ ການສຶກສາໃນເຂດຊົນນະບົດບໍ່ມີເສັ້ນທາງ.

ທົ່ວປະເທດມີ 4.126 ບ້ານ ແລະ 160.592 ຄົວເຮືອນ ທີ່ຢູ່ໃນເກນທຸກຍາກ. ໃນນັ້ນ 76.7% ຂອງຈຳນວນບ້ານທັງໝົດໃນ 72 ເມືອງນີ້ ແມ່ນທຸກຍາກ ແລະ 50,4% ຂອງຈຳນວນຄົວເຮືອນ ແມ່ນທຸກຍາກ ໃນຈຳນວນ 18 ແຂວງ, 10 ແຂວງ ແມ່ນທຸກຍາກ ຊຶ່ງມີຈຳນວນບ້ານ ທີ່ທຸກຍາກກວມເຖິງ 80%. 12 ແຂວງ ໃນຈຳນວນ 18 ແຂວງ ມີຈຳນວນຄົວເຮືອນ ທີ່ທຸກຍາກສູງກວ່າ 50%. ໃນຈຳນວນ 72 ເມືອງ ແລະ ເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບ, 47 ເມືອງ ໄດ້ຖືເປັນບູລິມະສິດຂອງ NGPES. ເຖິງແມ່ນວ່າປະຊາກອນທັງໝົດ ໃນບັນດາເມືອງເຫຼົ່ານີ້ກວມພຽງແຕ່ 23,5% ຂອງຈຳນວນປະຊາກອນທັງໝົດທົ່ວປະເທດ ລັດຖະບານໄດ້ໃຫ້ບູລິມະສິດໃນເຂດທີ່ມີລະດັບຄວາມທຸກຍາກຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ອີກດ້ານໜຶ່ງ, ລະດັບຄວາມທຸກຍາກແມ່ນ 18,9% ໃນອີກ 70 ເມືອງອື່ນ ທີ່ບໍ່ທຸກ. ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກຕາຕະລາງຂ້າງເທິງນີ້, ໄດ້ຄິດໄລ່ເພື່ອຄາດຄະເນຈຳນວນປະຊາກອນທີ່ທຸກຍາກໃນບັນດາ 72 ເມືອງທຸກ ແລະ ບັນດາ 70 ເມືອງ ທີ່ບໍ່ທຸກ ຕາມຜົນຄິດໄລ່ໃນອັດຕາສ່ວນ ລະຫວ່າງ 10:7. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຳນວນປະຊາກອນທີ່ທຸກຍາກໃນບັນດາເມືອງທີ່ບໍ່ທຸກ ກໍ່ສູງ ດັ່ງດຽວກັນກັບບັນດາເມືອງທຸກ.

ຊົນເຜົ່າສ່ວນຫຼາຍປະເຊີນໜ້າກັບ ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃນການສຶກສາ. ຂໍ້ຈຳກັດທີ່ຊາວຊົນນະບົດ, ປະຊາກອນຊົນເຜົ່າສ່ວນຫຼາຍພົວພັນເຖິງການສະໜອງ. ໂດຍທົ່ວໄປ, ແຂວງທີ່ມີປະຊາກອນຊົນເຜົ່າເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນມີບ້ານທີ່ບໍ່ມີໂຮງຮຽນຫຼາຍ ແລະ ມີໂຮງຮຽນມູນຫຼາຍ ແລະ ຂາດເຂົນສູ່ ທີ່ໄດ້ມາດຖານ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ເດັກຊົນເຜົ່າທີ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ, ອັດຕາການປະລະໂຮງຮຽນແມ່ນສູງຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະໃນຊຸມ 2 ປີ ທຳອິດ ຂອງການເຂົ້າຮຽນ. ຫຼັກສູດຍັງບໍ່ທັນເລັ່ງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງເດັກຊົນເຜົ່າ. ຄູ່ຫຼາຍຄົນ ບໍ່ແມ່ນຄົນໃນຊຸມຊົນ ທີ່ພວກເຂົາສອນ, ແລະ ບໍ່ສາມາດເວົ້າພາສາທ້ອງຖິ່ນດັ່ງກ່າວ, ແລະ ພາໃຫ້ມີບັນຫາໃນການສື່ສານ ແລະ ສອນເດັກໃນທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ.

ຊາວໜຸ່ມ ສ່ວນຫຼວງຫຼາຍມັກຈະຍົກຍ້າຍຖິ່ນຖານ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງຈາກຊີວິດຊາວນາແບບເພິ່ງໂຕເອງ ແລະ ຊອກຫາໂອກາດເພື່ອໜີໄປສະແຫວງຫາຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີກວ່າເກົ່າຢູ່ແຫ່ງອື່ນ. ປະກົດການນີ້ ໄດ້ປະໃຫ້ບາງຄອບຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນ ບໍ່ມີແຮງງານທີ່ທ້າວທັນ ແລະ ແຂງແກ່ນ. ມີຫຼາຍຄົນ ທີ່ໄປແລ້ວໄປເລີຍ. ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ, ແຮງງານທີ່ມີສິນຕຳ ແລະ ມີສິນກໍ່ລ້ຽງໄຫຼໄປຊອກຫາວຽກເຮັດງານທຳຢູ່ປະເທດໃກ້ຄຽງ, ໂດຍສະເພາະຢູ່ປະເທດໄທ. ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ ໄດ້ກາຍເປັນຍຸດທະສາດສ່ຽງໄພທີ່ສຸດ ສຳລັບຊາວໜຸ່ມດ້ອຍໂອກາດ.

2.3 ສິ່ງທ້າທາຍຫຼັກ ແລະ ບັນຫາ ສໍາລັບກຸ່ມເປົ້າໝາຍການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ (EFA).

ບັນຫາຫຼັກທີ່ແຜນງານ EFA ຕ້ອງໄດ້ຄໍານຶງເຖິງ ສໍາລັບແຕ່ລະກຸ່ມເປົ້າໝາຍຂອງ EFA ແມ່ນໄດ້ສະເໜີ ໃນກອບລຸ່ມນີ້. ການວິໄຈສະພາບການສຶກສາ ຂອງແຕ່ລະກຸ່ມເປົ້າໝາຍແມ່ນຢູ່ໃນເອກະສານຄັດຕິດ 1. ມັນໄດ້ກໍານົດນິຍາມ ສໍາລັບແຕ່ລະກຸ່ມເປົ້າໝາຍ, ຜົນສໍາເລັດ, ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ບັນຫາສໍາລັບແຕ່ລະຂະແໜງການຍ່ອຍຂອງການສຶກສາ.

2.3.1 ກຸ່ມເປົ້າໝາຍທີ 1: ການຮັກສາດູແລເດັກ ແລະ ພັດທະນາເດັກກ່ອນໄວຮຽນ (ECCD)

ບັນຫາຫຼັກສໍາລັບການຮັກສາດູແລ ແລະ ພັດທະນາເດັກກ່ອນໄວຮຽນ (ECCD)

ການຂະຫຍາຍໂອກາດ

1. ສະຖາບັນ ECCD , ໂຮງລ້ຽງເດັກ ແລະ ໂຮງຮຽນອະນຸບານແມ່ນຈໍາກັດ ແລະ ສ່ວນຫຼາຍຕັ້ງຢູ່ເຂດຕົວເມືອງໃຫຍ່ ແລະ ເຂດຊຸມຊົນທີ່ມີເສດຖະກິດດີ.
2. ໂຄງການຮັກສາດູແລເດັກ ແລະ ພັດທະນາເດັກກ່ອນໄວຮຽນຍັງມີໜ້ອຍ ໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ຮ່າງໄກສອກຫຼີກ, ໂດຍສະເພາະຢູ່ເຂດຊົນເຜົ່າ ແລະ ທຸກຍາກ.
3. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໂດຍກົງ ສໍາລັບໂຄງການ ECCD ສໍາລັບພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງ ແມ່ນສູງ ແລະ ເກີນຄວາມສາມາດທາງການເງິນ ຂອງຄອບຄົວທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ. ຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ.
4. ຂາດເຂີນຄູອະນຸບານຢ່າງໜັກໜ່ວງ ດ້ານຈໍານວນ ແລະ ຄຸນນະພາບ. ຄຸນນະພາບຂອງ ECCD ແມ່ນຈໍາກັດຍ້ອນຄຸນນະພາບຂອງຄູຕໍ່າ, ສ່ວນຫຼວງຫຼາຍແມ່ນມີຄວາມຈໍາກັດ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມດ້ານວິຊາການ ແລະ ໄດ້ຮັບຂັ້ນເງິນເດືອນຕໍ່າກວ່າໝູ່ໝົດ ໃນ ບັນດາຄູ ຊັ້ນຕ່າງໆ.
5. ຂາດເຂີນຢ່າງໜັກໜ່ວງ ດ້ານເຄຫະ-ສະຖານທີ່ ແລະ ອຸປະກອນການຫຼິ້ນແລະ ການຮຽນ,

ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ

6. ຂາດເຂີນງົບປະມານພື້ນຖານແລະ ບໍ່ສາມາດຂະຫຍາຍການບໍລິການ ເຖິງເຂດຊົນນະບົດຮ່າງໄກສອກຫຼີກ.
7. ຂາດເຂີນບຸກຄະລາກອນ ໃນພະແນກອະນຸບານຂອງກົມສາມັນສຶກສາ ແລະ ສ່ວນຫຼວງຫຼາຍມີວຽກລົ້ນມື ແລະ ກິດຈະກຳ ກ່ຽວພັນກັບບັນດາໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງສາກົນ.
8. ຈໍາຕ້ອງມີນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດ ຢ່າງຈະແຈ້ງສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອເອົາໃຈໃສ່ວຽກງານ ECCD ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາຄ້າງຫ້ອງ ໃນຊຸມປີທຳອິດຂອງຊັ້ນປະຖົມ ໂດຍສະເພາະ ຊັ້ນ ປ.1
9. ພະນັກງານວິຊາການຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ (ພ.ສ.ປ.ຂ , ຫ.ສ.ປ.ມ) ຈໍາຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອເພື່ອວາງແຜນ, ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ECCD
10. ຈໍາຕ້ອງມີນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດຢ່າງຈະແຈ້ງ ເພື່ອປຸກລະດົມຂົນຂວາຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ຊຸກຍູ້ການລົງທຶນ ຂອງພາກເອກະຊົນໃນໂຄງການ ECCD ຢູ່ຂັ້ນຮາກຖານ.

2.3.2 ກຸ່ມເປົ້າໝາຍທີ 2: ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ (PR)

ບັນຫາຫຼັກ ສໍາລັບການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ

ການຂະຫຍາຍໂອກາດ:

1. ເດັກເກນອາຍຸເຂົ້າຮຽນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ, ໂດຍສະເພາະເດັກຍິງໃນເຂດຊົນນະບົດ ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ເຂດຊົນເຜົ່າ.
2. ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນ ແລະ ການຮຽນຈົບຊັ້ນຕໍ່າ ສໍາລັບເດັກທີ່ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ເຂດຊົນເຜົ່າ, ໂດຍສະເພາະ ຈາກຄອບຄົວທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ ແລະ ເດັກຊົນເຜົ່າ ໃນເມືອງທີ່ທຸກຍາກ.
3. ໂດຍທົ່ວໄປ ຍັງຂາດເຂີນອາຄານໂຮງຮຽນ ແລະ ຫ້ອງຮຽນຢ່າງໜັກໜ່ວງ. ອາຄານໂຮງຮຽນໃນເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ໂດຍທົ່ວໄປສ່ວນຫຼວງຫຼາຍ ເປັນອາຄານຊົ່ວຄາວ ຂາດອຸປະກອນການຫຼິ້ນ ແລະ ການຮຽນ ທັງຂາດອານາໄມຂັ້ນພື້ນຖານເຊັ່ນ: ນ້ຳສະອາດ ແລະ ຫ້ອງນ້ຳ.
4. ໂຄງການຮຽນຮ່ວມ ຂອງເດັກພິການເປົ່າ ຍັງບໍ່ທັນປົກຄຸມໄດ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ຊຶ່ງສ່ວນຫຼວງຫຼາຍແມ່ນມີແຕ່ຢູ່ໃນຕົວເມືອງໃຫຍ່.

ຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ:

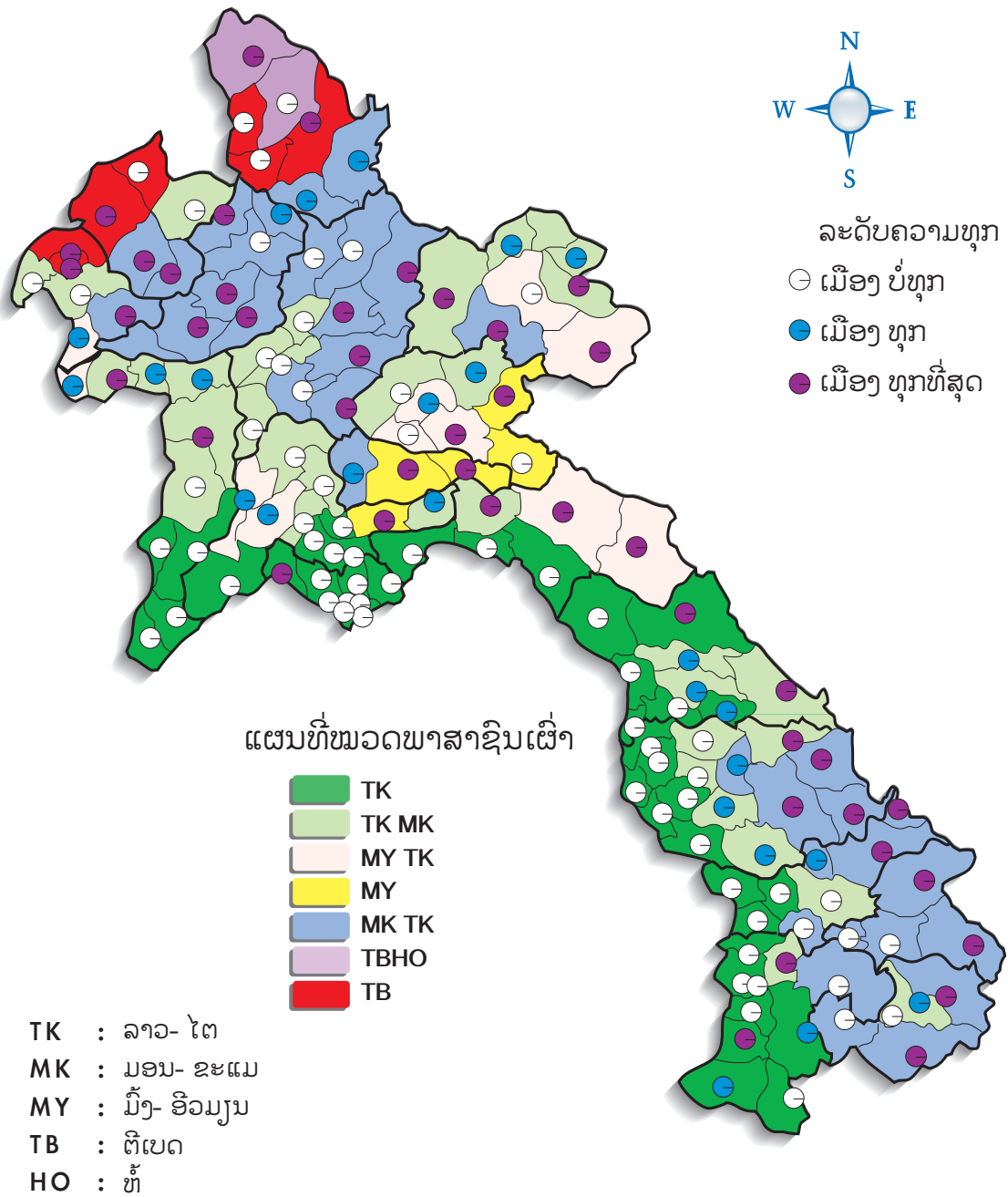
5. ຄຸນນະພາບຂອງການຮຽນຕໍ່າ ແລະ ອັດຕາການຄ້າງຫ້ອງສູງ, ໂດຍສະເພາະໃນຊຸມປີທໍາອິດຂອງການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ. ບັນຫານີ້ພົວພັນເຖິງຄຸນນະພາບຂອງຄູ ຊຶ່ງເປັນຜົນຈາກລະບົບການສ້າງຄູ, ການຝຶກອົບຮົມບຳລຸງຍົກລະດັບຄູບໍ່ພຽງພໍ, ຂາດເຂີນອຸປະກອນພື້ນຖານສໍາຫຼັບການຮຽນການສອນ ແລະ ຊົ່ວໂມງເຂົ້າຮຽນໜ້ອຍ.
6. ອັດຕາການສູນເສຍຄູສູງ ແລະ ຂາດເຂີນຄູມາດຖານຢ່າງໜັກໜ່ວງ. ບັນຫານີ້ກ່ຽວພັນເຖິງເງິນເດືອນຂອງຄູຕໍ່າ ແລະ ຄູຕ້ອຍໂອກາດໃນການພັດທະນາອາຊີບຂອງຕົນ.
7. ເອື້ອຍອີງໃສ່ການປະກອບສ່ວນຂອງຊຸມຊົນໃນການບໍລິການການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມເຮັດໃຫ້ໂອກາດຮຽນ ແລະ ຜົນການຮຽນ ລະຫວ່າງນັກຮຽນໃນຊຸມຊົນດອ້ຍໂອກາດ ແລະ ຊຸມຊົນທີ່ມີເສດຖະກິດຕ່ຳຫຼຸດໂຕນກັນຫຼາຍຂຶ້ນ
8. ຂາດການປະເມີນ ແລະ ດັດປັບ ຄວາມສອດຄ່ອງຂອງຫຼັກສູດ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ. ຫຼັກສູດທ້ອງຖິ່ນບໍ່ໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ໂດຍສະເພາະໃນເຂດຊົນເຜົ່າ ທີ່ນັກຮຽນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານພາສາ.

ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ:

9. ລະບົບບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ໃນທຸກຂັ້ນ (ສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ, ໂຮງຮຽນ) ຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດການກະຂາຍອຳນາດ ແລະ ແບ່ງຂັ້ນຮັບຜິດຊອບ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ຜູ້ບໍລິຫານຍັງຂາດຄວາມສາມາດ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.
10. ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ກວມເອົາສ່ວນໃຫຍ່ ຂອງງົບປະມານຂອງຂະແໜງການສຶກສາທັງໝົດ ແຕ່ສະເລ່ຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕໍ່ຫົວຄົນ ແມ່ນຕໍ່າກວ່າໝູ່ໝົດ ເມື່ອທຽບໃສ່ການສຶກສາຊັ້ນອື່ນໆ. ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ສຸດ ຕ້ອງມີງົບປະມານເພີ່ມເຕີມເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານເພື່ອທຸກຄົນ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ສະເໝີພາບ.

ແຜນທີ່ໝວດພາສາຊົນເຜົ່າ ແລະ ລະດັບຄວາມທຸກຍາກຕາມເມືອງ

ແຫຼ່ງ: ປຶ້ມອັດລັສ ສ ປ ປ ລາວ 2000 ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ

2.3.3 ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ທີ 3 : ການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ (LSE).

ບັນຫາຫຼັກສໍາລັບ ການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ

ການຂະຫຍາຍໂອກາດ:

ມີສະພາບກົງກັນຂ້າມກັນ ລະຫວ່າງ ການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ໃນເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ:

1. ການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມປົກຄຸມກ້ວາງຂວາງທີ່ສຸດໃນເຂດຕົວເມືອງ, ເມືອງໃຫຍ່ ແລະ ເຂດທີ່ມີເສດຖະກິດດີ, ແຕ່ປົກຄຸມໜ້ອຍທີ່ສຸດ ໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ເມືອງທຸກຍາກ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຫຼຸດໂຕນັກຫຼາຍຂຶ້ນດ້ານໂອກາດການຮຽນ.
2. ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນສູງ, ຂາດຫ້ອງຮຽນ ແລະ ຄູ່ ເນື່ອງຈາກອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນຕໍ່ຄູສູງ ໃນເຂດຕົວເມືອງໃຫຍ່ ຊຶ່ງກົງກັນຂ້າມ ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນຕໍ່າ ແລະ ມີຫ້ອງຮຽນເຫຼືອ ແລະ ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນຕໍ່ຄູຕໍ່າ ໃນເຂດຊົນນະບົດ.
3. ການເຂົ້າຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ຂອງນັກຮຽນຍິ່ງເຂດຊົນເຜົ່າ ແມ່ນຍິ່ງໜ້ອຍທີ່ສຸດ ແລະ ໂດຍສະເພາະບາງຊົນເຜົ່າ, ມີຄວາມຫຼຸດໂຕນັກຫຼາຍ ລະຫວ່າງເພດຫຼາຍທີ່ສຸດ ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດຊົນນະເຜົ່າ. ແຕ່ໃນຂົງເຂດຕົວເມືອງມີຄວາມຫຼຸດໂຕນັກລະຫວ່າງເພດແມ່ນໄດ້ສະເໝີກັນ.

ຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ.

4. ຄຸນນະພາບຂອງແວດລ້ອມການຮຽນທົ່ວໄປແມ່ນຕໍ່າ, ໂດຍສະເພາະ ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ເມືອງທຸກຍາກ, ບັນຫານີ້ກ່ຽວພັນເຖິງການຂາດເຂີນຄູທີ່ໄດ້ຜ່ານການຮຽນສ້າງຄູ, ຂາດເຂີນສື່ ການຮຽນ-ການສອນ ພື້ນຖານ, ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນຕໍ່ຄູສູງ ແລະ ຊົ່ວໂມງການຮຽນໜ້ອຍ.
5. ຄູມີຄວາມຈຳກັດດ້ານຄຸນນະພາບ, ບັນຫານີ້ພົວພັນກັບ ຂັ້ນເງິນເດືອນຕໍ່າ, ການຊັບຊ້ອນຄູບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຂາດຄຸນນະພາບ ໃນການກໍ່ສ້າງຄູ, ບໍ່ມີການບຳລຸງຢືກລະດັບຄູ ແລະ ຄູຂາດໂອກາດໃນການພັດທະນາອາຊີບຕົນ.
6. ຂາດຄວາມຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງກັນ ລະຫວ່າງຫຼັກສູດ ຂອງຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມ. ການປະຕິຮູບຫຼັກສູດ ອາດຈະໃຊ້ໃນເວລານານ ເພື່ອສະໜອງຜົນໃນການປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງຂອງຜົນການຮຽນ.

ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ

7. ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນວ່ອງໄວ ແຕ່ການລົງທຶນບໍ່ໄດ້ໄປຕາມຈັງຫວະ, ການປັບປຸງຄຸນນະພາບ ຂອງການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນຮຽກຮ້ອງງົບປະມານເພີ່ມເຕີມ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຈາກລັດ.
8. ລະບົບບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງທຸກຂັ້ນ (ສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ, ໂຮງຮຽນ) ຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ ເພື່ອ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຂະຫຍາຍອຳນາດ ແລະ ແບ່ງຂັ້ນຮັບຜິດຊອບຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ຜູ້ບໍລິຫານໃນ ພ.ສ.ປ.ຂ ແລະ ຫ.ສ.ປ.ມ ຍັງຂາດຄວາມສາມາດ ທີ່ຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.
9. ລາຍຈ່າຍ ຕໍ່ ຫົວຄົນ ຂອງນັກຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ແມ່ນຫຼຸດນັກສຶກສາ ມະຫາວິທະຍາໄລ 5 ເທົ່າ.

2.3.4 ກຸ່ມເປົ້າໝາຍທີ 4: ການຮູ້ໜັງສື ຂອງຜູ້ໃຫຍ່

ບັນຫາຫລັກ ສໍາລັບການຮູ້ໜັງສືຂອງຜູ້ໃຫຍ່

ການຂະຫຍາຍໂອກາດ:

1. ມີຊາວໜຸ່ມ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ ແລະ ເຂດຊົນເຜົ່າ ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ ແລະ ບໍ່ຮູ້ໜັງສື. ໂຄງການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ແລະ ການສຶກສາຕໍ່ເນື່ອງ ບໍລິການເຖິງ ຊາວໜຸ່ມ ທີ່ອອກໂຮງຮຽນ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໜ້ອຍ.
2. ການເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ຂອງຊາວໜຸ່ມ ທີ່ປະລະໂຮງຮຽນ ແມ່ນໜ້ອຍທີ່ສຸດ ໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ ແລະ ເຂດຊົນເຜົ່າ.
3. ມີຄວາມຫລຸດໂຕນັ້ນ ລະຫວ່າງເພດ ໃນຈຳນວນຜູ້ທີ່ຮູ້ໜັງສື ແລະ ລະຫວ່າງຊົນເຜົ່າ. ໃນບາງຊົນເຜົ່າ, ເດັກຍິງ ແລະ ແມ່ຍິງ ແມ່ນໜ້ອຍທີ່ສຸດໃນການເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການ.
4. ການສະໜອງສູນການສຶກສາຊຸມຊົນຍັງຈຳກັດ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນຂະຫຍາຍເຖິງຊຸມຊົນທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດ.

ຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ

5. ຄຸນນະພາບຂອງແວດລ້ອມການຮຽນຂອງການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ແລະ ການສຶກສາຕໍ່ເນື່ອງ ຍັງຕ່ຳ ແລະ ບໍ່ທັນດັດປັບໃຫ້ແທດເໝາະກັບຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຈຸດພິເສດຂອງບັນດາກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ສ່ວນຫລາຍເປັນໂຄງການ ອອກແບບເປັນມາດຖານອັນດຽວ ແລະ ໃນຕົວ.
6. ຂາດເຂີນຢ່າງໜັກໜ່ວງ ຄູອາສາສະໝັກ ແລະ ຄູຝຶກທີ່ມີຄຸນນະພາບ. ຄູອາສາສະໝັກ ແລະ ຄູຝຶກຂາດປະສົບການ ໃນວິທີການສິດສອນຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ມີໂອກາດໜ້ອຍທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມບຳລຸງຍົກລະດັບ. ມີຄວາມຈຳກັດ ທາງດ້ານຄຸນນະພາບ ແລະ ປະລິມານຂອງຄູອາສາສະໝັກ. ບັນຫາທີ່ກ່ຽວພັນເຖິງສິ່ງຈູງໃຈມີໜ້ອຍ ແລະ ເງິນອຸດໜູນຕ່ຳ ທັງຂາດໂອກາດເພື່ອພັດທະນາອາຊີບຂອງຄູອາສາສະໝັກ.
7. ຂາດເຂີນ ການຮຽນ-ການສອນ ພື້ນຖານ, ສື່ການຮຽນເສີມ ແລະ ຫ້ອງສະໝຸດສໍາລັບເສີມສ້າງການຮູ້ໜັງສື ໃຫ້ໃຊ້ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ທັກສະພື້ນຖານ.

ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ

8. ການລົງທຶນໃນໂຄງການລົບລ້າງ ຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ແລະ ການສຶກສາຕໍ່ເນື່ອງ ຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ ລົມທຽບໃສ່ກັບຄວາມຮຸນແຮງຂອງບັນຫາ.
9. ຈຳຕ້ອງມີຍຸດທະສາດທີ່ຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອປຸກລະດົມຂົນຂວາຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ແລະ ການປະກອບສ່ວນຂອງສັງຄົມ ໃນການຕໍ່ສູ້ຕ້ານຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ແລະ ສະໜອງເງື່ອນໄຂ ສໍາລັບການລົງທຶນ ເພີ່ມເຕີມຂອງລັດ ແລະ ສັງຄົມ ເພື່ອຂະຫຍາຍການບໍລິການ ໄປສູ່ເຂດທີ່ພື້ນຖານການສຶກສາຕ່ຳ.
10. ຂາດບຸກຄະລາກອນ ຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ (ພ.ສ.ປ.ຂ), ຫ້ອງການສຶກສາເມືອງ (ຫ.ສ.ປ.ມ), ພະນັກງານບໍລິຫານຂາດຄວາມສາມາດ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ, ສ້າງ ແລະ ປະສານໂຄງການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ແລະ ການສຶກສາຕໍ່ເນື່ອງ.
11. ຫົວໜ້າສູນສຶກສາຊຸມຊົນ ຍັງຂາດຄວາມສາມາດ ໃນການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ, ປະສານກິດຈະກຳຮ່ຳຮຽນ ແລະ ນຳໃຊ້ ສູນສຶກສາຊຸມຊົນ (ສ.ສ.ຊ).

2.3.5 ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ທີ 5:

ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ / ຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ທັກສະຊີນນະບົດ.

ບັນຫາຫຼັກສໍາລັບການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ/ຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ທັກສະຊີນນະບົດ

ການຂະຫຍາຍໂອກາດ:

1. ຈຳນວນເດັກປະລະໂຮງຮຽນເພີ່ມຂຶ້ນ ແຕ່ຈຳນວນຜູ້ໃຫ້ການບໍລິການ ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ (ກ.ສ.ນ) ເພື່ອຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ທັກສະຊີນນະບົດມີຈຳກັດ. ໂຄງການ ກ.ສ.ນ.ແມ່ນຖືເປັນຍຸດທະສາດ ເພື່ອໃຫ້ການບໍລິການເຖິງທີ່ ຕໍ່ກຸ່ມທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ ແລະ ກຸ່ມທີ່ຕົກ ລົ່ນຈາກລະບົບການສຶກສາສາມັນ. ຈຳຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ເພື່ອໃຫ້ເດັກເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ກັບຄືນ ມາສູ່ລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ.
2. ຄວາມສອດຄ່ອງ, ຮູບການ ແລະ ເນື້ອໃນ ຂອງໂຄງການ ກ.ສ.ນ. ຍັງບໍ່ທັນສະທ້ອນເຖິງ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງບັນດາກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນສະໜອງທັກສະ ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ເໝາະສົມໃຫ້ພວກເຂົາເພື່ອອໍານວຍໃຫ້ພວກເຂົາທັນກັບຈັງຫວະຂອງການພັດທະນາທີ່ມີລັກສະນະເຕັກໂນໂລຊີ.
3. ການອອກແບບ ແລະ ການສະໜອງໂຄງການຝຶກອົບຮົມທັກສະພື້ນຖານນອກລະບົບໂຮງຮຽນສ່ວນຫຼາຍເປັນໂຄງການແບບມາດຖານດຽວທີ່ສ່ວນຫຼາຍຈະຄຳນຶງເຖິງຮູບການ ແລະ ສະພາບພິເສດຂອງກຸ່ມເປົ້າໝາຍທີ່ໂຄງການເລັ່ງໃສ່, ໂດຍສະເພາະໃນຊຸມຊົນຊົນເຜົ່າ. ຜົນຕໍ່ເນື່ອງຂອງ ໂຄງການເຫຼົ່ານີ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ປະສິດທິພາບຕ່ຳ.

ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ:

4. ສິ່ງເສີມໃຫ້ທົ່ວໜ້າສູນການສຶກສາຊຸມຊົນມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ ແລະ ຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງຊຸມຊົນເພື່ອນຳໃຊ້ສູນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ກຸ່ມເປົ້າໝາຍເຂົ້າຮ່ວມຫຼາຍຂຶ້ນ. ທົ່ວໜ້າສູນທີ່ຊຳນານ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອນຳໃຊ້ສື່ການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ເຄື່ອງມືອຸປະກອນໃນ ສູນຢ່າງເປັນປະໂຫຍດທີ່ສຸດ. ຄົ້ນຄວ້າຊັບພະຍາກອນທ້ອງຖິ່ນເພື່ອນຳໃຊ້ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.
5. ສິ່ງເສີມການວາງແຜນແບບລຸ່ມຂຶ້ນເທິງ ແລະ ການກະຈາຍອຳນາດ ແລະ ແບ່ງຂັ້ນຮັບຜິດຊອບເພື່ອສ້າງຫຼັກສູດທ້ອງຖິ່ນ. ການສອນ ຄວນຖືເອົານັກຮຽນເປັນໃຈກາງ ແລະ ເນັ້ນໃສ່ພາກປະຕິ ບັດຕົວຈິງ. ບໍ່ຄວນເລັ່ງໃສ່ແຕ່ການຮຽນໜັງສືແບບທົ່ວໄປ (ການຮູ້ໜັງສື ແລະ ຄິດໄລ່ເລກ), ແຕ່ເອົາໃຈໃສ່ທີ່ສຸດເຖິງທັກສະຊີວິດ ແລະ ທັກສະວິຊາຊີບ.
6. ຍຸດທະສາດສໍາລັບປັບປຸງສູນການສຶກສາຊຸມຊົນຄວນເລັ່ງໃສ່ການສ້າງເຄືອຂ່າຍເຊື່ອມໂຍງກັນລະຫວ່າງສູນຕ່າງໆ; ຝຶກອົບຮົມການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ/ການນຳພາ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ສະໜອງການບໍລິການດັ່ງກ່າວຢູ່ທຸກຂັ້ນ, ຂຽນພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ. ການຖອດຖອນບົດຮຽນຈາກໂຄງການ ກ.ສ.ນ. ຝຶກອົບຮົມທັກສະພື້ນຖານສໍາລັບກຸ່ມດ້ອຍໂອກາດໃນໂຄງການພັດທະນາຊີນນະບົດຜ່ານມາ. ຈະປັບປຸງການອອກແບບ ແລະ ການສະໜອງໂຄງການ ກ.ສ.ນ ຝຶກອົບຮົມທັກສະພື້ນຖານໃນອານາຄົດ.

ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງຈາກການພັດທະນາຂະແໜງການໄປຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງກະແສນັກຮຽນທີ່ຄວບຄຸມບໍ່ໄດ້ ຊຶ່ງຈະເປັນຜົນກະທົບໃນການບັນຈຸການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ອາດມີຍຸດທະສາດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ຄວບຄຸມການເຂົ້າໂຮງຮຽນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມປາຍ, ເຕັກນິກ ແລະ ອາຊີວະສຶກສາ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໂດຍວາງກຳນົດຢ່າງເຂັ້ມງວດດ້ານການສະໜອງ, ອາດບັນຈຸໄດ້ໂດຍການຄວບຄຸມການສ້າງໂຮງຮຽນໃໝ່, ສະຖາບັນໃໝ່, ຂະຫຍາຍບັນດາໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແລະ ບັນຈຸຄູໃໝ່ສຳລັບຊັ້ນຮຽນເທົ່ານັ້ນ.
- ກັນຕ້ອງນັກຮຽນໃນທຸກການສອບເສັງຈົບຊັ້ນ ໂດຍການປະເມີນຕາມຫຼັກວິຊາການແທ້, ບໍ່ແມ່ນອີງຕາມການວາງຄາດໝາຍໄວ້ລ່ວງໜ້າ, ແລະ ຫຼີກລ້ຽງການເອົາສິນບິນ. ການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ສຸດເພື່ອອະນາຄົດຂອງການສຶກສາໃນປະເທດ, ດັ່ງດຽວ ກັນກັບສັງຄົມທົ່ວໄປ.
- ອົງປະກອບທີ 3 ແມ່ນການຮັດກຸມ ລະບົບໂກຕາ ແລະ ເບີຍລັງທີ່ຕິດພັນນັ້ນ, ຍ້ອນມັນເປັນການຊຸກດັນໃຫ້ແກ່ຄວາມຕ້ອງການ, ເບີຍລັງຈຳນວນຈຳກັດອາດຈະສະໜອງໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນເກັ່ງຈາກຄອບຄົວທຸກຍາກ ແລະ ກຸ່ມນັກຮຽນຕົວແທນສ່ວນໜ້ອຍ (ຊົນເຜົ່າ, ແມ່ຍິງ) , ແຕ່ຈຳນວນເບີຍລັງທັງໝົດຕ້ອງຄວບຄຸມຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, ຄວນເພີ່ມການເກັບທຶນຄືນໂດຍການຈຳກັດຊັດສ່ວນຂອງນັກຮຽນທີ່ສອບເສັງເຂົ້າທົ່ວໄປ ແລະ ເພີ່ມຊັດສ່ວນຂອງນັກຮຽນທີ່ປະສົງຈ່າຍຄ່າຮຽນ. ສຸດທ້າຍ, ຄວນສົ່ງເສີມການສຶກສາພາກເອກະຊົນທຸກໆ ຊັ້ນ, ໂດຍສະເພາະໃນຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ, ເຕັກນິກ ແລະ ອາຊີວະສຶກສາ, ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີມາດຕະການພິເສດເພື່ອເພີ່ມການປຸກລະດົມຂົນຂວາຍຊັບພະຍະກອນທີ່ສະໜັບສະໜູນການສຶກສາ.

ໝວດທີ3: ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ການພັດທະນາຂະແໜງການ.

3.1. ດຸ່ນດ່ຽງການພັດທະນາຂະແໜງການ.

ຄາດໝາຍສຳຄັນທີ່ສຸດເພື່ອບັນລຸການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ແມ່ນການຂະຫຍາຍການສຶກສາຊັ້ນ ປະຖົມທີ່ມີຄຸນນະພາບຢ່າງທົ່ວເຖິງໃນປີ 2015, ໂດຍການຂະຫຍາຍໂອກາດຢ່າງສະເໝີພາບ ແລະ ການຮຽນຈົບຊັ້ນເປັນຈຸດປະສົງໄລຍະກາງ. ມັນເປັນວຽກງານອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ສຸດ, ຊຶ່ງກວມເຖິງການກໍ່ສ້າງຫ້ອງຮຽນໃໝ່ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ການສ້າງຄູໃໝ່, ແລະ ການຜະລິດສື່ການຮຽນ-ການສອນໃໝ່ເພີ່ມ. ມັນກວມທັງການແກ້ໄຂບັນຫາ ດ້ານພູມິປະເທດ ແລະ ຄວາມຫຼຸດໂຕນັ້ນລະຫວ່າງເພດ, ການເຂົ້າໂຮງຮຽນຊ້າ, ໂຮງຮຽນມູນ, ປະສິດທິພາບພາຍໃນຕ່ຳ, ຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ, ໂດຍສະເພາະເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ທຸກຍາກ ແລະ ຊຸມຊົນ ຊົນເຜົ່າ.

ຂະຫຍາຍໂອກາດຢ່າງສະເໝີພາບ ຈຳຕ້ອງໄດ້ເສີມຂະຫຍາຍໄປຍັງການສຶກສາຊັ້ນອື່ນໆ ອີກນອກຈາກຊັ້ນປະຖົມ. ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມໃນການຮູ້ທັງສີ, ການຄິດໄລ່ເລກ, ທັກສະຊີວິດ ຊຸກຍູ້ໂດຍກົງເພື່ອພັດທະນາຊຸມຊົນ, ນຳໄປສູ່ການປັບປຸງລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່. ດັ່ງດຽວກັນ, ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ, ເຕັກນິກ ແລະ ການສຶກສາສາມັນ ຊຸກຍູ້ໂດຍກົງເພື່ອປັບປຸງສະມັດທະພາບການຜະລິດ ແລະ ນຳໄປສູ່ລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີຂຶ້ນ. ຈຳຕ້ອງມີການປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງຂອງການສຶກສາເຕັກນິກວິຊາຊີບ ແລະ ຂະແໜງການຝຶກອົບຮົມຕ່າງໆ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນແທດເໝາະກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດແຮງງານ.

ການຂະຫຍາຍການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ແມ່ນການສ້າງຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ແກ່ການສະໜອງການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມ, ສະໜັບສະໜູນຈາກຊຸມຊົນ, ລັດຖະບານ, ບັນດາປະເທດຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ການຂະຫຍາຍການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ, ມັດທະຍົມ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນສູງແມ່ນມີໄລຍະຕໍ່ເນື່ອງກັນ.

ການບັນລຸການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການຕັດສິນທິດທາງນະໂຍບາຍຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວພັນເຖິງການສຶກສາ ຂັ້ນຕ່າງໆ ແລະ ຮູບແບບຂອງການສຶກສາ, ເຊັ່ນການຄວບຄຸມກະແສນັກຮຽນ, ໂດຍສະເພາະອັດຕາການເລື່ອນຊັ້ນ ຈາກຂັ້ນ ປ.5, ມ.3 ແລະ ມ.6 ເພື່ອຮຽນຕໍ່. ການຂະຫຍາຍການສຶກສາຂັ້ນປະຖົມໂດຍທົ່ວເຖິງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາ ການຄ້າງຫ້ອງ ແລະ ອັດຕາປະລະການຮຽນ, ໂດຍສະເພາະໃນຂັ້ນ ປ.1 ແລະ ປ.2 ຈະເພີ່ມນັກຮຽນໃນຂັ້ນ ປ.5 ຢ່າງວ່ອງໄວ. ຖ້າອັດຕາການເລື່ອນຊັ້ນຂຶ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ຫາກຮັກສາໄວ້ຄືດັ່ງປະຈຸບັນ ແລະ ອັດຕາການຄ້າງ ຫ້ອງຫຼຸດລົງ, ການເຂົ້າຮຽນຂັ້ນມັດທະຍົມ, ໂດຍສະເພາະຂັ້ນ ມ.3 ຈະເພີ່ມຂຶ້ນໄວເຊັ່ນດຽວກັນ.

ດັ່ງນັ້ນບັນຫາຕົ້ນຕໍອັນໜຶ່ງຄື ໂອກາດເຂົ້າຮຽນຂັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມຕອນປາຍ, ເຕັກນິກ, ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ປະຈຸບັນ, ອັດຕາການເສັງຈົບຊັ້ນ ຢູ່ລະຫວ່າງ 90 - 95 %, ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າການ ປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນປະເມີນຖືກຕາມຄວາມຈິງແທ້, ຖ້າຍັງໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບປະຈຸບັນນີ້, ຄວາມຕ້ອງການສຳລັບ ການສຶກສາຂັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ, ມັດທະຍົມຕອນປາຍ, ເຕັກນິກ, ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນສູງຈະຄົງຢູ່ໃນລະດັບສູງຫຼາຍເຊັ່ນດຽວກັນ.

ເຖິງຢ່າງໃດ, ທາງເລືອກການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນໂດຍອີງໃສ່ໂປຣແກຼມສະເພາະຂະແໜງການທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອ ປະ ເມີນຄວາມຕ້ອງການດ້ານຊັບພະຍາກອນຕ່າງໆສຳລັບການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ປະເທດເຮົາບໍ່ມີທຶນຮອນພຽງພໍ ເພື່ອຂະຫຍາຍການສຶກສາຂັ້ນປະຖົມຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ໃນເວລາດຽວກັນກໍພັດທະນາ ຢ່າງວ່ອງໄວການສຶກສາຂັ້ນອື່ນໆ ແລະ ສາຍອື່ນໆ ໄປພ້ອມໆກັນ. ບັນຫາກໍຄື ການດຸ່ນດ່ຽງການພັດທະນາຂະ ແໜງ ການເພື່ອຫຼີກລ້ຽງຈາກການພັດທະນາຂະແໜງການໄປຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງກະແສນັກຮຽນທີ່ຄວບຄຸມບໍ່ໄດ້ທີ່ ຈະເປັນຜົນກະທົບໃນການບັນລຸການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ, ກະຊວງສຶກສາທິການອາດມີຍຸດທະສາດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ຄວບຄຸມການເຂົ້າຮຽນໃນຂັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມຕອນປາຍ, ເຕັກ ນິກ, ອາຊີວະສຶກສາແລະ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໂດຍວາງກຳນົດຢ່າງເຂັ້ມງວດດ້ານການສະໜອງ. ອາດບັນລຸໄດ້ ໂດຍຄວບຄຸມການສ້າງ ໂຮງຮຽນໃໝ່/ສະຖາບັນໃໝ່, ຂະຫຍາຍບັນດາໂຮງຮຽນແລະ ສະຖາບັນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວແລະບັນຈຸຄູໃໝ່ສຳລັບ ຊັ້ນຮຽນເທົ່ານັ້ນ.
- ກັນຕ້ອງນັກຮຽນໃນທຸກການສອບເສັງຈົບຊັ້ນ ໂດຍການປະເມີນຕາມຫຼັກວິຊາການແທ້, ບໍ່ແມ່ນອີງຕາມ ການວາງແຜນຄາດໝາຍໄວ້ລ່ວງໜ້າ, ແລະຫຼີກລ້ຽງຈາກການເອົາສິນບິນ. ການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວມີຄວາມ ຈຳເປັນທີ່ສຸດ ເພື່ອອະນາຄົດຂອງການສຶກສາໃນປະເທດ, ດັ່ງດຽວກັນກັບທົ່ວສັງຄົມ.
- ອົງປະກອບທີ 3 ແມ່ນການຮັດກຸມລະບົບໂຄຕາແລະເບີຍລ້ຽງທີ່ຕິດພັນກັນນັ້ນ, ຍ້ອນມັນເປັນການຊຸກດັນ ໃຫ້ແກ່ຄວາມຕ້ອງການ. ເບີຍລ້ຽງຈຳນວນຈຳກັດອາດຈະໃຫ້ນັກຮຽນເກັ່ງຈາກຄອງຄົວທຸກຍາກ ແລະ ກຸ່ມ ນັກຮຽນຕົວແທນສ່ວນໜ້ອຍ(ຊົນເຜົ່າ, ແມ່ຍິງ) ແຕ່ຈຳນວນເບີຍລ້ຽງທັງໝົດຕ້ອງຄວບຄຸມຢ່າງເຂັ້ມງວດ. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, ຄວນເພີ່ມການເກັບທຶນຄືນໂດຍການຈຳກັດຊັດສ່ວນຂອງນັກຮຽນທີ່ສອບເສັງເຂົ້າທົ່ວໄປ ແລະ ເພີ່ມຊັດສ່ວນຂອງນັກຮຽນທີ່ປະສົງຈ່າຍຄ່າຮຽນ. ສຸດທ້າຍ, ຄວນສົ່ງເສີມການສຶກສາພາກເອກະຊົນ ທຸກໆຊັ້ນ, ໂດຍສະເພາະໃນຂັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ, ເຕັກນິກອາຊີວະສຶກສາແລະການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ສົ່ງ ເສີມໃຫ້ມີມາດຕະການພິເສດເພື່ອເພີ່ມການປຸກລະດົມຂົນຂວາຍຊັບພະຍາກອນທີ່ສະໜັບສະໜູນ ການ ສຶກສາ.

ພາກທີ III

ບັນດາຄາດໝາຍ ແລະ ແຜນງານ
ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ຮອດປີ
2015

ພາກທີ III

ບັນດາຄາດໝາຍ ແລະ ແຜນງານ
ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ຮອດປີ
2015

ໝວດທີ 1 ກອບຂອງແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ

1.1 ຈຸດປະສົງ ແລະ ຄາດໝາຍຂອງ ແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອ ທຸກຄົນ ກັບແຜນງານ ແລະ ນະໂຍບາຍໃນປະຈຸບັນ

ວິໄສທັດຍຸດທະສາດຂອງການສຶກສາຮອດປີ 2010 ແລະ 2020 ໄດ້ເຊື່ອມຢືງການສຶກສາກັບການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສະພາບການຕົວຈິງໃນປະຈຸບັນ. ຍຸດທະສາດໄດ້ຮັບຮູ້ຄວາມຈຳເປັນສຳລັບ “ການຂະຫຍາຍໂອກາດການສຶກສາແບບຕໍ່ເນື່ອງ” ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ມີໂອກາດສືບຕໍ່ການຍົກລະດັບການສຶກສາຂອງຕົນໄປຕາມສະພາບການ ປ່ຽນແປງຕະຫຼອດໄລຍະແຫ່ງການດຳລົງຊີວິດຂອງຕົນ. ວິໄສທັດຍັງໄດ້ວາງຄາດຫມາຍຢ່າງຈະແຈ້ງທີ່ຈະພັດທະນາການສຶກສາທຸກລະດັບໄປຕາມທ່າອ່ຽງແລະມາດຕະຖານສາກົນຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ ຊຶ່ງກວມເຖິງການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ບົດບາດຂອງເອກະຊົນ ໃນການສະໜອງການສຶກສາ. ໂດຍລວມແລ້ວ, ວິໄສທັດ ຍຸດທະສາດ ແມ່ນການປຸກລະດົມຂະບວນການການສຶກສາ ເປັນແກ່ນສານຂອງການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດສຳລັບການພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ວິໄສທັດຍຸດທະສາດຂອງການສຶກສາ ໄດ້ສັງລວມນະໂຍບາຍ 11 ຂໍ້ພື້ນຖານ ທີ່ເປັນທິດຊີ້ນຳເພື່ອພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາຄື:

1. ການພັດທະນາການສຶກສາໃນຊຸມບົດໜ້ານີ້ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ທັງ 2 ດ້ານໄປພ້ອມໆກັນຄື: ດ້ານໜຶ່ງແມ່ນເອົາໃຈໃສ່ສ້າງດ້ານການເມືອງແນວຄິດ ແລະ ອຸດົມຄະຕິສັງຄົມນິຍົມ; ສ້າງໃຫ້ຄົນລາວມີສະຕິກົດຫມາຍ ແລະ ມີລະບຽບວິໄນ; ດ້ານສອງແມ່ນສ້າງໃຫ້ເກັ່ງທາງວິຊາສະເພາະ, ວິຊາການ ເຮັດໃຫ້ລະດັບການສຶກສາໃຫ້ທຽບທັນກັບມາດຕະຖານສາກົນເທື່ອລະກ້າວ.
2. ການພັດທະນາການສອນ-ການຮຽນຕ້ອງເຮັດຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ຮອບດ້ານຄື: ຄຸນສົມບັດສຶກສາ, ປັນຍາສຶກສາ, ສິລະປະສຶກສາ, ພະລະສຶກສາ ແລະ ແຮງງານສຶກສາ.
3. ເອົາໃຈໃສ່ພັດທະນາການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນພ້ອມທັງປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍໂຮງຮຽນເດັກ ແລະ ໂຮງຮຽນອະນຸບານ ໃຫ້ຫລາຍກ່ວາເກົ່າ.
4. ຂະຫຍາຍການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານຢ່າງກວ້າງຂວາງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ປະຕິບັດການສຶກສາຂັ້ນ ປະຖົມ ແບບບັງຄັບ, ດຳເນີນການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ທັງສີ, ບຳລຸງຍົກລະດັບການສຶກສາຂອງ ປະຊາຊົນ ຕິດພັນກັບການຝຶກອົບຮົມ ວິຊາຊີບຂັ້ນພື້ນຖານ, ສ້າງໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຮັບການສຶກສາຢ່າງ ຕໍ່ເນື່ອງ.
5. ເຮັດໃຫ້ພົນລະເມືອງລາວໄດ້ຮັບການສຶກສາ ຂັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນໂດຍພື້ນຖານ, ຂະຫຍາຍໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນປາຍ, ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລຢ່າງມີແຜນການ, ສົ່ງເສີມ ການຮຽນທາງດ້ານວິທະຍາສາດ, ພາສາຕ່າງປະເທດໂດຍສະເພາະພາສາອັງກິດ, ເຕັກໂນໂລຊີຂອງຍຸກສະໄໝເພື່ອຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງປະເທດ.
6. ຂະຫຍາຍການສຶກສາ ໄປສູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ, ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ລູກຫລານ ຜູ້ດ້ອຍໂອ ກາດໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ທີ່ທຸກຍາກຂາດເຂີນ, ເພດຍິງ, ຊົນເຜົ່າສ່ວນໜ້ອຍ ແລະ ຄົນພິການໄດ້ຮັບການສຶກສາຮ່ຳຮຽນ,
7. ມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມຜູ້ມີພອນສະຫວັນເປັນພິເສດເພື່ອສ້າງເຂົ້າເຈົ້າເປັນນັກວິທະຍາສາດ ແລະ ນັກບໍລິຫານທີ່ມີຄວາມສາມາດສູງ.
8. ການພັດທະນາການສຶກສາໃນຕໍ່ໜ້ານີ້ ແມ່ນເອົາຄຸນນະພາບເປັນຕົ້ນຕໍ, ສ້າງທຸກເງື່ອນໄຂໃຫ້ການສຶກສາມີການຫັນປ່ຽນໃນພາກຕົວຈິງ, ເຮັດໃຫ້ການສຶກສາໃນທຸກຊັ້ນທຸກສາຍ ນັບແຕ່ອະນຸບານ ຈົນເຖິງມະຫາວິທະຍາໄລ ມີຄຸນນະພາບດີຂຶ້ນ.
9. ສົ່ງເສີມໃຫ້ທົ່ວສັງຄົມ ເຂົ້າຮ່ວມໃນວຽກງານສຶກສາ ນັບມື້ນັບກວ້າງຂວາງ, ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ພາກສ່ວນເອກະຊົນ, ພໍ່ແມ່ນັກຮຽນ ແລະ ບຸກຄົນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາການ ສຶກສາ ນັບມື້ນັບຫລາຍກ່ວາເກົ່າ; ຂະຫຍາຍໂຮງຮຽນພາກເອກະຊົນ ແລະ ຖືໂຮງຮຽນດັ່ງກ່າວເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ຂອງລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ.

- 10.ເອົາໃຈໃສ່ພັດທະນາການບໍລິຫານ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາການສຶກສາໃຫ້ມີປະສິດທິພາບດີກ່ວາເກົ່າ,
- 11.ເອົາໃຈໃສ່ການຮ່ວມມື ແລະ ສະແຫວງຫາການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການ ຈັດຕັ້ງສາກົນ ຕ່າງໆ ນັບທັງບົດຮຽນ ແລະ ດ້ານທຶນຮອນ.

ວິໄສທັດ ຍຸດທະສາດການສຶກສາ ໄດ້ກຳນົດວິທີການລວມຄື:

1. ພັດທະນາຄູນັບທັງສ້າງ ແລະ ບຳລຸງຄູ ທຸກຊັ້ນ, ທຸກສາຍ, ທຸກວິຊາ ໃຫ້ມີຈຳນວນພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການ ທັງມີຄວາມຮູ້, ມີຄວາມສາມາດ, ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ຄູຢ່າງເໝາະສົມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄູຮັກອາຊີບຄູ.
2. ເພີ່ມການລົງທຶນໃສ່ການສຶກສາ ໃຫ້ພຽງພໍກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການອັນຈຳເປັນ. ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ການປຸກສ້າງໂຮງຮຽນ ແລະ ປະກອບອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການສອນ-ການຮຽນ.
3. ສົ່ງເສີມການສຶກສາພາກເອກະຊົນ ເຮັດໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ການສຶກສາ.
4. ຂະຫຍາຍການສຶກສາໄປສູ່ເຂດຊົນເຜົ່າ ພູດອຍ ແລະ ເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ ສອນພາສາລາວໃຫ້ເດັກ ຊົນເຜົ່າ ດ້ວຍວິທີການທີ່ເໝາະສົມ ທັງກໍ່ສ້າງໂຮງຮຽນສາມັນກິນນອນຊົນເຜົ່າຂຶ້ນໃນບ່ອນທີ່ຈຳເປັນເພື່ອ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ເດັກຊົນເຜົ່າ ແລະ ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດໄດ້ຮັບການສຶກສາຮ່ຳຮຽນ. ພ້ອມກັນນັ້ນກໍ່ສ້າງສູນກຽມນັກ ສຶກສາຊົນເຜົ່າ ເພື່ອກຽມເຂົ້າຮຽນມະຫາວິທະຍາໄລຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.
5. ຈັດຕັ້ງການຮຽນຮູ້ທັງສີ ຄວບຄູ່ກັບການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງ ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນທັງນີ້ກໍ່ເພື່ອຍົກຄຸນນະພາບຊີວິດຂອງຜູ້ຮຽນກ້າວໄປເຖິງການຫລຸດຜ່ອນຄວາມຍາກຈົນຂອງ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ.
6. ສ້າງໂຮງຮຽນສຳລັບນັກຮຽນທີ່ມີພອນສະຫວັນພິເສດ ແນໃສ່ສ້າງນັກວິທະຍາສາດ ແລະ ນັກບໍລິຫານ ທີ່ມີ ຄວາມສາມາດໃນຕໍ່ໜ້າ.
7. ປັບປຸງຫລັກສູດປຶ້ມແບບຮຽນ ແລະ ວິທີການສອນ-ການຮຽນແບບໃໝ່ ເພື່ອສົ່ງເສີມຫົວຄິດປະດິດສ້າງຂອງ ນັກຮຽນ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງຂອງປະເທດ, ຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ພ້ອມທັງສອດຄ່ອງ ກັບທ່າອ່ຽງລວມຂອງສາກົນ.
8. ຈັດຕັ້ງການສອນຫ້ອງຄວບ, ຫ້ອງຄູ່ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດພູດອຍເພື່ອແນໃສ່ແກ້ໄຂບັນຫາ ຂາດຄູ, ຂາດຫ້ອງຮຽນ ແລະ ນຳໃຊ້ຄູໃຫ້ສົມຄູ່ກັບຈຳນວນນັກຮຽນ.
9. ຈັດຕັ້ງ ແລະ ຂະຫຍາຍກຸ່ມໂຮງຮຽນ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຊຶ່ງກັນແລະກັນ ລະຫວ່າງໂຮງຮຽນໃນກຸ່ມ.
10. ປະສານສົມທົບກັບກຳລັງປະກອບອາວຸດເຂົ້າໃນການສິດສອນໂດຍສະເພາະແມ່ນ ສອນຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ສອນລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ທັງສີ ໃນເຂດຫຍຸ້ງຍາກ ຫ່າງໄກສອກຫລີກ.
11. ສົ່ງເສີມ ແລະ ຂະຫຍາຍການສຶກສາທາງໄກ ແນໃສ່ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ ພົນລະເມືອງລາວໄດ້ ຮຽນເປັນລະບົບ ຕໍ່ເນື່ອງ; ສ່ວນໃນສະເພາະໜ້າແມ່ນເລັ່ງໃສ່ຊຸມຊົນໃນເຂດຫຍຸ້ງຍາກຫ່າງໄກສອກຫລີກມີໂອກາດໄດ້ຮັບ ການສຶກສາ.
12. ປັບປຸງການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການສຶກສານັບແຕ່ຂັ້ນກະຊວງລົງຮອດພື້ນຖານການສຶກສາໃຫ້ເປັນ ເອກະພາບ, ມີລະບຽບແບບແຜນ ແລະ ມີຄຸນນະພາບຕາມທິດທັນກະຊວງໄປສູ່ການ ຄຸ້ມຄອງມະຫາ ພາກ, ກະຈາຍຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນຕາມທິດທີ່ວ່າແຂວງເປັນຫົວ ໜ່ວຍຍຸດທະສາດ, ເມືອງເປັນ ຫົວໜ່ວຍແຜນການງົບປະມານ, ບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
13. ສ້າງສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ດີທາງສັງຄົມ ເພື່ອເປັນການກະຕຸກຊຸກຍູ້ ໃຫ້ແກ່ການສຶກສາຮ່ຳຮຽນ.
14. ເພີ່ມທະວີການນຳພາຂອງຄະນະພັກ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ແຕ່ລະຂັ້ນຕໍ່ການພັດທະນາການສຶກສາ.
15. ສະແຫວງຫາການຊ່ວຍເຫຼືອ ຈາກຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ນັບທັງດ້ານການເງິນ ແລະ ບົດຮຽນ ໃຫ້ກ້ວາງຂວາງກ່ວາເກົ່າ.
16. ນຳເອົາວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄຫມ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າໃນການ ສອນ-ການຮຽນ.
17. ປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາເປັນແຕ່ໄລຍະເພື່ອເຮັດໃຫ້ການສຶກສາຂະຫຍາຍຕົວທ່ວງທັນກັບ ຄວາມຮຽກ ຮ້ອງຕ້ອງການຕົວຈິງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ແຜນພັດທະນາການສຶກສາ 5 ປີ (2001-2005) ແມ່ນໄລຍະທີ 1 ຂອງ ແຜນຍຸດທະສາດ 20 ປີ. ແຜນດັ່ງກ່າວໄດ້ກຳນົດຄາດຫມາຍລະອຽດແຕ່ລະປີໃນໄລຍະ 5 ປີ. ແຜນໄດ້ກຳນົດ 3 ເສົາຄຳ ການພັດທະນາ ການສຶກສາ ຄືພັດທະນາໄປຕາມສາມແຜນງານຫລັກດັ່ງນີ້:

1. ແຜນງານປັບປຸງການຂະຫຍາຍໂອກາດການເຂົ້າຮຽນ.
2. ແຜນງານປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ
3. ແຜນງານປັບປຸງການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ.

ສາມເສົາຄຳນີ້ເປັນບ່ອນອີງພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການສ້າງແຜນງານການສຶກສາລວມທັງແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ. ບັນດາເສົາຄຳເຫລົ່ານີ້ເປັນກອບໃຫ້ແກ່ແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ.

1.2 ຈຸດປະສົງ ແລະ ຄາດໝາຍອື່ນໆ ທີ່ຕິດພັນກັບການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ.

ລັດຖະບານໄດ້ສ້າງແຜນງານຍຸດທະສາດມະຫາພາກ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານຕ່າງໆ ເຊິ່ງແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ໄດ້ເອົາເປັນບ່ອນອີງ ແລະ ປະສານ ສົມທົບຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ຊຶ່ງກວມເຖິງເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາທີ່ພົວພັນເຖິງເປົ້າໝາຍການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ.

ເປົ້າໝາຍ 2 ຂອງ ສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ (MDG Goal 2)

ຄາດໝາຍ 3 : ຮັບປະກັນໃຫ້ເດັກທຸກຄົນ ໃນທົ່ວທຸກທຶນແຫ່ງທັງຊາຍ ແລະ ຍິງ ສາມາດຮຽນຈົບ ຫລັກສູດຊັ້ນປະຖົມຢ່າງທົ່ວເຖິງກັນ ພາຍໃນປີ 2015.

ຕົວຊີ້ບອກ	ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ ສຳລັບ ສປປ ລາວ	ສະພາບ ຫລັກສູດ	ຄາດໝາຍ ສຳລັບ ປີ2015
006: ອັດຕາເຂົ້າຮຽນສຸດທິຂອງຊັ້ນປະຖົມ	58% (1991)	83% (2002)	98%
007: ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນທີ່ເຂົ້າຮຽນ ຊັ້ນ ປ1 ທີ່ສືບຕໍ່ຮຽນຮອດຊັ້ນ ປ5	48% (1991)	62% (2001)	95%
008: ອັດຕາການຮູ້ໜັງສືໃນກຸ່ມອາຍຸ 15-24 ປີ	79% (2001)	79% (2001)	99%

ເປົ້າໝາຍ 3 ຂອງ ສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ (MDG Goal 3)

ຄາດໝາຍ 4: ລົບລ້າງຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ໃນການສຶກສາ ຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມ ໃຫ້ໄດ້ ພາຍໃນປີ 2005 ແລະ ຢູ່ໃນການສຶກສາທຸກຂັ້ນ ພາຍໃນປີ 2015.

ຕົວ ຊີ້ບອກ	ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ ສຳລັບ ສປປ ລາວ	ສະພາບ ຫລັກສູດ	ຄາດໝາຍ ສຳລັບ ປີ2015	
009:	ອັດຕາສ່ວນຂອງເດັກຍິງ ຕໍ່ເດັກຊາຍ ໃນຊັ້ນປະຖົມ, ມັດທະຍົມ ແລະ ຊັ້ນສູງ (ຈຳນວນເດັກຍິງຕໍ່ເດັກຊາຍ 100 ຄົນ ທີ່ເຂົ້າຮຽນ)	ປີ 1991: ປະຖົມ 77 ມ. ຕົ້ນ 66 ມ. ປາຍ 56 ຊັ້ນສູງ 49	ປີ 2001: ປະຖົມ 84 ມ. ຕົ້ນ74 ມ. ປາຍ 68 ຊັ້ນສູງ 58	100%
010:	ອັດຕາສ່ວນແມ່ຍິງ ທີ່ຮູ້ໜັງສື ຕໍ່ຜູ້ຊາຍທີ່ຮູ້ໜັງສື ສຳລັບ ກຸ່ມອາຍຸ 15-24 ປີ	81 (1991)	90 (2001)	100%

ແຜນຍຸດທະສາດເພື່ອຄວາມເຕີບໂຕ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກແຫ່ງຊາດ (NGPES) ລັດຖະບານ ໂດຍ ສົມທົບກັບບັນດາຜູ້ໃຫ້ທຶນໄດ້ສ້າງແຜນການແຫ່ງຊາດເພື່ອລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ. ແຜນການດັ່ງກ່າວກວມເອົາ ບັນດາຂະແໜງການຕ່າງໆ ຄື: ສຶກສາ, ສາທາ, ຄົມມະນາ ຄົມຂົນສົ່ງແລະໂທລະຄົມ, ແລະ ກະສິກຳ ເລັ່ງໃສ່ 47 ເມືອງທຸກທີ່ສຸດ.

ແຜນພັດທະນາການສຶກສາເພື່ອສຸມໃສ່ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ຈະເລັ່ງໃສ່ 47 ເມືອງທີ່ທຸກທີ່ສຸດໃນທົ່ວປະເທດ. ຄາດໝາຍການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນສຳລັບ 47 ເມືອງທຸກທີ່ສຸດຄື:

ຕາຕະລາງ 1: ຄາດໝາຍການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນສຳລັບ 47 ເມືອງ ທຸກຍາກທີ່ສຸດ.

ຕົວຊີ້ບອກ	2010	2015	2020
ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມ ອະນຸບານ (%)	16	22	30
ອັດຕາເຂົ້າຮຽນສຸດທິ ປະຖົມ (%)	90	95	98
ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມ ມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ (%)	63	74	85
ອັດຕາການຮູ້ໜັງສື (ອາຍຸ 15-40 ປີ)(%)	90	93	95
ອັດຕາການຮູ້ໜັງສື (ອາຍຸ 15 +)(%)	83	87	90

ກອບຍຸດທະສາດສຳລັບການປະຕິບັດງານເພື່ອສຸມໃສ່ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ:

ລັດຖະບານ ຈະໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ຕໍ່ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ສຳລັບ 47 ເມືອງ ເປົ້າໝາຍໃນ ໄລຍະ 2 ປີ ຂ້າງໜ້າ ຕາມການສັງລວມໃນຕາຕະລາງ 2-4 ລຸ່ມນີ້.

ຕະລາງ 2: ບຸລິມະສິດການສຶກສາ ຕາມເມືອງການຂະຫຍາຍໂອກາດການເຂົ້າຮຽນ

ຈຸດປະສົງ ໄລຍະຍາວ 1	ບັນລຸເປົ້າໝາຍ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ໃນປີ 2015
ຈຸດປະສົງ ໄລຍະສັ້ນ 1	ເພີ່ມອັດຕາເຂົ້າຮຽນຈົນສຳເລັດຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນ 47 ເມືອງທີ່ທຸກກວ່າໝູ່: ສົ່ງເສີມການສອນຫ້ອງຄວບ. ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການເຂົ້າຮຽນຕາມເກນອາຍຸ ແລະ ການເຂົ້າຮຽນຂອງ ແມ່ນຍິງ ແລະ ຊົນເຜົ່າສ່ວນໜ້ອຍ. ສະໜອງການຝຶກອົບຮົມພິເສດ ໃຫ້ແກ່ຄູສອນຢູ່ເຂດຫ່າງ ໄກສອກ ຫລີກ ແລະ ເຂດຊົນເຜົ່າສ່ວນໜ້ອຍ.
ຈຸດປະສົງ ໄລຍະສັ້ນ 2	ຫລຸດຜ່ອນອັດຕາການບໍ່ຮູ້ໜັງສື ໂດຍສະເພາະແມ່ນແມ່ຍິງ ແລະ ສົ່ງເສີມການຝຶກອົບຮົມດ້ານ ສິນຊັບຮ້າງ. ນຳໃຊ້ການສອນໃນລະບົບ ແລະ ນອກລະບົບພ້ອມທັງປັບປຸງສູນການສຶກສາ ຊຸມຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ.
ຈຸດປະສົງ ໄລຍະຍາວ 2	ພັດທະນາການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດ, ຫລຸດຜ່ອນຄວາມແຕກຕ່າງລະ ຫວ່າງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ
ຈຸດປະສົງ ໄລຍະສັ້ນ 1	ເພີ່ມອັດຕາການຮຽນຈົບປະຖົມສຶກສາ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຢູ່ໃນ 47 ເມືອງທຸກກວ່າໝູ່. ຍົກສູງ ປະສິດທິພາບພາຍໃນໂດຍການຫລຸດຜ່ອນອັດຕາການຄ້າງຫ້ອງ ແລະ ປະລະການຮຽນ; ສ້າງ ຫ້ອງຮຽນເພີ່ມຢູ່ບາງໂຮງຮຽນ.
ຈຸດປະສົງ ໄລຍະສັ້ນ 2	ຫລຸດຜ່ອນຄວາມແຕກໂຕນຕາມຕົວຊີ້ບອກລະຫວ່າງ 47 ເມືອງທີ່ທຸກກວ່າໝູ່ ແລະ ສະເລ່ຍທົ່ວປະເທດ..
ຈຸດປະສົງ ໄລຍະສັ້ນ 3	ຂະຫຍາຍການເຂົ້າຮຽນຕໍ່ຫລັງຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ: ພັດທະນາກຸ່ມໂຮງຮຽນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມ ຕອນຕົ້ນ. ສ້າງໂຮງຮຽນວິຊາຊີບຢູ່ແຕ່ລະພາກ ແລະ ແຂວງທຸກຍາກ. ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການສຶກສາ ພາກເອກະຊົນ.

ຕາຕະລາງ 3: ບຸລິມະສິດການສຶກສາຕາມເມືອງ ປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງຂອງການສຶກສາ	
ຈຸດປະສົງ ໄລຍະຍາວ 1	ພັດທະນາຄຸນນະພາບການສຶກສາໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນໃນທຸກຊັ້ນຮຽນ
ຈຸດປະສົງ ໄລຍະສັ້ນ 1	ຮັບປະກັນໃຫ້ຄູສອນທີ່ມີຄຸນນະພາບໄປສອນຢູ່ເມືອງ ແລະ ບ້ານທຸກຍາກ. ສະໜອງວິທີການສອນສຳລັບເດັກຊົນເຜົ່າຊັ້ນປະຖົມ (ປ1). ຈັດການຝຶກອົບຮົມການສອນທ້ອງ ຄວບເຊັ່ນກັນ.
ຈຸດປະສົງ ໄລຍະສັ້ນ 2	<u>ປັບປຸງສະພາບແວດລ້ອມຂອງໂຮງຮຽນ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການອຸປະກອນເຄື່ອງມືຕ່າງໆ..</u> ຮັບປະກັນສະໜອງປຶ້ມແບບຮຽນໃຫ້ໂຮງຮຽນທີ່ໄດ້ຮັບການ ສ້ອມແປງຄືນໃໝ່. ຮັບປະກັນດ້ານເນື້ອໃນຂອງການສອນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນທຸກຍາກ. ເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງຫຼັກສູດການສອນທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດໄດ້ຮັບປະໂຫຍດທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໄປ. ສະໜອງອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການ ສອນ-ການຮຽນທີ່ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງຂອງທ້ອງຖິ່ນ. ເຮັດໃຫ້ການສຶກສາມີສາຍ ກ່ຽວພັນກັບຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງຂອງຕະຫຼາດແຮງງານ.
ຈຸດປະສົງ ໄລຍະສັ້ນ 3	<u>ປັບປຸງລະບົບບຸກລັກການ ແລະ ຍົກລະດັບວຽກງານການກວດກາ:</u> ປະກອບພະນັກງານໃຫ້ແກ່ໂຮງຮຽນໂດຍການພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຮູບແບບການຈັດຕັ້ງພາຍໂຮງຮຽນໃໝ່ເພື່ອປະກອບຄູເພີ່ມໃຫ້ແກ່ໂຮງຮຽນນ້ອຍ ແລະ ໂຮງຮຽນປະເພດຊຳຊ້ວຄາວ. ປະຕິ ຮູບລະບົບການຕິດຕາມກວດກາ ເພື່ອສາມາດສະໜອງລະບົບການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ໂຮງຮຽນ.
ຈຸດປະສົງ ໄລຍະສັ້ນ 4	<u>ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ແກ່ລະບົບການສອນຂອງຊັ້ນ ປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມສຶກສາ.</u> ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ການສ້າງຄູ ແລະ ຝຶກອົບຮົມຄູປະຈຳການ. ປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາຄູ.ພັດທະນາຫຼັກສູດການສອນ-ການຮຽນໂດຍສະເພາະການສອນພາສາລາວໃຫ້ແກ່ເດັກເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍ ແລະ ແຈກຢາຍຕຳລາການສອນພາສາໃຫ້ແກ່ຄູສອນ.

ມັນມີຄວາມຈຳເປັນ ທີ່ຈະຕ້ອງມີການປະສານຢ່າງສະໝິດແໜ້ນ ລະຫວ່າງ NGPES ແລະ ແຜນ ປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນຍ້ອນວ່າໃນເຂດທີ່ມີປັນຫາໜັກໜ່ວງກ່ຽວກັບການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ລ້ວນແລ້ວ ແຕ່ແມ່ນເຂດທີ່ມີຄວາມທຸກຍາກຫລາຍກວ່າໝູ່. ໝາຍຄວາມວ່າ ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນຂອງຊາດ ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີ ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ທີ່ສຸດ ໃນບັນດາ ເມືອງທີ່ທຸກທີ່ສຸດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຍຸດທະສາດທາງການສຶກສາຂອງ NGPES ແມ່ນຂໍ້ກຸນແຈຂອງແຜນ ປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັນທາງກັບ, ການປະຕິບັດແຜນການ ສຶກສາ ໃນ 47 ເມືອງ ທຸກທີ່ສຸດ ແມ່ນທັງເປັນການລົບລ້າງ ຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການບັນລຸເປົ້າໝາຍ ຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ.

**ຕາຕະລາງ 4: ບູລິມະສິດການສຶກສາຕາມເມືອງ
ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ**

ຈຸດປະສົງ ໄລຍະຍາວ 1	ພັດທະນາສະຖາບັນຕາມນະໂຍບາຍເລັ່ງໃສ່ລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ
ຈຸດປະສົງ ໄລຍະສັ້ນ 1	ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງລະດັບສູນກາງ ແລະ ລະດັບພາກ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຕາມສາຍຂະແໜງການສຶກສາ. ສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ການສ້າງແຜນການໃນທຸກລະດັບຄຸ້ມຄອງການສຶກສາໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ (ຕົວຢ່າງ: EMIS).
ຈຸດປະສົງ ໄລຍະສັ້ນ 2	ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ທີ່ມີປະສົບການດີດ້ານການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ໄດ້ເປັນຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ ຜູ້ອຳນວຍການໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນ. ຈັດຕັ້ງການຝຶກອົບຮົມດ້ານການຄຸ້ມຄອງ.
ຈຸດປະສົງ ໄລຍະສັ້ນ 3	ປັບປຸງການນຳໃຊ້ຄູສອນ. ປັບປຸງການຄັດເລືອກຄູສອນເພື່ອຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຈັດສັນຄູສອນປະຈຳ ແລະ ຄູສັນຍາຈ້າງໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ຄົ້ນຄວ້າຄົ້ນລະບົບໂກຕາໃນປັດຈຸບັນເພື່ອຈັດແບ່ງຄູສອນໃຫ້ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ໂຮງຮຽນ.
ຈຸດປະສົງ ໄລຍະສັ້ນ 4	ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນເຂົ້າໃນວຽກງານຂອງໂຮງຮຽນ: ສົ່ງເສີມການສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມພໍ່ແມ່-ນັກຮຽນ ໃນທຸກຊັ້ນຮຽນ.
ຈຸດປະສົງ ໄລຍະຍາວ 2	ຈັດສັນຊັບພະຍາກອນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອຮັບປະກັນຜົນສຳເລັດຕາມຈຸດປະສົງໄລຍະຍາວ
ຈຸດປະສົງ ໄລຍະສັ້ນ 1	ປັບປຸງການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຂອງຂະແໜງການສຶກສາ: ດຸ່ນດ່ຽງລາຍຈ່າຍບໍລິຫານ ແລະ ລົງທຶນ ແລະ ສ້າງແຜນງານ ແລະ ໂຄງການຊ່ວຍເຫລືອຂອງຕ່າງປະເທດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບທຸກຂະແໜງການ. ຝຶກອົບຮົມການວິໄຈນະໂຍບາຍຈາກຂໍ້ມູນຂ່າວສານ. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງພາຍໃນຂະແໜງການສຶກສາ. ສະໜອງການຝຶກອົບຮົມເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແຕ່ລະຂັ້ນ.
ຈຸດປະສົງ ໄລຍະສັ້ນ 2	ປັບປຸງການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນ. ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງດ້ານການເງິນຂອງ ພະແນກສຶກສາແຂວງ (PES) ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາເມືອງ (DEB) ໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ສ້າງກອງທຶນພັດທະນາການສຶກສາ.

NGPES ມີຄວາມສຳຄັນ ຍ້ອນແຜນດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າບໍ່ມີສາຍເຫດໜຶ່ງດຽວ ຫລື ວິທີແກ້ໄຂ ອັນໃດ ອັນໜຶ່ງດຽວ ເພື່ອລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ. ສະນັ້ນ, NGPES ແມ່ນຮູບແບບຂອງການປະສານງານຂອງຫລາຍຂະແໜງການ ເຊິ່ງເຊື່ອມຍິງການພັດທະນາການສຶກສາເຂົ້າກັບ ຂະແໜງການສຳຄັນອື່ນໆ ເຊິ່ງ ທັງຫມົດມີການພົວພັນ ແລະ ຊຸກຍູ້ເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ. ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ຈາກຍຸດທະສາດການ ຮ່ວມມືລະຫວ່າງຫລາຍຂະແໜງການນີ້ສາມາດປັບປຸງ ຍຸດທະສາດຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ຕະຫລອດໄລຍະຂອງການປະຕິບັດແຜນດັ່ງກ່າວ.

NGPES ໄດ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນວ່າ, ນອກຈາກການເພີ່ມການເຂົ້າເຖິງ ການຊົມໃຊ້ການບໍລິການຕ່າງໆ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ຢ່າງສະເໝີພາບໃຫ້ປະຊາຊົນ ໂດຍສະເພາະຜູ້ທີ່ທຸກຍາກ, ລັດຖະບານ ຈຳຕ້ອງໄດ້ຄຳນຶງເຖິງປະເດັນບັນຫາອື່ນໆ ທີ່ກຳລັງພົ້ນເດັ່ນຂຶ້ນ ທີ່ກ່ຽວພັນເຖິງລະບົບການສຶກສາ. ບັນຫາດັ່ງກ່າວກວມເຖິງ: HIV/AIDS, ຢາເສບຕິດ ແລະ ວິທີການຄວບຄຸມ, ເຕັກໂນໂລຊີດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການໂທລະຄົມ (ICT), ການສຶກສາທາງໄກ, ບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, ໂຄງການອາຫານສຳລັບນັກຮຽນ, ປະຊາກອນສຶກສາ, ສຸຂະສິກສາ, ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ເດັກດ້ອຍໂອກາດ.

ຫມວດທີ 2 ຄາດໝາຍ ແລະ ບັນດາແຜນງານ : ການຂະຫຍາຍໂອກາດ ແລະ ການເຂົ້າຮຽນ

2.1 ແຜນງານ ທີ 1: ການຂະຫຍາຍໂອກາດ ແລະ ການເຂົ້າຮຽນ ໃນຊັ້ນລ້ຽງເດັກ-ອະນຸບານ.

ເປົ້າໝາຍຂອງແຜນງານນີ້ ແມ່ນການຂະຫຍາຍໂອກາດເຂົ້າຮຽນໃນຊັ້ນລ້ຽງເດັກ-ອະນຸບານ, ໂດຍສະເພາະເລັ່ງໃສ່ເດັກຍິງ, ຊົນເຜົ່າ ແລະ ເດັກດ້ອຍໂອກາດ. ຍຸດທະສາດຂອງກະຊວງສຶກສາ ແມ່ນ ເພື່ອເພີ່ມການເຂົ້າຮຽນໃນຊັ້ນອະນຸບານເທື່ອລະກ້າວ ເພື່ອກຽມໃຫ້ເດັກເຂົ້າຮຽນ ແລະ ຮຽນໄດ້ດີໃນ ຊັ້ນປະຖົມ. ສ້າງຫ້ອງກຽມປະຖົມ (ປ.0) ຂຶ້ນໃນຕໍ່ໜ້າ ໂດຍການທົບທວນນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດຍາວນານ ຂອງຊັ້ນອະນຸບານ ໂດຍອີງໃສ່ ຜົນຂອງການສຶກສາວິໄຈຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ.

ເນື່ອງຈາກມີງົບປະມານຈຳກັດ, ກະຊວງສຶກສາທິການຈະສົ່ງເສີມການສ້າງໂຮງຮຽນອະນຸບານຂອງ ຊຸມຊົນໂດຍການປະກອບທຶນສົມທົບ, ອຸປະກອນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫລືອ ດ້ານວິຊາການໃນ ຮູບແບບດັ່ງນີ້:

- ◆ ການປະກອບທຶນສົມທົບຈຳນວນໜຶ່ງ ໃນຮູບແບບເງິນເດືອນໃຫ້ແກ່ໜ່ວຍງານຊຸມຊົນ.
- ◆ ສະໜອງ ອຸປະກອນການຮຽນ ຫລື ວັດສະດຸສຳເລັດຮູບ ເພື່ອສ້າງໂຮງຮຽນເຊັ່ນ: ກະເບື້ອງ, ສັງກະສີ, ວົງກົບ, ບານປະຕູ ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມ ເພື່ອໃຫ້ຊຸມຊົນປຸກສ້າງຫ້ອງຮຽນ..
- ◆ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອວິຊາການ ດ້ານການກໍ່ສ້າງອາຄານ ຫ້ອງຮຽນ ແລະ ການສິດສອນ.

ກະຊວງສຶກສາທິການ ຈະໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອ ໂດຍອີງໃສ່ສັນຍາລະຫວ່າງ ພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນ. ການປະກອບສ່ວນຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ອາດອີງໃສ່ ລະບົບຂອງທຶນສົມທົບທີ່ໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີກັນລະຫວ່າງ ກະຊວງ ແລະ ຊຸມຊົນ, ພ້ອມກັນນີ້ກະຊວງ ສຶກສາທິການຈະປະກອບທຶນສົມທົບຫລາຍຂຶ້ນໃນຊຸມຊົນທີ່ທຸກຍາກຫ່າງໄກສອກຫລີກ, ຕາມມາດຖານ ເປົ້າໝາຍທີ່ໄດ້ກຳນົດ.

ບູລິມະສິດຂອງການຊ່ວຍເຫລືອ ແມ່ນເຂດຊົນເຜົ່າ ແລະ ຫຼື ໃນເມືອງທຸກຍາກທີ່ສຸດ. ເປົ້າໝາຍແມ່ນ ເລັ່ງໃສ່ເດັກຍິງ ເປັນພິເສດ ແລະ ສ້າງຂະບວນການເພື່ອປຸກລະດົມຂົນຂວາຍ ສົ່ງເສີມໃຫ້ເດັກຍິງມີ ໂອກາດເຂົ້າຮຽນໃນໂຮງຮຽນອະນຸບານຂອງຊຸມຊົນ. ໃນກໍລະນີຂີດຄວາມສາມາດມີຈຳກັດ ແມ່ນໃຫ້ ບູລິມະສິດເດັກອາຍຸ 5 ປີ.

ກະຊວງສຶກສາທິການ ຈະສົ່ງເສີມການພັດທະນາການສຶກສາພາກເອກະຊົນ ໂດຍສ້າງກອບດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ລະບົບການ ແນໃສ່ການເປີດໂອກາດໃຫ້ເອກະຊົນຕັ້ງໂຮງຮຽນອະນຸບານ ຊຸມຊົນ, ຫລຸດຜ່ອນຂັ້ນຕອນຂໍອະນຸຍາດ, ຍົກເວັ້ນພາສີຂາເຂົ້າ ສຳລັບວັດຖຸອຸປະກອນ ແລະ ການບໍລິການຕ່າງໆ ທີ່ຮັບໃຊ້ ການດຳເນີນງານຂອງໂຮງຮຽນດັ່ງກ່າວ.

ຄາດໝາຍ:

- ◆ ບັນລຸອັດຕາເຂົ້າຮຽນ ສຳຫລັບເດັກອາຍຸ 3 - 4 ປີ ໃຫ້ໄດ້ 11% ໃນປີ 2010-11 ແລະ 17% ໃນປີ 2015-16.
- ◆ ບັນລຸອັດຕາເຂົ້າຮຽນສຳຫລັບເດັກອາຍຸ 5 ປີ ໃຫ້ໄດ້ 30% ໃນປີ 2010-11 ແລະ 55% ໃນປີ 2015-16.
- ◆ ຊັດສ່ວນຂອງໂຮງຮຽນຊຸມຊົນບັນລຸເຖິງ 20% ໃນປີ 2010-11 ແລະ 30% ໃນປີ 2015-16.
- ◆ ຊັດສ່ວນຂອງໂຮງຮຽນເອກະຊົນບັນລຸເຖິງ 25% ໃນປີ 2010-11 ແລະ 30% ໃນປີ 2015-16.

ເພື່ອບັນລຸຄາດໝາຍດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງສາມາດລະດົມຊັບພະຍາກອນຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້:

- ◆ ແຕ່ລະປີ ປະກອບຄູລະຫວ່າງ 500-700 (2004/05 - 2010/11) ແລະ 700-1000 (2011/12 -2015/16) ແກ່ໂຮງຮຽນຂອງລັດແລະຊຸມຊົນ.
- ◆ ແຕ່ລະປີ ສ້າງຫ້ອງຮຽນໃໝ່ ລະຫວ່າງ 200-300 ຫ້ອງ ໃນ ໂຮງຮຽນຂອງລັດ ແລະ ຊຸມຊົນ.

ຄາດໝາຍ ລ້ຽງເດັກ-ອະນຸບານ

ຕາຕະລາງ 5: ອັດຕາເຂົ້າຮຽນ ຊັ້ນລ້ຽງເດັກ-ອະນຸບານ, ແລະກຽມປະຖົມ

ຕັ້ງຊັບອກ	2005-06	2010-11	2015-16
ຈຳນວນເດັກເຂົ້າໂຮງລ້ຽງເດັກ (ກຸ່ມອາຍຸ 0-2 ປີ)	7.097	15.439	23.046
ອັດຕາເຂົ້າຮຽນຊັ້ນອະນຸບານ (ກຸ່ມອາຍຸ 3-4ປີ)	9%	11%	17%
ອັດຕາເຂົ້າຮຽນທ້ອງກຽມປະຖົມ (ອາຍຸ 5ປີ)	17%	30%	55%

ຕາຕະລາງ 6 : ຊັດສ່ວນຂອງການເຂົ້າຮຽນ

	2005-06	2010-11	2015-16
ໂຮງຮຽນລັດ	70.4%	55%	40%
ໂຮງຮຽນເອກະຊົນ	22.1%	25%	30%
ໂຮງຮຽນຊຸມຊົນ	7.5%	20%	30%

ຕາຕະລາງ 7: ການປະກອບຄູ/ພະນັກງານ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຫ້ອງຮຽນ

ສິກຮຽນ	ຈຳນວນຄູ	ຈຳນວນຫ້ອງຮຽນ
2004-05	590	256
2005-06	607	241
2006-07	621	225
2007-08	708	253
2008-09	743	246
2009-10	719	204
2010-11	692	163
2011-12	904	264
2012-13	1004	287
2013-14	1021	261
2014-15	1037	235

ຈຸດປະສົງທີ 1.1 ສ້າງແຜນການຮັກສາດູແລເດັກ ແລະ ການພັດທະນາເດັກກ່ອນໄວຮຽນ

ກົດຈະກຳ:

- 1.1.1 ສ້າງນະໂຍບາຍຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ກ່ຽວກັບການຮັກສາດູແລເດັກ ແລະ ການພັດທະນາເດັກກ່ອນໄວຮຽນ ແລະ ສ້າງຍຸດທະສາດຍາວນານມູນຄ່າຕ່ຳ ແລະ ຍືນຍົງ ທີ່ກວມເຖິງການສົ່ງເສີມການສ້າງໂຮງລ້ຽງ ເດັກ ແລະ ໂຮງຮຽນອະນຸບານເອກະຊົນ ແລະ ຊຸມຊົນ.

- 1.1.2 ສຶກສາວິໄຈຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການຈັດຕັ້ງຫ້ອງກຽມປະຖົມ (ປ.0).
- 1.1.3 ສ້າງແຜນປະຕິບັດງານການພັດທະນາເດັກກ່ອນໄວຮຽນໄລຍະກາງ.
- 1.1.4 ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ ແລະ ຂັ້ນບ້ານ ດ້ານການວາງແຜນ, ການບໍລິຫານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງບັນດາແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ “ເດັກກ່ອນໄວຮຽນ”
- 1.1.5 ອອກລະບົບການຄຸ້ມຄອງເພື່ອໃຫ້ກະຊວງສຶກສາທິການ, ພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງຊ່ວຍເຫລືອຊຸມຊົນທີ່ປະສົງຢາກຕັ້ງໂຮງຮຽນລ້ຽງເດັກຊຸມຊົນ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກະຊວງທິການ, ພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງໂຮງຮຽນອະນຸບານຊຸມຊົນ.
- 1.1.6 ອອກລະບົບການຄຸ້ມຄອງຂະແໜງການສຶກສາພາກເອກະຊົນ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ຂັ້ນກະຊວງ, ພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂຮງຮຽນເອກະຊົນ.

ຈຸດປະສົງ 1.2 : ສ້າງໂຮງຮຽນອະນຸບານໃໝ່ ແລະ ປັບປຸງໂຮງຮຽນທີ່ມີຢູ່ປັດຈຸບັນ

ກົດຈະກຳ:

- 1.2.1 ໂດຍອີງໃສ່ການປຸກລະດົມຂົນຂວາຍແລະການປົກສາຫາລິນຳຕົວແທນຊາວບ້ານເພື່ອປະເມີນຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ເງື່ອນໄຂ, ຊອກຮູ້ບັນດາບ້ານຊົນເຜົ່າ ແລະ/ຫລື ຢູ່ໃນບັນດາ ເມືອງທຸກຍາກທີ່ສຸດ, ເພື່ອລົງທຶນສ້າງໂຮງຮຽນອະນຸບານຂອງລັດ (ເງື່ອນໄຂ ກວມເຖິງຈຳນວນ ຄົວເຮືອນ, ເດັກເກນອາຍຸ 1 - 5 ປີ)
- 1.2.2 ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງປັບປຸງອາຄານສະຖານທີ່ບັນດາໂຮງລ້ຽງເດັກ ແລະ ໂຮງຮຽນອະນຸບານລວມທັງການສະໜອງນ້ຳສະອາດ, ວິດຖ່າຍ ສຳລັບ ຍິງ-ຊາຍ, ເດິນຫລິ້ນທີ່ເໝາະສົມ, ແລະ ອຸປະກອນເຄື່ອງຫລິ້ນ ແລະ ອຸປະກອນການຮຽນການສອນ ຕາມວິຊາການ.
- 1.2.3 ສະໜອງງົບປະມານຕາມກອບແຜນງົບປະມານໄລຍະກາງຂອງຂະແໜງການສຶກສາ, ງົບປະມານປະຈຳປີຂອງພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງໃຫ້ແກ່ການ ກໍ່ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງ ປົວແປງໂຮງລ້ຽງເດັກ ແລະ ໂຮງຮຽນອະນຸບານຂອງລັດ.

ຈຸດປະສົງ 1.3 ຝຶກອົບຮົມ, ສະໜອງ ແລະ ຊັບຊ້ອນຄູອະນຸບານເພື່ອຕອບສະໜອງຕາມຄວາມ ຕ້ອງການທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ.

ກົດຈະກຳ:

- 1.3.1 ເພີ່ມຄວາມສາມາດຂອງສະຖາບັນສ້າງຄູອະນຸບານຕາມການຄາດຄະເນໂດຍຄຳນຶງເຖິງອັດຕາປະລະຂອງນັກຮຽນຄູຫລັງຈາກຮຽນຈົບ.
- 1.3.2 ສະໜອງທຶນການສຶກສາ ໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນຄູທີ່ປະສົງຢາກເຊັນສັນຍາກັບລັດ ທີ່ຈະສອນໃນໂຮງຮຽນອະນຸບານຂອງລັດ ແລະ ຊຸມຊົນຢ່າງໜ້ອຍ 3 ປີ ຫລັງຈາກຮຽນຈົບ (ທຶນການສຶກສາ ແຕ່ລະປີແມ່ນອີງຕາມຈຳນວນຄວາມຕ້ອງການຂອງຄູທີ່ຄາດຄະເນໄວ້).
- 1.3.3 ເພີ່ມເງິນເດືອນຂອງຄູອະນຸບານ ໃຫ້ໄດ້ 2 ເທົ່າ GDP ຕໍ່ຫົວຄົນໃນປີ 2010-11 (ເບິ່ງຕາມ ແຜນງານຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ).
- 1.3.4 ສະໜອງງົບປະມານຕາມກອບແຜນງົບປະມານໄລຍະກາງຂອງຂະແໜງສຶກສາ, ແລະງົບປະມານປະຈຳປີຂອງພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງສຳລັບການ ສະໜອງຄູອະນຸບານ ຕາມແຜນສະເໜີຂອງແຕ່ລະເມືອງ ແລະ ແຂວງ.

ຈຸດປະສົງ 1.4 ປຸກລະດົມຂົນຂວາຍຊຸມຊົນທີ່ສະໜັບສະໜູນການ ພັດທະນາເດັກກ່ອນໄວຮຽນ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນອະນຸບານ ແລະ ສົ່ງເສີມການສ້າງຕັ້ງໂຮງຮຽນອະນຸບານຊຸມຊົນ.

ກິດຈະກຳ

- 1.4.1 ປຸກລະດົມຂົນຂວາຍ ແລະ ປຶກສາຫາລືນກໍ່ຕົວແທນຂອງຊາວບ້ານເພື່ອປະເມີນ ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ເງື່ອນໄຂ, ຊອກຮູ້ບັນດາບ້ານໃນເມືອງທຸກແລະບໍ່ທຸກທີ່ອາດມີຄວາມສາມາດໃນການ ສ້າງຕັ້ງໂຮງຮຽນອະນຸບານຊຸມຊົນຂຶ້ນຕາມສັນຍາຂອງຊຸມຊົນກັບພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ (ເງື່ອນໄຂກວມເຖິງຈຳນວນຄົວເຮືອນ, ເດັກເກນອາຍຸ 1-5 ປີ).
- 1.4.2 ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ ດຳເນີນການສຶກສາວິໄຈຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແລະ ເຊັນສັນຍາ ນຳ ຊຸມຊົນ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ.
- 1.4.3 ວາງແຜນກໍ່ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງປົວແປງ ອາຄານສະຖານທີ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍອີງໃສ່ຂັ້ນ ຕອນ ແລະ ຫລັກການດຽວກັນກັບໂຮງຮຽນປະຖົມຊຸມຊົນ.
- 1.4.4 ສະໜອງງົບປະມານຕາມກອບແຜນງົບປະມານໄລຍະກາງ ຂອງຂະແໜງການສຶກສາ, ແລະ ງົບປະມານປະຈຳປີຂອງພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ ເພື່ອຊ່ວຍ ເຫລືອ ໂຮງຮຽນອະນຸບານຊຸມຊົນ ສະໜອງອຸປະກອນກໍ່ສ້າງ ແລະ ເຄື່ອງມື, ເງິນສົມທົບໃຫ້ ແກ່ເງິນເດືອນຂອງ ຄູຊຸມຊົນໃນແຕ່ລະເມືອງ ແລະ ແຂວງ.

2.2 ແຜນງານ ທີ 2:

ການຂະຫຍາຍໂອກາດ ແລະ ການເຂົ້າຮຽນ ໃນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ

ເປົ້າໝາຍຂອງແຜນງານນີ້ ແມ່ນຂະຫຍາຍໂອກາດການເຂົ້າຮຽນ ແລະ ຮຽນຈົບຊັ້ນ ປະຖົມ.

ຍຸດທະສາດຂອງກະຊວງສຶກສາຄື:

- ◆ ຂະຫຍາຍການສະໜອງໂອກາດໂດຍສ້າງໂຮງຮຽນມູນໃຫ້ເປັນໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນ, ສ້າງ ໂຮງຮຽນ ເພື່ອຮອງຮັບ ເດັກຈາກບັນດາບ້ານທີ່ບໍ່ທັນມີໂຮງຮຽນ ແລະ ຂະຫຍາຍບັນດາໂຮງຮຽນ ປະຖົມສົມບູນທີ່ມີຢູ່ ແລ້ວສາມາດຕອບສະໜອງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂດບໍລິການຕ່າງໆ.
- ◆ ຂະຫຍາຍການສະໜອງໂອກາດໃຫ້ເດັກພິການເປົ້າເຂົ້າຮຽນໃນໂຮງຮຽນສາມັນ ໂດຍສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ເດັກ ເລົ່ານີ້ ຮຽນຮ່ວມໃນໂຮງຮຽນທ້ອງຖິ່ນຂອງເຂົາເຈົ້າ.
- ◆ ຂະຫຍາຍສະໜອງໂອກາດໃຫ້ເດັກທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານສັງຄົມເສດຖະກິດ ໂດຍສ້າງຕັ້ງໂຮງ ຮຽນ ແລະ ໂຄງການພິເສດ.
- ◆ ປັບປຸງ ການສະໜອງໂອກາດໂດຍການສ້ອມແປງຫ້ອງຮຽນ, ສະໜອງນ້ຳສະອາດ, ໄຟຟ້າ, ສ້າງ ຫ້ອງນ້ຳ ແລະ ປັບປຸງອາຄານສະຖານທີ່ຂອງໂຮງຮຽນ.
- ◆ ປັບປຸງການສະໜອງໂອກາດເຂົ້າຮຽນໂດຍວາງມາດຕະການ ເພື່ອສົ່ງເສີມຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມ ສອດຄ່ອງເຊັ່ນ: ທົບທວນຄືນຫລັກສູດ, ສ້າງຫລັກສູດທ້ອງຖິ່ນ, ການສ້າງຄູ, ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ບຳລຸງຄູ, ການສະໜອງປຶ້ມແບບຮຽນໃຫ້ນັກຮຽນທຸກຄົນ, ການສະໜອງປຶ້ມຄູ່ມືໃຫ້ຄູທຸກຄົນ ແລະ ອຸປະກອນການ ຮຽນ-ການສອນ ໃຫ້ທຸກໂຮງຮຽນ. (ເບິ່ງແຜນງານ ກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ)
- ◆ ກະຕຸກຊຸກຍູ້ຄວາມຕ້ອງການທາງການສຶກສາ, ໂດຍສະເພາະຂອງເດັກຍິງ, ເດັກຊົນເຜົ່າ, ເດັກໃນ ເຂດຮ່າງໄກສອກຫລີກ ແລະ ເດັກດ້ວຍໂອກາດ ໂດຍອີງໃສ່ບັນດາມາດຕະການຄື: ສ້າງ ແລະ ຊັບ ຊ້ອນຄູຊົນເຜົ່າໂດຍສະເພາະ ຄູເພດຍິງ, ໂຄງການອາຫານເສີມ, ສ້າງທັກ ສຳຫລັບເດັກຍິງ ແລະ ເດັກ ອື່ນໆ ທີ່ບ້ານຢູ່ຫ່າງໄກໂຮງຮຽນ, ປັບຕາຕະລາງຮຽນປະຈຳວັນ ໃຫ້ເຂົ້າກັບກິດຈະກຳຊ່ວຍວຽກ ຄອບຄົວຂອງເດັກຍິງ, ດຳເນີນຂະບວນການປຸກລະດົມ ຂົນຂວາຍ.
- ◆ ສ້າງຫລັກສູດທ້ອງຖິ່ນເສີມເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເດັກຊົນເຜົ່າຮຽນພາສາລາວໄດ້ດີຂຶ້ນ.

ອີງຕາມຈຳນວນຄົວເຮືອນ ແລະ ເດັກໃນເຂດບໍລິການ, ແລະ ໄລຍະຫ່າງໄກຂອງໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນທີ່ຢູ່ໃກ້ທີ່ສຸດ ສຳລັບເດັກ 8 ປີ ຂຶ້ນໄປ, ໂຮງຮຽນມູນຈະຫັນເປັນໂຮງຮຽນມູນທີ່ມີຫ້ອງຄວບ, ໂຮງຮຽນ ປະຖົມສົມບູນທີ່ມີຫ້ອງຄວບ ຫຼື ໂຮງຮຽນສົມບູນຄົບຊັ້ນຮຽນ.

ສ້າງໂຮງຮຽນມູນໃໝ່ ຫຼື ໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນທີ່ມີຫ້ອງຄວບເພື່ອບໍລິການ 1 ເຖິງ 2 ບ້ານ ທີ່ບໍ່ມີໂຮງ ຮຽນໂດຍອີງຕາມໄລຍະຫ່າງໄກລະຫວ່າງບ້ານຕໍ່ບ້ານ. ບູລິມະສິດຈະອີງໃສ່ຈຳນວນເດັກເກນອາຍຸ ຊັ້ນ ປະຖົມທັງໝົດ ຢູ່ໃນບ້ານດັ່ງກ່າວ.

ເນື່ອງຈາກວ່າ ມີຄວາມແຕກໂຕນລະຫວ່າງ ການເຂົ້າຮຽນຂອງເດັກຍິງ ແລະ ເດັກ ຊາຍ ສະເລ່ຍ ເຖິງ 10% ແລະ ຈຳນວນເດັກທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ, ສ່ວນຫລາຍແມ່ນເດັກຍິງ, ໃຊ້ທຸກ ຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ເດັກຍິງ ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ. ເພື່ອບັນລຸ ຄວາມສະເໝີພາບໃນການ ເຂົ້າຮຽນ ແລະ ການຮຽນຈົບຊັ້ນ, ໂດຍອີງໃສ່ມາດຕະການເລັ່ງໃສ່ສິ່ງເສີມຄວາມຕ້ອງການ, ຄຸ້ງຄຸ້ມກັບການປັບປຸງຫລັກສູດ, ການສ້າງຄູ ແລະ ສະໜອງອຸປະກອນການຮຽນ-ການສອນ (ເບິ່ງ ແຜນງານທີ 2 ຄຸ້ນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດ ຄ່ອງ)

ຄາດຫມາຍແມ່ນ:

- ◆ ຫັນໂຮງຮຽນມູນໃຫ້ເປັນໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນ ໃຫ້ໄດ້ 80% ໃນປີ 2010-11.
- ◆ ສະໜອງການເຂົ້າເຖິງໂຮງຮຽນປະຖົມໃນທຸກບ້ານທີ່ບໍ່ມີໂຮງຮຽນໃນປີ 2010/11 (ສະເລ່ຍ 2 ບ້ານ ທີ່ບໍ່ມີໂຮງຮຽນຕໍ່ໂຮງຮຽນໃໝ່ຫຼັກໜຶ່ງ).
- ◆ ຂະຫຍາຍໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວໃຫ້ສາມາດສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃນເຂດບໍລິການຕ່າງໆ.
- ◆ ຮັບນັກຮຽນ ພິການເບົາ ເຂົ້າຮຽນຮ່ວມໃນໂຮງຮຽນທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ໄດ້ 30% ທົ່ວປະເທດ ໃນປີ 2015/16
- ◆ ເພີ່ມຈຳນວນໂຮງຮຽນທີ່ມີການຮຽນຮ່ວມໃຫ້ໄດ້ຢ່າງຕໍ່າ 3 ໂຮງຮຽນໃນແຕ່ລະເມືອງໃນປີ 2007-08 ແລະ ຮູບແບບການຮຽນຮ່ວມໄດ້ຮັບການປະຕິບັດ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍເຂົ້າໃນການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.
- ◆ ເອົາຫລັກສູດການຮຽນຮ່ວມເຂົ້າໃນຫລັກສູດສ້າງຄູໃນປີ 2007-08.
- ◆ ສ້າງສູນການສຶກສາໃຫ້ແກ່ເດັກທີ່ມີບັນຫາດ້ານເສດຖະກິດສັງຄົມ ຢູ່ແຕ່ລະພາກ.
- ◆ ປັບປຸງປົວແປງອາຄານ, ຫ້ອງຮຽນ ທີ່ມີສະພາບຊຸດໂຊມໃຫ້ໄດ້ທັງໝົດໃນປີ 2010-11 (ສະພາບຊຸດໂຊມຈະໃຫ້ນິຍາມຕາມຫລັກໂດຍອີງໃສ່ການສຳຫລວດໂຮງຮຽນ)
- ◆ ປັບປຸງອາຄານສະຖານທີ່ໂຮງຮຽນໃຫ້ໄດ້ 50% ຂອງຈຳນວນໂຮງຮຽນທັງໝົດໃນປີ 2015.
- ◆ ສ້າງທຸກລະບົບເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມຕ້ອງການທາງການສຶກສາໃນປີ 2005-06 ແລະ ໃຫ້ທົ່ວເຖິງທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການຊ່ວຍເຫລືອໃຫ້ໄດ້ໃນປີ 2010.
- ◆ ຮັບນັກຮຽນເຂົ້າໃໝ່ທີ່ໄດ້ຜ່ານອະນຸບານໃຫ້ເຖິງ 27,1% (ເດັກຍິງ), 27,5%(ເດັກຊາຍ) ແລະ 27,3% (ລວມ) ໃນປີ 2010-11, ແລະ 50,3%(ເດັກຍິງ), 50,2%(ເດັກຊາຍ) ແລະ 50,2% (ລວມ) ໃນປີ 2015-16.
- ◆ ອັດຕາເຂົ້າຮຽນໃໝ່ລວມ ໃຫ້ໄດ້ 100% ທັງ ເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍ ໃນປີ 2010-11.
- ◆ ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມໃຫ້ເຖິງ 95,8% (ເດັກຍິງ), 97,8%(ເດັກຊາຍ), 96,8% (ລວມ)ໃນປີ 2010-11 ແລະ 100% (891.469ຄົນ) ທັງເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍໃນປີ 2015-16.
- ◆ ຫລຸດຜ່ອນອັດຕາຄ້າງຫ້ອງໃນຂັ້ນ ປ.1 ລົງ ເຖິງ 10% ສຳລັບເດັກຍິງ ແລະເດັກຊາຍ ໃນປີ 2010-11 ແລະ 3% ໃນປີ 2015-16.
- ◆ ຫລຸດຜ່ອນອັດຕາປະລະຂັ້ນ ປ.1 ລົງ ເຖິງ 5% ສຳລັບເດັກຍິງ ແລະເດັກຊາຍ ໃນປີ 2010-11 ແລະ 2% ໃນປີ 2015-16.
- ◆ ຫລຸດຜ່ອນອັດຕາປະລະຂັ້ນ ປ.5 ລົງ ເຖິງ 1% ສຳລັບເດັກຍິງ ແລະເດັກຊາຍ ໃນປີ 2010-11.
- ◆ ເພີ່ມອັດຕາລອດເຫລືອຂັ້ນ ປ.5 ໃຫ້ ເຖິງ 79,4% (ເດັກຍິງ), 77,9% (ເດັກຊາຍ) ໃນປີ 2010-11 ແລະ 94,9% (ເດັກຍິງ), 93% (ເດັກຊາຍ) ໃນປີ 2015/16.

- ◆ ເພີ່ມປະສິດທິພາບພາຍໃນຮອດຂັ້ນ ໒.5 ໃຫ້ ເຖິງ 81,2% (ເດັກຍິງ), 80,2% (ເດັກຊາຍ) ໃນປີ 2010-11 ແລະ 93,3% (ເດັກຍິງ), 92,2% (ເດັກຊາຍ) ໃນປີ 2015-16.
- ◆ ເພີ່ມອັດຕາຈົບຊັ້ນປະຖົມ ໃຫ້ ເຖິງ 75,4% (ເດັກຍິງ), 79,5% (ເດັກຊາຍ) 77,4% (ລວມ) ໃນປີ 2010-11 ແລະ 88% (ເດັກຍິງ), 88,3% (ເດັກຊາຍ) 88,1% (ລວມ) ໃນປີ 2015-16.
- ◆ ຮັກສາໃຫ້ຄົງທີ່ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນຕໍ່ຄູ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ 31:1 .

ຄາດໝາຍຂອງປະຖົມສຶກສາ

ຕາຕະລາງ 8: ການເຂົ້າຮຽນ, ການບັນຈຸຄູ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຫ້ອງຮຽນ

ສົກຮຽນ	ຈຳນວນນັກຮຽນ ລວມ	ຈຳນວນ ຄູ ທີ່ຈະຕ້ອງບັນຈຸ	ຄູ ເພື່ອທົດແທນ	ຈ/ນ ຫ້ອງຮຽນ
2004-05	872665	1736	1942	1335
2005-06	865764	1628	1922	1335
2006-07	857295	1575	1901	1335
2007-08	844647	1435	1871	1335
2008-09	838974	1657	1858	1335
2009-10	842746	1969	1865	1335
2010-11	852907	2267	1890	1335
2011-12	867869	2340	1918	507
2012-13	878056	2213	1937	362
2013-14	885733	2149	1950	285
2014-15	888979	2016	1954	263
2015-16	891469	1993	1957	263

ຈຸດປະສົງ 2.1 ສ້າງເຄືອຂ່າຍກຸ່ມໂຮງຮຽນ ເພື່ອໃຫ້ເດັກທີ່ມີອາຍຸ 6 ປີ ຂຶ້ນໄປທັງໝົດໄດ້ເຂົ້າຮຽນ ໃນບັນດາໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນທີ່ມີຫ້ອງຄວບ ຫຼື ໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນຄົບຊັ້ນຮຽນ ຕາມມາດຖານຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຕໍ່ສູດ ແລະ ສູງສຸດ ຕໍ່ຫ້ອງຮຽນ.

ກົດຈະກຳ

- 2.1.1 ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງທັງໝົດໃນການສ້າງແຜນທີ່ການສຶກສາ (ເບິ່ງແຜນ ງານ 3 ການບໍລິຫານ-ຄຸ້ມຄອງ) ຫຼັງຈາກການສຶກສາວິໄຈ ໃນບາງເມືອງຕົວຢ່າງ ຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ມີຈຸດພິເສດແຕກຕ່າງກັນ.
- 2.1.2 ດຳເນີນການສ້າງແຜນທີ່ການສຶກສາໃນທຸກຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ ພ້ອມທັງອອກແບບ ແຜນຂະຫຍາຍໄລຍະກາງ ທີ່ຊີ້ບົ່ງບັນດາໂຮງຮຽນມູນທີ່ຈະຫັນເປັນໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນ, ໂຮງຮຽນ ທີ່ຈະສ້າງໃໝ່ເພື່ອບໍລິການບັນດາບ້ານທີ່ບໍ່ທັນມີໂຮງຮຽນ ແລະ ບັນດາໂຮງຮຽນ ປະຖົມສົມບູນທີ່ມີຢູ່ ແລ້ວ ທີ່ຈະຂະຫຍາຍເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ແກ່ບັນດາ ເຂດບໍລິການຕ່າງໆ. ຊີ້ບົ່ງ ແຜນປະຈຳປີ ສຳລັບການກໍ່ສ້າງໂຮງຮຽນໃໝ່ ແລະ ການສ້ອມແປງໂຮງຮຽນເກົ່າ. ແຕ່ລະປີໃຫ້ທົບ ທວນຄືນ ແລະ ປັບປຸງແຜນທີ່ການສຶກສາ.
- 2.1.3 ສະໜອງງົບປະມານຕາມກອບຂອງແຜນງົບປະມານໄລຍະກາງຂອງຂະແໜງການສຶກສາແລະ ງົບປະມານປະຈຳປີຂອງພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງແລະຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ ສຳລັບ ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງໂຮງຮຽນ ຫ້ອງຮຽນ ແລະ ອາຄານ ຕາມທີ່ມີການສະເໜີມາຈາກແຕ່ລະ ເມືອງ ແລະ ແຕ່ລະແຂວງ.
- 2.1.4 ປະຕິບັດແຜນປະຈຳປີ ສຳລັບການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງໂຮງຮຽນ ຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນ ແຜນງານ 3: ການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານ (ປັບປຸງການກໍ່ສ້າງໂຮງຮຽນ ແລະ ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ)

**ຈຸດປະສົງ 2.2   ການຝຶກອົບຮົມ, ບັນຈຸ ແລະ ສັບຊ້ອນຄູປະຖົມ
ຕາມຄວາມຕ້ອງການທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນແຜນທີ່ການສຶກສາປະຈຳປີ.**

ກິດຈະກຳ:

- 2.2.1 ເພີ່ມຄວາມສາມາດໃຫ້ສະຖາບັນສ້າງຄູປະຖົມຕາມການຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການໂດຍຄຳນຶງເຖິງອັດຕາປະລະຂອງນັກຮຽນຄູເວລາຮຽນ ແລະ ຫຼັງຈາກຮຽນຈົບ.
- 2.2.2 ເພີ່ມເງິນເດືອນຂອງຄູປະຖົມ ໃຫ້ໄດ້ 2 ເທື່ອ GDP ຕໍ່ຫົວຄົນ ໃນປີ 2010-11 (ເບິ່ງຕາມ ແຜນງານຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ).
- 2.2.3 ສະໜອງງົບປະມານສຳລັບບັນຈຸຄູຕາມຈຳນວນຄູປະຖົມທີ່ໄດ້ສະເໜີໃຫ້ແກ່ ແຕ່ລະເມືອງ ແຕ່ລະແຂວງ ໃນກອບແຜນງົບປະມານໄລຍະກາງ ຂອງຂະແໜງການສຶກສາ, ແລະ ງົບປະມານ ປະຈຳປີຂອງພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ.
- 2.2.4 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ ໂດຍສະເພາະໜ່ວຍງານບໍລິຫານ ກ່ຽວກັບການບັນຈຸ ແລະ ຄຸ້ມຄອງບຸກຄະລາກອນ ແລະ ໜ່ວຍງານແຜນການໃນການຊັບຊ້ອນຄູ (ເບິ່ງຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ, ແຜນງານ 3 ການບໍລິຫານ- ຄຸ້ມຄອງ)
- 2.2.5 ບັນຈຸ ແລະ ສັບຊ້ອນຄູ ຕາມຄວາມຕ້ອງການ.

**ຈຸດປະສົງ 2.3   ສົ່ງເສີມຄວາມຕ້ອງການສຳລັບການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມໃນໝູ່ເດັກຍິງ, ຊົນເຜົ່າ
ແລະ ຄອບຄົວທຸກຍາກທີ່ສຸດ.**

ກິດຈະກຳ

- 2.3.1 ດຳເນີນຂະບວນການປຸກລະດົມຂົນຂວາຍໃນບັນດາບ້ານທີ່ເຂົ້າເຖິງການບໍລິການການສຶກສາຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ການເຂົ້າຮຽນຊັ້ນປະຖົມຕ່ຳ.
- 2.3.2 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ ເພື່ອສາມາດເຮັດການວິໄຈແບບງ່າຍດາຍ ກ່ຽວກັບບັນຫາອຸປະສັກຕ່າງໆທີ່ເປັນຜົນກະທົບໃຫ້ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການເຂົ້າໂຮງຮຽນປະຖົມ ແລະ ສ້າງມາດຕະການເພື່ອສົ່ງເສີມການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການເຂົ້າຮຽນຂອງເດັກ.
- 2.3.3 ສ້າງລະບົບ ເພື່ອເລັ່ງໃສ່ສົ່ງເສີມຄວາມຕ້ອງການ, ໂດຍສະເພາະເດັກຍິງ, ເດັກຍິງຊົນເຜົ່າ, ເດັກໃນຄອບຄົວທຸກຍາກທີ່ສຸດ ໃຫ້ໄດ້ເຂົ້າຮຽນຫລາຍຂຶ້ນ ໂດຍອີງໃສ່ບັນດາມາດຕະການທີ່ກວມເຖິງ: ການບັນຈຸ ຄູຊົນເຜົ່າ, ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ, ໂຄງການອາຫານເສີມ, ທຶນສົມທົບປຸກສ້າງທັກກິດ ແລະ ເດັກອື່ນໆ ທີ່ບ້ານຢູ່ໃກ້ໂຮງຮຽນ, ດັດປັບຕາຕະລາງການຮຽນໃຫ້ແທດ ເພາະກັບລະດູການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ກິດຈະກຳໃນຊີວິດອື່ນໆ ດັດປັບຕາຕະລາງ ຮຽນປະຈຳວັນໃຫ້ເຂົ້າກັບກິດຈະກຳຊ່ວຍວຽກຄອບຄົວຂອງເດັກຍິງ, ອື່ນໆ...
- 2.3.4 ອອກແບບ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາມາດຕະການແນໃສ່ເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມຕ້ອງການຕາມຜົນການວິໄຈຂອງຫ້ອງການສຶກສາເມືອງ.
- 2.3.5 ສະໜອງງົບປະມານຕາມກອບແຜນງົບປະມານໄລຍະກາງ ຂອງຂະແໜງການສຶກສາ, ແລະ ງົບປະມານປະຈຳປີຂອງພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງສຳລັບການປະຕິບັດມາດຕະການເລັ່ງໃສ່ສົ່ງເສີມຄວາມຕ້ອງການໃນແຕ່ລະເມືອງ ແລະ ແຂວງ.

**ຈຸດປະສົງ 2.4   ປັບປຸງການເຂົ້າຮຽນຂອງເດັກທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການພິເສດໃນທຸກໆແຂວງ
ໃຫ້ໄດ້ຮຽນຈົບ ຊັ້ນປະຖົມຕ່ຳສຸດ.**

ກິດຈະກຳ:

- 2.4.1 ສ້າງຕັ້ງລະບົບແບບງ່າຍດາຍ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນໃນບັນດາໂຮງຮຽນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນທົ່ວປະເທດ ເພື່ອໃຫ້ເດັກພິການເບົາ ໄດ້ເຂົ້າເຖິງການຮຽນທີ່ມີຄຸນນະພາບ.
- 2.4.2 ຮັກສາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ບັນດາໂຮງຮຽນ ຮຽນຮ່ວມ, ໂດຍການຝຶກອົບຮົມເພີ່ມເຕີມສຳລັບບັນດາເມືອງ ແລະ ໂຮງຮຽນ.

- 2.4.3 ເພີ່ມຈຳນວນໂຮງຮຽນ ທີ່ມີໂຮງຮຽນຮຽນຮ່ວມຈາກ 110 ເຖິງ 142 ເມືອງ (ທຸກໆ ເມືອງ) ໃນປີ 2007, ໂດຍການຝຶກອົບຮົມຜູ້ອຳນວຍການ, ຄູໃນໂຮງຮຽນຮຽນຮ່ວມໃໝ່ ຢູ່ເມືອງໃໝ່. ຊອກຮູ້ຢູ່ຂັ້ນ ບ້ານ ເດັກທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການພິເສດ ແລະ ເອົາພວກເຂົາ ເຂົ້າຮຽນ.
- 2.4.4 ເພີ່ມຈຳນວນໂຮງຮຽນ ຮຽນຮ່ວມ ຈາກ 367 ໃຫ້ໄດ້ 514 ຫລັງ (ຕ່ຳສຸດ 3 ໂຮງຮຽນ ຕໍ່ເມືອງ) ແລະ ໂຮງຮຽນພິເສດ 3 ຫລັງ (ສຳລັບ ເດັກພິການໜຶ່ງ ແລະ ພິການຕາ).
- 2.4.5 ປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການຮຽນຮ່ວມ, ໂດຍປັບປຸງຄຸນນະພາບ ຂອງສະພາບແວດລ້ອມການສອນ-ການຮຽນ, ຄຸນນະພາບຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງການຊຸກຍູ້ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ.
- 2.4.6 ຊຸກຍູ້ ແລະ ຝຶກອົບຮົມຢ່າງພຽງພໍໃຫ້ຜູ້ອຳນວຍການ, ຫົວໜ້າວິຊາການຄູ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາສະໜອງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອຄູ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ. ສະໜອງການບຳລຸງວິຊາການໃຫ້ບັນດາຄູໃນບັນດາໂຮງຮຽນ ຮຽນຮ່ວມ.
- 2.4.7 ສະໜອງການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມຄູຝຶກ ການຮຽນຮ່ວມຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບັນດາຄູກ່ຽວກັບບັນດາວິທີການເຮັດໃຫ້ພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ຊຸມຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ.
- 2.4.8 ຊຸກຍູ້ ພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງ ໃຫ້ມີຄວາມຕັ້ງໜ້າໃນການປະກອບສ່ວນ ແລະ ອຸ້ມຊູຊ່ວຍເຫລືອລູກຂອງເຂົາເຈົ້າ ໂດຍການເຂົ້າຮ່ວມການປະຊຸມຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ໂຮງຮຽນສຳລັບການເຜີຍແຜ່ ກ່ຽວກັບສິດທິເດັກ ແລະ ການຮຽນຮ່ວມ ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອຄູ ໃນການຊອກຮູ້ເດັກທີ່ມີຄວາມຕ້ອງ ການພິເສດ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ.
- 2.4.9 ດັດປັບ ແລະ ຮັບຮອງເອົາຮູບການຮຽນຮ່ວມ ຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ແລະ ກວ້າງຂວາງ.
- 2.4.10 ປັບປຸງການປະກອບສ່ວນຂອງພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ຕໍ່ກັບສະພາບ ແວດລ້ອມຂອງການຮຽນຂອງລູກ ຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ.
- 2.4.11 ຫລຸດຜ່ອນອັດຕາການເສັງຕົກ ແລະ ອັດຕາປະລະຂອງພວກເຂົາ ໂດຍການປັບປຸງການພົວພັນລະຫວ່າງເດັກທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການພິເສດ ແລະ ອື່ນໆ ໃນກິດຈະກຳການຮຳຮຽນຂອງພວກເຂົາ. ເປັນຕົ້ນ ການຊ່ວຍເຫລືອລະຫວ່າງເດັກດ້ວຍກັນ ແລະ ການໃຫ້ການປຶກສາໃຫ້ເດັກເພື່ອເພີ່ມທະວີ ການຮ່ວມມືກັບໂຄງການພື້ນຟູຄົນພິການ ຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.
- 2.4.12 ສະໜອງປຶ້ມແບບຮຽນ, ຄູ່ມືຄູ ໃນການໃຊ້ວິທີການຮຽນທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ອຸປະກອນການສອນເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງເດັກເຫລົ່ານີ້.
- 2.4.13 ເພີ່ມການຜະລິດ ແລະ ນຳໃຊ້ອຸປະກອນການສອນທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີຄຸນນະພາບໃນບັນດາໂຮງຮຽນ ຮຽນຮ່ວມ.
- 2.4.14 ຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມ ຖອດຖອນບົດຮຽນຢູ່ຂັ້ນເມືອງ, ແຂວງ ແລະ ສູນກາງ.
- 2.4.15 ສ້າງຕົວຊີ້ວັດ ສຳລັບການວັດຜົນການສຶກສາແບບຮຽນຮ່ວມທີ່ມີຄຸນນະພາບ.

ຈຸດປະສົງ 2.5 ເພີ່ມການເຂົ້າຮຽນຂອງເດັກທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານສັງຄົມ ເສດຖະກິດ ໃຫ້ໄດ້ເຂົ້າຮຽນ ແລະ ຮຽນຈົບຊັ້ນປະຖົມຕ່ຳສຸດ.

ກິດຈະກຳ.

- 2.5.1. ປຸກລະດົມຂົນຂວາຍ ສັງຄົມ, ມູນນິທິ, ອົງກອນທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ, ອົງການທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຂອງສາກົນ ເພື່ອໃຫ້ທຶນການສຶກສາແກ່ນັກຮຽນທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ສືບຕໍ່ຮຽນ ໃນໂຮງຮຽນທ້ອງຖິ່ນຂອງເຂົາເຈົ້າ.
- 2.5.2 ປັບປຸງໂຮງຮຽນກິນນອນເດັກກຳພ້າທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ໂຮງຮຽນ (SOS) ແລະ ຂະຫຍາຍໂຮງຮຽນເດັກກຳພ້າໃຫ້ໄດ້ຕ່ຳສຸດ 1 ຫລັງຢູ່ພາກເໜືອ.
- 2.5.3 ສ້າງ, ຮັບຮອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອລຶບລ້າງແຮງງານເດັກ ແລະ ການຄ້າເດັກ ແລະ ແມ່ຍິງ.
- 2.5.4 ສ້າງຈຸດຮັບຮອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວບຄຸມຢາເສບຕິດ, ໂດຍສະເພາະ ບັນຫາຂອງຊາວໜຸ່ມທີ່ຕິດຢາເສບຕິດ ແລະ ໂຄງການປິ່ນປົວຕິດຢາເສບຕິດຕ່າງໆ.
- 2.5.5 ໃຫ້ການສຶກສາເດັກທີ່ຖືກຄວບຄຸມໃນສະຖານດັດສ້າງ.

2.3 ແຜນງານ ທີ 3:

ການຂະຫຍາຍໂອກາດ ແລະ ການເຂົ້າຮຽນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ .

ເປົ້າໝາຍຂອງແຜນງານຍ່ອຍນີ້ແມ່ນເພື່ອເພີ່ມການຂະຫຍາຍໂອກາດ ແລະ ການເຂົ້າຮຽນ ແລະ ຮຽນຈົບໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ, ຄຸ້ງຄູ່ກັບການລົບລ້າງຄວາມແຕກໂຕນ ລະຫວ່າງເພດ ແລະ ສິ່ງເສີມການເຂົ້າຮຽນ ຂອງເດັກຊົນເຜົ່າ ແລະ ເດັກທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດ.

ປັດຈຸບັນ, ອັດຕາການເລື່ອນຊັ້ນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວຂອງນັກຮຽນປະຖົມຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ, ມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍແລະອາຊີວະສຶກສາ ມັດທະຍົມຕອນປາຍຂຶ້ນມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໄດ້ສ້າງຄວາມກົດດັນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ສ້າງຄູ, ແລະ ການບັນຈຸຄູປະຖົມ ເຊິ່ງເປັນບັນຫາຕໍ່ເປົ້າໝາຍຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ, ເຊິ່ງຊັບພະຍາກອນໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ອະນາຄົດແມ່ນມີຈຳກັດ. ການເລື່ອນຊັ້ນ ຈາກຊັ້ນໜຶ່ງໄປສູ່ອີກຊັ້ນໜຶ່ງ ແມ່ນແຜ່ຂະຫຍາຍຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເຊິ່ງຕິດພັນກັບອັດຕາເສັງຈົບຊັ້ນທີ່ສູງຫລາຍ, ແລະ ການຄາດຄະເນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນເກີນຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ບໍ່ມີການເລືອກເຟັ້ນນັກຮຽນ. ດັ່ງນັ້ນ ຍຸດທະສາດຂອງກະຊວງສຶກສາແມ່ນຈະບໍ່ເປີດກວ້າງ ການສຶກສາມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ຮອດປີ 2015 ແຕ່ຈະເພີ່ມການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການຮຽນຈົບຊັ້ນຂອງນັກຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນເທື່ອລະກ້າວ.

ບູລິມະສິດຄວນໃຫ້ແກ່ການເຂົ້າຮຽນ ຂອງເດັກຍິງ, ເດັກຊົນເຜົ່າ ແລະ ເດັກທຸກ ຍາກທີ່ສຸດ, ເພາະວ່າມັນ ມີຄວາມຈຳເປັນໃຫ້ມີນັກຮຽນເຫລົ່ານີ້ຫລາຍ ເພື່ອບັນຈຸນັກຮຽນຄູເຫລົ່ານີ້ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຄວາມແຕກ ໂຕນກັນ ໃນການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ.

ຄາດຫມາຍແມ່ນ:

- ◆ ບັນລຸຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງເດັກ ຍິງ/ຊາຍ ໃນການເຂົ້າຮຽນ ໃນຊັ້ນ ມັດທະຍົມຕົ້ນ, ໂດຍ ທົ່ວໄປ ແລະ ໃນເຂດຊົນເຜົ່າ ແລະ ເຂດທຸກຍາກທີ່ສຸດ.
- ◆ ບັນລຸອັດຕາເລື່ອນຊັ້ນທົ່ວປະເທດ ຈາກ ປີ 5 ຂຶ້ນ ມີ 1 ໃຫ້ໄດ້ 82,5% ໃນປີ 2010-11 ແລະ 85% ໃນປີ 2015-16.

ຄາດໝາຍ ມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ

ຕາຕະລາງ 9: ການເຂົ້າຮຽນ, ການບັນຈຸ ຄູ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຫ້ອງຮຽນ

ສົກຮຽນ	ຈ/ນ ນັກຮຽນລວມ	ຈ/ນ ຄູທີ່ຈະຕ້ອງບັນຈຸ	ຈ/ນ ຫ້ອງຮຽນທີ່ຕ້ອງການ
2004-05	251.625	1015	328
2005-06	262.500	1092	360
2006-07	277.715	1319	472
2007-08	298.147	1603	611
2008-09	313.890	1493	531
2009-10	321.501	1219	364
2010-11	414.924	5023	2462
2011-12	421.109	1178	150
2012-13	430.609	1337	230
2013-14	450.031	1792	471
2014-15	479.666	2281	719
2015-16	514.186	2560	837

ຈຸດປະສົງ 3.1 ສ້າງເຄືອຂ່າຍກຸ່ມໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນເພື່ອເພີ່ມການເຂົ້າຮຽນຂອງເດັກຊົນເຜົ່າ ຊົນເຜົ່າ, ເດັກຍິງ ແລະ ເດັກໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ ແລະ ມີ ມາດຕະການເພື່ອຮອງຮັບຄວາມຕ້ອງການເຂົ້າຮຽນຕໍ່ຂອງນັກຮຽນຈົບ ຊັ້ນປະຖົມ.

ກົດຈະກຳ

- 3.1.1 ສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງທຸກໆແຂວງ ເພື່ອສ້າງແຜນທີ່ການສຶກສາສຳລັບ ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕົ້ນ (ເບິ່ງແຜນງານທີ 3 ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ) ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ ດຳເນີນການ ທົດລອງສຶກສາວິໄຈ ຢູ່ໃນ 2 - 3 ແຂວງ.
- 3.1.2 ປະຕິບັດຕາມແຜນທີ່ການສຶກສາ ສຳລັບໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນໃນທຸກໆແຂວງ, ສ້າງແຜນ ພັດທະນາໄລຍະກາງ ການຂະຫຍາຍໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕົ້ນທີ່ຊື່ຍິ່ງໂຮງຮຽນທີ່ມີຢູ່ທີ່ຈະ ຂະຫຍາຍ ແລະ ສ້າງໃໝ່ (ມ.ຕົ້ນ ແລະ ມ.ປາຍ) ໂດຍອີງໃສ່ບູລິມະສິດ ຄວາມຕ້ອງການຂອງເດັກຊົນເຜົ່າ, ເດັກ ຍິງ ແລະ ເດັກທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດ. ຊື່ຍິ່ງແຜນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງໂຮງຮຽນປະຈຳປີ, ແຕ່ລະປີ ໃຫ້ທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງແຜນທີ່ການສຶກສາດັ່ງກ່າວ.ໃນບ່ອນ ທີ່ຈຳເປັນຮີບດ່ວນເປັນຕົ້ນ ເຂດຊົນ ເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍຂອງເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຈາກຄອບຄົວ ທີ່ທຸກຍາກ ກຳນົດແຜນການກໍ່ສ້າງສ້ອມແປງ ບຳລຸງຮັກສາໂຮງຮຽນປະຈຳປີ ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ປັບປຸງໃຫ້ທັນສະພາບການຢູ່ເລື້ອຍໆ.
- 3.1.3 ສະໜອງງົບປະມານຕາມກອບແຜນງົບປະມານໄລຍະກາງຂອງຂະແໜງການສຶກສາ, ແລະ ງົບປະ ມານ ປະຈຳປີຂອງສຶກສາແຂວງ, ສຳລັບການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງໂຮງຮຽນຕາມຈຳນວນອາຄານ ແລະ ຫ້ອງຮຽນທີ່ແຕ່ລະແຂວງໄດ້ສະເໜີ.
- 3.1.4 ປະຕິບັດແຜນກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງ ອາຄານຫ້ອງຮຽນປະຈຳປີ ຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນແຜນ ງານທີ 3 ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ (ປັບປຸງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂຮງຮຽນ).

ຈຸດປະສົງ 3.2 ການຝຶກອົບຮົມ, ບັນຈຸ ແລະ ສັບຊ້ອນຄູມັດທະຍົມ ຕາມຄວາມຕ້ອງການທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນແຜນທີ່ການສຶກສາປະຈຳປີ.

ກົດຈະກຳ

- 3.2.1 ເພີ່ມຄວາມສາມາດໃຫ້ສະຖາບັນສ້າງຄູມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນຕາມການຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງ ການໂດຍຄຳນຶງເຖິງອັດຕາປະລະຂອງນັກຮຽນຄູເວລາຮຽນ ແລະ ຫລັງຈາກຮຽນຈົບ.
- 3.2.2 ເພີ່ມເງິນເດືອນຂອງຄູມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ໃຫ້ໄດ້ 2,64 ເທື່ອ GDP ຕໍ່ຫົວຄົນ ໃນປີ 2010-11 (ເບິ່ງ ຕາມແຜນງານຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ).
- 3.2.3 ສະໜອງງົບປະມານສຳລັບບັນຈຸຄູຕາມຈຳນວນຄູມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນທີ່ໄດ້ສະເໜີໃຫ້ແກ່ແຕ່ລະ ແຂວງ ໃນກອບແຜນງົບປະມານໄລຍະກາງ ຂອງຂະແໜງການສຶກສາ, ແລະ ງົບປະມານປະຈຳປີ ຂອງພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ.
- 3.2.4 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ ໂດຍສະເພາະໜ່ວຍງານບໍລິຫານກ່ຽວກັບການ ບັນຈຸ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ໜ່ວຍງານແຜນການໃນການ ຊັບຊ້ອນຄູ (ເບິ່ງຕາມພາລະ ບົດບາດແລະໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງສຶກສາແຂວງ, ແຜນງານ 3 ການບໍລິຫານ-ຄຸ້ມຄອງ)
- 3.2.5 ບັນຈຸ ແລະ ສັບຊ້ອນຄູ ຕາມຄວາມຕ້ອງການ.

ຈຸດປະສົງ 3.3 ຫລຸດຜ່ອນອັດຕາປະລະໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ໂດຍສະເພາະໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ.

ກົດຈະກຳ

- 3.3.1 ປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງຂອງການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ (ເບິ່ງແຜນງານ 2 ຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ).
- 3.3.2 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ສຶກສາແຂວງ ເພື່ອສາມາດເຮັດການວິໄຈແບບ ງ່າຍດາຍກ່ຽວກັບບັນຫາ ອຸປະສັກໃຫ້ແກ່ການຮຽນຈົບຊັ້ນສຳລັບຍິງໜຸ່ມ ແລະ ຊາຍໜຸ່ມໃນຊັ້ນ ມັດທະຍົມຕົ້ນ, ແລະ ສ້າງມາດຕະການເພື່ອສົ່ງເສີມການຮຽນຈົບຊັ້ນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ.

- 3.3.3 ສ້າງລະບົບ ເພື່ອເລັ່ງໃສ່ສິ່ງເສີມການຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ, ໂດຍສະເພາະເດັກຍິງ, ເດັກຍິງຊົນເຜົ່າ, ເດັກໃນຄອບຄົວທຸກຍາກທີ່ສຸດ ໂດຍອີງໃສ່ບັນດາມາດຕະການທີ່ກວມເຖິງ: ການບັນຈຸຄູຊົນເຜົ່າ, ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ, ໂຄງການອາຫານເສີມ, ທຶນສົມທົບປຸກສ້າງທັກສະ ແລະ ເດັກອື່ນໆ ທີ່ບ້ານຢູ່ໃກ້ໂຮງຮຽນ, ດັດປັບຕາຕະລາງການຮຽນໃຫ້ແທດເໝາະກັບລະດູການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ກິດຈະກຳໃນຊົນນະບົດ ອື່ນໆ.
- 3.3.4 ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາມາດຕະການ ແນໃສ່ເພື່ອສິ່ງເສີມການຮຽນຈົບຊັ້ນ ຕາມຜົນການວິໄຈ ຂອງສຶກສາແຂວງ.
- 3.3.5 ສະໜອງງົບປະມານຕາມກອບແຜນງົບປະມານໄລຍະກາງ ຂອງຂະແໜງສຶກສາ, ແລະ ງົບປະມານປະຈຳປີຂອງສຶກສາແຂວງ, ສຶກສາເມືອງສຳລັບການປະຕິບັດມາດຕະການເລັ່ງໃສ່ສິ່ງເສີມການຮຽນຈົບຊັ້ນໃນແຕ່ລະແຂວງ.

ຈຸດປະສົງ 3.4 ເພີ່ມການເຂົ້າຮຽນຂອງນັກຮຽນພິການ.

ກິດຈະກຳ

- 3.4.1 ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານຄູ ຢູ່ບາງໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕົ້ນ, ມັດທະຍົມປາຍທົດລອງເພື່ອ ເອົານັກຮຽນພິການເປົ້າເຂົ້າຮຽນຮ່ວມ.
- 3.4.2 ປະກອບອຸປະກອນ ການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ວັດຖຸອື່ນໆ ໃຫ້ໂຮງຮຽນ ມ.ຕົ້ນ ແລະ ມ.ປາຍ ທີ່ມີການຮຽນຮ່ວມຂອງເດັກຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງນັກຮຽນພິການ.
- 3.4.3 ໂຄສະນາຂົນຂວາຍ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ພໍ່ແມ່ ຜູ້ປົກຄອງນັກຮຽນພິການເປົ້າ ໃຫ້ສົ່ງລູກຕົນໄປ ເຂົ້າຮຽນໂຮງຮຽນ ຮຽນຮ່ວມ ພາຍຫລັງຈັດການກວດກາສຸຂະພາບ ແລະ ການປຶກສາຫາລືກັບພະນັກງານຂອງໂຮງຮຽນດັ່ງກ່າວ.
- 3.4.4 ປະເມີນຜົນໂຮງຮຽນທົດລອງດັ່ງກ່າວ ແລະ ສ້າງແຜນຂະຫຍາຍຕາມຜົນສະຫລຸບດັ່ງກ່າວ.
- 3.4.5 ສະໜອງງົບປະມານ ຕາມກອບຂອງແຜນງົບປະມານໄລຍະກາງຂອງຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ງົບປະມານ ປະຈຳປີຂອງສຶກສາແຂວງ, ສຳລັບການຂະຫຍາຍແຜນການຮຽນຮ່ວມ ໃນ ແຕ່ລະແຂວງ.

ແຜນງານ ທີ 4: ການຮູ້ທັງສີຂອງຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່.

ໂຄງການການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນຕ່າງໆ ໄດ້ຮັບຮອງເປັນຍຸດທະສາດສຳລັບການສະໜອງບໍລິການ ການສຶກສາໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ ແລະ ຕົກຫລິ້ນຈາກສາມັນສຶກສາ ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ຫລາຍຂຶ້ນຕື່ມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ກຸ່ມຄົນເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ກັບເຂົ້າສູ່ລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ.

ພົວພັນກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວ, ເນື້ອໃນແລະ ຮູບແບບຂອງການສຶກສານອກລະບົບ ໂຮງຮຽນຕ້ອງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມແທດເໝາະຂອງມັນ ກັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງກຸ່ມເປົ້າໝາຍ, ເພື່ອສະໜອງທັກສະສີມີທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າເຮັດໜ້າທີ່ຈັດການພັດທະນາ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ປັດຈຸບັນ ໂຄງການການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ, ການຝຶກອົບຮົມທັກສະ ສີມີພື້ນຖານ ສ່ວນຫລາຍບໍ່ໄດ້ຄຳນຶງເຖິງສະພາບແວດລ້ອມຕົວຈິງ ແລະ ຈຸດພິເສດຂອງກຸ່ມເປົ້າໝາຍບໍລິການ, ໂດຍສະເພາະໃນຊຸມຊົນຊົນເຜົ່າ. ດັ່ງນັ້ນ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງມັນຈຶ່ງຕ່ຳ.

ຫົວໜ້າສູນການສຶກສາຊຸມຊົນ ແລະ ຊຸມຊົນຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ ເພື່ອນຳໃຊ້ສູນດັ່ງກ່າວໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ ສູງສຸດ ແລະ ສິ່ງເສີມໃຫ້ກຸ່ມເປົ້າໝາຍໄດ້ເຂົ້າຮຽນໃຫ້ຫລາຍ, ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຫົວໜ້າສູນການສຶກສາຊຸມຊົນຕ້ອງມີຄວາມຊຳນານໃນການນຳໃຊ້ອຸປະກອນ ການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ເຄື່ອງມືຕ່າງໆ. ຄົ້ນຄວ້າເບິ່ງຊັບພະຍາກອນທ້ອງຖິ່ນເພື່ອນຳໃຊ້ໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ.

ສິ່ງເສີມການວາງແຜນແຕ່ລຸ່ມຂຶ້ນເທິງ ແລະ ການກະຈາຍອຳນາດ ແບ່ງຂັ້ນຮັບຜິດຊອບ ໃນການສ້າງຫຼັກສູດທ້ອງຖິ່ນ. ການສິດສອນ ຄວນຖືເອົານັກຮຽນເປັນໃຈກາງ ໂດຍການເຮັດຕົວຈິງ. ບໍ່ຄວນເລັ່ງໃສ່ແຕ່ການລົບລ້າງ ຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສືພື້ນຖານທົ່ວໄປ (ຮູ້ໜັງສື ແລະ ການຄິດໄລ່ເລກ), ແຕ່ຄວນເອົາໃຈໃສ່ພິເສດ ເຖິງວິຊາຊີບ ແລະ ທັກສະຊີວິດ ແບບຍືນຍົງກວມເຖິງ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ເປັນປະໂຫຍດກ່ຽວກັບການລ້ຽງລູກທີ່ດີ, ໂພຊະນາການຂອງເດັກ, ກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ພາຍໃນຄອບຄົວ ສຳລັບເດັກອາຍຸ 0 ຫາ 5 ປີ, ສຸຂະພາບໄວຈະເລີນພັນ ແລະ ການປ້ອງກັນພະຍາດທາງເພດສຳພັນ ແລະ HIV/AIDS ແລະ ຄວາມຮູ້ເພື່ອຊີວິດ, ບັນຫາຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຖືກເປັນເຫຍື່ອຂອງຂະບວນການຄ້າມະນຸດ ແລະ ການສວຍໃຊ້ແຮງງານເດັກໃນຮູບແບບທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ສຸດ, ຢາເສບຕິດ, ການທຳລາຍສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄວາມຮູ້ອື່ນໆ ທີ່ຈະເປັນຜົນກະທົບທາງລົບ ແກ່ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ.

ສຳລັບຍຸດທະສາດການປັບປຸງສູນການສຶກສາຊຸມຊົນ ຄວນເລັ່ງໃສ່ການເຊື່ອມຍົງ ແລະ ປະສານງານລະຫວ່າງສູນຕ່າງໆ, ການຝຶກອົບຮົມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ການນຳພາໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການຫຼັກທຸກຂັ້ນ ແລະ ໃຫ້ມີພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຢ່າງຈະແຈ້ງ. ການຖອດຖອນບົດຮຽນ ຈາກການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບໃຫ້ແກ່ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ໃນໂຄງການພັດທະນາຊຸມນະບົດທີ່ປະຕິບັດຜ່ານມາ, ຈະເປັນການປັບປຸງການສ້າງໂຄງການ ແລະ ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ ໃນຕໍ່ໜ້າ.

ເປົ້າໝາຍຂອງແຜນງານ ແມ່ນເພີ່ມໂອກາດການຮຽນຮູ້ສຳລັບເດັກນ້ອຍທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ, ຊາວໜຸ່ມທີ່ ປະລະການຮຽນ, ເພື່ອເປັນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເພີ່ມອັດຕາການຮູ້ໜັງສືຂອງ ຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ. ເຖິງປັດຈຸບັນນີ້, ພວກເຮົາຍັງບໍ່ທັນໄດ້ ເອົາໃຈໃສ່ເທົ່າທີ່ຄວນຕໍ່ເດັກທີ່ປະລະ ໂຮງຮຽນ ແລະ ເດັກທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນປະຖົມ. ບັນດາເດັກເຫຼົ່ານີ້ຈະກາຍເປັນກຸ່ມຜູ້ກົກໜັງສືຢ່າງ ຫລວງຫລາຍ. ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ ກະຊວງສຶກສາທິການມີຈຸດປະສົງສ້າງລະບົບການສຶກສາ ນອກລະບົບໂຮງຮຽນທີ່ແນໃສ່ການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື, ລະບົບດັ່ງກ່າວຈະເປັນວິທີການທີ່ມີປະສິດທິ ຜົນໃນການຍົກອັດຕາຮູ້ໜັງສືຂອງຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ໄປຄຸງຄູ່ການຂະຫຍາຍ ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມຢ່າງທົ່ວເຖິງ. ດັ່ງນັ້ນ, ກະຊວງສຶກສາທິການມີຍຸດທະສາດສຸມໃສ່ 2 ກຸ່ມ ດ້ອຍ ໂອກາດເປົ້າໝາຍຄື:

1. ເດັກທີ່ປະລະການຮຽນ ແລະ ເດັກບໍ່ເຄີຍເຂົ້າໂຮງຮຽນປະຖົມ.
2. ຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ກົກໜັງສື ທີ່ບໍ່ເຄີຍເຂົ້າໂຮງຮຽນປະຖົມ ຫລື ອອກໂຮງຮຽນປະຖົມ ແຕ່ຂັ້ນຕົ້ນໆ ແລະ ຢາກຮູ້ໜັງສື.

ຍຸດທະສາດຂອງກະຊວງສຶກສາທິການແມ່ນເລັ່ງໃສ່ເດັກຍິງ, ເດັກຊົນເຜົ່າ ແລະ ເດັກທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດ ຂອງສອງກຸ່ມເປົ້າໝາຍເທິງນີ້, ເພື່ອປະຕິບັດຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ ກະຊວງຈະທົບທວນນະໂຍບາຍ ຂອງ ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນຄືນ ແລະ ຍຸດທະສາດ ການຝຶກອົບຮົມພະນັກງານ ກ.ສ.ນ, ຄູ່ຝຶກ ແລະ ຫົວໜ້າສູນການສຶກສາຊຸມຊົນ, ສ້າງ ແລະ ສະໜອງອຸປະກອນໃຫ້ສູນການສຶກສາຊຸມຊົນ, ອົບຮົມຄູ ປະຖົມເພື່ອສອນທ້ອງລົບລ້າງແລະ ຈັດຂະບວນການປຸກລະດົມຂົນຂວາຍຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ ໃຫ້ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນໂຄງການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມຕ່າງໆ.

ຄາດໝາຍແມ່ນ:

1. ແຕ່ລະປີຮັບເອົາ 2% ຂອງຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ກົກໜັງສື ແລະ 20% ຂອງເດັກທີ່ປະລະການຮຽນຊັ້ນ ປະຖົມ ໃຫ້ເຂົ້າຮຽນໃນຫຼັກສູດຊັ້ນປະຖົມ ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ.
2. ແຕ່ລະປີ ຮັບເອົາ 2% ຂອງຜູ້ໃຫຍ່ ທີ່ກົກໜັງສື ເຂົ້າຮຽນທ້ອງລົບລ້າງ.

ຕາຕະລາງ 10: ຄາດໝາຍການສຶກສານອກລະບົບ: ການເຂົ້າຮຽນ ແລະ ອັດຕາການຮູ້ໜັງສືຂອງຜູ້ໃຫຍ່

ສົກຮຽນ	ຈ/ນ ຜູ້ຮຽນທັງໝົດ	ອັດຕາການຮູ້ໜັງສື ຕາມການລາຍງານ	ອັດຕາການຮູ້ໜັງສື ຕາມການທົດສອບ
2004-05	104.540	-	-
2005-06	103.585	80,7%	47,0%
2006-07	102.756	83,3%	48,0%
2007-08	102.082	85,8%	49,2%
2008-09	101.493	88,4%	50,4%
2009-10	100.936	90,6%	51,8%
2010-11	100.402	92,5%	53,3%
2011-12	99.830	93,9%	54,9%
2012-13	99.221	95,2%	56,6%
2013-14	98.634	96,3%	58,2%
2014-15	98.095	97,5%	59,7%
2015-16	98.076	98,8%	61,3%

ຈຸດປະສົງ 4.1 ສ້າງນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການສຶກສານອກລະບົບທີ່ລະອຽດ.

ກົດຈະກຳ:

- 4.1.1 ຮ່ວມມືກັບສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານສຶກສາເມືອງ ແລະ ນັກເດີນສຳຫລວດ ເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ຊັດເຈນຖືກຕ້ອງ ແລະ ສະຖິຕິຂອງຜູ້ກຶກໜັງສືໃນການສຳຫລວດ ພົນລະເມືອງປີ 2005.
- 4.1.2 ສ້າງລະບົບຖານຂໍ້ມູນຜູ້ກຶກໜັງສື, ປັບປຸງລະບົບຖານຂໍ້ມູນເປັນປະຈຳ ແລະ ວິໄຈຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ດັ່ງກ່າວ.
- 4.1.3 ທົບທວນບັນດານະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ຈຸດປະສົງ ແລະ ຄາດໝາຍຂອງການສຶກສານອກລະບົບທີ່ມີຢູ່.
- 4.1.4 ສ້າງແຜນການລະອຽດ ແລະ ທີ່ເປັນໄປໄດ້ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບສະພາບການຕົວຈິງ.
- 4.1.5 ສ້າງມາດຖານ, ໜ້າວຽກທີ່ເປັນມາດຕະຖານ, ຍຸດທະສາດໃນການຝຶກອົບຮົມ, ບຳລຸງຍົກ ລະດັບບຸກຄະລາກອນຂອງການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ, ຄູ່ຝຶກ ແລະ ທົວໜ້າສູນການສຶກສາຊຸມຊົນໃນແຕ່ລະຂັ້ນ.
- 4.1.6 ບັນຈຸ ແລະ ຊັບຊ້ອນພະນັກງານ ແລະ ທົວໜ້າສູນການສຶກສາຊຸມຊົນຕາມຄວາມ ຕ້ອງການ.

ຈຸດປະສົງ 4.2 ຂົນຂວາຍ ການສະໜັບສະໜູນຈາກ ອຳນາດການປົກຄອງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງການໂຄສະນາ ບຸກລະດົມຊຸກຍູ້ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນໂຄງການ ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນເພື່ອລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ແລະ ການຝຶກ ອົບຮົມທັກສະວິຊາຊີບຕ່າງໆ.

ກົດຈະກຳ:

- 4.2.1 ປັບປຸງໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງແລະຂະຫຍາຍສະມາຊິກຂອງຄະນະກຳມາທິການການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ແລະ ກອງເລຂາເພື່ອໃຫ້ກວມເຖິງກຳມະການ ຈາກບັນດາກະຊວງຫຼັກຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳໂດຍກົງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີໃນຂັ້ນສູນກາງ, ເຈົ້າແຂວງໃນຂັ້ນແຂວງ, ເຈົ້າເມືອງ ໃນຂັ້ນເມືອງ ແລະ ນາຍບ້ານໃນຂັ້ນບ້ານ.

- 4.2.2 ຂຽນພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຂອງຄະນະກຳມະການ ຢ່າງຈະແຈ້ງ, ການ ສຶກສາ ເພື່ອທຸກຄົນ ແລະ ບັນດາສະມາຊິກກຳມະການແຕ່ລະຂັ້ນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນປະຕິບັດງານ ແຫ່ງ ຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ.
- 4.2.3 ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງກອງເລຂາຂອງຄະນະກຳມະການ ການສຶກສາ ເພື່ອທຸກຄົນ ເພື່ອບັນຊາ ແລະ ຕິດຕາມການປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານແຕ່ລະໄລຍະ.
- 4.2.4 ສ້າງແຜນປະຕິບັດງານສະເພາະ, ໃນແຕ່ລະຂັ້ນເພື່ອບັນລຸຄາດໝາຍທີ່ໄດ້ກຳນົດແຕ່ລະ ໄລຍະ.
- 4.2.5 ສ້າງຂະບວນການ, ປຸກລະດົມຂົນຂວາຍ ແລະ ປຸກຈິດສຳນຶກຢູ່ຂັ້ນພື້ນຖານເພື່ອຊຸກຍູ້ໃຫ້ເດັກ, ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ ໃນໂຄງການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ແລະ ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບຕ່າງໆ ຂອງການສຶກສານອກລະບົບ ໂຮງຮຽນ. ໂດຍສະເພາະ ໃນໝູ່ເດັກຍິງ ໃນເຂດຊົນເຜົ່າ.
- 4.2.6 ຈັດຕັ້ງກິດຈະກຳ ການຮຽນ - ການສອນ ທີ່ພືດພື້ນ ແລະ ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ໂດຍຮ່ວມມື ຢ່າງສະໜິດແໜ້ນກັບຜູ້ຮ່ວມງານທີ່ສຳຄັນອື່ນໆ.

ຈຸດປະສົງ 4.3 ທົບທວນ, ສ້າງ ແລະ ຜະລິດຫຼັກສູດຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ພຽງພໍ ແລະ ແທດເໝາະກັບ ຄວາມຕ້ອງການສະເພາະ ຂອງບັນດາກຸ່ມເປົ້າໝາຍ.

ກິດຈະກຳ :

- 4.3.1 ປະເມີນ, ດັດແກ້ຫຼັກສູດຂອງການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນທີ່ໃຊ້ຢູ່ປັດຈຸບັນໃຫ້ ສອດຄ່ອງ ກັບ ສະພາບການຕົວຈິງ.
- 4.3.2 ຝຶກອົບຮົມ ແລະ ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ຂອງບຸກຄະລາກອນການສຶກສາລະດັບ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອໃຫ້ສາ ມາດສ້າງຫຼັກສູດທ້ອງຖິ່ນສະເພາະ ທີ່ແທດເໝາະກັບຄວາມ ຕ້ອງການຂອງກຸ່ມ ເປົ້າໝາຍ.
- 4.3.3 ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຮຽນຮູ້ຂອງກຸ່ມເປົ້າໝາຍແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອປັບປຸງ ຫຼັກສູດ ໃຫ້ເໝາະສົມ.
- 4.3.4 ປຸກລະດົມຂົນຂວາຍໃຫ້ມວນຊົນປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພົມປຶ້ມແບບຮຽນ, ອຸປະກອນການສອນ- ການຮຽນ
- 4.3.5 ເພີ່ມການຜະລິດປຶ້ມຄູ່ມືຄູ, ປຶ້ມແບບຮຽນ ແລະ ອຸປະກອນການສອນ-ການຮຽນ ຕາມຄວາມ ຕ້ອງການ ຂອງກຸ່ມເປົ້າໝາຍ.
- 4.3.6 ສ້າງລະບົບທີ່ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອການແຈກຢາຍ ອຸປະກອນການສອນ-ການຮຽນ ໃຫ້ເຖິງຜູ້ຮຽນ ໃນບັນດາກຸ່ມເປົ້າໝາຍ.

ຈຸດປະສົງ 4.4 ສ້າງລະບົບມາດຕະຖານ ສຳລັບການຝຶກອົບຮົມບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ ນອກລະບົບໂຮງຮຽນ: ຄູ່ຝຶກ, ຫົວໜ້າສູນການສຶກສາຊຸມຊົນ ແລະ ຄູສອນການສຶກສາ ນອກລະບົບໂຮງຮຽນ.

ກິດຈະກຳ:

- 4.4.1 ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ຍົກລະດັບຄູ່ຝຶກ ຂອງຄູ່ຝຶກສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ ເພື່ອໃຫ້ ເຂົາເຈົ້າ ສາມາດຈັດຕັ້ງການຝຶກອົບຮົມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເປັນລະບົບໃຫ້ແກ່ຫົວໜ້າສູນການ ສຶກສາ ຊຸມຊົນຕາມ ຄວາມຕ້ອງການ.
- 4.4.2 ຜະລິດ ແລະ ປະກອບອຸປະກອນຝຶກອົບຮົມຢ່າງພຽງພໍໃຫ້ແກ່ສູນພາກ ການສຶກສານອກລະບົບ ປະຈຳ ແຕ່ລະພາກ.
- 4.4.3 ຝຶກອົບຮົມຄູນິເທດການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ, ແລະ ສ້າງຕັ້ງເຄືອຂ່າຍສຳລັບ ການຊ່ວຍ ເຫລືອ ແລະ ຊີ້ນຳວິຊາການ.
- 4.4.4 ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດຂອງ ຫົວໜ້າສູນການສຶກສາຊຸມຊົນ ແລະ ສ້າງເຄືອຂ່າຍ ສູນການ ສຶກສາຊຸມ ຊົນເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາສາມາດຊ່ວຍເຫລືອຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນໃນການ ດຳເນີນກິດຈະກຳ ການຮຽນ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ.

- 4.4.5 ເພີ່ມເງິນຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງຈູງໃຈໃຫ້ແກ່ຫົວໜ້າສູນການສຶກສາຊຸມຊົນ ແລະ ເງິນເດືອນ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄະລາກອນ ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ ແລະ ຄູ່ຝຶກ.
- 4.4.6 ສົ່ງເສີມໃຫ້ບັນດາຫົວໜ້າສູນການສຶກສາຊຸມຊົນໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ບຳລຸງຍົກລະດັບ ຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ.
- 4.4.7 ໂດຍຜ່ານເຄືອຂ່າຍ, ນຳໃຊ້ ແລະ ດຳເນີນກິດຈະກຳສູນການສຶກສາຊຸມຊົນ ຢ່າງມີປະສິດ ທິຜົນ.
- 4.4.8 ນຳໃຊ້ວິທີການສົດສອນ ແບບມີຜູ້ຊ່ວຍຄູ ແລະ ຜູ້ດຳເນີນການທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນສຳລັບການ ສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ, ຄັດເລືອກຄູ (ເງື່ອນໄຂສຳຄັນຄື: ລະດັບການສຶກສາ, ດີແທ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຈົບໂຮງຮຽນວິຊາຊີບຕ່າງໆ) ແລະ ຝຶກອົບຮົມວິທີການສົດສອນ ທີ່ແທດເໝາະ ກັບກຸ່ມເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຂົາ.

ຈຸດປະສົງ 4.5 ສ້າງລະບົບການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ ສຳລັບເດັກທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ ປະຖົມສາມັນ
ກິດຈະກຳ:

- 4.5.1 ດຳເນີນການວິໄຈຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການສ້າງລະບົບການສຶກສານອກລະບົບສຳລັບ ເດັກທີ່ປະລະການຮຽນ ແລະ ເດັກທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນປະຖົມສາມັນ (ຊອກຮູ້ກຸ່ມ ເປົ້າໝາຍ, ຄວາມ ຕ້ອງການທີ່ແທ້ຈິງ, ການກຽມການຕ່າງໆ ກ່ອນການຮຽນປະຈຳວັນ).
- 4.5.2 ດຳເນີນການປຸກລະດົມຂົນຂວາຍຊຸມແລະປູກຈິດສຳນຶກເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການສຶກສາແກ່ພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງ ໂດຍສະເພາະຜູ້ທີ່ມີການສຶກສາຕ່ຳ ເຊິ່ງຢູ່ຫ່າງໄກໂຮງຮຽນ ໃນຊຸມຊົນ ຕົວຢ່າງບາງຈຳນວນທີ່ມີຈຳນວນເດັກປະລະ ແລະ ເດັກທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນຫລາຍ ແລະ ທົດລອງການສົດສອນຕາມໂຄງການຫລັກສູດທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໃນ ບາງເມືອງ ຕົວຢ່າງ.
- 4.5.3 ເອົາທັກສະຊີວິດ ແລະ ກຽມທັກສະວິຊາຊີບເຂົ້າໃນສອນລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ແລະ ການຝຶກອົບຮົມນອກລະບົບ ເຊິ່ງບໍ່ຄວນຈະເປັນການສົດສອນ ການຮູ້ໜັງສືພື້ນຖານ ໂດຍທົ່ວໄປ (ການ ຮຽນໜັງສື ແລະ ຄິດໄລ່ເລກ). ຫລັກສູດການຮຽນ ບໍ່ຄວນກ່າຍແບບຮຽນຂັ້ນພື້ນຖານທົ່ວໄປ ແຕ່ຄວນຖືກຮຽນເປັນໃຈກາງ ແລະ ເນັ້ນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ, ກະຕຸ້ນໃຫ້ນັກຮຽນຄິດເປັນ ແລະ ຮູ້ເພິ່ງຕົນເອງ.
- 4.5.4 ດັດແກ້ຫລັກສູດປະຖົມສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ ທັງຂອງກະຊວງທີ່ມີຢູ່ ແລະ ຂອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ສ້າງໄວ້.
- 4.5.5 ບໍລິການການຮຽນ-ການສອນທີ່ປັບປຸງໄດ້ໃຫ້ແທດເໝາະເງື່ອນໄຂຕົວຈິງຂອງຜູ້ຮຽນ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງໃນການຈັດຕັ້ງ, ຕິດຕາມການບໍລິການ ການຮຽນ-ການສອນ.
- 4.5.6 ຮັບປະກັນການຮັບຮອງ (ໃບປະກາດສະນິຍະບັດ) ໃຫ້ຜູ້ຈົບການສຶກສານອກລະບົບ ເພື່ອໃຫ້ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສືບຕໍ່ການຮຽນ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມຕ່າງໆ.
- 4.5.7 ເຊື່ອມຍິງຢ່າງໃກ້ຊິດກັບໂຄງການຝຶກອົບຮົມທັກສະວິຊາຊີບຊັ້ນນະບົດ, ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອແກ່ຄອບຄົວ ໃນຮູບແບບໃດໜຶ່ງ, ໂດຍຜ່ານການສົ່ງເສີມກິດຈະກຳສ້າງລາຍຮັບ, ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນສຳລັບໂຄງການການສຶກສານອກລະບົບແກ່ຄອບຄົວທຸກຍາກ ທີ່ສຸດ.
- 4.5.8 ປະເມີນຜົນ ແລະ ວາງແຜນຂະຫຍາຍໂຄງການທົດລອງຕາມຜົນສະຫລຸບ.
- 4.5.9 ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງປົວແປງແລະປະກອບອຸປະກອນໃຫ້ແກ່ສູນສຶກສາຊຸມຊົນຕາມແຜນການຂະຫຍາຍ, ໂດຍສະເພາະໃນ 47 ເມືອງທຸກຍາກທີ່ສຸດ.
- 4.5.10 ກະຕຸ້ນໃຫ້ຊຸມຊົນປະກອບສ່ວນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງບັນດາກິດຈະກຳ ຂອງການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ.
- 4.5.11 ສະໜອງງົບປະມານຕາມກອບແຜນງົບປະມານໄລຍະກາງຂອງແຜນການສຶກສາ ແລະ ງົບປະມານປະຈຳປີຂອງສຶກສາ (ແຜນງານ 3 ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ) ເພື່ອສະໜອງທຶນໃຫ້ໂຄງການທົດລອງ ແລະ ພັດທະນາໃນແຕ່ລະແຂວງ.

ຈຸດປະສົງ 4.6 ການສະໜອງການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ນອກລະບົບໂຮງຮຽນໃຫ້ແກ່ເດັກ ແລະ ຊາວໜຸ່ມໃນເຂດດ້ອຍໂອກາດ.

ກິດຈະກຳ:

- 4.6.1 ສຶກສາວິໄຈຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການຫັນໂຮງຮຽນມູນເປັນໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນແບບນອກລະບົບ (ລະບົບ ບຳລຸງຊັ້ນປະຖົມ ລະດັບ I, II, ແລະ III) ສຳຫລັບເດັກ ແລະ ຊາວໜຸ່ມໃນເຂດດ້ອຍໂອກາດທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໂຮງຮຽນສົມບູນໃນບາງແຂວງທົດລອງ.
- 4.6.2 ກົມການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ, ພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ ທີ່ຖືກຄັດເລືອກສ້າງໂຄງການທົດລອງ ຕາມຜົນຂອງການສຶກສາວິໄຈຄວາມເປັນໄປໄດ້, ຄາດໝາຍແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຂວງ, ແລະ ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມເປົ້າໝາຍ.
- 4.6.3 ຝຶກອົບຮົມບັນດາຄູາຈາກໂຮງຮຽນມູນທີ່ຖືກຄັດເລືອກ ກ່ຽວກັບຮູບແບບການສຶກສາ ນອກລະບົບໂຮງຮຽນ, ວິທີການສິດສອນໂດຍເນັ້ນໃສ່ຫລັກພາສາສາດ ແລະ ຂົນເຜົາວິທະຍາ, ພູມສັນຖານ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່, ການພັດທະນາຫລັກສູດທ້ອງຖິ່ນ (ໂດຍຄຳໜຶ່ງເຖິງການດັດປ່ຽນຫລັກສູດຕາມຈຸດພິເສດທ້ອງຖິ່ນຂອງນັກຮຽນແລະ ກິດຈະກຳການຜະລິດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ໂດຍສະເພາະດ້ານກະສິກຳ).
- 4.6.4 ປະກອບການຝຶກອົບຮົມພັດທະນາທັກສະສີມີ ແລະ ກິດຈະກຳຂອງສູນການສຶກສາຊຸມຊົນໃຫ້ຫລາຍສຸດຄວາມສາມາດ ໃນເຂດທີ່ບໍ່ມີສູນການສຶກສາຊຸມຊົນ, ໂຮງຮຽນເຫລົ່ານີ້ຈະເຮັດບົດບາດເປັນ ສູນການສຶກສາຊຸມຊົນ ແລະ ທົນຮອນຄວນສຸມໃສ່ໃນການພັດທະນາໂຮງຮຽນເຫລົ່ານີ້.
- 4.6.5 ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງແລະບັນດາຄູໃນໂຮງຮຽນທີ່ຖືກຄັດເລືອກນີ້ກະກຽມແຜນການສອນຕາມຜົນຂອງການຝຶກອົບຮົມ.
- 4.6.6 ສະໜອງງົບປະມານຕາມກອບຂອງແຜນງົບປະມານໃຊ້ຈ່າຍໄລຍະກາງແລະງົບປະມານປະຈຳປີເພື່ອສະໜອງທົນຮອນສຳຫລັບການທົດລອງ ໃນການສະໜອງການສຶກສາຊັ້ນ ປະຖົມແບບນອກລະບົບໂຮງຮຽນ ໃຫ້ແກ່ເດັກ ແລະ ຊາວໜຸ່ມໃນເຂດດ້ອຍໂອກາດ.
- 4.6.7 ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຊີ້ນຳຢ່າງໃກ້ສິດການທົດລອງສະໜອງການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມແບບ ນອກລະບົບໂຮງຮຽນ ໃຫ້ແກ່ເດັກ ແລະ ຊາວໜຸ່ມ ໃນບັນດາໂຮງຮຽນທີ່ຖືກຄັດເລືອກ.
- 4.6.8 ກົມການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ, ບັນດາພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ ທີ່ຖືກຄັດເລືອກ ຄຸ້ມຄອງຕິດຕາມຢ່າງໃກ້ສິດ ແລະ ບັນທຶກວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ທົດລອງ ສຳຫລັບການປະເມີນຜົນ.
- 4.6.9 ປະເມີນຜົນ, ວາງຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການໃນການຂະຫຍາຍໂຄງການດັ່ງກ່າວໃນເມືອງ ແລະ ແຂວງອື່ນຕາມດຳລັດຂອງລັດຖະມົນຕີ.
- 4.6.10 ຊຸກຍູ້ປະຕິບັດດຳລັດຂອງລັດຖະມົນຕີ ໃນການຫັນໂຮງຮຽນມູນໃຫ້ເປັນໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນ ໂດຍຮູບແບບການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ.

ຈຸດປະສົງ 4.7 ເພີ່ມອັດຕາການຮູ້ໜັງສືຂອງປະຊາກອນຜູ້ໃຫຍ່.

ກິດຈະກຳ:

- 4.7.1 ປະເມີນຫລັກສູດລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ສຳລັບຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ມີຢູ່ປັດຈຸບັນ.
- 4.7.2 ວາງແຜນຂະຫຍາຍໂຄງການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສືສຳລັບຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ຕາມຜົນສະຫລຸບ.
- 4.7.3 ສ້າງ ຫຼື ປົວແປງ, ແລະ ປະກອບເຄື່ອງມືອຸປະກອນໃຫ້ສູນການສຶກສາຊຸມຊົນຕາມແຜນ.
- 4.7.4 ສ້າງຂະບວນການປຸກລະດົມຂົນຂວາຍຊຸມຊົນທີ່ມີຜູ້ໃຫຍ່ ກົກໜັງສືຈຳນວນຫລາຍ ແລະ ດຳເນີນການຮຽນ-ການສອນຕາມຫລັກສູດ ທີ່ໄດ້ສະເໜີເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມເປົ້າໝາຍ.
- 4.7.5 ສະໜອງງົບປະມານຕາມກອບແຜນງົບປະມານໄລຍະກາງຂອງແຜນການສຶກສາ ແລະ ງົບປະມານປະຈຳປີຂອງສຶກສາ (ແຜນງານ 3 ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ) ສຳລັບສະໜອງທຶນໃຫ້ໂຄງການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສືຂອງແຕ່ລະແຂວງ.
- 4.7.6 ໃຫ້ຊຸມຊົນ ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນກິດຈະກຳຕ່າງໆ.

2.5 ແຜນງານທີ 5: ແຜນງານພັດທະນາທັກສະສີມືໃຫ້ແກ່ກຸ່ມດ້ອຍໂອກາດ.

ການພັດທະນາສີມືແຮງງານ, ຮ່ວມກັບກິດຈະກຳສະໜັບສະໜູນອື່ນໆເຊັ່ນ: (ການປັບປຸງເຕັກໂນໂລຊີ, ການພັດທະນາການຜະລິດ, ການພັດທະນາການເຊື່ອມຍິງຕະຫລາດຈຳໜ່າຍ...) ມີຄວາມຈຳເປັນສຳລັບຄວາມຫລາກຫລາຍໃນການຊຸກຍູ້ໃຫ້ການປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງຜົນຜະລິດ ແລະ ເພີ່ມ ສະມັດຕະພາບຂອງການຜະລິດ. ໂຄງການຈະສຸມໃສ່ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອເຂດຊົນນະບົດທີ່ທຸກຍາກເພື່ອ ສ້າງຄວາມຫລາກຫລາຍໃຫ້ແກ່ກິດຈະກຳເສີມສ້າງລາຍໄດ້ ແລະ ຄ່ອຍໆ ຫລຸດພື້ນອອກຈາກກິດຈະກຳສ້າງລາຍໄດ້ທີ່ຕ່ຳ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວແຕ່ລະກ້າວ. ສຳລັບເຂດຊົນນະບົດ, ເປົ້າໝາຍຂອງການຝຶກອົບຮົມສີມືແຮງງານແມ່ນເພື່ອ ປະກອບສ່ວນໃນການສ້າງ ງານໃຫ້ຜູ້ປະກອບການດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ພັດທະນາ ຄຸນນະພາບຊີວິດ ແລະ ທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ.

ກະຊວງສຶກສາທິການ, ຈະປັບປຸງການຮ່ວມມືກັບບັນດາ ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມຫລັກ, ຢ່າງສະໜິດແໜ້ນ ແລະ ກົມກຽວເພື່ອປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງການບໍລິຫານດ້ານການເງິນ, ລະບົບຂ່າວສານຂໍ້ມູນ, ການປະເມີນຜົນ, ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ປະສິດທະພາບ ຂອງການຜະລິດ. ເພື່ອໃຫ້ບູລິມະສິດແກ່ລະບົບການບໍລິຫານ ຄຸ້ມ ຄອງ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ກະຊວງສຶກສາທິການກຳລັງສ້າງກົນໄກ, ລະບົບບຸກການ, ສິ່ງຈູງໃຈ ແລະ ການ ຄວບຄຸມເພື່ອ ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງ ໃນສະຖາບັນການສຶກສາເຕັກນິກວິຊາຊີບ. ຊຸມຊົນຈະໄດ້ຮັບການພັດທະນາສີມືແຮງງານໂດຍຜ່ານໜ່ວຍຝຶກອົບຮົມເຄື່ອນທີ່.

ດັ່ງນັ້ນ, ຍຸດທະສາດຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແມ່ນຈະສຸມໃສ່ຊາວໜຸ່ມ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນພວກທີ່ປະລະການຮຽນ, ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງຊົນເຜົ່າໃນບັນດາ ເມືອງທີ່ ທຸກຍາກທີ່ສຸດ, ທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກຮຽນຮູ້ທັກສະວິຊາຊີບເພື່ອສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ.

ເພື່ອປະຕິບັດຍຸດທະສາດ, ກະຊວງສຶກສາຈະຮ່ວມກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອສ້າງນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດສຳລັບການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ທັນການກັບສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆ ຂອງການຮຽນຮູ້ຕະຫລອດຊີວິດ. ນະໂຍບາຍການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນແມ່ນພົວພັນເຖິງລະບົບການຈັດຕັ້ງ, ການບັນຈຸບຸກຄະລາກອນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການວາງຄາດໝາຍ, ການວາງແຜນງົບປະມານ, ການເງິນ ແລະ ການຄວບຄຸມການປະຕິບັດງານ.

ຄາດໝາຍແມ່ນ:

ແຕ່ລະປີຈະຮັບ 2% ຂອງຈຳນວນຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ກຶກຫັງສີ ແລະ 3% ຂອງຈຳນວນຊາວໜຸ່ມ ທີ່ປະລະການຮຽນຊັ້ນປະຖົມ, ເຂົ້າຮຽນໃນໂຄງການຝຶກອົບຮົມ ທັກສະວິຊາຊີບພື້ນຖານ ແລະ ທັກສະຊີວິດ.

ຈຸດປະສົງ 5.1 ເພື່ອປັບປຸງ ແລະ ສ້າງໂຄງການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ທັກສະຊົນນະບົດໃຫ້ແກ່ກຸ່ມ ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ.

ກິດຈະກຳ:

- 5.1.1 ກະຊວງສຶກສາ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານສັງຄົມສ້າງນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດສຳລັບການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອທັນການກັບສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆ ຂອງການຮຽນຮູ້ຕະຫລອດຊີວິດ.
- 5.1.2 ສ້າງນະໂຍບາຍ ແລະ ສິ່ງຈູງໃຈທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອສົ່ງເສີມການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການຕອບ ສະໜອງທຶນຮອນປົກກະຕິ ໃຫ້ແກ່ບັນດາສະຖາບັນເຕັກນິກ ແລະ ວິຊາຊີບເພື່ອພັດທະນາສີມືແຮງງານ ຕາມ ຄວາມຕ້ອງການຂອງບັນດາກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ແລະ ຕະຫລາດແຮງງານ. ຊອກຫາທຶນຈາກຫລາຍແຫລ່ງ ແລະ ເນັ້ນການຝຶກອົບຮົມດ້ານເຕັກນິກວິຊາຊີບເປັນການລົງທຶນ.
- 5.1.3 ສະໜອງການຝຶກອົບຮົມທີ່ມີຄຸນນະພາບ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃຫ້ແກ່ຜູ້ເຂົ້າຮັບການຝຶກອົບຮົມບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ແລະ ອົງການທີ່ໃຫ້ທຶນໃນຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ໃຫ້ການບໍລິການ ການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອທ່າຍທອດທັກສະ ສະເພາະໃນແຕ່ລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂົງເຂດ.

- 5.1.4 ສ້າງລະບົບຂ່າວສານຂໍ້ມູນທີ່ແນ່ນອນ ແລະ ເຂົ້າເຖິງໄດ້ງ່າຍດາຍຈາກບັນດາຂະແໜງອຸດສາ ຫະກຳ, ອົງການຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ, ຊຸມຊົນ, ຜູ້ບໍລິການການສຶກສາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມຂອງທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ແລະ ການບໍລິການຕ່າງໆກວມເຖິງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບວິຊາ ຊີບ ແລະ ການໃຫ້ການປຶກສາ ແນະ ແນວ ວິຊາຊີບ.
- 5.1.5 ສ້າງຕັ້ງ ກອບຂອງລະບົບມາດຖານ ຄຸນວຸດທິ ແລະ ການທຽບເທົ່າແຫ່ງຊາດ. ສິ່ງນີ້ແມ່ນ ຄວາມຈຳ ເປັນ, ເພື່ອປະເມີນທັກສະສ່ວນບຸກຄົນ (ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກໂຄງການຝຶກອົບຮົມ, ປະສົບການ ຫຼື ກ່ອນ ການຮຽນຮູ້) ຕາມກອບມາດຖານແຫ່ງຊາດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ດ້ານຄວາມສາມາດ ເພື່ອບັນຈຸທ້າວຽກ ແລະ ຄວນກວມເຖິງໃນລະບົບໂຮງຮຽນ, ນອກລະບົບໂຮງຮຽນ ແລະ ອັດຕະຍາໄສ. ລະບົບການ ສອບເສັງ ແລະ ການໃຫ້ຄຸນວຸດທິ ຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງການປັບປຸງໄດ້ງ່າຍໃນການກັບເຂົ້າ-ອອກ ຈາກ ລະບົບການສຶກສາເພື່ອຮຽນຮູ້ຕະຫລອດຊີວິດ.
- 5.1.6 ສ້າງສາຍພົວພັນລະຫວ່າງຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຜູ້ບໍລິການການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອປັບປຸງລະບົບການ ຝຶກອົບຮົມ ທີ່ກ່ຽວພັນເຖິງທັກສະ, ການສົມທົບງົບປະມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຕາມຄວາມ ຕ້ອງການຂອງການຝຶກອົບຮົມ.
- 5.1.7 ກະຈາຍອຳນາດໃນການຝຶກອົບຮົມຄູ່ຝຶກ: ຊອກຮູ້ຊັບພະຍາກອນມະນຸດໃນເຂດ ທ້ອງຖິ່ນ ເຊັ່ນ: ນາຍຊ່າງຊຳນານງານ, ນັກທຸລະກິດທ້ອງຖິ່ນ, ວິຊາການສົ່ງເສີມການປູກຝັງລ້ຽງສັດ, ຊາວນາທີ່ມີປະສົບ ການ, ບຸກຄົນຕົວແບບຢູ່ໃນບ້ານ, ເຈົ້າກົກເຈົ້າເຫລົ່າ ແລະ ຊອກຫາວິທີການ ໃນການຮ່ວມມື ແລະ ຮູບ ແບບເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການ ບໍລິການການຝຶກອົບຮົມສົມທົບທັກສະໃຫ້ກຸ່ມເປົ້າໝາຍທີ່ ມີປະສິດທິຜົນທີ່ສຸດ.

ຈຸດປະສົງ 5.2 ປະສານງານກັບບັນດາກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ໃຫ້ການບໍລິການ ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ທັກສະຊົນນະບົດ ແລະ ການບໍລິການການເງິນຈຸນລະພາກໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຜູ້ຕ້ອຍ ໂອກາດ.

ກົດຈະກຳ:

- 5.2.1 ເສີມຂະຫຍາຍການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ທັກສະຊົນນະບົດເຂົ້າໃນແຜນງານຍຸດທະສາດ ການ ເຕີບໂຕ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກແຫ່ງຊາດ. ແຜນງານຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ, ເປັນພື້ນຖານ ສຳລັບ ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການດ້ານການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ສຳລັບກຳລັງແຮງງານ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບບູລິ ມະສິດ ການພັດທະນາຂອງລັດຖະບານ ໃນທົດສະວັດໜ້າ.
- 5.2.2 ວາງແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ການປະສານງານການສະໜອງ ການຝຶກອົບຮົມຂອງ ບັນດາຂະແໜງ ການຕ່າງໆ ຂອງລັດ.
- 5.2.3 ສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານຕະຫລາດແຮງງານ, ເປັນສິ່ງຈຳເປັນເພື່ອຊີ້ບັງ ແລະ ປະເມີນລະບົບ ການສຶກສາ ເຕັກນິກວິຊາຊີບ.
- 5.2.4 ສ້າງນະໂຍບາຍ ແລະ ສິ່ງຈູງໃຈໃຫ້ແກ່ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ແລະ ອົງກອນບໍລິການການ ຝຶກອົບຮົມ ທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດອື່ນໆ.
- 5.2.5 ສ້າງກົນໄກປະສານງານລະຫວ່າງບັນດາຂະແໜງການຂອງລັດເພື່ອປັບປຸງລະບົບການສຶກສາເຕັກນິກ ແລະ ວິຊາຊີບ, ສ້າງກົນໄກທີ່ມີປະສິດທິຜົນເພື່ອພັດທະນາລະບົບການສຶກສາເຕັກນິກ ວິຊາຊີບ, ສົ່ງ ເສີມການປະສານງານລະຫວ່າງ ຂະແໜງການ ຂອງລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໂດຍ ຜ່ານສະພາທີ່ປຶກສາ ອະຊີວະສຶກສາແຫ່ງຊາດ. ສະພາ ທີ່ປຶກສາອະຊີວະສຶກສາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ດຳເນີນການປະສານງານ ແລະ ຮ່ວມມື ລະຫວ່າງບັນດາກະຊວງຫລັກ ແລະ ຂະແໜງການ ອື່ນໆ ທີ່ໃຫ້ການບໍລິການການຝຶກ ອົບຮົມໂດຍສະເພາະ ລະຫວ່າງອົງການຜູ້ຕາງໜ້າຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ. ສ້າງພາລະ ບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງສະພາທີ່ປຶກສາອະຊີວະສຶກສາແຫ່ງຊາດໃຫ້ຈະແຈ້ງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

- 5.2.6 ສົ່ງເສີມ ແລະ ຝຶກອົບຮົມທຸລະກິດ ແລະ ສຳລັບຜູ້ປະກອບການດ້ວຍຕົນເອງ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງເພື່ອສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ. ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມ ແຂງໃຫ້ ໜ່ວຍບໍລິການ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນຈຸນລະພາກເພື່ອບໍລິການກຸ່ມເປົ້າໝາຍ.
- 5.2.7 ສະໜອງທຶນກູ້ຢືມສຳລັບການຝຶກອົບຮົມ, ທຶນກູ້ຢືມສຳລັບກິດຈະກຳເສີມສ້າງລາຍໄດ້ ແລະ ທຶນກູ້ ຢືມສຳລັບພັດທະນາທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ, ຂະໜາດກາງ.
- 5.2.8 ສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງຕັ້ງກອງທຶນພັດທະນາບ້ານຢູ່ເຂດຊົນນະບົດເພື່ອໃຫ້ກຸ່ມດ້ອຍໂອກາດ ເຂົ້າເຖິງ ການບໍລິການ ການເງິນຈຸນລະພາກ.
- 5.2.9 ສົມທົບກັບອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ບັນດາສະມາຄົມ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ເພື່ອສ້າງ ຄູ່ມືຝຶກອົບຮົມມາດຕະຖານກ່ຽວກັບລະບົບທະນາຄານບ້ານ.
- 5.2.10 ສ້າງ ແລະ ຝຶກອົບຮົມຊາວບ້ານເພື່ອຄຸ້ມຄອງກອງທຶນພັດທະນາບ້ານ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຂະຫຍາຍເຄືອຂ່າຍດັ່ງກ່າວຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ.
- 5.2.11 ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນການເງິນຈຸນລະພາກແຫ່ງຊາດ ເພື່ອສ້າງກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍ ເພື່ອສົ່ງເສີມການບໍລິການການເງິນຈຸນລະພາກ.

ໝວດທີ 3 ຄາດໝາຍ ແລະ ບັນດາແຜນງານການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ: ການປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ.

3.1 ແຜນງານ 6: ການປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງຂອງການສຶກສາສາມັນ ຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມຕົ້ນ.

ເປົ້າໝາຍຂອງແຜນງານ ແມ່ນເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງຂອງການສຶກສາສາມັນ ຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມຕົ້ນ. ການພັດທະນາຄຸນນະພາບຂອງການສຶກສາສາມັນ ຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມຕົ້ນ ຍັງພົບຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຫລາຍຢ່າງ. ລະບົບການສ້າງຄູ່ບໍ່ທັນມີການປະສານສົມທົບກັນ, ການ ວາງແຜນ ແລະ ການຮັບຮອງມາດຕະຖານ ຄຸນນະພາບຍັງຈຳກັດ, ໂຄງສ້າງຂອງຄູ່ຍັງມີຄວາມຂາດເຂີນໃນທົ່ວປະເທດ. ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນຄູ ວິຊາຄະນິດສາດ ແລະ ວິທະຍາສາດ. ໂດຍສະເພາະຢູ່ເຂດຫ່າງໄກ ແລະ ເຂດຊົນເຜົ່າຍັງຂາດເຂີນຄູ, 25% ຂອງຄູປະຖົມທັງໝົດຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມາດຖານ. ຄວາມຮູ້ພາສາລາວຂອງເດັກຊົນເຜົ່າ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍຍັງຕ່ຳ ແຕ່ ຫາກເປັນພາສາທີ່ໃຊ້ສຳລັບສອນ. ຄວາມຊຳນານໃນວິທີການສອນແບບໃໝ່ ໂດຍເອົາເດັກເປັນໃຈກາງຍັງຕ່ຳ ແລະ ຍັງຂາດຫຼັກສູດທີ່ເໝາະສົມ ທີ່ຄຳນຶງເຖິງຮູບແບບຕ່າງໆ ຂອງການຮຽນຮູ້ຂອງເດັກ. ຍັງຂາດປຶ້ມແບບຮຽນສຳລັບ ຄູ ແລະ ນັກຮຽນ. ໂຮງ ຮຽນຫລາຍແຫ່ງຍັງຂາດນ້ຳ ແລະ ບໍ່ມີຫ້ອງນ້ຳ. ຫ້ອງສະໝຸດໃນບັນດາສະຖາບັນສ້າງຄູ ມີ ປຶ້ມຈຳນວນ ຈຳກັດ. ຄູຝຶກ ຈຳນວນຫລາຍບໍ່ມີປະສົບການ ດ້ານການສອນ, ການຝຶກອົບຮົມຄູ ສ່ວນຫລາຍແມ່ນຍັງ ເນັ້ນໃສ່ດ້ານທິດສະດີ ແລະ ບໍ່ພົວພັນກັບພາກປະຕິບັດຕົວຈິງໃນຫ້ອງ ຮຽນ.

ຄາດໝາຍແມ່ນ :

- ປັບປຸງການບໍລິຫານຄູ່ມອນ ແລະ ການປະສານງານຂອງລະບົບກໍ່ສ້າງ ແລະ ບຳລຸງຄູ.
- ສ້າງຫຼັກສູດສ້າງຄູທີ່ເລິກເຊິ່ງຮອບດ້ານ ແຕ່ປັບປຸງໄດ້.
- ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ຄູຝຶກ ທັງໝົດ ໂດຍຜ່ານໂຄງການ ຝຶກອົບຮົມຄູຝຶກຄູ ທີ່ແທດເໝາະກັບຮູບແບບ ຕ່າງໆ ຂອງການຝຶກອົບຮົມຄູ.
- ປັບປຸງຂີດຄວາມສາມາດໃນການບໍລິຫານ ຄູ່ມອນ ສະຖາບັນສ້າງຄູ ໂດຍຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ ການ ບໍລິຫານຄູ່ມອນ.
- ສະໜອງຂໍ້ມູນ, ເຮັດການວິໄຈ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຍົກລະດັບການຝຶກອົບຮົມຄູ ແລະ ສະຖານະພາບຂອງຄູ (TTEST).
- ເພີ່ມການບັນຈຸຄູ ແລະ ອັດຕາການລອດເທລືອຂອງຄູ ແລະ ປັບປຸງສະຖານະພາບຂອງຄູ ດ້ວຍສິ່ງຈູງໃຈ ຕ່າງໆ.

ຄາດໝາຍ ການສ້າງຄູ ຕາຕະລາງທີ 11 : ການເຂົ້າຮຽນໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ

ສົກຮຽນ	ຈຳນວນນັກຮຽນລວມ ເຂົ້າ ຮຽນ ໃນລະບົບ 5+4	ຈຳນວນນັກຮຽນລວມເຂົ້າ ຮຽນ ໃນລະບົບ 8+3	ຈຳນວນນັກຮຽນລວມ ເຂົ້າຮຽນ ໃນລະບົບ 11+1 ແລະ 11+3
2004-05	582	1689	9851
2005-06	816	2386	10963
2006-07	1076	3268	12673
2007-08	1366	4254	14418
2008-09	1693	5374	16198
2009-10	2009	6690	17882
2010-11	2292	8258	19287
2011-12	2486	4955	11455
2012-13	2644	7460	18006
2013-14	2786	9160	20692
2014-15	2940	10224	12400
2015-16	3113	10980	20323

ຄາດໝາຍ ການສ້າງຄູ ຕາຕະລາງທີ 12 : ນັກຮຽນຄູ ຈົບຈາກສະຖາບັນສ້າງຄູ

ສົກຮຽນ	ຈ/ນນັກຮຽນຄູ ລວມ ທີ່ຈະຈົບ ລະບົບ 5+4	ຈ/ນນັກຮຽນຄູ ລວມ ທີ່ຈະຈົບ ລະບົບ 8+3	ຈ/ນ ນັກຮຽນຄູ ລວມ ທີ່ຈະຈົບ ລະບົບ 11+1	ຈ/ນນັກຮຽນຄູ ລວມ ທີ່ຈະຈົບ ລະບົບ 11+3	ຈ/ນນັກຮຽນຄູ ລວມ ທີ່ຈະຈົບ ທຸກໆ ລະບົບ
2004-05	66	507	1480	1605	3658
2005-06	98	716	1730	1748	4292
2006-07	136	981	2131	1970	5218
2007-08	180	1276	2445	2211	6113
2008-09	234	1612	2755	2453	7054
2009-10	289	2007	3025	2678	8000
2010-11	344	2477	3208	2864	8893
2011-12	373	1486	0	2062	3921
2012-13	397	2238	3588	2561	8784
2013-14	418	2748	3844	2996	10007
2014-15	441	3067	153	2203	5864
2015-16	467	3294	3880	2743	10384

ຈຸດປະສົງ 6.1 ປັບປຸງການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການປະສານງານຂອງ ລະບົບກໍ່ສ້າງແລະບຳລຸງຄູ.

ກົດຈະກຳ:

- 6.1.1 ສ້າງ ແລະ ຮັບຮອງເອົາແຜນສ້າງຄູແຫ່ງຊາດ (NTEP).
- 6.1.2 ພັດທະນາການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ສະຖາບັນຂອງກົມສ້າງຄູ, ຊຶ່ງຈະນຳໄປສູ່ການປັບປຸງການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປະສານງານຂອງລະບົບສ້າງຄູ.
- 6.1.3 ສ້າງໂຄງສ້າງໃໝ່ ສຳລັບກົມສ້າງຄູກວມເຖິງ 4 ພະແນກ : ພະແນກສ້າງຄູໃນລະບົບ, ພະແນກບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບຄູ, ພະແນກປະເມີນຜົນແລະປະສານງານແລະພະແນກບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ.
- 6.1.4 ສ້າງຖານຂໍ້ມູນ ໃຫ້ພະແນກປະເມີນຜົນ ແລະ ປະສານງານ, ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ຂອງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ບຳລຸງຄູ, ເພື່ອຊຸກຍູ້ການທົບທວນຄືນນະໂຍບາຍຄູ, ແຜນການ ແລະ ໂຄງການຕ່າງໆ.
- 6.1.5 ສ້າງ ແລະ ລິເລີ່ມ ລະບົບປະສານງານແຫ່ງຊາດ, ຊຶ່ງກວມເຖິງ : ການຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ລະຫວ່າງພາກຕ່າງໆ ໂດຍອີງຕາມເຂດບໍລິຫານຂອງແຕ່ລະສະຖາບັນສ້າງຄູ, ແລະ ປະກອບດ້ວຍຜູ້ຕາງໜ້າຈາກສະຖາບັນສ້າງຄູ, ສຶກສາແຂວງ, ສຶກສາເມືອງ ແລະ ສູນພັດທະນາຄູ, ຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາຂອງສະຖາບັນສ້າງຄູ ເພື່ອໃຫ້ມີຕົວແທນຂອງຊຸມຊົນເຂົ້າຮ່ວມໃຫ້ກວ້າງຂວາງຕື່ມ.
- 6.1.6 ສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາ ການສ້າງຄູແຫ່ງຊາດ (NTEAB) ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ບົດບາດ ແລະ ການປະຕິບັດງານຂອງ NTEAB.
- 6.1.7 ທົບທວນຄືນ ພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ລະບຽບການຂອງ NTEAB, ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະການອື່ນໆ ທີ່ຈະນຳໄປສູ່ການປັບປຸງ ການປະສານງານ ແລະ ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການສ້າງຄູ.
- 6.1.8 ສ້າງພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຂີດຄວາມສາມາດ ພາຍໃນກົມສ້າງຄູ ແລະ NTEAB ສຳລັບວາງແຜນສ້າງຄູໃໝ່ ເພື່ອໃຫ້ NTEAB ພິຈາລະນາ.
- 6.1.9 ສ້າງເຄືອຄ່າຍປະສານງານສຳລັບ ໜ່ວຍປະສານງານພັດທະນາວິຊາການ (PDC), ກວມເຖິງພາລະບົດບາດທີ່ຈະແຈ້ງ, ລະບຽບການສຳລັບ PDC ແລະ ກົນໄກສຳລັບການປະສານງານ.
- 6.1.10 ຊຸກຍູ້ ການສ້າງ ແລະ ລິເລີ່ມລະບົບສ້າງຄູໃໝ່ ຫຼື ທີ່ໄດ້ປັບປຸງດັດແກ້.
- 6.1.11 ສ້າງ ແລະ ລິເລີ່ມລະບົບ ການຮັບປະກັນຄຸນນະພາບຂອງຄູ ໂດຍອີງໃສ່ສະຖາບັນສ້າງຄູ, ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງກົມສ້າງຄູ.
- 6.1.12 ສ້າງ ແລະ ລິເລີ່ມ ລະບົບການທຽບເທົ່າ ແລະ ການຍິ້ງຢືນຄຸນນະພາບຂອງຄູ, ພາຍໃຕ້ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງຂອງສະຖາບັນສ້າງຄູ, ສຳລັບທັງການສ້າງຄູໃນລະບົບ ແລະ ລະບົບບຳລຸງຍົກລະດັບຄູ, ພ້ອມທັງກວມເຖິງ ການໃຫ້ທະບຽນຜູ້ໃຫ້ການບໍລິຫານຍົກລະດັບຄູ.
- 6.1.13 ສ້າງ ແລະ ລິເລີ່ມລະບົບ ການອອກໃບທະບຽນ ແລະ ການຂຶ້ນທະບຽນ ຂອງຜູ້ໃຫ້ການບຳລຸງຍົກລະດັບຄູ, ການຮ່າງກອບກົດໝາຍສຳລັບການອອກໃບທະບຽນ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນຂອງຜູ້ໃຫ້ບໍລິຫານ ບຳລຸງຍົກລະດັບຄູ.
- 6.1.14 ສ້າງມາດຖານ ແລະ ລະບຽບການສຳລັບການຮັບປະກັນຄຸນນະພາບຂອງຄູ ແລະ ການຍິ້ງຢືນຫຼັກສູດຂອງຜູ້ຂຶ້ນທະບຽນບໍລິຫານ ການບຳລຸງ ຍົກລະດັບຄູ.
- 6.1.15 ສ້າງລະບົບ ການຊີ້ນຳຊ່ວຍເຫຼືອຄູ ໃນຂັ້ນໂຮງຮຽນ ສຳລັບຊ່ວຍເຫຼືອນັກຮຽນຄູ ແລະ ຄູຮຽນຈົບໃໝ່ທີ່ຖືກຊັບຊ້ອນໃນໂຮງຮຽນ.
- 6.1.16 ສ້າງຂໍ້ແນະນຳສຳລັບລະບົບການຊີ້ນຳຊ່ວຍເຫຼືອຄູ ແລະ ສຳລັບໂຄງການບັນຈຸຈົບໃໝ່.
- 6.1.17 ສ້າງລະບຽບການ ແລະ ມາດຖານ, ເຊິ່ງກວມ : ການຄັດເລືອກນັກຮຽນຄູ ໂດຍສະຖາບັນສ້າງຄູ, ການຄັດເລືອກຄູສອນໂດຍສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ການຄັດເລືອກຄູໂດຍໂຮງຮຽນ :

ຈຸດປະສົງ 6.2 ສ້າງຫຼັກສູດສ້າງຄູທີ່ເລິກເຊິ່ງຮອບດ້ານ ແຕ່ປັບປຸງໄດ້.

ກົດຈະກຳ:

- 6.2.1 ສ້າງຕັ້ງທີມງານ ພັດທະນາຫຼັກສູດ ແລະ ອຸປະກອນການສິດສອນ (CMDT).
- 6.2.2 ອອກແບບ ແລະ ປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຂອງຄູ (TNA).
- 6.2.3 ປຶກສາຫາລື ແລະ ກະກຽມການສ້າງມາດຕະຖານປະກາດສະນິຍະບັດຄວາມຊຳນານງານຂອງຄູ ແຫ່ງຊາດ (Charter of National Teacher Competencies)
- 6.2.4 ປຶກສາຫາລື ແລະ ກະກຽມຂໍ້ແນະນຳໃຫ້ແກ່ການອອກ ໃບປະກາດສະນິຍະບັດໃຫ້ແກ່ຄູ ແລະ ນຳສົ່ງໃຫ້ NTEAB ຮັບຮອງເປັນທາງການ.
- 6.2.5 ອອກແບບ ແລະ ສ້າງຖານຂໍ້ມູນ, ລະບົບການບັນທຶກ ແລະ ລາຍງານ, ແລະ ໂຄງສ້າງໃນການຊຸກຍູ້ເພື່ອຮັບປະກັນ ການຄຸ້ມຄອງຖານຂໍ້ມູນ ຢ່າງທັນການ.
- 6.2.6 ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານກົມສ້າງຄູໃນການຄຸ້ມຄອງຖານຂໍ້ມູນ (ກົມແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື, ພະແນກສຶກສາແຂວງ ແລະ ວິທະຍາໄລສ້າງຄູ).
- 6.2.7 ທົບທວນຄືນ ແລະ ດັດແກ້ຫຼັກສູດສ້າງຄູ ໃນປັດຈຸບັນທີ່ໃຊ້ໃນສະຖາບັນສ້າງຄູຕ່າງໆ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນແທດເໝາະ ກັບການກະກຽມນັກຮຽນໃຫ້ເປັນຄູ. ເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ ໂດຍສະເພາະຄວາມຕ້ອງການຄູເພດຍິງ ແລະ ຄູຊົນເຜົ່າ ເຊິ່ງຈະກວມເອົາທັງບົດປະເມີນ ຜົນຫຼັກສູດ ຂອງ EQIP 1
- 6.2.8 ທົບທວນ ແລະ ດັດແກ້ຫຼັກສູດ ບຳລຸງຍົກລະດັບຄູສຳລັບຄູປະຖົມ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ, ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ຄູເພດຍິງ ແລະ ຄູຊົນເຜົ່າ ເຊິ່ງກວມເຖິງການສ້າງອຸປະກອນ ການຮຽນການສອນ ທີ່ສາມາດໃຫ້ການບໍລິການບຳລຸງ ຍົກລະດັບຄູໂດຍນຳໃຊ້ລະບົບການສຶກສາທາງໄກ.
- 6.2.9 ທົບທວນ ແລະ ດັດແກ້ຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມ ນັກວິຊາການຄູ (Academic Teachers) ແລະ ທີ່ປຶກສາດ້ານວິຊາຄູ (Pedagogical Advisor). ສ້າງຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມ PDCs.
- 6.2.10 ສ້າງຂໍ້ແນະນຳ ເພື່ອຊຸກຍູ້ ການບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບຄູປະຖົມ, ຄູມັດທະຍົມຕົ້ນ ແລະ ຄູມັດທະຍົມປາຍໃນກຸ່ມໂຮງຮຽນ, ຂັ້ນເມືອງ ຫລື ຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອສົ່ງເສີມບົດຮຽນການຝຶກອົບຮົມທີ່ດີ, ເລັ່ງໃສ່ປັບປຸງໂຮງຮຽນ, ປັບປຸງ ໃຫ້ແທດເໝາະກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງທ້ອງຖິ່ນ.
- 6.2.11 ທົບທວນ ແລະ ດັດແກ້ຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມ ຜູ້ອຳນວຍການໂຮງຮຽນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມ ເລັ່ງໃສ່ການປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການສຶກສາຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃຫ້ຄຳນຶງເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊົນເຜົ່າ.
- 6.2.12 ສ້າງຫຼັກສູດ ຝຶກອົບຮົມການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ສຳລັບພະນັກງານອາວຸໂສຢູ່ໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ຊຶ່ງຈະເປັນການປັບປຸງການດຳເນີນງານ ຂອງສະຖາບັນສ້າງຄູ, ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງນັກຮຽນຈົບຈາກສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ຮັບປະກັນການສ້າງນະໂຍບາຍບົດບາດຍິງ - ຊາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດເພື່ອດຶງດູດນັກຮຽນຊົນເຜົ່າ.
- 6.2.13 ສ້າງ, ຜະລິດ ແລະ ແຈກຢາຍອຸປະກອນຕ່າງໆ ໃຫ້ຄູທັງໝົດ ທີ່ຮັບການຝຶກອົບຮົມ, ເຊິ່ງກວມເຖິງປຶ້ມຄູ່ມືຫຼັກສູດ, ປຶ້ມແບບຮຽນຂອງວິທະຍາໄລສ້າງຄູ, ອຸປະກອນການຝຶກອົບຮົມຕ່າງໆ ໃຫ້ແກ່ສູນບຳລຸງຄູ, ຄູນິເທດ (PA) ແລະ ວິຊາການຄູ (AT). ຜະລິດອຸປະກອນ ແລະ ສະໜອງຢ່າງພຽງພໍຕາມຈຳນວນສຳລັບການຊຸກຍູ້ ການປະຕິບັດງານຂອງ ແຕ່ລະຫຼັກສູດ.
- 6.2.13 ສ້າງໜ່ວຍງານສຳລັບຮຽບຮຽງ ແລະ ກວດແກ້ ສຳລັບແຕ່ລະຫຼັກສູດການສອນ ການຝຶກອົບຮົມ, ໂດຍຄັດເລືອກຈາກຄູສອນ ໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ, ຄະນະສຶກສາສາດ, ສູນພັດທະນາຄູ, ບັນດາກົມ ແລະ ສະຖາບັນອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- 6.2.15 ສະໜອງການ ຊຸກຍູ້ຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ຝຶກອົບຮົມທີ່ເໝາະສົມ ໃຫ້ແກ່ທີມງານຮຽບຮຽງ ແລະ ກວດແກ້ຫຼັກສູດຕ່າງໆ.

ຈຸດປະສົງ 6.3 ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ຄູຝຶກທັງໝົດ ໂດຍຜ່ານໂຄງການ ຝຶກອົບຮົມຄູຝຶກ ທີ່ແທດເໝາະກັບ ຮູບແບບຕ່າງໆ ຂອງການຝຶກອົບຮົມຄູ.

ກິດຈະກຳ:

- 6.3.1 ອອກແບບໂຄງການສຶກສາຊັ້ນປຣິນຍາໂທ (ຮຽນ 5 ເດືອນ ຢູ່ສະຖາບັນຕ່າງປະເທດ) ກວມເຖິງການສຶກສາວິໄຈທີ່ເຊື່ອມຢືງກັບການສ້າງຄູຢູ່ ສ ປປ ລາວ.
- 6.3.2 ຄັດເລືອກສະຖາບັນການສຶກສາຕ່າງປະເທດເພື່ອຮັບເອົານັກຮຽນປຣິນຍາເອກ 10 ຄົນ ແລະ ຄັດເລືອກເອົານັກຮຽນປຣິນຍາເອກ 10 ຄົນ ຈາກສະຖາບັນສ້າງຄູຕ່າງໆ, ທີ່ມີຄວາມສາມາດ ຮຽນຕໍ່ປຣິນຍາເອກ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານພາສາຕ່າງປະເທດຕາມມາດຖານ.
- 6.3.3 ສ້າງພະນັກງານວິຊາການ ຂອງສະຖາບັນສ້າງຄູ.
- 6.3.4 ຍົກລະດັບການໃຫ້ການປຶກສາດ້ານວິຊາຄູ ໂດຍຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ.
- 6.3.5 ຍົກລະດັບຄວາມສາມາດ ຂອງຄູຝຶກສູນບຳລຸງຄູ.
- 6.3.6 ຍົກລະດັບຄວາມສາມາດ ຂອງໂຄງການຊຸກຍູ້ກຸ່ມຄູວິຊາການ (AT).
- 6.3.7 ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນໂຄງການທົດລອງ ຊັ້ນປຣິນຍາຕຣີ.
- 6.3.8 ປັບປຸງຂີດຄວາມສາມາດ ໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ໂດຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ກັບສະຖາບັນສ້າງຄູບັນດາປະເທດໃກ້ຄຽງ.
- 6.3.9 ສະຖາບັນສ້າງຄູຈະໄດ້ຮັບຜິດຊອບໃນການຍົກລະດັບ ແລະ ບຳລຸງຄູບໍ່ໄດ້ມາດຖານ.

ຈຸດປະສົງ 6.4 ປັບປຸງຂີດຄວາມສາມາດໃນການບໍລິຫານ ຄຸ້ມຄອງ ສະຖາບັນສ້າງຄູ ໂດຍຜ່ານ ການຝຶກອົບຮົມ ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ.

ກິດຈະກຳ:

- 6.4.1 ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ຂອງສະຖາບັນສ້າງຄູຕ່າງໆ ໂດຍຜ່ານການຝຶກອົບຮົມການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອກັບທີ່ຢູ່ບັນດາສະຖາບັນສ້າງຄູ.
- 6.4.2 ສຸກຍູ້ການປະຕິບັດລະບົບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແລະ ປະສານງານແບບໃໝ່.
- 6.4.3 ນຳໃຊ້ລະບົບການຍັ້ງຍືນຄຸ້ມຄອງທຶນ ແລະ ປະກາດສະນີຍະບັດພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງສະຖາບັນສ້າງຄູ ດ້ານການບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບ, ກວມເຖິງການຍັ້ງຍືນປະສົບການກ່ອນການຮຽນ.
- 6.4.4 ປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ບຳລຸງຄູໃຫ້ແກ່ຄູບັນຈຸໃໝ່ .

ຈຸດປະສົງ 6.5 ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຜົນວິໄຈ ສຳລັບໃຊ້ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຍົກລະດັບ ການຝຶກອົບຮົມຄູ ແລະ ສະຖານະພາບຂອງຄູ (TTEST).

ກິດຈະກຳ:

- 6.5.1 ດຳເນີນ, ສຳເລັດ ແລະ ຈັດພິມບົດວິໄຈ 6 ຫົວຂໍ້ ຄື:
  - ຄວາມສາມາດຂອງຄູທີ່ການຝຶກອົບຮົມຮູບແບບຕ່າງໆ ເພື່ອປ້ອນເຂົ້າໃນ TNA
  - ປະສິດທິພາບຂອງກຸ່ມໂຮງຮຽນໃນປະຈຸບັນ, ຮູບການຂອງກິດຈະກຳ ແລະ ທ່າແຮງສຳລັບການຂະຫຍາຍ.
  - ສາຍເຫດຂອງນັກຮຽນຄູທີ່ຮຽນຈົບບໍ່ເຂົ້າເປັນຄູ.
  - ກິດຈະກຳການສຶກສາຕໍ່ເນື່ອງໃນສະຖາບັນສ້າງຄູຕ່າງໆ ແລະ ທ່າແຮງສຳລັບການຂະຫຍາຍ.
  - ຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນກ່ຽວກັບພາສາລາວ ແລະ ເລກເພື່ອປະເມີນປະສິດທິພາບຂອງໂຄງການຝຶກອົບຮົມຄູ ຮູບແບບຕ່າງໆ.
  - ເດັກນ້ອຍຊົນເຜົ່າທີ່ເຂົ້າໂຮງຮຽນໃໝ່ທີ່ບໍ່ຮູ້ພາສາລາວ.

- 6.5.2 ດຳເນີນການສຶກສາວິໄຈທີ່ເຊື່ອມຢຶງ ການສະໜອງ - ແລະ - ຄວາມຕ້ອງການຂອງການສ້າງຄູ, ກວມເຖິງການນຳໃຊ້ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການດ້ານອາຄານສະຖານທີ່, ແລະ ການບັນຈຸ, ແລະ ການລອດເຫຼືອຂອງຄູໃນອາຊີບຄູ. ການສຶກສາວິໄຈກວມເຖິງ: ການວິໄຈ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນໃຫ້ແກ່ບົດວິໄຈຜ່ານມາຂອງການສະໜອງ - ແລະ - ຄວາມຕ້ອງການຂອງການສ້າງຄູຢູ່ແຕ່ລະຂັ້ນ, ຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການຂອງຄູສອນໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ຄູຝຶກຮອດ ປີ 2015 ທັງໃນລະບົບສ້າງຄູ ແລະ ລະບົບບຳລຸງຢືກລະດັບຄູ; ການນຳໃຊ້ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການກ່ຽວກັບອາຄານສະຖານທີ່ ຂອງສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ສູນພັດທະນາຄູ; ເງື່ອນໄຂສຳລັບຄັດເລືອກນັກຮຽນຄູ, ແລະ ສ້າງຂໍ້ແນະນຳເພື່ອທົບທວນ ຫຼື ທົດແທນລະບົບໂຄຕາສຳລັບທຶນການສຶກສາ ແລະ ວິທີການຄັດເລືອກ.

ຈຸດປະສົງ 6.6: ເພີ່ມການບັນຈຸ ແລະ ອັດຕາການລອດເຫຼືອຂອງຄູ ແລະ ປັບປຸງສະຖານະພາບຂອງຄູ ດ້ວຍສິ່ງຈູງໃຈຕ່າງໆ.

ກົດຈະກຳ

- 6.6.1 ຝຶກອົບຮົມດ້ານການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບສະພາບການເງິນຂອງຂະແໜງການສຶກສາໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ການປ່ຽນແປງຕ່າງໆ.
- 6.6.2 ສ້າງບົດລາຍງານກ່ຽວກັບຂໍ້ສະເໜີແນະນະໂຍບາຍສຳລັບສິ່ງຈູງໃຈຄູ, ເຊິ່ງກວມເຖິງເງິນເດືອນ ຄູ, ການພັດທະນາອາຊີບຄູ, ພາລະກິດ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະຕ່າງໆ ເພື່ອ ປັບປຸງການສະໜອງຄູ.
- 6.6.3 ປະຕິບັດຂໍ້ສະເໜີແນະ ດ້ານນະໂຍບາຍສຳລັບສິ່ງຈູງໃຈຄູ, ເຊິ່ງກວມເຖິງ ເງິນ ເດືອນຄູ, ການພັດທະນາອາຊີບຄູ;
- 6.6.4 ຊຸກຍູ້ການປະຕິບັດ, ການບັນຈຸ ແລະ ການຮັກສາຈຳນວນຄູ.

ຈຸດປະສົງ 6.7 ສັບຊ້ອນຄູທີ່ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຄູອາຊີບ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ກົດຈະກຳ:

- 6.7.1 ສະຖາບັນການສຶກສາ ຈະປ່ຽນແປງໂຄງປະກອບການຄຸ້ມຄອງ ໂດຍມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຜູ້ຕາງໜ້າຈາກຊຸມຊົນ, ພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ ແລະ ນັກທຸລະກິດ.
- 6.7.2 ກົມສ້າງຄູຈະຮັບຜິດຊອບລວມ ການບໍລິຫານຄູຄອງ ແລະ ການປະສານງານການຝຶກອົບຮົມຄູ ແລະ ຈະກະກຽມວິໄສທັດ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ປະຕິບັດງານສຳລັບການຝຶກອົບຮົມຄູ.
- 6.7.3 ກົມສ້າງຄູໄດ້ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍປະເມີນຜົນການສ້າງຄູ ເພື່ອປະເມີນປະສິດທິພາບຂອງໂຄງການສ້າງຄູ.
- 6.7.4 ພົມ ມາດຖານຄູແຫ່ງຊາດ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳສຳລັບການຢັ້ງຢືນຄຸນນະພາບຂອງຄູ .
- 6.7.5 ທົບທວນຄືນ ໂຄງການສ້າງຄູ ຂອງສະຖາບັນສ້າງຄູ ເພື່ອເພີ່ມພາກປະຕິບັດຕົວຈິງໃນການສອນ ຫຼາຍຂຶ້ນ.
- 6.7.6 ການສັບຊ້ອນຄູຈະອີງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການດ້ານວິຊາສອນ ແລະ ວິຊາສະເພາະຂອງຄູ.
- 6.7.7 ບຸລິມາສິດຂອງການສັບຊ້ອນຄູ ຈະອີງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງ ໂຮງຮຽນໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ເຂດຊົນເຜົ່າ, ແລະ ໂຮງຮຽນມູນເຂດຊົນນະບົດ.
- 6.7.8 ເນັ້ນໃສ່ການສັບຊ້ອນຄູເພດຍິງ ແລະ ຄູຊົນເຜົ່າ.
- 6.7.9 ຄູຈົບໃໝ່ຈະໄປສະເໜີຕົວໂດຍກົງຢູ່ໂຮງຮຽນທີ່ມີຕຳແໜ່ງຄູຫວ່າງ, ແລະ ທັງຄູຈົບໃໝ່ ແລະ ຄູບຳລຸງໃໝ່ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການທົດສອບງານ 1 ປີ.
- 6.7.10 ລະບົບພັດທະນາອາຊີບ, ເງິນເດືອນ ແລະ ສິ່ງທີ່ຈູງໃຈສຳລັບຄູຈະຖືກຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງເປັນບົດສະເໜີຢ່າງຈິງຈັງ.

ຈຸດປະສົງ 6.8: ປັບປຸງຄຸນນະພາບ ຂອງ ການສ້າງຄູໃນລະບົບ.

ກົດຈະກຳ :

- 6.8.1 ການຮັບເອົານັກຮຽນຄູ ເຂົ້າໃນໂຄງການກໍ່ສ້າງຄູ ໃນລະບົບແມ່ນຈະອີງໃສ່ຄວາມສາມາດ ແລະ ລະບົບການໃຫ້ໂກຕາຈະໄດ້ຍຸດຕິ.
- 6.8.2 ໂຄງການກໍ່ສ້າງຄູ ໃນລະບົບຈະເພີ່ມການເນັ້ນໃສ່ ການປະຕິບັດການສອນຕົວຈິງທີ່ເນັ້ນໃສ່ວິທີການສອນ ແບບເອົາເດັກເປັນໃຈກາງ.
- 6.8.3 ຈະຮັກສາລະບົບສ້າງຄູ 5+4 ແລະ 8+3 ໄວ້ ແລະ ຈະຂະຫຍາຍຈົນກວ່າຄູ ໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ ແລະ ເຂດຊົນເຜົ່າມີພຽງພໍ.
- 6.8.4 ສ້າງໂຄງການກໍ່ສ້າງຄູທົດລອງ ສຳລັບນັກຮຽນທີ່ເຄີຍຈົບຊັ້ນປະຖົມມາບຳລຸງ 1 ປີ ເພື່ອເຂົ້າຮຽນຕໍ່ລະບົບ 8+3.
- 6.8.5 ລະບົບກໍ່ສ້າງຄູ 11+1 ສຳລັບສ້າງຄູປະຖົມຈະປ່ຽນເປັນ 11+2 ໃນປີ 2008-09 ແລະ 11+3 ໃນປີ 2012-13.
- 6.8.6 ຫລັກສູດສາມັນສຶກສາ ແລະ ຫລັກສູດກໍ່ສ້າງຄູໃນລະບົບຈະໃຫ້ສອດຄ່ອງກັນ ແລະ ສະທ້ອນເຖິງບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ.
- 6.8.7 ກໍ່ສ້າງ, ປັບປຸງ ແລະ ຍົກລະດັບເຄື່ອງມື ອຸປະກອນການສິດສອນ ຢູ່ສະຖາບັນສ້າງຄູ ພາຍໃຕ້ໂຄງການ EQIP II.
- 6.8.8 ຄູຈຳນວນ 60 ຄົນ ຈະໄດ້ຮັບຄຸນວຸດທິ ປຣິນຍາໂທ ແລະ ຈຳນວນ 10 ຄົນ ຈະໄດ້ຮັບວຸດທິ ປຣິນຍາເອກ ພາຍໃຕ້ໂຄງການ TTEST.
- 6.8.9 ໂຄງການ TTEST ຈະສະໜອງພະນັກງານ 48 ຄົນ ຊຶ່ງຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ 56 ວັນ ເພື່ອເປັນຄູຝຶກຂອງຄູຝຶກຄູ (TOT), ແລະ 60 ວັນ ສຳລັບພະນັກງານຂອງສະຖາບັນສ້າງຄູ.

ຈຸດປະສົງ 6.9: ປັບປຸງຄຸນນະພາບ ຂອງ ການບຳລຸງຍົກລະດັບຄູ.

ກົດຈະກຳ :

- 6.9.1 ການຝຶກອົບຮົມຍົກລະດັບຄູ ຈະໄດ້ຮັບການຍິ່ງຍືນ, ພິຈາລະນາ ຍົກລະດັບ ແລະ ການສະສົມຄະແນນໜ່ວຍກິດ ເຊິ່ງຈະນຳໄປສູ່ການໃຫ້ໃບປະກາດສະນິຍະບັດແກ່ຄູ.
- 6.9.2 ສະຖາບັນສ້າງຄູ ຈະຮັບຜິດຊອບການບໍລິຫານ ຄຸ້ມຄອງການບຳລຸງຍົກລະດັບຄູບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ.
- 6.9.3 ບູລິມະສິດແມ່ນບຳລຸງຄູ, ຍົກລະດັບຄູບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກແລະເຂດຊົນເຜົ່າ.
- 6.9.4 ຄູສອນໃໝ່ທີ່ຈະຖືກບັນຈຸເຂົ້າໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ຈະຕ້ອງມີປະສົບການສອນໂຮງຮຽນສາມັນຢ່າງໜ້ອຍ 5 ປີ ແລະ ຄູສອນໃນປັດຈຸບັນຈຳຕ້ອງໃຫ້ໄດ້ມີປະສົບການດັ່ງກ່າວ ເຊັ່ນດຽວກັນ.
- 6.9.5 ຄູປະຖົມບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ໃນ 9 ແຂວງ ໂຄງການ EQIP II ຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈະໄດ້ຮັບການບຳລຸງຍົກລະດັບຈາກໂຄງການບຳລຸງຍົກລະດັບຄູ.
- 6.9.6 ຄູສອນໃນ 9 ແຂວງ ໂຄງການ EQIP II ຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈະໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ.
- 6.9.7 ສະໜອງການບຳລຸງເພີ່ມ ໃຫ້ແກ່ຄູຝຶກສູນບຳລຸງຄູທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ໂດຍສະເພາະຄູຝຶກເພດຍິງ.
- 6.9.8 ຄົ້ນຄວ້າ ການນຳໃຊ້ ການສຶກສາທາງໄກ ສຳລັບການບຳລຸງຍົກລະດັບຄູ.
- 6.9.9 ສະໜອງເຄື່ອງມືອຸປະກອນ ສຳລັບສູນບຳລຸງຄູ 9 ສູນ ຂອງໂຄງການ EQIP II.
- 6.9.10 ໂຄງການ TTEST ຈະຝຶກອົບຮົມ 28 ມື້ x 2 ຄັ້ງ ໃຫ້ແກ່ຄູຝຶກ ບຳລຸງຍົກລະດັບຄູຈຳນວນ 108 ຄົນ.

ຈຸດປະສົງ 6.10: ສະໜອງສຶກສາການຮຽນທີ່ດັດປັບເຂົ້າກັບສະພາບທ້ອງຖິ່ນ.

ກິດຈະກຳ :

- 6.10.1 ສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການເພື່ອອະນຸມັດຫຼັກສູດ ແລະ ສຶກສາສອນ (CACIM). ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດການສຶກສາແຫ່ງຊາດ (NRIES) ຈະໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການໃຫ້ໜ່ວຍງານດັ່ງກ່າວ.
- 6.10.2 ສະໜອງການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ນັກວິຊາການຂອງສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ໃນການຄຸ້ມຄອງການພິມປຶ້ມແບບຮຽນ ພາຍໃຕ້ໂຄງການ EDP II.
- 6.10.3 ຄຸ້ມຄອງຕິດຕາມການແຈກຢາຍປຶ້ມແບບຮຽນ ແລະ ປ້ອນຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ພະແນກສະຖິຕິຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ.
- 6.10.4 ໂດຍການຊຸກຍູ້ຂອງ ໂຄງການ EDP II, NRIES ຈະປະເມີນຄືນ ແລະ ທົບທວນຄືນ ຫຼື ສ້າງປຶ້ມແບບຮຽນ ແລະ ຄູ່ມືຄູສຳລັບວິຊາພາສາລາວ, ຄະນິດສາດ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ສັງຄົມສາດ, ສຶກສາພົນລະເມືອງ, ສິລະປະດົນຕີ, ພະລະສຶກສາ, ສິລະປະຫັດຖະກຳ. ພິມ ແລະ ແຈກຢາຍປຶ້ມແບບຮຽນປະມານ 2.2 ລ້ານເຫຼັ້ມ ແລະ ປຶ້ມຄູ່ມືຄູ 197.000 ເຫຼັ້ມ.
- 6.10.5 ໂດຍການຊຸກຍູ້ຂອງ ອົງກອນສະຫະປະຊາຊາດ, ອົງການບໍ່ສັງກັດລັດ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ສ້າງ ແລະ ແຈກຢາຍສຶກສາການຮຽນເພີ່ມກ່ຽວກັບທັກສະຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ໄວຈະເລີນພັນ ແລະ HIV/AIDS, ສຸຂະສຶກສາ ແລະ ການສຶກສາເພື່ອການພັດທະນາແບບຍືນຍົງໃຫ້ແກ່ໂຮງຮຽນປະຖົມ.
- 6.10.6 ສ້າງແຜນ ສຳລັບການສ້າງຫຼັກສູດ.
- 6.10.7 ສ້າງເຄືອຂ່າຍຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງ ຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ນຳໃຊ້ຫຼັກສູດທ້ອງຖິ່ນ.
- 6.10.8 ສ້າງນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການສອນພາສາຕ່າງປະເທດ ແລະ ICT ໃນໂຮງຮຽນ.
- 6.10.9 ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ບັນດາຄູສອນ ໃນກຸ່ມໂຮງຮຽນ ແລະ ຄູນິເທດຂັ້ນເມືອງ ໃນການສ້າງຫຼັກສູດທ້ອງຖິ່ນ. ສ້າງໜ່ວຍພັດທະນາຫຼັກສູດທ້ອງຖິ່ນ ຢູ່ທ້ອງຖານສຶກສາເມືອງ.
- 6.10.10 ເສີມຂະຫຍາຍ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ວິທີການສອນແບບມຸ້ງປະສົບການ (CLE) ສຳລັບສອນພາສາລາວໃຫ້ເດັກຊົນເຜົ່າ.
- 6.10.11 ຄຸ້ມຄອງຕິດຕາມປຶ້ມແບບຮຽນ ໃນຫຼັກສູດສ່ວນກາງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນດ້ານບົດບາດຍິງ-ຊາຍ.

ຈຸດປະສົງ 6.11: ປັບປຸງຄຸນນະພາບ ຂອງ ການສ້າງຄູໃນລະບົບ.

ກິດຈະກຳ :

- 6.11.1 ສ້າງຕັ້ງພະແນກປະເມີນຜົນ ຢູ່ ສ.ວ.ສ.ຊ ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກໂຄງການ EDP II.
- 6.11.2 ພະແນກປະເມີນຜົນ ຈະສ້າງ ແລະ ດຳເນີນການປະເມີນຜົນການຮຽນ (ASLO) ເພື່ອປະເມີນຄຸນນະພາບຂອງການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ສະພາບການຮຳຮຽນ, ຄຸ້ມຄອງຕິດຕາມມາດຕະຖານຂອງການສຶກສາ ແລະ ທັກສະຄວາມສາມາດຂັ້ນພື້ນຖານ.
- 6.11.3 ສ້າງ ແລະ ແຈກຢາຍ ສື່ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ໜ່ວຍສື່ຝຶກອົບຮົມຕ່າງໆ ໃຫ້ແກ່ໂຮງຮຽນ, ແລະ ຝຶກອົບຮົມຄູນິເທດ ແລະ ຄູກ່ຽວກັບວິທີການປະເມີນຜົນຕ່າງໆ.
- 6.11.4 ຊຸກຍູ້ ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ຜົນການຮຽນຮູ້ຂອງນັກຮຽນ.
- 6.11.5 ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ຈະໃຊ້ໃນການຊຸກຍູ້ການສ້າງນະໂຍບາຍ.

ຈຸດປະສົງ 6.12: ປັບປຸງການບໍລິຫານ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຊີ້ນຳຂອງບັນດາໂຮງຮຽນ.

ກິດຈະກຳ :

- 6.12.1 ຝຶກອົບຮົມທົ່ວໜ້າໂຮງຮຽນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມຕົ້ນ ໃນການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ຢູ່ 9 ແຂວງ ຂອງໂຄງການ EQUIP II.
- 6.12.2 ຝຶກອົບຮົມຄູ ຈຳນວນ 15.000 ຄົນ, ຜູ້ອຳນວຍການໂຮງຮຽນ 2.500 ຄົນ ແລະ ສະມາຊິກໃນ ຊຸມຊົນ 7.500 ຄົນ ເພື່ອສ້າງແຜນການເພີ່ມຄຸນນະພາບຂອງໂຮງຮຽນແລະຊຸມຊົນ ແລະ ປັບປຸງການເຂົ້າຮຽນໂດຍສະເພາະຂອງເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊົນເຜົ່າ.
- 6.12.3 ສະໜອງເຄື່ອງມື ອຸປະກອນໃຫ້ແກ່ 12 ສູນ ສຶກສານິເທດ (ໃນຈຳນວນ 18 ສູນ) ຂອງໂຄງການ EQUIP II.
- 6.12.4 ໂຄງການ EQUIP II ຈະສ້າງສູນຊັບພະຍາກອນຂອງ ກຸ່ມໂຮງຮຽນ 115 ແຫ່ງ.
- 6.12.5 ການຊີ້ນຳດ້ານການສອນ ຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ໂດຍຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ. ໂຄງການ TTEST ຈະຝຶກອົບຮົມຄູນິເທດ (PA) ໃໝ່ 636 ຄົນ ແລະ ສຳລັບທົດແທນຕື່ມອີກ 550 ຄົນ ແລະ ສ້າງຫລັກສູດໃໝ່ເພື່ອປັບປຸງປະສິດທິພາບ ແລະ ມູນຄ່າຂອງການຝຶກອົບຮົມຄູນິເທດ.
- 6.12.6 ຂີດຄວາມສາມາດຂອງຄູວິຊາສະເພາະ (AT) ເພື່ອຊຸກຍູ້ຊ່ວຍເຫລືອກຸ່ມໂຮງຮຽນ ຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງ. ໂຄງການ TTEST ຈະໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມ 10 ວັນໃຫ້ແກ່ຄູວິຊາສະເພາະ 700 ຄົນ.
- 6.12.7 ຂະຫຍາຍລະບົບກຸ່ມໂຮງຮຽນ ເພື່ອກວມເອົາກຸ່ມໂຮງຮຽນໃໝ່. ການເອົາໂຮງຮຽນຫ່າງໄກສອກຫລີກເຂົ້າກຸ່ມໂຮງຮຽນເປັນບູລິມະສິດ.

ຈຸດປະສົງ 6.13: ການຂະຫຍາຍ ການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບໃນໂຮງຮຽນປະຖົມ (HPS)

ໂດຍການຮ່ວມມືກັບກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ກິດຈະກຳ :

- 6.13.1 ສ້າງໜ່ວຍງານລະດັບຊາດ ສຳລັບການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບໃນໂຮງຮຽນປະຖົມ (HPS NTF) ເພື່ອເຮັດວຽກຢ່າງໄກ້ຄຸ້ມກັບບັນດາອົງການທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເປັນປົກກະຕິລະຫວ່າງສະມາຊິກຂອງໜ່ວຍງານ ເພື່ອປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າຂອງການຂະຫຍາຍວຽກງານດັ່ງກ່າວເຂົ້າສູ່ໂຮງຮຽນ. ສ້າງຍຸດທະສາດສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຄຸ້ມຄອງຕິດຕາມ/ຊຸກຍູ້ ແລະ ປະເມີນຜົນຂອງວຽກງານດັ່ງກ່າວ.
- 6.13.2 ສ້າງ ແລະ ຂະຫຍາຍເຄືອຂ່າຍຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ ໂດຍຜ່ານການສ້າງທີມງານວິຊາການຮ່ວມ.
- 6.13.3 ປັບປຸງໂຮງຮຽນປະຖົມ ໂດຍຜ່ານການທົບທວນຄືນ ຫົວບົດກ່ຽວກັບສຸຂະພາບ ໃນວິຊາຮຽນ “ໂລກອ້ອມຕົວເຮົາ” ແລະ ປຶ້ມຝຶກຫັດຂອງຂັ້ນ ປ.1-ປ.3 ພ້ອມທັງຄູ່ມືຄູ.
- 6.13.4 ທົບທວນຄືນຫລັກສູດສ້າງຄູລະບົບ (11+1, 8+3, 5+4) ເພື່ອຮັບປະກັນສອດແຊກເນື້ອໃນກ່ຽວກັບສຸຂະພາບເຂົ້າໃນຫລັກສູດ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຫລັກສູດສາມັນສຶກສາ.
- 6.13.5 ປັບປຸງການອອກແບບປຸກສ້າງໂຮງຮຽນ ແລະ ປັບປຸງໂຮງຮຽນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວເພື່ອສ້າງແວດລ້ອມ ສະຖານທີ່ສະອາດ ມີອະນາໄມດີ, ສ້າງວິດຖ່າຍ, ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມກິດຈະກຳ ທຳຄວາມສະອາດ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງອາຫານໃນໂຮງຮຽນ.
- 6.13.6 ສະໜອງ ແລະ ຈັດການ ການບໍລິຫານສຸຂະພາບຕ່າງໆ (ກິດຈະກຳ ຖ່າຍພະຍາດແມ່ກາຝາກ ແລະ ສຸຂະພາບປາກ).
- 6.13.7 ສະໜອງເຂົ້າກິນ ແລະ ອາຫານເສີມ ສຳລັບເດັກນັກຮຽນໃນເຂດທຸກຍາກທີ່ສຸດ.
- 6.13.8 ຊຸກຍູ້ ການປະກອບສ່ວນຂອງສະມາຄົມພໍ່ແມ່-ນັກຮຽນ ໃນກິດຈະກຳສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ໃນໂຮງຮຽນ.

ໝວດທີ 4: ຄາດໝາຍ ແລະ ບັນດາແຜນງານ: ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ານການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ

4.1 ແຜນງານທີ 7:

ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ານ ການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ.

ເປົ້າໝາຍຂອງແຜນງານນີ້ ແມ່ນເພື່ອເພີ່ມປະສິດທິພາບຂອງລະບົບ ການວາງແຜນ, ການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ. (ເບິ່ງໃນເອກະສານ ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານໃນ ສປປ ລາວ).

ຄາດໝາຍແມ່ນ:

- ສ້າງກອບແຜນງົບປະມານໄລຍະກາງ ສຳລັບຂະແໜງການສຶກສາ (MTEF) ທີ່ສາມາດດຳເນີນການ ໄດ້ຢ່າງ ຊ້ຳໃນຕົ້ນປີ 2006. MTEF ຕ້ອງແຍກອອກເປັນແຕ່ລະແຂວງເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແຕ່ລະແຂວງສະໜອງ ງົບ ປະມານໃຫ້ແກ່ວຽກງານສຶກສາຕາມຈຸດປະສົງແຫ່ງຊາດ ແລະ ບັນດາຄາດໝາຍຂອງແຕ່ລະແຂວງ.
- ທົດລອງ, ຍັງຢືນ ແລະ ນຳໃຊ້ລະບົບຄຸ້ມຄອງຂ່າວສານການສຶກສາ (EMIS) ຢູ່ໃນທຸກພະແນກສຶກສາແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ ແລະ ບັນດາໂຮງຮຽນໃນປີ 2006.
- ທົດລອງ, ຍັງຢືນ ແລະ ນຳໃຊ້ການສ້າງແຜນທີ່ການສຶກສາ, ການວາງແຜນ ແລະ ການສ້າງ ງົບປະມານໃນ ທຸກພະແນກສຶກສາແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາເມືອງ ແລະ ບັນດາໂຮງຮຽນໃນປີ 2006.
- ທົດລອງ, ຍັງຢືນ ແລະ ນຳໃຊ້ວິທີຄຸ້ມຄອງບຸກຄະລາກອນໃນທຸກ ພະແນກສຶກສາແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາ ເມືອງ, ແລະ ບັນດາໂຮງຮຽນ ໃນປີ 2008.
- ທົດລອງ, ຍັງຢືນ ແລະ ນຳໃຊ້ວິທີການຄຸ້ມຄອງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການຈັດຊື້ຊື້ປະກອນໃນທຸກພະແນກສຶກສາ ແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາເມືອງ ແລະ ບັນດາໂຮງຮຽນໃນປີ 2006.
- ທົດລອງ, ຍັງຢືນ ແລະ ນຳໃຊ້ວິທີການຄຸ້ມຄອງຊັບສົມບັດຂອງລັດໃນທຸກພະແນກສຶກສາແຂວງ, ຫ້ອງການ ສຶກສາເມືອງ ແລະ ບັນດາໂຮງຮຽນໃນປີ 2008.
- ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ໃຫ້ທຸກພະແນກສຶກສາແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາເມືອງ ແລະ ພະນັກງານບໍລິຫານໂຮງຮຽນ ຕາມວິຊາການຂອງພວກເຂົາ.

ເງື່ອນໄຂສຳຄັນທີ່ສຸດ ເພື່ອຜົນສຳເລັດ ຂອງແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອ ທຸກຄົນມີ 2 ຢ່າງຄື:

- ໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີອະນຸມັດຈາກ ຄະນະກຳມະການ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (CPI) ແລະ ກະຊວງ ການເງິນ ໃນການສະໜອງງົບປະມານເພີ່ມໃຫ້ແກ່ ການໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບ ຂະແໜງການສຶກສາ (ໃຫ້ໄດ້ 15% ໃນປີ 2009/10 ແລະ 18% ໃນປີ 2014/15) ແລະ
- ການມີກົນໄກ ສຳລັບການດຸ່ນດ່ຽງງົບປະມານລະຫວ່າງ ແຂວງ ແລະ ເມືອງ (ຊ້ຳສຸດ ໃນປີ 2006).

ຈຸດປະສົງ 7.1 : ສ້າງກອບແຜນງົບປະມານໄລຍະກາງສຳລັບຂະແໜງການສຶກສາ (MTEF).

ກົດຈະກຳ:

- 7.1.1 ກຳນົດຮ່າງຂອງ MTEF, ເຊິ່ງກວມເຖິງ ບັນຊີຂອງບັນດາແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ກົດຈະກຳ, ປະເພດຂອງການໃຊ້ຈ່າຍ, ແຫລ່ງທຶນ ແລະ ອື່ນໆ. ສ້າງ ແລະ ຍັງຢືນການນຳໃຊ້ພາຍໃນ (ຂະແໜງ ການສຶກສາ) ແລະ ຈາກພາຍນອກ (ຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງການເງິນ, ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແລະ ໂຄງການ), ຮັບປະກັນ ຄວາມຕໍ່ເນື່ອງສອດຄ່ອງກັບແຜນ ການ 5 ປີ 2006/10 ຂອງຂະ ແໜງການສຶກສາ ແລະ ແຍກເປັນແຕ່ລະແຂວງ.
- 7.1.2 ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານອະວຸໂສຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ພະແນກສຶກສາແຂວງ ໃນການນຳໃຊ້ MTEF

- 7.1.3 ສ້າງຄວາມສອດຄ່ອງກອບຂອງແຜນການ ແລະ ງົບປະມານຂອງ ພະແນກສຶກສາແຂວງ ກັບ MTEF ເປັນແຕ່ລະແຂວງ.
- 7.1.4 ແຕ່ລະປີ ທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງ MTEF ໃຫ້ທັນກັບສະພາບ.

ຈຸດປະສົງ 7.2 : ປັບປຸງ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍລະບົບຂໍ້ມູນການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ (EMIS).

ກົດຈະກຳ:

- 7.2.1 ກຳນົດຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງການໃນຂັ້ນ ພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ, ໂຮງຮຽນ ແລະ ບ້ານ (ເຊິ່ງກວມເຖິງຂໍ້ມູນດ້ານງົບປະມານ ແລະ ການບໍລິການຄຸ້ມຄອງ ການເງິນ, ບຸກຄະລາກອນ, ວິຊາສະເພາະ, ການກໍ່ສ້າງໂຮງຮຽນ ແລະ ການປະມຸນ).
- 7.2.2 ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານ ພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ ແລະ ໂຮງຮຽນ ສຳລັບການເກັບກຳ ແລະ ວິໄຈຂໍ້ມູນ.
- 7.2.3 ສະໜອງເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນສຳລັບສ້າງລະບົບ EMIS ດ້ວຍຄອມພິວເຕີ
- 7.2.4 ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງລະບົບ EMIS ທີ່ທັນການ.
- 7.2.5 ດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມສຳລັບພະນັກງານພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳ ເມືອງ ແລະ ໂຮງຮຽນ ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ວິໄຈ.

ຈຸດປະສົງ 7.3 ສ້າງ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ການສ້າງແຜນການຂັ້ນ ພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ.

ກົດຈະກຳ:

- 7.3.1 ສ້າງບົດກຳລະນີສຶກສາກ່ຽວກັບການວິໄຈສະພາບການ, ຊຶ່ງກວມເຖິງທີ່ຕັ້ງຂອງໂຮງຮຽນ ແລະ ໝູ່ບ້ານ ແລະ ເຂດບໍລິການຕ່າງໆ ຢ່າງຫລາກຫລາຍ ເພື່ອເປັນຕົວແບບໃນຂັ້ນ ພະແນກສຶກສາແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາເມືອງ.
- 7.3.2 ໂດຍອີງໃສ່ບົດກຳລະນີສຶກສາດັ່ງກ່າວ, ອອກແບບວິທີການທີ່ເປັນມາດຕະຖານສຳລັບ ພະແນກສຶກສາແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາເມືອງ ໃນການສ້າງແຜນທີ່ການສຶກສາ ແລະ ການວາງ ແຜນ ແລະ ສ້າງຂໍ້ແນະນຳສຳລັບການສ້າງແຜນຂອງ ພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ.
- 7.3.3 ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ ໃນການວິໄຈສະພາບການ, ການສ້າງແຜນທີ່ການສຶກສາ ແລະ ການສ້າງແຜນການ.
- 7.3.4 ສ້າງແຜນສຳລັບທຸກໆ ພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ.

ຈຸດປະສົງ 7.4 ປັບປຸງການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງງົບປະມານການເງິນ

ກົດຈະກຳ:

- 7.4.1 ທົບທວນຄືນ ຮ່າງແບບຟອມງົບປະມານ ທີ່ຫລາກຫລາຍ ເພື່ອເປັນຕົວແບບໃຫ້ພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ MTEF.
- 7.4.2 ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານ ພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ ໃນການຂຶ້ນງົບປະມານ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການເງິນ, ເຊິ່ງກວມເຖິງການບັນຊີ ແລະ ການ ລາຍງານ.
- 7.4.3 ສ້າງແຜນງົບປະມານ ທີ່ໄດ້ທົບທວນຄືນຂອງທຸກໆ ພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ.

ຈຸດປະສົງ 7.5 ປັບປຸງການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງບຸກຄະລາກອນ

ກິດຈະກຳ:

- 7.5.1 ທົບທວນຄືນ ແລະ ດັດແກ້ຄູ່ມືກ່ຽວກັບວຽກງານ ແລະ ລະບົບຫຼັກການ ໃນຂັ້ນພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ ຕາມແນວທາງຂອງຈຸດປະສົງ ແລະ ກິດຈະກຳຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ເຊິ່ງເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ.
- 7.5.2 ທົບທວນແລະດັດແກ້ລະບົບການຄຸ້ມຄອງບຸກຄະລາກອນ, ໂດຍສະເພາະການປັບຈຸ ແລະ ສັບຊ້ອນຄູ, ແລະ ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານ ພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາ ປະຈຳເມືອງ ຕາມຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ.

ຈຸດປະສົງ 7.6 ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງການປຸກສ້າງໂຮງຮຽນ ແລະ ການປະມູນ.

ກິດຈະກຳ:

- 7.6.1 ປັບປຸງກອບຂອງກົດລະບຽບຫຼັກການກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານ, ການປະມູນຈັດຊື້ຈັດຈ້າງ.
- 7.6.2 ເສີມສ້າງຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານຂອງພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງການປະມູນ, ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານ, ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ສ້າງແຜນທີ່ການສຶກສາ, ການນຳໃຊ້ໂຮງຮຽນຕົວແບບ, ການຕິດຕາມກວດກາ.
- 7.6.3 ດັດປັບວິທີການ ແລະ ຫຼັກການໃນການປະມູນໃຫ້ງ່າຍດາຍໃນທຸກລະດັບ.
- 7.6.4 ທົດລອງລະບົບຊື້ນຳ ແລະ ການຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການກໍ່ສ້າງ.
- 7.6.5 ດັດປັບການວາງແຜນ, ການປະມູນຈັດຊື້ຈັດຈ້າງ ແລະ ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານ.

ຈຸດປະສົງ 7.7 ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງຊັບສົມບັດຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ

ກິດຈະກຳ:

- 7.7.1 ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານ ຂອງພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ ໃນການຂຶ້ນບັນຊີ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຊັບສົມບັດຂອງລັດ ໂດຍອີງຕາມແບບຟອມໃໝ່ໃນການຂຶ້ນບັນຊີ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຊັບສົມບັດຂອງໂຮງຮຽນ.

ພາກທີ IV

ຄວາມຕ້ອງການດ້ານ
ຊັບພະຍາກອນ ແລະ
ຂອບດ້ານການເງິນ.

ພາກທີ IV

ຄວາມຕ້ອງການດ້ານ
ຊັບພະຍາກອນ ແລະ
ຂອບດ້ານການເງິນ.

ໝວດ ທີ 1: ປະເມີນທາງເລືອກ ກ່ຽວກັບທິດທາງ ນະໂຍບາຍການສຶກສາ

1.1 ວິທີການສຳລັບປະເມີນຄວາມຕ້ອງການດ້ານຊັບພະຍາກອນ (EFAMOD)

ການບັນລຸເປົ້າໝາຍການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ແລະ, ໂດຍທົ່ວໄປການພັດທະນາຂະແໜງການຕ່າງໆ ແບບຍືນຍົງ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການຕິດຕໍ່ຂອງເສດຖະກິດ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງງົບປະມານລັດ. ໂດຍສະເພາະຖ້າຈະເພີ່ມເງິນເດືອນຂອງບຸກຄະລາກອນການສຶກສາເທື່ອລະກ້າວໃຫ້ທຽບເທົ່າກັບລະດັບສະເລ່ຍ ໃນເຂດພາກພື້ນ. ປັດໄຈອື່ນໆ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ. ເຊັ່ນການພັດທະນາ ECCD, ອັດຕາເລື່ອນຊັ້ນຂຶ້ນ ມັດທະຍົມຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມປາຍ, ເຕັກນິກ ແລະ ອາຊີວະສຶກສາ, ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ກໍ່ມີຜົນກະທົບ ຢ່າງແຮງ ຕໍ່ງົບປະມານລາຍຈ່າຍ ຂອງຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ຈຳ ຕ້ອງໄດ້ທົດສອບເພື່ອຄວາມ ເປັນໄປໄດ້.

ເພື່ອປະເມີນຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ໃນປີ 2015, ໂດຍຄຳນຶງເຖິງ ບັນຫາຂັ້ນຕ່ຳຍັງຍາກດ້ານການຄຸ້ມຄອງການເງິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ຈຶ່ງໄດ້ສ້າງໂປຣແກຣມຈຳລອງຍຸດທະສາດພັດທະນາຂະແໜງການ (EFAMOD). EFAMOD ແມ່ນອອກແບບຕາມສະພາບເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ຮູບແບບການສຶກສາ ແລະ ອີງໃສ່ຈຸດປະສົງ ແລະ ໂຄງການການ ສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ. EFAMOD ກວມເອົາລະບົບການ ສຶກສາໂດຍທົ່ວໄປ, ແຕ່ມັນຈະລົງເລິກລາຍ ລະອຽດຢ່າງສັດເຈນສຳລັບ 5 ຂະແໜງການຍ່ອຍ ຂອງ ການສຶກສາໝົດທຸກຄົນ (ອະນຸບານ, ປະຖົມ, ມັດທະຍົມຕົ້ນ, ລົບລ້າງຄວາມ ບໍ່ຮູ້ໜັງສື ແລະ ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ)

EFAMOD:

EFAMOD ກວມເຖິງການຄາດຄະເນຕ່າງໆ ທີ່ພົວພັນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນຄື:

- ການຄາດຄະເນປະຊາກອນຕາມອາຍຸ ແລະ ເພດ
- ການຄາດຄະເນເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ງົບປະມານປະຈຳປີ, ງົບປະມານ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ລາຍຈ່າຍຈາກທຶນຮອນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ທຶນກູ້ຢືມ ແລະ ທຶນ ຊ່ວຍ ເຫຼືອລ້າ)
- ການຄາດຄະເນການເຂົ້າຮຽນໃນທຸກຊັ້ນຮຽນ ແລະ ທຸກສາຍວິຊາ
- ການຄາດຄະເນເຄືອຂ່າຍຂອງໂຮງຮຽນ(ອີງຕາມຄາດໝາຍແລະມາດຕະຖານກ່ຽວພັນເຖິງການຫັນໂຮງຮຽນ ມູນເປັນໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນ, ສ້າງຕັ້ງໂຮງຮຽນໃໝ່ ເພື່ອບໍລິການ ບັນດາບ້ານທີ່ບໍ່ມີໂຮງຮຽນ, ແລະ ການຂະຫຍາຍປັບປຸງປົວແປງໂຮງຮຽນ ສົມບູນ ແລະ ກຸ່ມ ໂຮງຮຽນ).
- ການຄາດຄະເນຈຳນວນຂັ້ນຮຽນ, ຫ້ອງຮຽນ, ຄູ ແລະ ພະນັກງານບໍລິຫານ ກ່ຽວພັນເຖິງ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການເຂົ້າຮຽນ ແລະ ຜົນຂອງການຂະຫຍາຍ ເຄືອຂ່າຍຂອງໂຮງຮຽນ ຊັ້ນປະຖົມ.
- ການຄາດຄະເນການສ້າງຄູ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ຍົກລະດັບຄູ (ໂດຍອີງໃສ່ຈຸດປະສົງ ແລະ ຄາດໝາຍຂອງໂຄງການ EQIPII/TTEST ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ ສຳລັບການ ຂະຫຍາຍ)
- ການຄາດຄະເນປັ້ມແບບຮຽນ ແລະ ຄູ່ມືຄູທີ່ຕ້ອງການ.
- ການຄາດຄະເນງົບປະມານລາຍຈ່າຍປົກກະຕິ(ເງິນເດືອນຂອງຄູ ແລະ ພະນັກງານບໍລິຫານ, ລາຍຈ່າຍອື່ນໆ ນອກຈາກ ເງິນເດືອນ, ກວມເຖິງມູນຄ່າທີ່ພົວພັນເຖິງການ ກະຈາຍອຳນາດ ແລະ ແບ່ງຂັ້ນຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ) ແລະ ງົບປະມານລາຍ ຈ່າຍການລົງທຶນ.
- ການຄາດຄະເນ ດ້ານການເງິນ (ທຶນພາຍໃນ, ທຶນຕ່າງປະເທດ, ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ, ທຶນ ກູ້ຢືມ).

EFAMOD ອີກ 2 ໂປຣແກຣມ ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນ:

- ໂປຣແກຣມສຳຫຼັບຂັ້ນແຂວງ, ຊຶ່ງພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ ຈະໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ໃນການນຳໃຊ້ເພື່ອກຳນົດຄາດໝາຍຂອງແຂວງ ແລະ ເມືອງ ໃນເວລາສ້າງແບບປະຕິບັດງານລະດັບແຂວງ ສຳລັບການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ.

- ໂປຣແກຣມສຳລັບຂັ້ນສູນກາງ ເພື່ອກຳນົດຍຸດທະສາດ ແລະ ຄາດໝາຍສຳລັບບັນດາ ເມືອງ 3 ປະເພດຄື: (ກ) ເມືອງທຸກຍາກທີ່ສຸດ (47 ເມືອງ); (ຂ) ເມືອງທຸກ (25 ເມືອງ); ແລະ (ຄ) ເມືອງບໍ່ທຸກ (10 ເມືອງ)

ໂປຣແກຣມຈຳລອງສ້າງຂຶ້ນເພື່ອ:

1. ວິໄຈເບິ່ງການດຳເນີນງານຂອງລະບົບການສຶກສາທົ່ວໄປໃນປະຈຸບັນ.
2. ຄາດຄະເນ ການພັດທະນາທີ່ເປັນໄປໄດ້ ແລະ ໝາຍສົມສຳລັບລະບົບການສຶກສາ ທົ່ວໄປ ແລະ ລົງເລິກລາຍລະອຽດຂອງຂະແໜງການຍ່ອຍຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ.
3. ຊອກຮູ້ຄວາມເປັນໄປໄດ້ສຳລັບປັບປຸງການດຳເນີນງານ ຂອງລະບົບການສຶກສາທົ່ວໄປໂດຍ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນທີ່ສຸດ.
4. ປະເມີນຄວາມເປັນໄປໄດ້ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍ ແລະ ຄາດໝາຍຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ດ້ານຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ອຸປະກອນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການດ້ານການເງິນ ແລະ ຊ່ອງຫວ່າງ ຂາດດຸ່ນ.
5. ຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການດ້ານຊັບພະຍາກອນ ແລະ ປັດໄຈ ອື່ນໆ ໃນອະນາຄົດ ເພື່ອບັນລຸ ເປົ້າໝາຍ ແລະ ຄາດໝາຍການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ; ແລະ
6. ກຳນົດບູລິມາສິດເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ

ສຳຄັນກ່ວາໝູ່ໝົດ, EFAMOD ໄດ້ເປັນເຄື່ອງມື ທີ່ມີປະສິດທິພາບສຳລັບການປຶກສາຫາລື ລະຫວ່າງ ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນລະດັບຊາດ ແລະ ສາກົນກ່ຽວກັບ: (ກ) ການພັດທະນາແຜນ ປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນໃນອານາຄົດ; (ຂ) ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາການສຶກສາແຫ່ງຊາດ; (ຄ) ຄວາມ ຕ້ອງການດ້ານການເງິນສຳລັບຊຸມປີ 2003-2015; (ງ) ຊ່ອງຫວ່າງຂາດດຸ່ນ ແລະ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນລາຍຈ່າຍ; (ຈ) ກຳນົດຄວາມຕ້ອງການດ້ານການເງິນ.

EFAMOD ໃຊ້ໂປຣແກຣມ EXCEL ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ 28 ຕາຕະລາງ ກວມທຸກຂະແໜງຂອງ ການ ສຶກສາຊຶ່ງມີ: ສາມັນສຶກສາຄື: ລ້ຽງເດັກອະນຸບານ, ຂັ້ນປະຖົມ, ຂັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ, ຂັ້ນມັດທະຍົມປາຍ; ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນຄື: ການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ແລະ ການຝຶກ ອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ທັກສະຂັ້ນພື້ນຖານ; ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນສູງຄື: ເຕັກນິກແລະ ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ; ການສ້າງຄູຄື: ການສ້າງຄູໃນລະບົບ ແລະ ການບໍລິຫານຂະແໜງການ. ສຳຄັນທີ່ສຸດຄື ຕາຕະລາງເຫຼົ່ານີ້ເຊື່ອມຢິງຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ດ້ວຍສົມມຸດຖານ ແລະ ຄາດໝາຍໃນຕາຕະລາງຂໍ້ມູນ ພື້ນຖານ (DBA) ແລະ ຄາດໝາຍ (TARG)

EFAMOD ສ້າງຈາກຕົວບົ່ງຊີ້ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບ ຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການຍ່ອຍ ຂອງການ ສຶກສາ ຊຶ່ງ ເປັນຜົນຈາກການກຳນົດທາງເລືອກໃນຕາຕະລາງຄາດໝາຍ (TARG). ບັນດາຄາດໝາຍໃນທາງ ເລືອກທີ່ກຳນົດເປັນເຄື່ອງມືສຳລັບການປຶກສາຫາລືລະຫວ່າງຜູ້ສ້າງນະໂຍບາຍ ແລະ ພະນັກງານ ອາວຸໂສ ເພື່ອດັດປັບ ແລະ ເຫັນດີກ່ຽວກັບຄາດໝາຍທາງເລືອກ ແລະ ຄວາມເປັນ ໄປໄດ້ຂອງມັນ.

ປັດໄຈປ່ຽນແປງ (DBA ແລະ TARG)

ປັດໄຈປ່ຽນແປງໃນ EFAMOD ໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ 4 ປະເພດ. (ກ) ສົມມຸດຕິຖານ; (ຂ) ຄາດໝາຍ; (ຄ) ປັດໄຈຕັດສິນ; ແລະ (ງ) ຜົນໄດ້ຮັບ. ປັດໄຈຕ່າງໆ ທີ່ໃຊ້ໃນ EFAMOD ແມ່ນໄດ້ກຳນົດໃນຕາຕະລາງ DBAF ຊຶ່ງຊື່ບອກເຖິງ: (ກ) ຄຸນຄ່າຕາມການສັງເກດ ໃນຊຸມປີຜ່ານມາ, ກວມເຖິງປີການ; (ຂ) ຄຸນຄ່າ ຄາດຫວັງໃນປີ 2010 ແລະ 2015. ຄຸນຄ່າທີ່ຄາດຫວັງເຫຼົ່ານີ້ມີຄື: (ກ) ສົມມຸດຕິຖານ, ເມື່ອ ຫາກເປັນ ປັດໄຈພາຍນອກ (ປະຊາກອນ, ປັດໄຈດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ການເງິນ) ແລະ/ຫຼື ບໍ່ຂຶ້ນ ກັບການຕັດສິນ ຂອງລັດຖະບານ, (ຂ) ຄາດໝາຍຕ່າງໆ ບາງສ່ວນ ຫຼື ທັງໝົດທີ່ຂຶ້ນກັບ ກະຊວງສຶກສາທິການ, (ງ) ປັດໄຈຕ່າງໆ ເມື່ອຫາກມີການປ່ຽນແປງທີ່ ຄວມຄຸມໂດຍກະຊວງສຶກສາທິການ, ເຊັ່ນການ ເພີ່ມປີຮຽນ ອີກໜຶ່ງປີ ໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ, ນຳໃຊ້ພາສາທ້ອງຖິ່ນເພື່ອຊ່ວຍໃນ ການສິດສອນ ເດັກຊົນ ເຜົ່າ, ການດັດແກ້ຫຼັກສູດອື່ນໆ, ເຖິງແນວ ໃດກໍຕາມ, ສົມມຸດຕິຖານສຳລັບ ກ

ະຊວງສຶກສາທິການອາດຈະເປັນການຄາດໝາຍຂອງກະຊວງອື່ນໆ ເຊັ່ນກະຊວງການເງິນ ແລະ ຄະນະກຳມະການ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ. ຕາຕະລາງ DBA ເຮັດໃຫ້ຜູ້ນຳໃຊ້ ສາມາດສ້າງທາງ ເລືອກໂດຍເອົາຄຸນຄ່າຄາດ ໝາຍເກືອບທັງໝົດ ທີ່ກ່ຽວພັນ ກັບຕາຕະລາງ TARG , ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍປັດໄຈຫຼັກໆ. ຕາຕະລາງ TARG ແມ່ນອອກແບບເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ ຜູ້ສ້າງນະໂຍບາຍສ້າງທາງເລືອກ ດ້ວຍຕົນເອງ ທີ່ກວມເອົາ ປັດໄຈທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ເທົ່ານັ້ນ.

ປະຊາກອນ (POP)

ການຄາດຄະເນປະຊາກອນ ແຕ່ປີ 1996-2010 ແມ່ນໄດ້ມາຈາກ ” ການຄາດຄະເນປະຊາກອນ ແຜນ ອາຍຸເຂົ້າໂຮງຮຽນໃນສປປລ ” ໄລຍະປະເມີນຜົນການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ໃນປີ 2000. ນັບແຕ່ ປີ 2010 ເຖິງ ປີ 2020 ແມ່ນອີງໃສ່ສົມ ມຸດຕິຖານສອງຢ່າງຄື: (ກ) ອັດຕາການເກີດຂອງແຕ່ລະປີ ຫຼຸດລົງ 0,1%, ແລະ (ຂ) ອັດຕາການຕາຍຕາມອາຍຸ ແລະ ເພດແມ່ນບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ.

ການຄາດຄະເນຂໍ້ມູນດ້ານເສດຖະກິດການເງິນ (ECOFIN):

ສຳລັບໄລຍະປີ 2002-04, ການຄາດຄະເນແມ່ນໄດ້ຈາກກອບງົບປະມານໄລຍະກາງຂອງຂະແໜງ ການສຶກສາ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ. ຂໍ້ມູນແມ່ນດັດປັບຍ້ອນຂໍ້ມູນດ້ານການເງິນໃນໂປຣແກຣມ ຈຳລອງແມ່ນໄດ້ຄາດຄະເນ ເປັນມູນຄ່ານັບແຕ່ປີ 2005, ການຄາດຄະເນ GDP ແມ່ນອີງໃສ່ຂໍ້ມູນ ທີ່ສະໜອງໃຫ້ໂດຍກະຊວງການເງິນ ແລະ ຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການ ລົງທຶນ.

ການຄາດຄະເນ ECOFIN ແມ່ນອີງໃສ່ 9 ປັດໄຈຄື:

1. ຄວາມຄາດຫວັງຂອງອັດຕາເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດ (ຄາດໝາຍ ແລະ ສົມມຸດຕິຖານ)
2. ຊັດສ່ວນຂອງທຶນຮອນທັງໝົດຂອງລັດ, ນອກຈາກທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ, ທີ່ພົວພັນເຖິງ GDP (ຄາດໝາຍ ແລະ ສົມມຸດຕິຖານ)
3. ຊັດສ່ວນຂອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າທີ່ພົວພັນເຖິງGDP (ຄາດໝາຍ ແລະ ສົມມຸດຕິຖານ)
4. ຊັດສ່ວນຂອງງົບປະມານລາຍຈ່າຍປົກກະຕິຂອງລັດທີ່ພົວພັນເຖິງGDP (ຄາດໝາຍ ແລະ ສົມມຸດຕິຖານ)
5. ຊັດສ່ວນຂອງງົບປະມານການລົງທຶນຂອງລັດທີ່ພົວພັນເຖິງ GDP (ຄາດໝາຍ ແລະ ສົມມຸດຕິຖານ)
6. ຊັດສ່ວນຂອງແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ (PIP) ທີ່ເປັນການລົງທຶນພາຍໃນ (ປັດໄຈຕັດສິນແລະ ຄາດໝາຍ)
7. ຊັດສ່ວນຂອງງົບປະມານລາຍຈ່າຍຂອງລັດໃຫ້ຂະແໜງການສຶກສາ (ປັດໄຈຕັດສິນແລະຄາດໝາຍ)
8. ຊັດສ່ວນຂອງແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ (PIP) ສຳລັບການສຶກສາ(ປັດໄຈຕັດສິນ)
9. ຊັດສ່ວນຂອງແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ທີ່ເປັນທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ (ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ, ທຶນກູ້ຢືມ) ຄາດ ໝາຍ ຂອງບັນດາປັດໄຈດັ່ງນີ້ ແມ່ນມີຢູ່ໃນ ຕາຕະລາງ ” DBA “ ແລະ ” Scenario.”

1.2 ນະໂຍບາຍທາງເລືອກທີ່ໄດ້ພິຈາລະນາ

ໄດ້ສ້າງທາງເລືອກຈຳນວນໜຶ່ງ ເພື່ອປະເມີນປະໂຫຍດທາງເລືອກ ທີ່ກ່ຽວພັນເຖິງປັດໄຈຕ່າງໆ ທີ່ ເປັນຜົນກະທົບ ໂດຍກົງ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ຕ້ອງການ, ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ການເພີ່ມຂຶ້ນເງິນເດືອນ.
- ການພັດທະນາການສຶກສາ ຊັ້ນອະນຸບານ.
- ອັດຕາເລື່ອນຊັ້ນຈາກຂັ້ນ ປ.5 ຂຶ້ນ ມ.1, ຈາກຂັ້ນ ມ.3 ຂຶ້ນ ມ.4 ແລະ ຂັ້ນ ມ.6 ຂຶ້ນຮຽນຕໍ່.
- ການເພີ່ມອັກຂຽນໜຶ່ງໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ.
- ລະບົບເບັ້ຍລ້ຽງ ແລະ ໂຮງຕາ.

ທາງເລືອກທັງໝົດນີ້ ແມ່ນອີງໃສ່ສົມມຸດຕິຖານຮ່ວມກັນ ກ່ຽວກັບສະພາບເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ການເງິນ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ອັດຕາການເຕີບໂຕຂອງ GDP ໃນແຕ່ລະປີແມ່ນ 7% ເລີ່ມຕົ້ນຈາກປີ 2004 (ສົມມຸດຕິຖານຂອງຄະນະ ກຳມະການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ).
- ທຶນຮອນຂອງລັດທັງໝົດ, ບໍ່ນັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າເຖິງ 20,5% ຂອງ GDP ໃນປີ 2015-16, ເພື່ອທຽບໃສ່ ອັດຕາສະເລ່ຍ 12% ໃນປີ 2001 ແລະ 2002.
- ອັດຕາສ່ວນຂອງງົບປະມານລາຍຈ່າຍຂອງລັດໃນຂະແໜງການສຶກສາເຖິງ 15% ໃນປີ 2010-11 ແລະ 18% ໃນປີ 2015-16.

ສຳລັບພິຈາລະນາແຕ່ລະປັດໄຈປ່ຽນແປງ ໄດ້ພິຈາລະນາ 3 ທາງເລືອກຄື: ທາງເລືອກທີ 1: ຕ່ຳ, ທາງເລືອກ ທີ 2: ປານກາງ ແລະ ທາງເລືອກທີ 3: ສູງ, ທາງເລືອກ ທີ 2 ເປັນທາງເລືອກສຸດທ້າຍ ທີ່ໄດ້ເຫັນດີ ໂດຍລັດຖະມົນຕີ ແລະ ກອງປະຊຸມຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາທົ່ວປະເທດ ໃນເດືອນມິຖຸນາປີ 2004. ຄວາມເຫັນດີເປັນເອກະສັນ, ແມ່ນອີງ ໃສ່ຄວາມອ່ອນໄຫວທີ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຜົນກະທົບບາງເລັກໜ້ອຍຕໍ່ຄາດໝາຍຫຼັກຂອງງົບປະມານລາຍຈ່າຍ ຂອງຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ຊ່ອງຫວ່າງຂາດດຸນຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ.

ໄດ້ມີການພິຈາລະນາເຖິງ ການປ່ຽນແປງດ້ານປັດໄຈແວດລ້ອມດ້ານການເງິນ, ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສະໜອງທຶນໃຫ້ຂະແໜງການສຶກສາ ຖ້າຫາກວ່າງົບປະມານລາຍຈ່າຍປົກກະຕິ ແລະ ຊັດສ່ວນຂອງງົບປະມານລາຍຈ່າຍຂອງລັດທັງໝົດແບ່ງປັນໃຫ້ຂະແໜງການສຶກສາຕໍ່ກວ່າການຄາດຄະເນ ຊຶ່ງ ເອີ້ນວ່າ “ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ”

ເຖິງແມ່ນວ່າ ຄາດໝາຍໃນ EFAMOD ໄດ້ກຳນົດສຳລັບປີ 2010-11 ແລະ 2015-16, ການວິໄຈແມ່ນໃຊ້ກຳນົດ ເວລາອັນດຽວກັນໃນການປະເມີນທຸກໆ ທາງເລືອກ, ແຕ່ຈະໃຊ້ສິກຮຽນ 2009-10 ແລະ 2014-15 ໃນພາກທີ I ເຖິງ III ແລະ V ອີງຕາມລະບົບການວາງແຜນ 5 ປີ ຂອງລັດຖະບານ, ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄາດໝາຍສຳລັບ ປີ 2010-11 ແລະ 2009-10 ແລະ 2015-16 ແລະ 2014-15 ແມ່ນຜິດດ່ຽງກັນໜ້ອຍດຽວ. ຈຸດຕິຂອງການຮັກສາ ປີ 2010-11 ແລະ 2015-16 ແມ່ນຄາດໝາຍເປັນຕົວເລກມີນຕາມທີ່ໄດ້ອະທິບາຍກ່ອນໜ້ານີ້.

ບັນດາຄາດໝາຍ

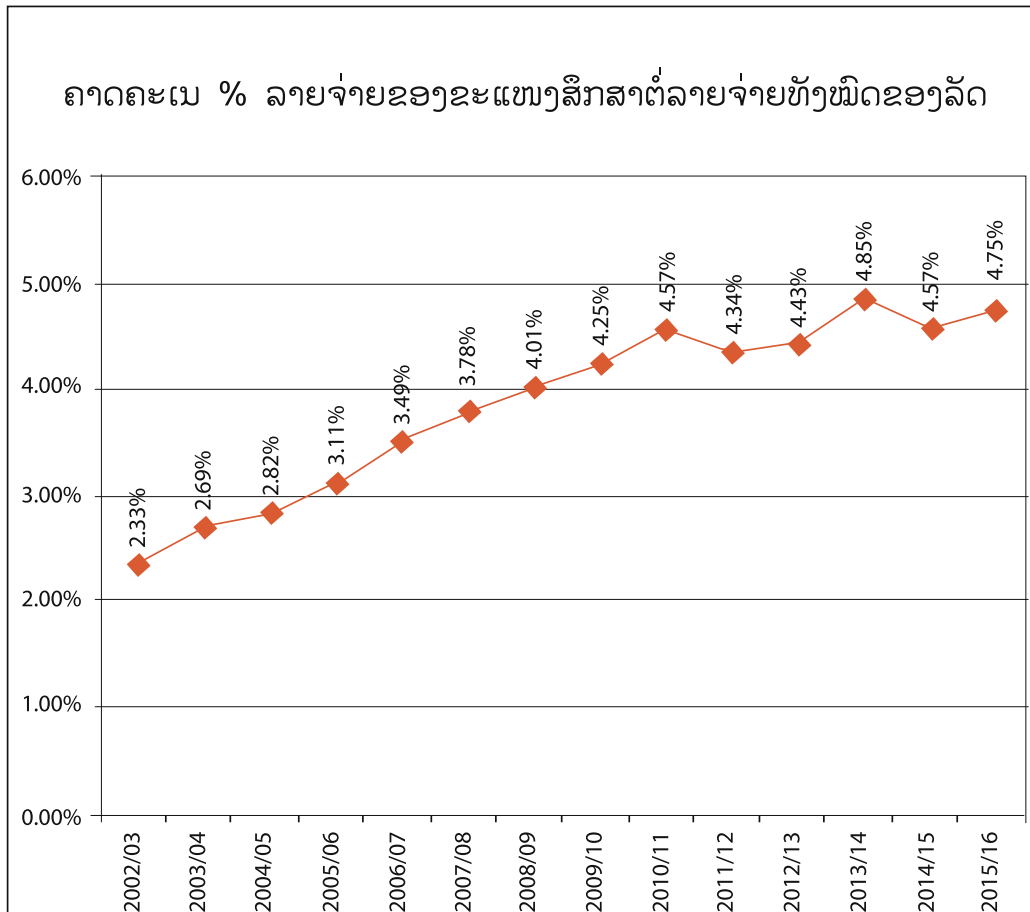
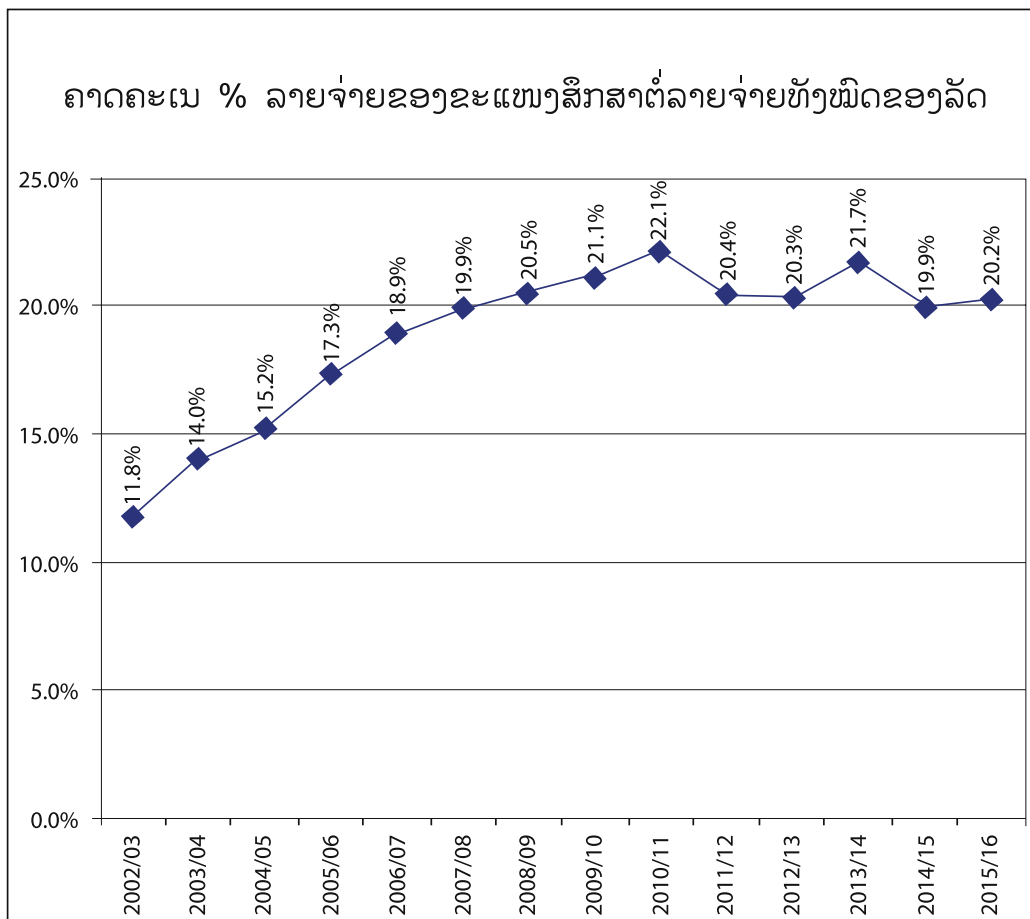
ເສດຖະກິດ - ການເງິນ(ECOFIN)	ຕົວຈິງ	ຄາດໝາຍ	
	2002-03	2010-11	2015-16
ອັດຕາເພີ່ມ ຂອງ GDP	6.6%	7.0%	7.0%
ລາຍຮັບ ຍົກເວັ້ນການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ / GDP (%)	13.1%	18.0%	20.5%
ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ / GDP (%)	1.4%	2.0%	1.5%
ລາຍຈ່າຍປົກກະຕິຂອງລັດ / GDP (%)	7.8%		15.0%
ລາຍຈ່າຍລົງທຶນຂອງລັດ / GDP (%)	10.9%	9.0%	8.5%
ລາຍຈ່າຍສຶກສາທັງໝົດ / ລາຍຈ່າຍ ຂອງລັດທັງໝົດ (%)	12.9%	15.0%	18.0%
ຊັ້ນອະນຸບານ			
ອັດຕາເຂົ້າຮຽນ ຂອງເດັກ 3 & 4 ປີ (ເພດຍິງ)	6.1%	11.0%	17.0%
ອັດຕາເຂົ້າຮຽນ ຂອງເດັກ 3 & 4 ປີ (ເພດຊາຍ)	5.7%	11.0%	17.0%
ອັດຕາເຂົ້າຮຽນ ຂອງເດັກ 3 & 4 ປີ	5.9%	10.4%	15.8%

ອັດຕາເຂົ້າຮຽນ ຂອງເດັກ 5 ປີ (ເພດຍິງ)	9.5%	30.0%	55.0%
ອັດຕາເຂົ້າຮຽນ ຂອງເດັກ 5 ປີ (ເພດຊາຍ)	8.9%	30.0%	55.0%
ອັດຕາເຂົ້າຮຽນ ຂອງເດັກ 5 ປີ	9.2%	27.4%	50.0%
ອັດຕາເຂົ້າຮຽນ ຂອງເດັກ 3 ຫາ 5 ປີ (ເພດຍິງ)	7.2%	16%	27%
ອັດຕາເຂົ້າຮຽນ ຂອງເດັກ 3 ຫາ 5 ປີ (ເພດຊາຍ)	6.8%	16%	27%
ອັດຕາເຂົ້າຮຽນ ຂອງເດັກ 3 ຫາ 5 ປີ	7.0%	16%	27%
ຊັດສ່ວນຂອງນັກຮຽນອະນຸບານໃນໂຮງຮຽນຊຸມຊົນ	0.0%	20.0%	30.0%
ຊັດສ່ວນຂອງນັກຮຽນອະນຸບານໃນໂຮງຮຽນເອກະຊົນ	0.0%	25.0%	30.0%
ອັດຕາເຂົ້າຮຽນໃໝ່ລວມ			
ເພດຍິງ	88.5%	100.0%	100.0%
ເພດຊາຍ	97.5%	100.0%	100.0%
ໂຮງຮຽນປະຖົມ			
ຊັດສ່ວນການປ່ຽນໂຮງຮຽນ ເປັນໂຮງຮຽນສົມບູນ		80.0%	ສຳເລັດ
ສະເລ່ຍຈຳນວນບ້ານຕໍ່ໂຮງຮຽນໃໝ່ ໜຶ່ງຫຼັງ		2	2
ອັດຕາເລື່ອນຊັ້ນ			
ຈົບ ໕ ຮຽນຕໍ່ ມ1 (ເພດ ຍິງ)	73.1%	80.7%	85.0%
ຈົບ ໕ ຮຽນຕໍ່ ມ1 (ເພດ ຊາຍ)	78.9%	83.3%	85.0%
ຈົບ ໕ ຮຽນຕໍ່ ມ1 (ລວມ)	76.3%	82.1%	84.5%
ຈົບ ໓ ຮຽນຕໍ່ ມ4 (ເພດ ຍິງ)	79.9%	85.0%	85.0%
ຈົບ ໓ ຮຽນຕໍ່ ມ4 (ເພດ ຊາຍ)	80.8%	85.0%	85.0%
ຈົບ ໓ ຮຽນຕໍ່ ມ4 (ລວມ)	84.4%	85.0%	85.0%
ຈົບ ໓ ຮຽນຕໍ່ ສະຖາບັນຕ່າງໆ	76.0%	76.0%	76.1%
ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ			
ຊັດສ່ວນຄົນກຶກໜັງສືເຂົ້າຮຽນບຳລຸງປະຖົມ		2.0%	2.0%
ຊັດສ່ວນເດັກປະລະ ປ1 ແລະ ປ2 ເຂົ້າຮຽນບຳລຸງປະຖົມ		20.0%	20.0%
ຊັດສ່ວນຄົນກຶກໜັງສື ເຂົ້າຮຽນລົບລ້າງ		2.0%	2.0%
ຊັດສ່ວນຄົນກຶກໜັງສື ເຂົ້າຮຽນອົບຮົມວິຊາຊີບ		2.0%	2.0%
ຊັດສ່ວນເດັກປະລະ ປ1 ແລະ ປ2 ເຂົ້າອົບຮົມວິຊາຊີບ		3.0%	3.0%
ຄູສອນ			
ອັດຕາການສູນເສຍຄູສອນ	6.7%	5.0%	5.0%
ຊັ້ນປະຖົມ			
ສະເລ່ຍນັກຮຽນຕໍ່ຫ້ອງ		30.1	30.1
ສະເລ່ຍຄູສອນຕໍ່ຫ້ອງ		1.0	1.0

ຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ			
ສະເລັຍນັກຮຽນຕໍ່ຫ້ອງ		40.0	40.0
ສະເລັຍຄູສອນຕໍ່ຫ້ອງ		1.75	1.75
ເງິນເດືອນ ຄູ - ພະກຸງ	2002 ເງິນເດືອນຄູ ຕໍ່GDPຕໍ່ຄົນ	2010 ເງິນເດືອນຄູ ຕໍ່GDPຕໍ່ຄົນ	ອັດຕາສ່ວນ ຕໍ່ເງິນເດືອນ ຄູປະຖົມ
ອະນຸບານ	0.61	2.00	1.00
ປະຖົມ	0.61	2.00	1.00
ມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ	0.81	2.64	1.32
ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ		0.80	0.40
ມັດທະຍົມຕອນປາຍ	1.02	3.32	1.66
ອາຊີວະ ແລະ ເຕັກນິກ	1.02	3.32	1.66
ສ້າງຄູ	1.04	3.40	1.70
ສະຖາບັນຊັ້ນສູງ	1.94	3.80	1.90
ພະນັກງານບໍລິຫານ	1.03	3.36	1.68
ມູນຄ່າການໃຊ້ຈ່າຍປົກກະຕິຕໍ່ນັກຮຽນປະຈຳເດືອນ (X1000ກີບ)		2010	2015
ຊັ້ນປະຖົມ			
ບົວລະບັດ ແລະ ສ້ອມແປງ		80	130
ປຶ້ມແບບຮຽນ ແລະ ອຸປະກອນການສິດສອນ		110	160
ເບີ້ຍລ້ຽງ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງໆ		20	30
ຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ			
ບົວລະບັດ ແລະ ສ້ອມແປງ		80	130
ປຶ້ມແບບຮຽນ ແລະ ອຸປະກອນການສິດສອນ		150	200
ເບີ້ຍລ້ຽງ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງໆ		30	50

ເບີຍລ້ຽງ			
ສະຖາບັນສ້າງຄູ	2002	2010	2015
% ນັກຮຽນຈົບ ລະບົບ 5+4	100.0%	100.0%	100.0%
% ນັກຮຽນຈົບ ລະບົບ 8+3	23.0%	33.5%	40.0%
% ນັກຮຽນຈົບ ລະບົບ 11+1	44.0%	41.5%	40.0%
% ນັກຮຽນຈົບ ລະບົບ 11+3	56.0%	46.2%	40.0%
ສະເລ່ຍເບີຍລ້ຽງຕໍ່ນັກສຶກສາໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ (X000)	830.3	1150.5	1426.7
ເຕັກນິກ ແລະ ອາຊີວະສຶກສາ	2002	2015	
% ນັກຮຽນເບີຍລ້ຽງໃນ ເຕັກນິກລະບົບ 8+3	54.0%	10.0%	
% ນັກຮຽນເບີຍລ້ຽງໃນ ໂຮງຮຽນພະຍາບານລະບົບ 11+2	31.0%	10.0%	
% ນັກຮຽນເບີຍລ້ຽງໃນ ອາຊີວະລະບົບ 5+4	0.0%	0.0%	
% ນັກຮຽນເບີຍລ້ຽງ ໂຮງຮຽນສິລະປະລະບົບ 8+4	77.0%	10.0%	
% ນັກຮຽນເບີຍລ້ຽງໃນ ເຕັກນິກລະບົບ 11+3	30.0%	10.0%	
ສະເລ່ຍເບີຍລ້ຽງຕໍ່ນັກສຶກສາໃນໂຮງຮຽນເຕັກນິກແລະອາຊີວະ (X000)	280.1	216.9	140.5
ການສຶກສາຊັ້ນສູງ	2002	2015	
% ນັກຮຽນເບີຍລ້ຽງໃນ ເຕັກນິກລະບົບ 11+3	1.4%	5.0%	
% ນັກຮຽນເບີຍລ້ຽງໃນ ວິທະຍາສາດພື້ນຖານ	43.3%	10.0%	
% ນັກຮຽນເບີຍລ້ຽງບໍ່ນັບຄະນະ ວິສະວະກຳສາດແລະ ແພດສາດ	36.3%	10.0%	
% ນັກຮຽນເບີຍລ້ຽງ ໃນຄະນະ ວິສະວະກຳສາດ	10.5%	10.0%	
% ນັກຮຽນເບີຍລ້ຽງ ໃນຄະນະ ແພດສາດ	91.1%	10.0%	
ສະເລ່ຍເບີຍລ້ຽງຕໍ່ນັກສຶກສາໃນສະຖາບັນຂອງລັດ (X000)	314.3	271.0	208.4
ຈຳນວນນັກສຶກສາເບີຍລ້ຽງທັງໝົດ	17,218	31,301	27,493

	2002-03	2003-04	2004-05	2005-06	2006-07	2007-08	2008-09	2009-10	2010-11	2011-12	2012-13	2013-14	2014-15	2015-16
	ປີຖານ	ຄາດຄະເນ	ຄາດຄະເນ	ຄາດຄະເນ	ຄາດຄະເນ	ຄາດຄະເນ	ຄາດຄະເນ	ຄາດຄະເນ	ຄາດຄະເນ	ຄາດຄະເນ	ຄາດຄະເນ	ຄາດຄະເນ	ຄາດຄະເນ	ຄາດຄະເນ
ລົງເຕັກ - ອະນຸບານ														
ລົງເຕັກ														
ຈຳນວນນັກຮຽນ	2,541	3,880	5,478	7,097	8,854	10,619	12,170	13,814	15,439	16,970	18,492	20,013	21,531	23,046
ອະນຸບານ														
ຈຳນວນນັກຮຽນ	36,438	42,221	49,439	56,582	63,468	71,793	80,683	88,506	95,409	107,055	120,471	133,799	147,038	160,168
ສັດສ່ວນນັກຮຽນໃນໂຮງຮຽນສັດ (%)	79.6%	76.6%	73.5%	70.4%	67.3%	64.2%	61.2%	58.1%	55.0%	52.0%	49.0%	46.0%	43.0%	40.0%
ສັດສ່ວນນັກຮຽນໃນໂຮງຮຽນເອກະຊົນ (%)	20.4%	20.9%	21.5%	22.1%	22.7%	23.3%	23.8%	24.4%	25.0%	26.0%	27.0%	28.0%	29.0%	30.0%
ສັດສ່ວນນັກຮຽນໃນໂຮງຮຽນຊຸມຊົນ (%)	0.0%	2.5%	5.0%	7.5%	10.0%	12.5%	15.0%	17.5%	20.0%	22.0%	24.0%	26.0%	28.0%	30.0%
ຈຳນວນຄູ ແລະພະນັກງານຕ້ອງການເພີ່ມໃນປີ, ລັດ & ຊຸມຊົນ (%)		489	590	607	621	708	743	719	692	904	1,004	1,021	1,037	1,050
ຈຳນວນຫ້ອງ ຕ້ອງການເພີ່ມໃນປີ, ລັດ & ຊຸມຊົນ (%)		213	256	241	225	253	246	204	163	264	287	261	235	209
ຊັ້ນປະຖົມ														
ຈຳນວນນັກຮຽນເຂົ້າໃໝ່ (ເພດຍິງ)	89,500	89,806	89,834	89,863	89,155	89,061	89,739	89,895	89,313	89,977	87,164	87,253	87,267	87,199
ຈຳນວນນັກຮຽນເຂົ້າໃໝ່ (ເພດຊາຍ)	103,246	102,638	101,673	100,612	98,516	96,782	95,979	94,572	92,368	93,095	90,269	90,429	90,522	90,555
ຈຳນວນນັກຮຽນທັງໝົດ	875,300	876,220	872,665	865,764	857,295	844,647	838,974	842,746	852,907	867,869	878,056	885,733	888,979	891,469
% ນັກຮຽນປະຖົມໃນໂຮງຮຽນເອກະຊົນ	2.0%	2.1%	2.3%	2.4%	2.5%	2.6%	2.8%	2.9%	3.0%	3.2%	3.4%	3.6%	3.8%	4.0%
ຈຳນວນຄູທັງໝົດທີ່ຕ້ອງການບັນຈຸໃໝ່ ໃນແຕ່ລະປີ		2,337	1,736	1,628	1,575	1,435	1,657	1,969	2,267	2,340	2,213	2,149	2,016	1,993
ໃນນັ້ນເພື່ອທົດແທນຄູທີ່ສູນເສຍ	1,931	1,956	1,942	1,922	1,901	1,871	1,858	1,865	1,890	1,918	1,937	1,950	1,954	1,957
ຈຳນວນຫ້ອງ ທີ່ຕ້ອງການສ້າງໃໝ່ໃນແຕ່ລະປີ		2,706	1,335	1,335	1,335	1,335	1,335	1,335	1,335	507	362	285	263	263
ຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ														
ຈຳນວນນັກຮຽນເຂົ້າໃໝ່ (ເພດຍິງ)	38,220	39,363	40,847	43,566	46,693	51,105	52,444	52,541	52,915	54,339	56,582	60,484	65,582	69,192
ຈຳນວນນັກຮຽນເຂົ້າໃໝ່ (ເພດຊາຍ)	49,123	49,991	51,974	54,516	58,246	62,793	62,270	60,319	59,135	59,496	61,269	64,963	69,248	71,812
ຈຳນວນນັກຮຽນທັງໝົດ	229,117	241,540	251,625	262,500	277,715	298,147	313,890	321,501	414,924	421,109	430,609	450,031	479,666	514,186
ຈຳນວນຄູທັງໝົດທີ່ຕ້ອງການບັນຈຸໃໝ່ ໃນແຕ່ລະປີ		1,057	1,015	1,092	1,319	1,603	1,493	1,219	5,023	1,178	1,337	1,792	2,281	2,560
ຈຳນວນຫ້ອງ ທີ່ຕ້ອງການສ້າງໃໝ່ໃນແຕ່ລະປີ		362	328	360	472	611	531	364	2,462	150	230	471	719	837
ການສຶກສາສາມອາດລະບົບໂຮງຮຽນ														
ຈຳນວນນັກຮຽນທັງໝົດ		105,624	104,540	103,585	102,756	102,083	101,493	100,936	100,402	99,830	99,221	98,634	98,095	98,076
ອັດຕາການຮູ້ທັງຂອງຜູ້ໃຫຍ່ຈາກການສອບຖາມ				80.8%	83.4%	86.0%	88.5%	90.7%	92.6%	94.1%	95.3%	96.5%	97.7%	98.9%
ອັດຕາການຮູ້ທັງຂອງຜູ້ໃຫຍ່ຈາກການສອບເສງ				47.1%	48.1%	49.2%	50.5%	51.8%	53.4%	55.0%	56.6%	58.2%	59.8%	61.4%
ການສ້າງຄູ														
ຈຳນວນນັກຮຽນທັງໝົດ	9,506	10,813	12,122	14,165	17,018	20,117	23,484	26,989	30,474	29,024	33,415	37,184	28,614	36,693
ຈຳນວນນັກຮຽນເສງຈັບ	3,026	3,350	3,658	4,292	5,218	6,150	7,146	8,163	9,135	8,656	9,958	11,102	6,424	11,300
ຈຳນວນຄູທັງໝົດທີ່ຕ້ອງການບັນຈຸໃໝ່ ໃນແຕ່ລະປີ		134	147	205	273	316	363	409	452	-92.1	515	464	-253.9	588
ຈຳນວນຫ້ອງ ທີ່ຕ້ອງການສ້າງໃໝ່ໃນແຕ່ລະປີ		44	44	68	95	103	112	117	116	0	146	126	0	269
ຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ														
ຈຳນວນນັກຮຽນທັງໝົດ	119,236	136,409	153,888	167,986	178,655	187,544	196,950	209,615	140,639	154,392	162,693	239,770	250,501	259,265
ຈຳນວນຄູທັງໝົດທີ່ຕ້ອງການບັນຈຸໃໝ່ ໃນແຕ່ລະປີ		874	931	855	768	734	784	942	-2189.4	808	623	3,314	884	828
ຈຳນວນຫ້ອງ ທີ່ຕ້ອງການສ້າງໃໝ່ໃນແຕ່ລະປີ		366	383	327	268	241	261	340	-1406.1	297	179	1,662	231	189
ໂຮງຮຽນ ເຕັກນິກ ແລະ ອາຊີວະສຶກສາ														
ຈຳນວນນັກຮຽນທັງໝົດ	19,955	24,131	27,478	30,996	35,042	38,976	42,617	45,727	48,037	47,160	50,265	53,592	42,572	48,616

	2002-03	2003-04	2004-05	2005-06	2006-07	2007-08	2008-09	2009-10	2010-11	2011-12	2012-13	2013-14	2014-15	2015-16
	ປີຖານ	ຄາດຄະເນ	ຄາດຄະເນ	ຄາດຄະເນ	ຄາດຄະເນ	ຄາດຄະເນ	ຄາດຄະເນ	ຄາດຄະເນ	ຄາດຄະເນ	ຄາດຄະເນ	ຄາດຄະເນ	ຄາດຄະເນ	ຄາດຄະເນ	ຄາດຄະເນ
ການສຶກສາຊັ້ນສູງ														
ຈຳນວນນັກຮຽນລວມໃນສະຖາບັນຂອງລັດ	18,410	19,537	20,775	23,048	26,801	31,373	36,586	42,213	47,900	53,672	59,363	65,317	50,515	59,778
ຈຳນວນນັກຮຽນລວມໃນສະຖາບັນຂອງເອກະຊົນ	6,860	7,882	8,766	9,903	11,521	13,401	15,458	17,576	19,582	21,444	23,343	25,407	18,955	22,407
ຈຳນວນນັກຮຽນທັງໝົດ	25,270	27,420	29,540	32,951	38,323	44,774	52,044	59,789	67,482	75,116	82,707	90,724	69,470	82,185
ງົບປະມານການໃຊ້ຈ່າຍຂອງຂະແໜງການສຶກສາ (ລ້ານກີບ)														
ການໃຊ້ຈ່າຍປົກກະຕິ (ລ້ານກີບ)														
ໃນວຽກບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ (ລ້ານກີບ)		38,199	49,268	60,085	71,453	80,938	92,605	102,047	114,014	120,795	124,499	131,440	138,460	145,560
ໃນຊັ້ນຮຽນປະຖົມ (ລ້ານກີບ)		9,805	13,766	18,358	23,624	29,927	37,054	44,592	52,433	58,695	65,605	72,390	79,003	85,385
ໃນຊັ້ນຮຽນອະນຸບານ (ລ້ານກີບ)		205,092	242,372	280,375	320,011	359,530	403,655	459,217	515,008	557,583	599,200	640,915	681,132	722,180
ໃນຊັ້ນຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ (ລ້ານກີບ)		70,934	95,026	121,657	153,077	191,117	230,092	266,011	383,509	414,366	449,422	496,560	557,896	628,743
ໃນການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ (ລ້ານກີບ)		32,564	36,447	40,739	45,443	50,470	55,909	61,817	68,229	70,553	72,988	75,539	78,258	81,181
ໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ (ລ້ານກີບ)		13,288	17,063	22,607	30,516	40,276	52,164	66,245	82,437	80,320	98,521	115,662	97,263	125,561
ລວມການໃຊ້ຈ່າຍປົກກະຕິສຳລັບແຜນ EFA (ລ້ານກີບ)		331,683	404,674	483,737	572,670	671,319	778,874	897,881	1,101,616	1,181,517	1,285,735	1,401,067	1,493,551	1,643,050
ໃນຊັ້ນຮຽນມັດທະຍົມຕອນປາຍ (ລ້ານກີບ)		32,278	48,441	66,213	84,832	104,447	126,150	152,130	114,306	132,696	147,430	228,477	250,404	271,275
ໃນຊັ້ນຮຽນ ເັກນິກ ແລະ ອາຊີວະສຶກສາ (ລ້ານກີບ)		15,232	19,773	24,933	31,043	37,541	44,191	50,682	56,629	57,479	63,842	70,553	57,070	67,789
ໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ (ລ້ານກີບ)		10,878	14,237	18,569	24,634	32,437	42,109	53,638	66,754	79,488	93,147	108,201	94,636	112,424
ລວມການໃຊ້ຈ່າຍປົກກະຕິທັງໝົດ (ລ້ານກີບ)	201,410	428,270	536,393	653,538	784,632	926,681	1,083,928	1,256,378	1,453,319	1,571,976	1,714,654	1,939,738	2,034,120	2,240,098
ໃນນັ້ນໃຊ້ຈ່າຍຄ່າເບິ່ງລົງ (ລ້ານກີບ)	15,441	17,322	19,019	21,404	24,742	28,395	32,252	36,087	39,625	40,355	44,047	47,374	35,996	42,891
%ການໃຊ້ຈ່າຍຄ່າເບິ່ງລົງໃນການໃຊ້ຈ່າຍປົກກະຕິ (ລ້ານກີບ)	7.67%	4.04%	3.55%	3.28%	3.15%	3.06%	2.98%	2.87%	2.73%	2.57%	2.57%	2.44%	1.77%	1.91%
ການໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການລົງທຶນ (ລ້ານກີບ)														
ໃນວຽກບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ (ລ້ານກີບ)		2,080	2,080	2,080	2,080	2,080	2,080	2,080	2,080	2,080	2,080	2,080	2,080	2,080
ໃນຊັ້ນຮຽນອະນຸບານ (ລ້ານກີບ)		7,669	8,849	8,187	7,487	8,112	7,653	6,144	4,718	7,597	7,935	6,848	5,767	4,685
ໃນຊັ້ນຮຽນປະຖົມ (ລ້ານກີບ)		97,666	59,265	59,538	59,824	60,123	60,436	60,763	61,106	38,106	34,397	32,610	32,408	32,830
ໃນຊັ້ນຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ (ລ້ານກີບ)		27,054	25,808	28,023	34,630	42,906	39,573	31,380	145,249	24,399	28,983	42,350	56,486	64,047
ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ (ລ້ານກີບ)		5,963	5,925	5,901	5,881	5,863	1,030	1,029	1,027	1,026	1,025	428	428	428
ໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ (ລ້ານກີບ)		3,716	3,724	5,558	7,582	8,199	8,867	9,212	9,163	450	11,428	9,872	450	20,650
ລວມການໃຊ້ຈ່າຍປົກກະຕິສຳລັບແຜນ EFA (ລ້ານກີບ)		142,068	103,569	107,206	115,403	125,202	117,558	108,528	221,263	71,578	83,768	92,107	95,539	122,639
ໃນຊັ້ນຮຽນມັດທະຍົມຕອນປາຍ (ລ້ານກີບ)		23,443	24,943	22,558	19,918	18,883	20,335	25,026	(68,742)	20,920	15,053	95,400	20,863	18,949
ໃນຊັ້ນຮຽນ ເັກນິກ ແລະ ອາຊີວະສຶກສາ (ລ້ານກີບ)		5,274	4,430	5,187	6,343	6,121	5,640	4,873	3,832	1,415	7,275	7,502	1,595	12,131
ໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ (ລ້ານກີບ)		13,269	13,892	14,544	41,076	43,005	45,025	47,140	49,355	22,002	23,035	24,117	25,250	26,436
ລວມການໃຊ້ຈ່າຍລົງທຶນທັງໝົດ (ລ້ານກີບ)	298,146	186,133	148,914	151,576	184,820	195,291	190,639	187,647	207,787	117,993	131,212	221,206	145,327	182,235
% ການໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດຂອງແຜນ EFA ຕໍ່ການໃຊ້ຈ່າຍຂອງຂະແໜງການສຶກສາທັງໝົດ		77.1%	74.2%	73.4%	71.0%	71.0%	70.3%	69.7%	79.6%	74.1%	74.2%	69.1%	72.9%	72.9%
ຊ່ອງຫວ່າງດ້ານການເງິນ														
ຄາດຄະເນລາຍຮັບທັງໝົດເຂົ້າໃນຂະແໜງການສຶກສາ	499,556	532,974	567,389	602,708	685,680	778,653	882,714	999,059	1,129,007	1,290,347	1,471,541	1,674,772	1,902,448	2,157,219
ຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການລາຍຈ່າຍທັງໝົດ ຂອງຂະແໜງການສຶກສາ	499,556	614,404	685,307	805,113	969,452	1,121,973	1,274,568	1,444,025	1,661,106	1,689,969	1,845,866	2,160,944	2,179,448	2,422,333
ຄາດຄະເນຊ່ອງຫວ່າງຂອງລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ (ລ້ານກີບ)	-	-81,430	-117,918	-202,405	-283,771	-343,320	-391,854	-444,966	-532,099	-399,622	-374,325	-486,172	-277,000	-265,115
ຄາດຄະເນ % ລາຍຈ່າຍຂອງຂະແໜງສຶກສາຕໍ່ລາຍຈ່າຍທັງໝົດ	11.78%	14.04%	15.20%	17.35%	18.93%	19.87%	20.50%	21.01%	22.07%	20.43%	20.32%	21.68%	19.93%	20.21%
ຄາດຄະເນ % ລາຍຈ່າຍຂອງຂະແໜງສຶກສາຕໍ່ລາຍຮັບຕໍ່ຫົວຄົນ	2.33%	2.69%	2.82%	3.11%	3.49%	3.78%	4.01%	4.25%	4.57%	4.34%	4.43%	4.85%	4.57%	4.75%

ພາກທີ V

ຍຸດທະສາດສໍາລັບການຈັດຕັ້ງ
ປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ
ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ.

ພາກທີ V

ຍຸດທະສາດສໍາລັບການຈັດຕັ້ງ
ປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ
ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ.

ໝວດທີ1:

ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ການວາງແຜນ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ.

ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນຈຳຕ້ອງໄດ້ວາງແຜນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຕ້ອງກວມເອົາແຜນຂອງເມືອງ ທີ່ກວມເຖິງຄາດໝາຍ ແລະ ກິດຈະກຳສະເພາະ. ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ, ຂັ້ນແຂວງ ກໍ່ຍັງຂາດຂໍ້ແນະນຳ, ຂໍ້ມູນ ແລະ ທັກສະທີ່ຈຳເປັນເພື່ອສ້າງບົດວິໄຈສະພາບການສຶກສາ, ກຳນົດຄາດໝາຍຂອງການພັດທະນາຂັ້ນແຂວງໂດຍ ສອດຄ່ອງກັບຄາດໝາຍແຫ່ງຊາດ ແລະ ຄາດໝາຍສະເພາະຂອງເມືອງຕ່າງໆ, ອອກແບບກິດຈະກຳແນ່ໃສ່ບັນລຸ ຄາດໝາຍຂອງແຂວງ ແລະ ເມືອງ ແລະ ສ້າງແຜນການຂອງແຂວງ, ແບ່ງປັນງົບປະມານໃຫ້ຂະແໜງການສຶກສາ ສອດຄ່ອງກັບແຜນການຄຸ້ມຄອງຕິດຕາມ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຕ່າງໆ ແລະ ທົບທວນຄືນແຜນດັ່ງກ່າວ.

ເພື່ອອອກແບບ ແລະ ຈັດຕັ້ງການປະຕິບັດແຜນ EFA ຂັ້ນແຂວງ, ຈຳຕ້ອງປະຕິບັດບາດກ້າວຕ່າງໆດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ✓ ດຳເນີນການວິໄຈສະພາບການສຶກສາໃນ 18 ແຂວງ.
- ✓ ໂດຍອີງໃສ່ໂຄງສ້າງຂອງໂປຼແກຼມ EFAMOD ຂັ້ນສູນກາງ, ອອກແບບໂປຼແກຼມຂອງແຂວງ ເພື່ອກຳນົດຄາດ ໝາຍຂອງແຂວງສຳລັບແຜນການ 5 ປີ (2 ແຜນການ) ໃນໄລຍະທີ່ຈະ ປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງ ຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ (ຄາດໝາຍເລັ່ງໃສ່ແຜນການ 5 ປີ ໄລຍະສອງ). ຄາດໝາຍດັ່ງກ່າວຕ້ອງ ສອດຄ່ອງກັບຄາດໝາຍຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນແຫ່ງຊາດ, ແລະ ເປັນເອກະສັນໃນແຕ່ລະແຂວງ ລະ ຫວ່າງເຈົ້າແຂວງ ແລະ ທີມງານຂອງພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ.
- ✓ ອອກແບບ ແລະ ທົດລອງການສ້າງແຜນປະຕິບັດງານການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ຂອງແຂວງ
- ✓ ສ້າງຂໍ້ແນະນຳເພື່ອສ້າງແຜນການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນລະດັບແຂວງ.
- ✓ ຝຶກອົບຮົມວິທີມາດການຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງໃນການວາງແຜນການສຶກສາ ແລະ ການເຮັດແຜນທີ່ ການສຶກສາ.
- ✓ ສ້າງແຜນການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນສຳລັບທຸກໆ ແຂວງ (18 ແຂວງ ທົ່ວປະເທດ) ໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງບຸກ ຄະລະກອນ ແລະ ຄູ່ຝຶກຂອງກະຊວງສຶກສາທິການໃນການວາງແຜນການສຶກສາ.
- ✓ ຕິດຕາມການສ້າງແຜນຂອງແຂວງ ແລະ ທົບທວນຄືນແຜນການຂອງແຂວງ.
- ✓ ທົບທວນຄືນຂໍ້ແນະນຳສຳລັບວາງແຜນການສຶກສາທຸກຄົນຂັ້ນແຂວງ.

1.1 ດຳເນີນການວິໄຈສະພາບການສຶກສາໃນ 18 ແຂວງ.

- ✓ ທົດລອງການວິໄຈສະພາບການສຶກສາຢູ່ແຂວງໜຶ່ງ, ໃນໄລຍະການຝຶກອົບຮົມຄູ່ຝຶກ ແລະ ສ້າງຂໍ້ແນະນຳສຳ ລັບການວິໄຈສະພາບການ (ເບິ່ງກອບ 1).
- ✓ ດຳເນີນການວິໄຈສະພາບການສຶກສາຢູ່ 18 ແຂວງ ໂດຍການຝຶກອົບຮົມພະນັກງານ ວິຊາການຂອງພະແນກ ສຶກສາປະຈຳແຂວງກັບທີ່ໂດຍຄູ່ຝຶກ.
- ✓ ເກັບຂໍ້ມູນທີ່ຈະໄດ້ນຳໃຊ້ເວລາອອກແບບໂປຼແກຼມຈຳລອງສຳລັບແຂວງ.

1.2 ອອກແບບໂປຼແກຼມຈຳລອງສຳລັບແຂວງ (PSM) ແລະ ກຳນົດຄາດໝາຍຂອງແຂວງ.

- ✓ ອອກແບບໂປຼແກຼມທົດລອງອັນໜຶ່ງ.
- ✓ ອອກແບບ PSM ຂອງ 18 ແຂວງ ແລະ ຮູບແບບທາງເລືອກ, ໂດຍອີງໃສ່ຄາດໝາຍຕົ້ນຕໍຂອງແຂວງ, ໂດຍການຝຶກອົບຮົມກັບທີ່ ພະນັກງານວິຊາການຂອງ ພະແນກສຶກສາແຂວງ ໂດຍຄູ່ຝຶກ.
- ✓ ກວດກາຄວາມສອດຄ່ອງຂອງຮູບແບບທາງເລືອກຂອງແຂວງ ແລະ ຄາດໝາຍຮູບແບບທາງເລືອກການສຶກ ສາເພື່ອທຸກຄົນແຫ່ງຊາດ ແລະ ຕົກລົງເຫັນດີກັບຮູບແບບທາງເລືອກຂອງແຂວງ ແລະ ຄາດໝາຍຕົ້ນຕໍ (ກອງປະຊຸມຂັ້ນສູນກາງ).

ກອບ 1: ເນື້ອໃນການວິໄຈສະພາບການ

ການວິໄຈສະພາບການຄວນດຳເນີນຢູ່ແຕ່ລະເມືອງທີ່ຂຶ້ນກັບແຂວງ ແລະ ກວມເອົາທົ່ວແຂວງ. ສຳລັບການສຶກສາທຸກຊັ້ນ ແລະ ສາຍຂອງການສຶກສາພາຍໃຕ້ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ, ມັນຄວນກວມເອົາ

1. ການປະເມີນ ໂອກາດ ແລະ ການເຂົ້າຮຽນ, ຕາມຊັ້ນຮຽນ ແລະ ສາຍຂອງການສຶກສາ (ອະນຸບານ, ຊັ້ນປະຖົມ ມັດທະຍົມຕົ້ນ ແລະ ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ), ແຍກຕາມເພດ ແລະ ຊົນເຜົ່າ (ແຍກລະອຽດເທົ່າໃດຍິ່ງດີ).
2. ການປະເມີນປະສິດທິພາບພາຍໃນ, ຜົນການຮຽນ ແລະ ອັດຕາການເລື່ອນຊັ້ນຈາກຊັ້ນອະນຸບານຂຶ້ນປະຖົມ ແລະ ຈາກຊັ້ນປະຖົມຂຶ້ນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ, ແຍກຕາມເພດ ແລະ ຊົນເຜົ່າ.
3. ແຜນທີ່ການສຶກສາພ້ອມດ້ວຍຄຸນລັກສະນະຂອງອາຄານສະຖານທີ່ (ສະພາບ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການອຸປະກອນສຳລັບການປົວແປງ) ແລະ ເຄື່ອງມື, ບົ່ງບອກເຖິງທີ່ຕັ້ງ ແລະ ບ້ານທີ່ບໍ່ມີໂຮງຮຽນ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງໂຮງຮຽນ. ແຜນທີ່ການສຶກສາຂອງແຂວງ ຄວນບົ່ງບອກເຖິງປະຊາກອນເກນອາຍຸເຂົ້າຮຽນໃນທຸກບ້ານ, ກວມເຖິງບັນດາບ້ານທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການບໍລິການ ຫຼື ໄດ້ຮັບການບໍລິການສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ. ສຳລັບແຕ່ລະໂຮງຮຽນ, ຖານຂໍ້ມູນ ຂອງແຜນທີ່ການສຶກສາຄວນບົ່ງບອກເຖິງພະນັກງານຄູສອນ(ໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຜ່ານ; ໄດ້ມາດຖານ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ມາດຖານ); ອັດຕາສະເລ່ຍນັກຮຽນຕໍ່ຄູ ແລະ ຂະໜາດຂອງຫ້ອງຮຽນ; ຈຳນວນ ແລະ ການເຂົ້າຮຽນໃນຫ້ອງຮຽນຄວບ, ອື່ນໆ. ອຸປະກອນການສິດສອນ ແລະ ປຶ້ມແບບຮຽນທີ່ມີ.
4. ການວິໄຈລາຍຈ່າຍ, ງົບປະມານລາຍຈ່າຍປົກກະຕິ ແລະ ລົງທຶນ, ຕາມລະດັບເສດຖະກິດ, ຊັ້ນການສຶກສາ ແລະ ແຫຼ່ງທຶນ.

1.3 ອອກແບບທົດລອງ ການສ້າງແຜນປະຕິບັດງານການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ຂອງແຂວງ (PD P), ຂຽນຂໍ້ແນະນຳກ່ຽວກັບ PDP ແລະ ຝຶກອົບຮົມຄູຝຶກ.

- ✓ ຄັດເລືອກ ແຂວງທົດລອງ ທີ່ມີເມືອງທຸກຍາກທີ່ສຸດ ແລະ ເມືອງທຸກ, ແລ້ວອອກແບບທົດລອງ PDP, ໂດຍຄຳນຶງເຖິງ ຄາດໝາຍການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ຂອງແຂວງ ພ້ອມທັງຄາດໝາຍຂອງເມືອງເປົ້າໝາຍ NGPES.
- ✓ ຂຽນຂໍ້ແນະນຳສຳລັບການອອກແບບ PDP.
- ✓ ຝຶກອົບຮົມຄູຝຶກ.

1.4 ຝຶກອົບຮົມທີມງານຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງໃນການວາງແຜນການສຶກສາ ແລະ ການສ້າງ PDP ໃນ 18 ແຂວງ.

- ✓ ຝຶກອົບຮົມ ຫົວໜ້າພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ, ຂະແໜງແຜນການຂອງພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ, ແລະ ພະນັກງານວິຊາການອື່ນໆ ໃນການອອກແບບ PDP ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ແລະ ຂະແໜງແຜນການ ຂອງຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ.
- ✓ ອອກແບບແຜນການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນສຳລັບ ທັງໝົດ 18 ແຂວງ.

1.5 ຕິດຕາມ ການສ້າງແຜນການສຶກສາຂອງພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ ແລະ ທົບທວນຄືນ ຄາດໝາຍການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນຂອງແຂວງ ແລະ PDP.

- ✓ ປະເມີນຕົວບົ່ງຊີ້ແຕ່ລະປີ (ເບິ່ງໝວດ 2, ດ້ານລຸ່ມ) ແລະ ສົມທົບໃສ່ຄາດໝາຍ.
- ✓ ວິໄຈສາຍເຫດທີ່ບໍ່ສາມາດບັນລຸຄາດໝາຍໄດ້.
- ✓ ອອກແບບມາດຕະການສຳລັບແກ້ໄຂ.

1.6 ທົບທວນຄືນຂໍ້ແນະນຳສຳລັບການວາງແຜນການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນຢູ່ຂັ້ນແຂວງ.

- ✓ ການປະເມີນ PDP ຊຸດທຳອິດ ແລະ ທົບທວນຄືນຂໍ້ແນະນຳ.

ກອບ 2: ເນື້ອໃນຂອງແຜນການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນຂອງແຂວງ.

ແຜນຂອງແຂວງ ຄວນເລັ່ງໃສ່ການບັນລຸການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ຢູ່ໃນແຂວງ ແລະ ກວມເອົາທຸກຈຸດປະສົງ ແລະ ການປະຕິບັດງານທີ່ເໝາະສົມສຳລັບແຂວງ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ການປະຕິບັດງານຂອງ NGPES, ຖ້າຫາກເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ. ໂດຍອີງໃສ່ຄາດໝາຍແຫ່ງຊາດ, ຈຶ່ງກຳນົດ ຄາດໝາຍຂອງແຂວງ .

ຊັ້ນອະນຸບານ

- ສ້າງໂຮງຮຽນອະນຸບານໃໝ່ ແລະ ປັບປຸງໂຮງຮຽນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ.
- ປຸກລະດົມຂົນຂວາຍຊຸມຊົນ ທີ່ສະນັບສະໜູນ ECCD ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນອະນຸບານ ແລະ ສົ່ງເສີມ ສ້າງໂຮງຮຽນອະນຸບານຊຸມຊົນ.

ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ.

- ໂດຍອີງໃສ່ແຜນທີ່ການສຶກສາຂອງແຂວງ ແລະ ເມືອງ, ສ້າງເຄືອຂ່າຍໂຮງຮຽນເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ ເດັກນ້ອຍເກນອາຍຸຮຽນທຸກຄົນໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນທີ່ສອນຫ້ອງຄວບ ຫຼື ສອນສະເພາະຂັ້ນ.
- ບັນຈຸ ແລະ ຊັບຊ້ອນຄູ ສອດຄ່ອງຕາມຄວາມຕ້ອງການ ດັ່ງທີ່ບົ່ງບອກໃນແຜນທີ່ການສຶກສາປະຈຳປີ.
- ສົ່ງເສີມຄວາມຕ້ອງການສຳລັບເດັກຍິງ, ຊົນເຜົ່າ ແລະ ຄອບຄົວທຸກຍາກທີ່ສຸດ.
- ປັບປຸງໂອກາດຂອງເດັກທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການພິເສດໄດ້ເຂົ້າຮຽນໃນໂຮງຮຽນທ້ອງຖິ່ນ.

ການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ

- ໂດຍອີງໃສ່ແຜນທີ່ການສຶກສາຂອງແຂວງ ແລະ ເມືອງ, ສ້າງເຄືອຂ່າຍຂອງໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕົ້ນເພື່ອ ເພີ່ມການເຂົ້າຮຽນຂອງເດັກຊົນເຜົ່າ, ເດັກຍິງ, ເດັກຈາກຊົນນະບົດ ແລະ ທ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ເລືອກ ເພີ່ມການສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງນັກຮຽນຈົບຂັ້ນ ປ.5 ຕາມຄາດໝາຍຂອງແຂວງ.
- ບັນຈຸ ແລະ ຊັບຊ້ອນຄູມັດທະຍົມຕົ້ນຕາມຄວາມຕ້ອງການດັ່ງທີ່ບົ່ງບອກໃນແຜນທີ່ການສຶກສາປະຈຳປີ.
- ຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາປະລະການຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນໂດຍສະເພາະໃນຂົງເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ທ່າງໄກ ສອກຫຼີກ ອອກແບບລະບົບເພື່ອສົ່ງເສີມການລອດເຫຼືອໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ, ໂດຍສະເພາະເດັກຍິງ, ຊົນເຜົ່າ ແລະ ເດັກທຸກຍາກທີ່ສຸດ ໂດຍອີງໃສ່ມາດຕະການທີ່ກວມເຖິງ: ບັນຈຸຄູຊົນເຜົ່າ, ໂດຍສະເພາະ ແມ່ຍິງ; ໂຄງການອາຫານເສີມ; ທຶນສົມທົບການປຸກສ້າງທັກສະສຳຫຼັບແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກອື່ນໆ ທີ່ຢູ່ບ້ານ ໄກຈາກໂຮງຮຽນ, ດັດປັບຕາຕະລາງປີຮຽນໃຫ້ເຂົ້າຈັ່ງຫວະຂອງກິດຈະກຳໃນເຂດຊົນນະບົດອື່ນໆ ອອກ ແບບ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຕ່ລະແຂວງແນ່ໃສ່ສົ່ງເສີມການລອດເຫຼືອຕາມການຮ່ວມໃຈຂອງພະແນກ ສຶກສາປະຈຳແຂວງ.

ເພີ່ມການເຂົ້າຮຽນຂອງເດັກພິການ.

ໃນແຕ່ລະແຂວງ, ຄວນຄັດເລືອກໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕົ້ນແຫ່ງໜຶ່ງ ແລະ ປະກອບອຸປະກອນສຳລັບການຮຽນ ຮ່ວມຂອງເດັກພິການເປົ້າ. ສົ່ງເສີມການປຸກລະດົມຂົນຂວາຍ ເພື່ອຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ປົກຄອງເດັກພິການເປົ້າ ໃຫ້ໄປຈອງບ່ອນ ແລະ ເອົາລູກຂອງຕົນເຂົ້າຮຽນ.

ການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ທັງສີຂອງຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່.

- ຈັດຕັ້ງຂະບວນການປຸກລະດົມຂົນຂວາຍເພື່ອລະດົມເດັກ, ໂດຍສະເພາະເດັກຍິງຊົນເຜົ່າ, ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ ເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ທັງສີໃນໂຄງການ ການສຶກສາອກລະບົບ ໂຮງຮຽນ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບຕ່າງໆ.
- ສ້າງ/ປົວແປງ ແລະ ປະກອບເຄື່ອງມືໃຫ້ແກ່ສູນການສຶກສາຊຸມຊົນຕາມແຜນການຂະຫຍາຍ.

ການພັດທະນາທັກສະສີມື.

- ວາງແຜນ ແລະ ປະຕິບັດການເຝິກອົບຮົມທັກສະສີມືໃຫ້ແກ່ຊາວໜຸ່ມ, ໂດຍສະເພາະຜູ້ທີ່ໄດ້ອອກໂຮງຮຽນ, ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງໃນຊົນເຜົ່າເພື່ອຮຽນຮູ້ທັກສະສໍາຫຼັບກິດຈະກຳສ້າງລາງໄດ້ເພີ່ມ.

ຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ

- ການສັບຊ້ອນຄູ່ທີ່ຜ່ານການເຝິກອົບຮົມຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.
- ສັບຊ້ອນຄູ່ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານວິຊາສອນ ແລະ ວິຊາສະເພາະຂອງຄູ ໃຫ້ບູລິມະສິດແກ່ ໂຮງຮຽນໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ຊົນນະບົດ ແລະ ໂຮງຮຽນມູນ ໃນເຂດຊົນນະບົດ.

ປັບປຸງຄຸນນະພາບ ຂອງການເຝິກອົບຮົມຍົກລະດັບຄູ

- ເຝິກອົບຮົມຄູທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຖານ (EQUIPII), ຜ່ານສູນບຳລຸງຄູ (TUP), ສ້າງຄູ (EQUIPII)
- ການສະໜອງສຶກສາຮຽນ ແລະ ດັດປັບເຂົ້າສະພາບທ້ອງຖິ່ນ.
- ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ຄູໃນປະຖົມໂຮງຮຽນ ແລະ ຄູນິເທດຂັ້ນເມືອງໃນການສ້າງຫຼັກສູດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ. ສ້າງໜ່ວຍງານພັດທະນາຫຼັກສູດທ້ອງຖິ່ນຢູ່ຫ້ອງການສຶກສາເມືອງ.
- ປັບປຸງການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຊື້ນຳໂຮງຮຽນ.
- ເຝິກອົບຮົມຫົວໜ້າໂຮງຮຽນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມຕົ້ນໃນການນຳຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານໂຮງຮຽນ-ເຝິກອົບຮົມຄູ, ຫົວໜ້າໂຮງຮຽນ ແລະ ສະມາຊິກຊຸມຊົນ ເພື່ອສ້າງແຜນໂຮງຮຽນ ແລະ ຊຸມຊົນເພື່ອເພີ່ມຄຸນນະພາບ ແລະ ປັບປຸງການເຂົ້າຮຽນໂດຍສະເພາະ ນັກຮຽນຍິງ ແລະ ຊົນເຜົ່າສ້າງ-ສ້າງຕັ້ງສູນຊັບພະຍາກອນກຸ່ມໂຮງຮຽນ.

ການບໍລິການ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສຶກສາ

- ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງງົບປະມານ ແລະ ການເງິນ.
- ເຝິກອົບຮົມ ພະນັກງານພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ ໃນການຂຶ້ນງົບປະມານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການເງິນ, ກວມເຖິງການບັນຊີ ແລະ ການລາຍງານ.
- ສ້າງງົບປະມານ ທີ່ໄດ້ທົບທວນແລ້ວ ສຳລັບພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ, ສອດຄ່ອງກັບ MTEF ແລະ PDP.

ປັບປຸງການສ້າງໂຮງຮຽນ ແລະ ການປະມູນ.

- ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ພະແນກສຶກສາແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາເມືອງໃນການຄຸ້ມຄອງການປະມູນ; ການກໍ່ສ້າງ; ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ສ້າງແຜນທີ່ການສຶກສາ; ນຳໃຊ້ໂຮງຮຽນຕົວແບບ; ຊື້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມ.

ໝວດທີ 2:

ຄວາມຈຳເປັນເພື່ອປັບປຸງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການຕັດສິນວິຊາການ

2.1 ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການສຶກສາ (EMIS)

EMIS ແມ່ນມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບ ທຸກໆ ກິດຈະກຳເລັ່ງໃສ່ ການວາງແຜນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຄຸ້ມຄອງ ຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ, ຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນໂຮງຮຽນ. ການດັດປັບ EMIS ເພື່ອຜະລິດຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນໃນໄລຍະຂັ້ນຕອນຂອງຂະບວນການທັງໝົດ ແລະ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການສຳລັບການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ແມ່ນການກຽມການທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນທີ່ສຸດ.

ທຸກໆໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບທຶນຈາກຕ່າງປະເທດ ກວມເຖິງອົງປະກອບ ຫຼື ກິດຈະກຳສຳຫຼັບປັບປຸງ EMIS, ໂດຍສະເພາະໂຄງການ EDP2, BGEP, TTEST, EQUIP II, ໂຄງການຂອງຝຣັ່ງ ແລະ EC ຍົກເວັ້ນ EDP2, ທຸກໆໂຄງການທີ່ເລັ່ງໃສ່ປັບປຸງ EMIS ເຂດເປົ້າໝາຍ ຂອງໂຄງການ (ແຂວງ/ເມືອງ). ຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ການປະສານງານ ລະຫວ່າງໂຄງການເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສຳຄັນທີ່ສຸດ.

ຄືດັ່ງກິດຈະກຳໜຶ່ງຂອງການປະສານງານຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແລະ ການວາງແຜນແບບຮູບການພັດທະນາຂະແໜງການຄົບຊຸດ (SWAP), ໄດ້ສະເໜີໃຫ້ອອກແບບແຜນການລະອຽດສຳລັບການປັບປຸງ EMIS, ໂດຍການຮ່ວມມືຢ່າງໃກ້ຊິດລະຫວ່າງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ອົງການຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ໂດຍອີງຕາມແຜນງານ ແລະ ທຶນສະໜັບສະໜູນຂອງໂຄງການ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ.

2.2. ບັນດາຕົວບົ່ງຊີ້ (ຄຸ້ມຄອງຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ)

ໄດ້ມີບັນຊີ ບັນດາຕົວບົ່ງຊີ້ຕ່າງໆ ຢູ່ໃນລະດັບຊາດ ແລະ ລະດັບ ແຂວງ ແລະ ຄຸນຄ່າຄາດຄະເນຂອງຕົວບົ່ງຊີ້ທັງໝົດ ແມ່ນຄິດໄລ່ຢູ່ ໃນໂປຣແກຣມ EFAMOD. ບັນດາຕົວບົ່ງຊີ້ກວມເຖິງ:

ຊັ້ນອະນຸບານ

- ✓ ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນ 3-5 ປີ, ແຍກຕາມເພດ

ປະຖົມ

- ✓ ອັດຕາເຂົ້າຮຽນໃໝ່ໃນຊັ້ນປະຖົມທີ່ໄດ້ຜ່ານຊັ້ນອະນຸບານ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນໃໝ່ລວມ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນໃໝ່ສຸດທິ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນລວມ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນສຸດທິ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ອັດຕາການຄ້າງຫ້ອງ, ຕາມຂັ້ນ, ຕາມເພດ
- ✓ ອັດຕາການປະລະ, ຕາມຂັ້ນ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ອັດຕາການລອດເຫຼືອຮອດ ໕, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ປະສິດທິພາບພາຍໃນ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ອັດຕາການຮຽນຈົບ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນ ຕໍ່ຄູ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ % ຂອງຄູທີ່ໄດ້ມາດຖານວິຊາສະເພາະ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ % ຂອງຄູທີ່ມີຄຸນວຸດທິສຳຫຼັບສອນຊັ້ນປະຖົມ, ແຍກຕາມເພດ

ມັດທະຍົມຕົ້ນ

- ✓ ອັດຕາເລື່ອນຊັ້ນຂຶ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ອັດຕາເຂົ້າຮຽນສຸດທິ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ອັດຕາຄ້າງຫ້ອງ, ຕາມຂັ້ນ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ອັດຕາປະລະ, ຕາມຫ້ອງ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນ-ຄູ, ແຍກຕາມເພດ

ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ

- ✓ ອັດຕາຮູ້ທັງສີຕາມການລາຍງານ 15-59 ປີ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ອັດຕາຮູ້ທັງສີຕາມການທົດສອບ 15-59 ປີ, ແຍກຕາມເພດ

ຕົວບົ່ງຊີ້ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນຂັ້ນເມືອງອາດລວມມີ:

ຊັ້ນອະນຸບານ

- ✓ ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນ 3-5 ປີ, ແຍກຕາມເພດ

ຊັ້ນປະຖົມ

- ✓ ຈຳນວນເຂົ້າຮຽນໃໝ່ໃນຊັ້ນປະຖົມ ທີ່ຜ່ານຊັ້ນອະນຸບານ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ຈຳນວນເຂົ້າຮຽນໃໝ່ຕາມອາຍຸ ແລະ ເພດ
- ✓ ຈຳນວນເຂົ້າຮຽນທັງໝົດ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ຈຳນວນເຂົ້າຮຽນຕາມເກນອາຍຸເຂົ້າຮຽນທາງການ, ແຍກຕາມເພດ (6-10 ປີ)
- ✓ ອັດຕາການຄ້າງຫ້ອງ, ຕາມຂັ້ນ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ອັດຕາການປະລະ, ຕາມຂັ້ນ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ອັດຕາການລອດເຫຼືອຮອດ ໖ 5, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ປະສິດທິພາບພາຍໃນ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ອັດຕາການຮຽນຈົບ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນຕໍ່ຄູ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ % ຂອງຄູທີ່ໄດ້ມາດຖານວິຊາສະເພາະ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ % ຂອງຄູທີ່ມີຄຸນວຸດທິສຳລັບສອນຊັ້ນປະຖົມ, ແຍກຕາມເພດ

ມັດທະຍົມຕົ້ນ

- ✓ ອັດຕາເລື່ອນຊັ້ນຂຶ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ຈຳນວນເຂົ້າຮຽນທັງໝົດ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ຈຳນວນເຂົ້າຮຽນຕາມເກນອາຍຸເຂົ້າຮຽນທາງການ, ແຍກຕາມເພດ (11-13 ປີ)
- ✓ ອັດຕາຄ້າງຫ້ອງ, ຕາມຂັ້ນ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ອັດຕາປະລະ, ຕາມຫ້ອງ, ແຍກຕາມເພດ
- ✓ ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນ-ຄູ, ແຍກຕາມເພດ

ການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ

- ✓ ຈຳນວນຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ບໍ່ຮູ້ທັງສີ (15-59 ປີ), ແຍກຕາມເພດ

2.3. ກອບແຜນງົບປະມານໄລຍະກາງ MTEF (ແຫ່ງຊາດ ແລະ ບັນດາແຂວງ)

EFAMOD ເປັນເຄື່ອງມືທີ່ມີປະສິດທິພາບໃນການປະເມີນຜົນກະທົບຂອງນະໂຍບາຍທາງເລືອກເພື່ອການຕັດສິນໃຈດ້ານວິຊາການ ແລະ ຄວາມຍືນຍົນຂອງຍຸດທະສາດເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ, ແຕ່ມັນບໍ່ແມ່ນອັນດຽວກັນກັບງົບປະມານ. ຕ້ອງໄດ້ປະເມີນເບິ່ງການແບ່ງປັນງົບປະມານປະຈຳປີຕາມຊັ້ນຂອງການສຶກສາ, ເປົ້າໝາຍ, ປະເພດຂອງລາຍຈ່າຍ ແລະ ແຫຼ່ງງົບປະມານເພື່ອສະໜັບສະໜູນຄວາມຕ້ອງການຂອງກະຊວງສຶກສາທິການໃຫ້ແກ່ກະຊວງການເງິນ ແລະ ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມື ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ຮັບປະກັນເພື່ອປ້ອງກັນງົບປະມານໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການສຶກສາໂດຍສະເພາະສຳລັບແຜນງານຕ່າງໆ ຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ. ຮ່າງງົບປະມານແບບເກົ່າ, ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ບໍ່ສາມາດຊີ້ໃຫ້ເຫັນໄດ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີ ຫຼື ຄວນຈະແບ່ງປັນໃຫ້ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການຍ່ອຍຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ, ຍ້ອນວ່າມັນບໍ່ໄດ້ຈັດປະເພດຂອງລາຍຈ່າຍເປັນຊັ້ນ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ລາຍຈ່າຍຕົວຈິງ ແລະ ແຫຼ່ງທຶນ.

ກອບແຜນງົບປະມານໄລຍະກາງ ແມ່ນໂປຣແກຣມງົບປະມານທີ່ກວມເອົາກິດຈະກຳທັງໝົດຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ, ຊຶ່ງກວມເຖິງບັນດາກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວພັນເຖິງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ. ສຳລັບແຕ່ລະແຜນງານ, ໂຄງການຍ່ອຍ ແລະ ກິດຈະກຳ, MTEF ບົ່ງບອກລາຍຈ່າຍເປັນປະເພດຂອງລາຍຈ່າຍ ແລະ ແຫຼ່ງທຶນ, ແລະ ກວມເຖິງຕົວບົ່ງຊີ້ຜົນໄດ້ຮັບ. MTEF ກວມເຖິງຫຼາຍປີຕໍ່ເນື່ອງກັນ: ໃນກໍລະນີຂອງສ.ປ.ປ ລາວ, ອາດຈະກວມເອົາ 5 ປີສອດຄ່ອງກັບແຜນການ 5 ປີ (2005-09 ແລະ 2010-14), ຫຼື ໄລຍະສັ້ນກວ່າ ເປັນ 3 ປີ ເວລາອອກແບບຮ່າງງົບປະມານ.

ເນື່ອງຈາກວ່າ ແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ຄວນບົ່ງບອກຄາດໝາຍຂອງແຂວງ, MTEF ຄວນຈະສ້າງເປັນຮ່າງດຽວກັນ ໃນຂັ້ນແຂວງ. ເຮັດດັ່ງນີ້ຈຶ່ງຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງດ້ານການເງິນ PDP ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມຕ້ອງການດ້ານທຶນຮອນ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ແຂວງໃດຂາດເຂີນຊັບພະຍາກອນສຳລັບບັນລຸ PDP ຂອງພວກເຂົາ.

MTEF ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ແຂວງເປັນເຄື່ອງມືທີ່ມີປະໂຫຍດເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຕັດສິນບັນຫາກ່ຽວກັບການແບ່ງປັນງົບປະມານ. ມັນເປັນປະໂຫຍດສຳລັບການເຈລະຈາປຶກສາຫາລືລະຫວ່າງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ບັນດາຜູ້ໃຫ້ທຶນແກ່ການສຶກສາກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງແລະ ຄາດໝາຍຂອງແຂວງ ແລະ ເມືອງເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການໃໝ່.

2.4 ການປະສານງານຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແລະ ຮູບການພັດທະນາຂະແໜງການ ແບບຮອບດ້ານ (SWAP)

ຕາມຄວາມຄາດຫວັງຂອງ ຂະໜາດຊ່ອງຫວ່າງຂາດດຸ່ນດ້ານການເງິນ, ຄວາມຕ້ອງການຂອງທຶນຈາກຕ່າງປະເທດຈຶ່ງເປັນປັດໃຈອັນຈຳເປັນທີ່ສຸດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນໃນ ສ.ປ.ປ ລາວ ຕ້ອງໄດ້ອາໄສຢ່າງສູງ ການປະກອບສ່ວນທຶນຈາກຕ່າງປະເທດຫຼາຍສົມຄວນ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ. ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມການຕົກລົງຍາວນານກັບຜູ້ໃຫ້ທຶນແມ່ນອີງໃສ່ຮູບການພັດທະນາຂະແໜງການຮອບດ້ານ (SWAP).

SWAP ຮຽກຮ້ອງບາດກ້າວດັ່ງນີ້:

- ອອກແບບ ແລະ ຕົກລົງກັບຜູ້ໃຫ້ທຶນກ່ຽວກັບຍຸດທະສາດພັດທະນາຂະແໜງ (SDS), ຊຶ່ງການ ສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນຈະເປັນອົງປະກອບສ່ວນໃຫຍ່ກ່ວາໝູ່ໝົດ. ເຄື່ອງມືທີ່ສຳຄັນສຳລັບການສ້າງ SDS ຄວນໃຊ້ EFAMDD ເນື່ອງຈາກວ່າມັນແບ່ງອອກເປັນຂະແໜງການຈຳລອງທີ່ເຊື່ອມຢືງເຂົ້າກັບ ການຄາດຄະເນເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ການເງິນ, ເຊິ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຮົາທົບທວນ ແລະ ວິໄຈຄວາມອ່ອນໄຫວເປັນໄລຍະ (ເບິ່ງວິໄຈທົດທານນະໂຍບາຍທາງເລືອກທີ່ໄດ້ພິຈາລະນາ)
- ອອກແບບ ແລະ ຕົກລົງກັບຜູ້ໃຫ້ທຶນກ່ຽວກັບ MTEF ສຳຫຼັບຂະແໜງການສຶກສາ.
- ຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມເປັນໄລຍະກັບກະຊວງສຶກສາທິການເພື່ອປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າຂອງຜົນສຳເລັດ ແລະ ປຶກສາກ່ຽວກັບທຶນທີ່ຕ້ອງການໃນອານາຄົດ.

ກົມແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມືໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນອອກແບບ SDS. ມັນມີຄວາມສໍາຄັນທີ່ສຸດທີ່ SDS ຕ້ອງກວມທັງ ແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ທີ່ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ນາຍົກ ລັດຖະມົນຕີໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ ຖ້າເອົາຮູບການ ແລະ/ຫຼື ເລືອກເອົາຄາດໝາຍທາງເລືອກທີ່ແຕກຕ່າງຈາກການ ສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ຈະນໍາຜົນໃນການສົ່ງສັນຍານທີ່ຂັດແຍ່ງກັນໃຫ້ແກ້ຂັ້ນເທິງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ການປະກອບສ່ວນ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການອ່ອນແອລົງ.

ໝວດທີ 3: ກ້າວເຂົ້າສູ່ຮູບການວາງແຜນແບບປະສົມປະສານ ລະຫວ່າງ ແຜນ ປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດການລົບລ້າງ ຄວາມທຸກຍາກແຫ່ງຊາດ (EFA / NGPES) ຂັ້ນພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ.

3.1 ຄຸນລັກສະນະຫຼັກຂອງການວາງແຜນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງ:

- ການວາງແຜນຂັ້ນແຂວງຄວນຖືເປັນຄະບວນການຕໍ່ເນື່ອງ, ແນໃສ່ການປັບປຸງ ແລະ ເຈາະເລິກບັນຫາ.
- ການວາງແຜນຂັ້ນແຂວງຄວນກວມເອົາທຸກໆເມືອງ (ທຸກທີ່ສຸດ, ທຸກ ແລະ ບໍ່ທຸກ) ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນຈາກການວິ ໄຈສະພາບການສຶກສາຢູ່ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີເພື່ອໃຫ້ບູລິມະສິດໃນການປະຕິບັດການຕາມໂຮງຮຽນ, ບ້ານ ແລະ ເມືອງ, ຕາມຊັ້ນການສຶກສາ ແລະ ຕາມແຜນງານ ຫຼັກ.
- ການວາງແຜນຂັ້ນແຂວງຄວນສອດຄ່ອງກັບການຂຶ້ນງົບປະມານຂອງແຂວງໃນໄລຍະສັ້ນ (ປະຈຳປີ) ແລະ ໄລຍະກາງ (5ປີ), ຊຶ່ງຈະນຳໄປສູ່ການສ້າງ ໂປຣແກຣມ(ແຜນການ)ຄິດໄລ່ງົບປະມານແບບງ່າຍດາຍຂອງ ແຂວງ ແລະ ກອບງົບປະມານລາຍຈ່າຍໄລຍະກາງ (MTEF) ທີ່ຮັບຮອງໂດຍເຈົ້າແຂວງ ແລະ ພະແນກການ ເງິນຂອງແຂວງ ແລະ ຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.
- ການວາງແຜນງົບປະມານ ແລະ MTEF ຂອງແຂວງຄວນຈະກວມເອົາທຸກໆກິດຈະກຳທີ່ສະໜັບສະໜູນ ທຶນຮອນຈາກຂັ້ນສູນກາງ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທຶນຮອນສະໜັບສະໜູນຂອງໂຄງການຕ່າງໆ ແລະ ອົງການທີ່ບໍ່ ສັງກັດລັດ.
- ການວາງແຜນຂອງແຂວງຄວນຈະກວມເອົາທຸກໆກິດຈະກຳພາກສຶກສາຂອງແຜນຍຸດທະສາດການລົບລ້າງ ຄວາມທຸກຍາກແຫ່ງຊາດໃນບັນດາເມືອງທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດ.

3.2 ແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດການລົບລ້າງ ຄວາມທຸກຍາກແຫ່ງຊາດ (EFA ແລະ NGPES).

ໃນເມື່ອ ຍຸດທະສາດ NGPES ຂົງເຂດທີ I ຂອງພາກການສຶກສາສຳຫລັບບູລິມະສິດໃນກອບການພັດທະນາຂອງ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ (UNDAF) ໃນປີ 2005-2006 ແມ່ນສ່ວນຫລາຍກ່ຽວພັນເຖິງຂະແໜງການສຶກສາ ທົ່ວໄປ, ຍຸດທະສາດຂົງເຂດທີ II ຂອງການຂະຫຍາຍໂອກາດການເຂົ້າຮຽນໃນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາຢ່າງມີຄຸນນະພາ ບ ແມ່ນໝວດໜຶ່ງຂອງແຜນປະຕິບັດງານການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ທຸກໆຈຸດປະສົງ ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳຂອງພາກສຶກສາ ແມ່ນໄດ້ມີຢູ່ໃນແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ (EFANPA) ແລ້ວ. ແຜນປະຕິບັດງານການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນຂອງແຂວງຄວນແລະຈຳຕ້ອງກວມເອົາທຸກໆເມືອງ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນ ເມືອງທຸກທີ່ສຸດ, ທຸກ ຫລື ບໍ່ທຸກ.

ດັ່ງນັ້ນ EFA ແລະ NGPES ແມ່ນສອດຄ່ອງກັນຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍກິດຈະກຳອັນດຽວກັນຢູ່ບັນດາເມືອງທີ່ທຸກທີ່ສຸດ. ໃນເມືອງການວາງແຜນຍຸດທະສາດແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງແຂວງຕາມມະຕິຂອງການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ປະເດັນຂອງການໃຫ້ບຸລິມະສິດໃນການແບ່ງປັນງົບປະມານໃຫ້ແກ່ບັນດາເມືອງຕ່າງໆ ພາຍໃນແຂວງຄວນຈະຕ້ອງໄດ້ມີການປະເມີນ ແລະ ແກ້ໄຂຢູ່ຂັ້ນແຂວງ, ຕາມແຜນປະຕິບັດງານ ແລະ ງົບປະມານການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນຂອງແຂວງແລະ MTEF ໃນໄລຍະກາງ.

3.3 ການເຂົ້າສູ່ການວາງແຜນແບບປະສົມປະສານ EFA / NGPES ຂອງແຂວງ:

ດັ່ງທີ່ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນໃນການວາງແຜນແບບປະສົມປະສານ EFA / NGPES ໃນຂັ້ນພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ. ການພັດທະນາຮູບແບບຂອງການວາງແຜນດັ່ງກ່າວທີ່ມີຄວາມຄືບໜ້າຢູ່ຂັ້ນພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ ບໍ່ພຽງແຕ່ສອດຄ່ອງກັບການວາງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການ (SWAP) ແບບຍາວນານຢູ່ຂັ້ນສູນກາງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ມັນມີຄວາມຈຳເປັນໃນເຊິ່ງປະຕິບັດການຕົວຈິງ; ມັນເປັນການປ້ອນຂໍ້ມູນໃຫ້ຂະບວນການວາງແຜນ SWAP ແລະ ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ແຜນດັ່ງກ່າວມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ໂດຍການລົງເສີມການປະສານສົມທົບກັນລະຫວ່າງກິດຈະກຳຂອງບັນດາໂຄງການຕ່າງໆ ແລະ ບັນດາອົງການທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ. ຂະບວນການວາງແຜນ 2 ແບບນີ້ຕ້ອງມີຜົນກະທົບ ແລະ ຊຸກຍູ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນ.

ແຜນການຂອງພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງຄວນຈະກຳນົດຄາດໝາຍຈາກແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ. ອາດເຮັດໄດ້ໂດຍການອອກແບບໂປຣແກຣມ EFAMOD. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, ຄວນຄົ້ນຄ້ວເບິ່ງເງື່ອນໄຂສຳຫລັບການອອກແບບ MTEF ຂອງແຂວງ ກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງທີ່ມັງໝາຍເພື່ອເຮັດໃຫ້ການວາງແຜນ ແລະ ງົບປະມານສອດຄ່ອງກັນ.

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 68 /ນຍ

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 24.03.2005

ດຳລັດ

ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ວ່າດ້ວຍການແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ

ການສຶກສາ ເພື່ອທຸກຄົນ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ ລົງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003.
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສຶກສາສະບັບເລກທີ 03/ສພຊ ລົງວັນທີ 8 ເມສາ 2000.
- ອີງຕາມການສະເໜີ ຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງສຶກສາທິການ ສະບັບເລກທີ 151/ສສ/05 ລົງວັນທີ 16 ກຸມພາ 2005.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດຳລັດ:

ມາດຕາ 1: ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ:

1- ທ່ານຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຜູ້ຊີ້ນຳວຽກງານສຶກສາ	ເປັນປະທານ
2- ທ່ານລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງສຶກສາທິການ	ເປັນຮອງປະທານ
3- ທ່ານລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ	ເປັນຮອງປະທານ
4- ທ່ານຮອງປະທານຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ	ເປັນຮອງປະທານ
5- ທ່ານລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງການເງິນ	ເປັນຮອງປະທານ
6- ທ່ານຮອງປະທານສູນການແນວລາວສ້າງຊາດ ຜູ້ຊີ້ນຳວຽກງານຊົນເຜົ່າ	ເປັນກຳມະການ
7- ທ່ານລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ຜູ້ຊີ້ນຳວຽກງານການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ	ເປັນກຳມະການ ທັງເປັນຜູ້ຊີ້ນຳກອງເລຂາ
8- ທ່ານຮອງປະທານສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ	ເປັນກຳມະການ
9- ທ່ານຮອງເລຂາຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງຊາວໜຸ່ມປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ	ເປັນກຳມະການ
10- ທ່ານລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງແຮງງານ-ສະຫວັດດີການສັງຄົມ	ເປັນກຳມະການ
11- ທ່ານລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້	ເປັນກຳມະການ

12- ທ່ານລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ	ເປັນກຳມະການ
13- ທ່ານຫົວໜ້າກົມແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມືກະຊວງສຶກສາທິການ	ເປັນກຳມະການ
14- ທ່ານຫົວໜ້າກົມການເງິນ ກະຊວງສຶກສາທິການ	ເປັນກຳມະການ
15- ທ່ານຫົວໜ້າຫ້ອງການ ກະຊວງສຶກສາທິການ	ເປັນກຳມະການ
16- ທ່ານຫົວໜ້າກົມຈັດຕັ້ງ ແລະ ພະນັກງານກະຊວງສຶກສາທິການ	ເປັນກຳມະການ
17- ທ່ານຫົວໜ້າກົມສ້າງຄູ ກະຊວງສຶກສາທິການ	ເປັນກຳມະການ
18- ທ່ານຫົວໜ້າກົມອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ກະຊວງສຶກສາທິການ	ເປັນກຳມະການ
19- ທ່ານຫົວໜ້າກົມການສຶກສາພາກເອກະຊົນ ກະຊວງສຶກສາທິການ	ເປັນກຳມະການ
20- ທ່ານຫົວໜ້າກົມສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ ກະຊວງສຶກສາທິການ	ເປັນກຳມະການ
21- ທ່ານຜູ້ອຳນວຍການສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດການສຶກສາແຫ່ງຊາດ	ເປັນກຳມະການ
22- ທ່ານເລຂາທິການຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດລາວ UNESCO	ເປັນກຳມະການ
23- ທ່ານຫົວໜ້າກົມສາມັນສຶກສາ ກະຊວງສຶກສາທິການ	ເປັນກຳມະການແລະເລຂາຄະນະ

ມາດຕາ 2: ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ມີໜ້າທີ່ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາ ເພື່ອທຸກຄົນ 2003-2015 ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍ.

ມາດຕາ 3: ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າ, ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ບັນດາທ່ານທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດສະບັບນີ້ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງໃຜລາວ.

ມາດຕາ 4: ດຳລັດສະບັບນີ້ປ່ຽນແທນດຳລັດ ສະບັບເລກທີ 12/ນຍ ລົງວັນທີ 4/2/1997 ແລະ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

໔. ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບົວສອນ ບຸບຜາວັນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

===== ooo =====

ກະຊວງສຶກສາທິການ

ເລກທີ 784 /ສສ.ສມ/ 05
ລົງວັນທີ 12 MAY 2005

ຂໍ້ຕົກລົງ ຂອງ ລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການແຕ່ງຕັ້ງກອງເລຂາຄະນະກຳມະທິການແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ

- ອີງຕາມ ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ 2003-2005, ສະບັບເລກທີ 69/ນຍ, ລົງວັນທີ 24/ 03 /05.
- ອີງຕາມ ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະທິການແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ, ສະບັບເລກທີ 68/ນຍ, ລົງວັນທີ 24/ 03 /05.
- ເຫັນຕາມ ການສະເໜີຂອງກົມສາມັນສຶກສາ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ຈຶ່ງຕົກລົງ

- ມາດຕາ 1: ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກອງເລຂາຄະນະກຳມະທິການແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນໃຫ້ບັນລຸຕາມຄາດໝາຍຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ:
1. ທ່ານ ຄຳຮຸ່ງ ສັກລໍຄຳ ຫົວໜ້າກົມສາມັນສຶກສາ ເປັນຫົວໜ້າ ແລະ ຜູ້ປະສານງານລະດັບຊາດ.
  2. ທ່ານ ອ່ວມ ແສງຈັນດາວົງ ຮອງຫົວໜ້າກົມແຜນການ-ການຮ່ວມມື ເປັນຮອງຜູ້ປະສານງານ.
  3. ທ່ານ ບຸນໂຂງ ທຸມມະວົງ ຮອງຫົວໜ້າກົມການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ ເປັນຮອງຜູ້ປະສານງານ.
  4. ທ່ານ ລີ ຝູງ ຮອງຫົວໜ້າກົມສ້າງຄູ ເປັນກຳມະການ.
  5. ທ່ານ ບຸນເສີນ ແສງມະນີ ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການກະຊວງສຶກສາທິການ ເປັນກຳມະການ.
  6. ທ່ານ ນ.ພວງຄຳ ສົມສະໜິດ ຮອງຜູ້ອຳນວຍການ ສ.ວ.ສ.ຊ ເປັນກຳມະການ.
  7. ທ່ານ ນ.ວຽງນາລີ ມູນນະລາດ ຮອງຫົວໜ້າກົມການເງິນ ເປັນກຳມະການ.
  8. ທ່ານ ນ.ພອນເພັດ ບຸບຜາ ຮອງຫົວໜ້າກົມອາຊີວະສຶກສາແລະການສຶກສາຊັ້ນສູງ ເປັນກຳມະການ.
  9. ທ່ານ ຄູນມີ ພິມມະນິມິດ ຮອງຫົວໜ້າກົມຈັດຕັ້ງແລະພະນັກງານ ເປັນກຳມະການ.
  10. ທ່ານ ນ.ບຸນມີ ອຸ່ນນະລາດ ຮອງຫົວໜ້າກົມສາມັນສຶກສາ ເປັນກຳມະການ.
  11. ທ່ານ ສົມຂັນ ດີດາຣາວົງ ຫົວໜ້າພະແນກສະຖິຕິ-ICT ກົມແຜນການ-ການຮ່ວມມື ເປັນກຳມະການ.
  12. ທ່ານ ມີໂຊກອນ ວັນນະຈິດ ຫົວໜ້າພະແນກແຜນການ ກົມແຜນການ-ການຮ່ວມມື ເປັນກຳມະການ.
  13. ທ່ານ ກອງສີ ສີສຸພັນ ຫົວໜ້າພະແນກບໍລິຫານ ກົມຈັດຕັ້ງແລະພະນັກງານ.
  14. ທ່ານ ກາດຳ ວົງເດືອນ ຮອງຫົວໜ້າພະແນກບໍລິຫານ ກົມສາມັນສຶກສາ ເປັນກຳມະການແລະເລຂາຄະນະ.
  15. ທ່ານ ຄຳມູນ ທອງແສງ ຮອງຫົວໜ້າພະແນກສະຖິຕິ-ICT ກົມແຜນການ-ການຮ່ວມມື ເປັນກຳມະການ.

16. ທ່ານ ອຸ່ນເພັງ ຄຳມັງ ຮອງຫົວໜ້າພະແນກບໍລິຫານ ກົມການສຶກສານອກລະບົບໂຮງຮຽນ ເປັນກຳມະການ.
17. ທ່ານ ພູວຽງ ວົງພະຈັນ ວິຊາການພະແນກບຸກຄົນ ກົມສ້າງຄູ ເປັນກຳມະການ.
18. ທ່ານ ຈັນທະລາ ພິລິມລາສັກ ວິຊາການ ສ.ວ.ສ.ຊ ເປັນກຳມະການ.
19. ທ່ານ ນ.ຈັນທອນ ມະນີວົງໄຊ ວິຊາການ ກົມການເງິນ ເປັນກຳມະການ.
20. ທ່ານ ຄຳເພົ້າ ຈັນເພັງໄຊ ວິຊາການ ກົມອາຊີວະແລະການສຶກສາຊັ້ນສູງ ເປັນກຳມະການ.

ມາດຕາ 2: ກອງເລຂາຄະນະກຳມາທິການ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ມີໜ້າທີ່:

- ຄົ້ນຄວ້າ, ສຶກສາ, ວິໄຈ, ຮ່າງນະໂຍບາຍ, ສ້າງແຜນການ ແລະ ຍຸດທະສາດນຳສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມາທິການ ແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນເພື່ອທົບທວນ ແລະ ອະນຸມັດ.
- ພົວພັນ ແລະ ປະສານງານກັບບັນດາກະຊວງ, ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນເພື່ອປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ.
- ຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຄວາມຄືບໜ້າຂອງການປະຕິບັດແຜນງານ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງຕ່າງໆ ຂອງຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ.
- ຕິດຕາມ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານຜົນຂອງການປະຕິບັດແຜນງານແຕ່ລະໄລຍະໃຫ້ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອນຳລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານ.
- ສ້າງແຜນແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.
- ສ້າງ ແລະ ນຳສະເໜີເພື່ອອະນຸມັດບັນດາຂໍ້ກຳນົດກົດລະບຽບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ.
- ເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະທິການແຫ່ງຊາດໃນການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນທຸກຂັ້ນໂດຍການປະສານງານກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ.
- ຫ້ອງການກອງເລຂາຕັ້ງຢູ່ກົມສຳນັກສຶກສາ ແລະ ມີສິດສະເໜີບັນຈຸພະນັກງານຊ່ວຍວຽກປະຈຳ ຈຳນວນໜຶ່ງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງວຽກງານຕົວຈິງ.
- ກອງເລຂາເປັນຜູ້ສະເໜີຈັດກອງປະຊຸມຄະນະກຳມະທິການແຫ່ງຊາດການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ, ຮ່າງລາຍການ, ເນື້ອໃນກອງປະຊຸມ ແລະ ບົດສະຫລຸບກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 3: ວິທີເຮັດວຽກຂອງກອງເລຂາແມ່ນເຮັດແບບລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ, ບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບໂດຍແບ່ງວຽກທາງດ້ານບໍລິຫານ, ວິຊາການໃຫ້ຈະແຈ້ງ, ໃຫ້ມີຄະນະປະຈຳການ ແລະ ບໍ່ປະຈຳການຕາມການແບ່ງວຽກຂອງຫົວໜ້າກອງເລຂາ.

ມາດຕາ 4: ຄະນະປະຈຳ ປະຊຸມກັນເດືອນລະເທື່ອ, ສ່ວນຄະນະບໍ່ປະຈຳປະຊຸມກັນພາກຮຽນລະ 2 ເທື່ອ. ແຕ່ຕັ້ງຄະນະວິຊາການຂອງກອງເລຂາລົງຊຸກຍູ້ການສ້າງແຜນປະຕິບັດງານການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ລົງກວດກາຕິດຕາມປະເມີນຜົນການປະຕິບັດແຜນງານດັ່ງກ່າວຂອງແຂວງ ແລະ ເມືອງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 5: ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ, ທຸກຂໍ້ກຳນົດ, ລະບຽບການ, ມະຕິຄຳສັ່ງ, ຂໍ້ຕົກລົງທີ່ຂັດກັບເນື້ອໃນຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ລັດຖະມົນຕີ ວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ

ຈັດພິມໂດຍ: ກະຊວງສຶກສາທິການ ກົມສາມັນສຶກສາ

ຜູ້ ປ.ນ. 67,01 ຖະໜົນລ້ານຊ້າງ ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ສປປ ລາວ

ໂທ: (856-21) 215423, 212037